

แดร็กควีน : อัตลักษณ์และคุณค่าสู่การพัฒนาตนเองและสังคม

DRAG QUEEN : IDENTITY AND VALUE TO PERSONAL AND SOCIAL DEVELOPMENT

โชติกา ปัทมาภรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2564

แด่รักควีน : อดีตลักษณ์และคุณค่าสู่การพัฒนาตนเองและสังคม

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DRAG QUEEN : IDENTITY AND VALUE TO PERSONAL AND SOCIAL DEVELOPMENT

CHOTIKA PATTAMAPORN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of MASTER OF SCIENCE

(Applied Behavioral Science Research)

BEHAVIORAL SCIENCE RESEARCH INSTITUTE, Srinakharinwirot University

2021

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

แดร์รักควีน : อัตลักษณ์และคุณค่าสู่การพัฒนาตนเองและสังคม

ของ

โชติกา ปัทมาภรณ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญานี พูนพล)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรากร ทรัพย์วิระ
ปกรณ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐาศุภร์ จัน
ประเสริฐ)

ชื่อเรื่อง	แดร์ริกคเวิน : อัตลักษณ์และคุณค่าสู่การพัฒนาตนเองและสังคม
ผู้วิจัย	โชติกา ปัทมาภรณ์
ปริญญา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชญานี พูนพล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจการอธิบายความหมายและคุณค่าของแดร์ริกคเวิน กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ บัจฉัยเงื่อนไขที่นำมาสู่การตัดสินใจแต่งแดร์ริกคเวิน และแนวทางในการพัฒนาตนเอง และสังคมผ่านประสบการณ์การแต่งแดร์ริกคเวิน ผู้ร่วมวิจัยเป็นบุคคลผู้มีประสบการณ์การแต่งแดร์ริกคเวิน จำนวน 9 คน โดยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คัดเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนด (Inclusion Criteria) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามแนวทางปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological Study) แบบอุตรวิสัย (Transcendental Phenomenology) เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์การแต่งแดร์ริกคเวินในครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า แดร์ริกเป็นรูปแบบการแสดงออกผ่านอัตลักษณ์ที่ผู้แสดงสร้างขึ้น โดยใช้เครื่องแต่งกาย ทรงผม การแต่งหน้า และบุคลิกที่แตกต่างไปจากชีวิตประจำวันเพื่อสื่อความ เช่น แสดงจุดยืน การเรียกร้องบางอย่าง การเสียดสีสังคม ฯลฯ โดยการแต่งแดร์ริกคเวิน ผู้แต่งจะมีอัตลักษณ์ที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมา ผ่านกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ ได้แก่ การเปิดประสบการณ์เกี่ยวกับแดร์ริกคเวิน ทำความเข้าใจแดร์ริกคเวิน การค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง และการค้นพบอัตลักษณ์ของตนเอง อีกทั้งยังมีเงื่อนไข ได้แก่ บัจฉัยภายใน เช่น การทำความรู้จักตนเอง ความศรัทธาต่อการแต่งแดร์ริกคเวิน เป็นต้น และบัจฉัยภายนอก เช่น ทุนทรัพย์ ความเข้าใจของสังคมต่อแดร์ริกคเวิน เป็นต้น นอกจากนี้ประสบการณ์การแต่งแดร์ริกคเวินของผู้ให้ข้อมูลยังสามารถพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้นได้ เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง การมอบความสุขสู่ผู้อื่น การสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคม เป็นต้น นอกจากนี้การมีอยู่ของแดร์ริกคเวินยังสะท้อนมุมมองในทางสังคมวิทยา มานุษยวิทยา และจิตวิทยา เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจประสบการณ์ของบุคคลอันส่งผลต่อการแสดงออกของบุคคล เช่น การพัฒนาการเห็นคุณค่าแห่งตนผ่านประสบการณ์การแต่งแดร์ริกคเวิน กระบวนการพัฒนามุขลิกภาพของแดร์ริกคเวิน กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาเป็นการแต่งแดร์ริกคเวินในรูปแบบของตนเอง เพื่อให้ตนเองได้มีช่วงเวลาและพื้นที่แห่งเสรีภาพในการแสดงออก ได้แก่ การเปิดประสบการณ์เกี่ยวกับแดร์ริกคเวิน การทำความเข้าใจแดร์ริกคเวิน การค้นหาอัตลักษณ์การแต่งแดร์ริกคเวิน และการค้นพบอัตลักษณ์การแต่งแดร์ริกคเวิน เป็นต้น

คำสำคัญ : แดร์ริกคเวิน, อัตลักษณ์, การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา

Title	DRAG QUEEN : IDENTITY AND VALUE TO PERSONAL AND SOCIAL DEVELOPMENT
Author	CHOTIKA PATTAMAPORN
Degree	MASTER OF SCIENCE
Academic Year	2021
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Pitchayanee Poonpol

The purpose of this research is to understand the meaning and value of drag queens through the experience of composing drag queens. The identity creation process conditions that led to decisions to compose a drag queen and the guidelines for self-development and society through the experience. The participants consisted of nine people who had experience in composing drag queens by purposive sampling from the inclusion criteria and according to the specified qualifications created by theoretical concepts. To convey such experiences, the researchers collected data through in-depth interviews and analyzed through transcendental phenomenology (TPh) to understand the experience of composing a drag queen at this time. The results showed that drag queen is a form of self-expression, created by an actor. By using costumes, hairstyles, make-up, and personalities that are different from everyday life to convey, for example, a standpoint, a certain claim, a social satire, etc. In order to compose a drag queen, the author will have the identity that the author created and through the identity-building process, including the experience of drag queens, understanding drag queens, finding your identity and identity discovery. Among the factors that led the participants to compose a drag queen were internal factors such as the need for self-expression, faith in composing a drag queen, etc. The external factors were money or social understanding of drag queen. In addition, the participants in the drag queen composition experience can also develop themselves and society better, such as improving their own quality of life, giving happiness to others, communicating the awareness of social issues etc. The existence of drag queens also reflected perspectives in sociology, anthropology, and psychology for the purpose of understanding how experience affects individual expression, such as developing self-worth through the experience of composing drag queens, the personality development process, from learning and development about composing drag queens in their own way give them time and space for freedom of expression.

Keyword : drag queen, identity, phenomenology

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์เรื่อง แตรักควีน : อัตลักษณ์และคุณค่าสู่การพัฒนาตนเองและสังคม เป็นงานปริญญาานิพนธ์ชิ้นแรกในชีวิตของข้าพเจ้า ที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้าวิจัยอย่างเข้มข้น ตามหลักสูตรการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ (วท.ม.) ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ โดยงานวิจัยชิ้นนี้จะสำเร็จไม่ได้เลย หากปราศจากคำแนะนำ กำลังใจ และความช่วยเหลือจากบุคคลผู้เป็นทุกอย่างสำหรับข้าพเจ้าที่ทำให้ข้าพเจ้าเดินทางมาถึงความสำเร็จนี้ ได้แก่

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญานี พูนพล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่เสียสละเวลา และเมตตากรุณาต่อข้าพเจ้า ในการรับข้าพเจ้าเข้าเป็นนิสิตในปรึกษา ในช่วงสุดท้ายของการทำวิจัย อาจารย์ทำให้ข้าพเจ้าเปิดมุมมองใหม่ ๆ ในการมองปริญญาานิพนธ์ของข้าพเจ้าเอง และคอยให้ปรึกษา คำแนะนำ และกำลังใจจนปริญญาานิพนธ์ชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยดา สมบัติวัฒนา อดีตอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่คอยอยู่เคียงข้างข้าพเจ้ามาโดยตลอดตั้งแต่วันที่เริ่มต้นทำปริญญาานิพนธ์จนถึงข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังช่วยผลักดันและคอยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาตนเองไปพร้อม ๆ กับการทำปริญญาานิพนธ์เล่มนี้ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกแย่ กังวล และสับสน คำพูดของอาจารย์ช่วยเรียกสติของข้าพเจ้ากลับมาได้เสมอ และในวันที่ข้าพเจ้าท้อแท้ กำลังใจ ความห่วงใย และความหวังดีของอาจารย์ทำให้ข้าพเจ้ามีไฟที่อยากทำปริญญาานิพนธ์นี้จนเสร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐาศุภร์ จันประเสริฐ อดีตอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และกรรมการสอบปากเปล่า ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าถึงทางตันของการทำปริญญาานิพนธ์ ข้าพเจ้าจะได้รับคำแนะนำและแนวทางการทำปริญญาานิพนธ์จากท่านอาจารย์เสมอ ท่านอาจารย์เป็นผู้นำทางข้าพเจ้าได้เจอกับคำตอบ ท่านอาจารย์ได้ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ และไม่เคยทอดทิ้งนิสิตผู้ยังอ่อนประสบการณ์คนนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นริศรา พึ่งโพธิ์สม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภารัตน์ ตันติวิวัฒน์ ที่กรุณาเสียสละเวลาเป็นกรรมการสอบเค้าโครงปริญญาานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปริญญาานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรากร ทรัพย์วิระปกรณ์ ที่เสียสละเวลามาเป็นประธานในการสอบปากเปล่า คอยให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปริญญาานิพนธ์ให้สมบูรณ์ ใจดีและเมตตาข้าพเจ้าจนสามารถเข้าสอบปากเปล่าได้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ของสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาสั่งสอนและอบรมศิษย์ ให้เป็นผู้มีความรู้และเป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ อีกทั้งยังคอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ให้การช่วยเหลือ และเมตตาข้าพเจ้ามาโดยตลอด ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือ และประสานงานด้านเอกสาร จนข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาได้ และขอขอบพระคุณรุ่นพี่ทั้งศิษย์เก่าและรุ่นพี่ศิษย์ปัจจุบันที่มีน้ำใจและเอื้อเฟื้อต่อรุ่นน้องคนนี้ที่คอยคำแนะนำ คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และกำลังใจ ให้ข้าพเจ้าสามารถทำปริญญาโทสำเร็จจนเสร็จ

ขอกราบขอพระคุณท่านผู้ร่วมวิจัยทุกท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า ในการให้สัมภาษณ์และบอกเล่าประสบการณ์การแต่งแดริคควินที่หาที่ไหนไม่ได้ ท่านเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจแดริคควิน จนสามารถทำปริญญาโทสำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวีระศักดิ์ ปัทมาภรณ์ และคุณแม่สายสมร ปัทมาภรณ์ บิดาและมารดาของข้าพเจ้า ที่ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาของข้าพเจ้าในครั้งนี้ อีกทั้งยังคอยส่งแรงใจมาให้ข้าพเจ้าเสมอตลอดระยะเวลาของการศึกษาและทำปริญญาโท

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และกลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่สนับสนุนให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจนสำเร็จ ขอขอบคุณพี่ต๋อย ที่ชักชวนให้ข้าพเจ้ามาศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาที่สถาบันแห่งนี้ คอยดูแล ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้กันและกันมาจนข้าพเจ้ามาถึงวันนี้ได้ ขอขอบคุณเนส ฟลุค แพรว กระเป่า และน้องฟิล์ม ที่คอยส่งกำลังใจ อยู่เป็นเพื่อน รับฟังเรื่องราว สนับสนุน และเยียวยาจิตใจให้ข้าพเจ้าสามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ มาได้ ขอขอบคุณพี่ ๆ ระดับปริญญาโท นอกเวลาราชการร่วมรุ่นทุกคน ที่คอยช่วยเหลือ เตือนความจำ และให้ปรึกษาตั้งแต่ภาคเรียนแรก ปีการศึกษาแรก จนถึงวันที่ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษา ขอขอบคุณคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงมา ณ ที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในวันนี้

ขอขอบพระคุณสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ที่ให้ทุนอุดหนุนการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม รวมไปถึงสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำปริญญาโทครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ณ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย.....	3
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของงานวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ส่วนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับแดร็กควีน (Drag Queen)	8
1.1 ความหมายของแดร็กควีน	8
1.2 ประวัติของแดร็กควีน.....	8
1.3 ความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย	11
1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแดร็กควีน	15
ส่วนที่ 2 ทฤษฎีควีเรียร์ (Queer Theory)	18
2.1 แนวคิดทฤษฎีควีเรียร์.....	18

2.2 เพศศึกษา (Gender Studies)	20
ส่วนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์ (Identity)	23
3.1 ความหมายของอัตลักษณ์	23
3.2 แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างบุคลิก (The Structure of Personality)	24
3.3 แนวคิดหลังสมัยใหม่เกี่ยวกับอัตลักษณ์	26
ส่วนที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem).....	28
4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง	28
4.2 แนวคิดทฤษฎีตัวตน (Self Theory) ของ คาร์ล โรเจอร์	30
ส่วนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ (Personality Development)	32
5.1 ความหมายของบุคลิกภาพ	32
5.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ	33
ส่วนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Learning Theory)	35
6.1 ทฤษฎีปัญญาสังคม	35
ส่วนที่ 7 วิธีการศึกษาปรากฏการณ์วิทยาแนวอูตรวิสัย	37
7.1 การวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยาแนวอูตรวิสัย (Transcendental Phenomenology) .	37
7.2 แนวทางการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยาแบบอูตรวิสัย	38
ส่วนที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ผู้ร่วมวิจัย	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล	51

การพิทักษ์สิทธิผู้ร่วมวิจัย	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	53
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ร่วมวิจัย	54
ส่วนที่ 2 ความหมายและลักษณะของแดริคควีนจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีน	53
ส่วนที่ 3 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ เจือปนไข และแก่นประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัย	66
ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีน	86
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	1
สรุปผล	1
อภิปรายผล	2
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	14
บรรณานุกรม	16
ประวัติผู้เขียน	22

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 เกณฑ์การเลือกผู้ร่วมวิจัย.....	44
ตาราง 2 ตัวอย่างแนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก	46
ตาราง 3 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ร่วมวิจัย.....	59

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 แผนผังทฤษฎีปัญญาสังคมของ Bandura.....	36
ภาพประกอบ 2 แผนผังกรอบแนวคิดการวิจัย.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2561 ทางช่อง LINE TV ปรากฏรายการ Reality Show รายการหนึ่ง ชื่อว่า RuPaul's Drag Race Thailand รายการดังกล่าวมีเป็นรายการที่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันใช้ทักษะของตนเอง ไม่ว่าจะเป็น การแสดง การเต้น การออกแบบเสื้อผ้า การตัดเย็บ การแต่งหน้าทำผม มาประชันฝีมือกันตามโจทย์ที่ทางรายการกำหนดให้ในแต่ละสัปดาห์ โดยผู้เข้าร่วมการแข่งขันเรียกตนเองว่า Drag Queen (แดริควีน) ซึ่งภาพของแดริควีนที่ถูกส่งผ่านรายการดังกล่าวนั้นเป็นภาพที่สื่อถึงความเร่ด สวย ดูฉลาด และทรงพลัง

กลุ่มเพศหลากหลายมีบทบาทและพื้นที่ในสังคมไทยมานานกว่า 50 ปีมาแล้ว แต่ด้วยภาพจำในอดีตที่ถูกตีตราว่า คือบุคคลที่มีความผิดปกติบางอย่าง (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551) ที่มีเพศวิถีไม่ตรงกับเพศสภาพที่มีมาแต่เกิด บุคคลเหล่านี้จึงไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ดังนั้นจากการไม่เป็นที่ยอมรับและการถูกเหมารวมดังกล่าวทำให้กลุ่มเพศหลากหลายเริ่มสร้างพื้นที่ให้แก่ตนเอง ทั้งทางบวกและทางลบ กล่าวคือ บางคนแสดงออกด้วยการสร้างคุณค่าให้ตนเองผ่านการพัฒนาศักยภาพของตน ได้แก่ การฝึกเป็นช่างแต่งหน้า ช่างทำผม ทำชุด หรือทักษะที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม ซึ่งเกิดจากภาพจำของความเป็นเพศหญิง ซึ่งบางคนต้องการก้าวข้ามจากความ เป็นชายมาสู่ความเป็นหญิง และสังคมก็กรอบความเป็นหญิงว่าต้องอยู่คู่กับความประณีต อ่อนช้อย สวยๆ งามๆ เสมอ ส่วนการแสดงออกทางลบซึ่งมักพบเห็นได้จากสื่อต่างๆ ได้แก่ การใช้เสียงดัง ซอบประทัดประทัน ปากจัด หรือไม่ก็แสดงออกความต้องการทางเพศสูงและโจ่งแจ้ง (วาลี ปรีชาปัญญากุล, 2020)

แม้ว่าจะได้รับการยอมรับหรือไม่ก็ตาม หลายคนในสังคมบอกว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดกว้างทางเพศอย่างมาก แต่อันที่จริงแล้ว สังคมไทยไม่ได้เปิดกว้างจริง ๆ แต่ยังมีเงื่อนไข (Chetpayark, 2018) กล่าวคือ สังคมไทยยอมรับกะเทย ตืด และสาวประเภทสองที่สวยราวกับหญิงสาวเป็นหลัก ส่วนในเรื่องของความสามารถและทักษะต่าง ๆ ถือเป็นเรื่องรอง

สำหรับกลุ่มแดริควีนนั้น ถือกำเนิดขึ้นในสังคมอเมริกัน ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการแสดงสลับบทบาทและค่านิยมในการอนุญาตให้เพศชายมีสิทธิในการแสดงละครเท่านั้นในสังคมอังกฤษ ช่วง ค.ศ. 1920-1933 สังคมอเมริกันตกอยู่ในยุคแห่งการต้องห้าม (The Eighteenth Amendment Prohibition) มีการห้ามขายและดื่มสุรา และลามไปจนถึง

การกำหนดให้บุคคลที่แสดงออกทางเพศที่ผิดแปลกไปจากบรรทัดฐานของสังคมเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นกลุ่มแดริคควีนจึงกลายเป็นกลุ่มคนใต้ดิน รวมทั้งบุคคลเหล่านี้ยังเป็นแกนนำในเหตุการณ์จลาจลสโตนวอลล์ (Stonewall Riots) เมื่อคืนวันที่ 27 มิถุนายนปี 2512 ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นการเรียกร้องสิทธิของกลุ่ม LGBTQ (กองบรรณาธิการ วอยซ์ทีวี ,2556) ซึ่งกลุ่ม LGBTQ อดทนอดกลั้นกับการกระทำอันไม่เท่าเทียมของตำรวจมานาน

ต่อมาในศตวรรษที่ 21 ปรากฏบุคคลผู้สร้างอิทธิพลและนำกลุ่มแดริคควีนออกสู่สาธารณะ และทำให้กลุ่มแดริคควีนกลายเป็นที่ยอมรับในสังคมนานาชาติทุกวันนี้ คือ RuPaul Andre Charles (Bernadette Deron ,2561) เป็นเวลาเกือบ 10 ปีที่รายการ RuPaul's Drag Race เชิดฉายบนจอโทรทัศน์อเมริกา รายการดังกล่าวปรากฏบนโทรทัศน์ครั้งแรกในปี 2009 ซึ่งเป็นรายการสำหรับกลุ่มแดริคควีน ที่มีผู้รับชมเป็นจำนวนมาก และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ นอกจากนี้ยังมีรายการลูก ได้แก่ RuPaul's Drag Race Thailand และ RuPaul's Drag Race UK โดยรายการดังกล่าวเป็นรายการแข่งขันความสามารถของแดริคควีนที่มาประชันกัน

ในบริบทสังคมไทยได้มีการปรากฏตัวของกลุ่มแดริคควีนผ่านสื่อ อาทิเช่น รายการ Reality show การให้สัมภาษณ์ในสื่อต่าง ๆ การไปโชว์ตัวในงานอีเวนต์ เป็นต้น ทำให้กลุ่มแดริคควีนกลายเป็นที่รู้จักมากขึ้น และหนีไม่พ้นการถูกนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์กับกลุ่มเพศหลากหลายอื่นๆ พร้อมตั้งข้อสังเกตว่าแดริคควีนคืออะไร แดริคควีนมีความแตกต่างจากการแต่งหญิงอย่างไร ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้างานวิจัย อ่านบทสัมภาษณ์แดริคควีน เกี่ยวกับกลุ่มแดริคควีนดังกล่าว พบว่า ในวงวิชาการไทยนั้นไม่พบงานวิจัย หรืองานที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวข้องกับแดริคควีนในสังคมไทย รวมถึงไม่พบการให้นิยามความหมายที่ชัดเจนเกี่ยวข้องกับแดริคควีนในสังคมไทย การทำความเข้าใจแดริคควีนเพียงผิวเผินอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกลุ่มแดริคควีนได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยเกี่ยวข้องกับกลุ่มแดริคควีน เพื่อสร้างความเข้าใจในสังคมเกี่ยวกับความหมายและเงื่อนไขการแสดงออกของแดริคควีน เนื่องจากความเข้าใจที่ผิดพลาดอาจนำไปสู่การไม่ยอมรับและควั่นตัดสิน ซึ่งผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัย นักศึกษา ประชาชนชนทั่วไปที่ต้องการทำความเข้าใจกลุ่มแดริคควีน

จากการค้นหาคำการศึกษาเกี่ยวกับแดริคควีน ทั้งในและต่างประเทศ พบว่า มีการศึกษาเป็นวงกว้างและหลากหลายแง่มุม โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา เกี่ยวข้องกับการกำหนดตัวตนพื้นที่ทางสังคม อิทธิพลและประสบการณ์ทางที่มีต่อการกำหนดตัวตนของแดริคควีน และผลของการถูกสังคมยอมรับต่อความสุขในการดำเนินชีวิตของแดริคควีน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยการศึกษาร่วมใหญ่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ยังมีการศึกษาในประเทศเยอรมนี และ

นิวซีแลนด์ (John Jacob; Catherine. 2004; Leila J. Rupp; et al. 2010; Heidi M. Levitt; et al. 2017; Dana Berkowitz; Linda Liska Belgrave. 2010; Lynda Johnston. 2009; Douglas Ray Knutson. 2012) พบว่า แดร์ริคควีนปรากฏในสังคมตะวันตกมาแล้วอย่างน้อย 10-15 ปี ซึ่งนานพอที่จะทำให้คนในสังคมได้รู้จักและรับรู้การมีอยู่ของกลุ่มดังกล่าว และสะท้อนให้เห็นว่าสังคมรอบตัวมีอิทธิพลต่อการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มแดร์ริคควีน ในขณะที่วงวิชาการในไทยนั้นยังมีการศึกษาในกลุ่มแดร์ริคควีนค่อนข้างน้อย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะเติมเต็มช่องว่างทางความรู้การศึกษาในกลุ่มแดร์ริคควีนว่าแดร์ริคควีนมีการให้ความหมายของตนเองอย่างไรจากประสบการณ์การแต่งแดร์ริคควีน และประสบการณ์การแต่งแดร์ริคควีนมีความหมายต่อตัวผู้แต่งแดร์ริคควีนอย่างไร นอกจากนี้ยังสนใจอีกว่าแดร์ริคควีนมีกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในการแต่งแดร์ริคควีนของตนเองอย่างไร มีปัจจัยเงื่อนไขใดบ้างที่ส่งผลต่อการตัดสินใจแต่งแดร์ริคควีน อีกทั้งยังต้องการทราบแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดร์ริคควีนอีกด้วย โดยเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันทั้งในกลุ่มแดร์ริคควีน สังคมและผู้ที่สนใจ โดยผู้วิจัยได้ใช้มุมมองทางพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการอธิบายและทำความเข้าใจความหมายของการเป็นแดร์ริคควีน แก่นประสบการณ์ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และค้นหาแนวทางในการพัฒนาตนเองและสังคมผ่านการเป็นแดร์ริคควีน

คำถามการวิจัย

1. แดร์ริคควีนมีการให้ความหมายของตนเองจากประสบการณ์การแต่งแดร์ริคควีนอย่างไร
2. ประสบการณ์การแต่งแดร์ริคควีนมีความหมายต่อตัวผู้แต่งแดร์ริคควีนอย่างไร
3. แดร์ริคควีนมีกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในการแต่งแดร์ริคควีนของตนเองอย่างไร
4. ปัจจัยเงื่อนไขใดบ้างที่ส่งผลต่อการตัดสินใจแต่งแดร์ริคควีน
5. แดร์ริคควีนมีแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดร์ริคควีนอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อทำความเข้าใจความหมายของแดร์ริคควีน และความหมายของประสบการณ์การแต่งแดร์ริคควีนที่มีต่อตัวผู้แต่งแดร์ริคควีน

2. เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์และปัจจัยเงื่อนไขในการตัดสินใจ แต่งแดรีกควีนของแดรีกควีน

3. เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมผ่านประสบการณ์การเป็นแดรีกควีน

ความสำคัญของงานวิจัย

การศึกษานี้ ผลของการศึกษานำมาใช้ในการทำความเข้าใจความหมายและลักษณะของแดรีกควีน รวมทั้งอธิบายเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแดรีกควีน ประสบการณ์ชีวิตของการเป็นแดรีกควีน ค้นหาแก่นประสบการณ์การเป็นแดรีกควีน ซึ่งนำมาพัฒนาตนเองและสังคม อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษากลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศและท้าทายบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ในด้านขององค์ความรู้ทางวิชาการ การศึกษาดังกล่าวเป็นการต่อยอดองค์ความรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์ ในการเปิดมุมมองใหม่ของการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ ผ่านการบูรณาการศาสตร์ที่หลากหลายทั้งมานุษยวิทยา สังคมวิทยา และจิตวิทยา และการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อสร้างพื้นที่แห่งการยอมรับความหลากหลายและส่งเสริมความเท่าเทียมกันภายในสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านวิธีวิทยาการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แนวปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological Study) แบบอุตรวิสัย (Transcendental Phenomenology) เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ชีวิตก่อนการเป็นแดรีกควีน ขณะเป็นแดรีกควีน ค้นหาแก่นประสบการณ์การเป็นแดรีกควีน ทำความเข้าใจกระบวนการการสร้างอัตลักษณ์และลักษณะของแดรีกควีน ในบริบทของสังคมไทยในมุมมองของแดรีกควีน นั้นเป็นอย่างไร มีเงื่อนไขอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเป็นแดรีกควีน รวมทั้งศึกษาคุณค่าที่เกิดจากการแสดงตัวตนของแดรีกควีน ต่อตนเองและสังคมเป็นอย่างไร ใช้เทคนิควิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูลเพื่อรับฟังสิ่งที่แดรีกควีน บอกเล่าถึงประสบการณ์การเป็นแดรีกควีน และความหมายของการเป็นแดรีกควีนจากประสบการณ์ของแดรีกควีน รวมไปถึงการศึกษาคูณาค่าที่เกิดจากการแสดงตัวตนของแดรีกควีน ต่อตนเองและสังคม

ขอบเขตด้านผู้ร่วมวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนด (Inclusion Criteria) เนื่องจากเป็นการศึกษาประสบการณ์ชีวิตการเป็นแดร็กควีน เป็นการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา ดังนั้นการเลือกกลุ่มผู้ร่วมวิจัยจึงเป็นการเลือกกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์การเป็นแดร็กควีน ได้แก่ แดร็กควีน เป็นผู้ร่วมวิจัยหลัก

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งค้นหาแก่นประสบการณ์การเป็นแดร็กควีน อันมาจากการให้ความหมายของแดร็กควีน และความหมายของประสบการณ์การแต่งแดร็กควีนที่มีต่อตัวผู้แต่งแดร็กควีนโดยผ่านประสบการณ์การเป็นแดร็กควีนศึกษาลักษณะของแดร็กควีน รวมถึงเงื่อนไขการเป็นแดร็กควีนทั้งก่อนและขณะเป็นแดร็กควีน ในแง่ของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสภาพแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจแต่งแดร็กควีนและกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดร็กควีน นอกจากนี้ยังศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดร็กควีนอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการค้นหาแนวทางนี้จากมุมมองของแดร็กควีนเอง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ร่วมวิจัยหลัก ได้แก่ แดร็กควีนจำนวน 9 คน ซึ่งผ่านเกณฑ์การคัดเลือกผู้ร่วมวิจัยหลัก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีแดร็กควีน และมีความยินดีให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยอย่างลึกซึ้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

แดร็กควีน (Drag Queen) หมายถึง วัฒนธรรมการแต่งกายข้ามเพศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกย์ที่แต่งกายเป็นหญิง มีความเก๋ไก๋และกิริยาที่ผู้หญิงทั่วไป นอกจากนี้การเป็นแดร็กควีน ยังเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแล้วเสนอผ่านเรือนร่างของตนเอง ไม่เพียงแต่แต่งกายตามสมัยนิยมเท่านั้น ผู้ที่แต่งแดร็กควีนยังมีการนำเสนอความเป็นตัวเองสะท้อนออกมาผ่านการออกแบบเสื้อผ้า ทรงผม การแต่งหน้า และมีการประกอบสร้างตัวตนใหม่ขึ้นมา และนำเสนอตัวตนนั้นเมื่อแต่งแดร็กควีน

อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ เพื่อบ่งบอกความเป็นตนเองและกลุ่มของตน ว่าตนเองนั้นมีความแตกต่างจากสิ่งอื่นทั่วไป

เห็น ในเวลาปกติ และการแสดงพฤติกรรมว่ากลุ่มของตนเองนั้นมีความแตกต่างจากกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศกลุ่มอื่น

การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) หมายถึง รูปแบบการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของกลุ่มแดริคควีน โดยมุ่งสนใจสิ่งที่เกิดขึ้นต่ออารมณ์ความรู้สึก คุณค่าต่อตนเอง และทำความเข้าใจได้ด้วยความตระหนักรู้ จนนำไปสู่กระบวนการการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มแดริคควีนภายใต้บริบทของสังคมไทย

แก่นประสบการณ์ (Essence) หมายถึง แก่นของประสบการณ์การแต่งแดริคควีนที่มั่นคงและไม่แปรเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและกาลเวลา อันเกิดจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีนของแดริคควีนเอง

การพัฒนาตนเอง (Self-Development) หมายถึง แนวทางการพัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีน ซึ่งผู้แต่งนำประสบการณ์ที่ได้มาพัฒนาทักษะความสามารถ ความสามารถในการจัดการอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น

การพัฒนาสังคม (Social-Development) หมายถึง แนวทางการพัฒนาสังคม อันประกอบด้วยสังคมแดริคควีนและสังคมทั่วไป ผ่านประสบการณ์การแต่งแดริคควีน ในการสร้างพื้นที่แห่งการแสดงออก ส่งเสริมให้เกิดความตระหนักถึงความหลากหลายของมนุษย์และมอบความสุขแก่ผู้คนในสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา แดร์ควีน (Drag Queen) : อัตลักษณ์และคุณค่าสู่การพัฒนาตนเองและสังคม ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องศึกษาในความหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยไม่นำกรอบแนวคิด ทฤษฎีมาเป็นเครื่องชี้นำในการศึกษาปรากฏการณ์ จนละเอียดข้อค้นพบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางสำหรับการศึกษา เพื่อให้ทำความเข้าใจ การให้ความหมายของประสบการณ์ของการเป็นแดร์ควีน และผู้วิจัยใช้หลักวิธีวิทยาวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) ซึ่งเป็นวิธีวิทยาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ประมวลแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ส่วนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับแดร์ควีน (Drag Queen)
- ส่วนที่ 2 ทฤษฎีเควีย์ร์ (Queer Theory)
- ส่วนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์ (Identity)
- ส่วนที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem)
- ส่วนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ (Personality Development)
- ส่วนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)
- ส่วนที่ 7 วิธีการศึกษาปรากฏการณ์วิทยาแนวอูตรวิสัย (Transcendental phenomenology)
- ส่วนที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย

ส่วนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับแดร็กควีน (Drag Queen)

1.1 ความหมายของแดร็กควีน

จากการค้นคว้าของผู้วิจัยพบว่า มีผู้นิยามความหมายของแดร็กควีนไว้ในหลากหลายทิศทาง กล่าวคือ ส่วนใหญ่มักให้ความหมายของแดร็กควีนไว้ในแง่ของการแต่งกายสลับเพศ จากชายเป็นหญิง ผ่านร่างกายที่เป็นชาย ไม่ว่าจะ เป็น Hegland and Nelson (2002), Douglas Ray Knutson (2017) และ แพน แพน นาคประเสริฐ (2562) ต่างให้ความหมายของแดร็กควีนในทิศทางของการแสดงบทบาทเป็นเพศตรงข้าม ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายของเพศหญิง การแสดงบทบาท บุคลิก และความรู้สึกเยี่ยงเพศหญิง ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการแสดงออกอย่างเพศหญิงโดยที่ผู้แสดงมีร่างกายตามธรรมชาติ นอกจากนี้ยังสะท้อนจุดแข็งของความเป็นผู้หญิงในตัวออกมา

แต่อย่างไรก็ตามการนิยามความหมายของแดร็กควีนก็ยังมีข้อมูลที่ทำให้ความหมายของชายแต่งหญิงไปในอีกทิศทางหนึ่ง กล่าวคือ จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ของผู้ที่เป็นแดร็กควีน ทั้งจาก อัมภฎายุทธ คุณวิเศษพงษ์ (2561) และ บัณฑิต จันทวรรณ (2019) ได้ให้ความหมายของแดร็กควีนในทิศทางของความเป็นศิลปิน ที่ใช้ศาสตร์ทางด้านศิลปะไม่จำเป็น การแต่งหน้า การแสดง การเต้น และการออกแบบ ซึ่งการแต่งแดร็กควีนนั้นไม่จำเป็นต้องตลก หรือแต่งเพื่อล้อเลียนบางสิ่งบางอย่างเสมอไป นอกจากนี้ทั้งสองยังกล่าวว่าการเป็นแดร็กควีนนั้นเปรียบเสมือนการหนีหนีจากโลกความจริงที่เต็มไปด้วยบรรทัดฐานของสังคมที่กำหนดพฤติกรรมของตน การได้เป็นแดร็กควีนนั้นเป็นดังตัวตนในโลกคู่ขนานกับโลกความเป็นจริง ที่สามารถเป็นตัวเองได้อย่างอิสระเสรี

ฉะนั้นแล้วจากการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจว่า แดร็กควีน เป็นการแสดงที่ใช้องค์ความรู้ทางศิลปะสร้างสรรค์การแต่งกาย ดึงจุดแข็งด้านความเป็นหญิงของตนออกโดยแสดงออกผ่านทางเสื้อผ้า การสวมบทบาท บุคลิก โดยยังคงสรีระของตนเองตามธรรมชาติ นอกจากนี้การแต่งแดร็กควีนยังเปรียบเหมือนกับโลกคู่ขนานที่เป็นพื้นที่ปลอดภัยให้แก่ผู้แต่งในการหนีหนีกรอบของสังคมที่คอยกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของผู้แต่ง

1.2 ประวัติของแดร็กควีน

ย้อนกลับไปในช่วงศตวรรษที่ 17 ประเทศอังกฤษ ยุคนั้นเป็นยุคแห่งละครเชคสเปียร์ มีการจัดแสดงละครเชคสเปียร์ในโรงละครโกลบ (Globe Theatre) ในกรุงลอนดอน ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเข้าร่วมชมละคร หรือขึ้นแสดงในฐานะของนักแสดงได้ เนื่องจากเหตุผลบางประการในทางศาสนา ทำให้จำเป็นต้องใช้นักแสดงชายเพื่อแสดงในบทบาทของผู้หญิง

โดยนักแสดงชายจะมีการสวมเสื้อผ้า แต่งหน้าทำผม แสดงบทบาทของผู้หญิง และจากการกระทำดังกล่าว จึงทำให้เกิดคำว่า “แดร็ก” (Drag) เกิดขึ้นมา

การแสดงละครดังกล่าว ได้แพร่หลายเข้ามาในสหรัฐอเมริกา ซึ่งยังคงมีการใช้นักแสดงชายในการสวมบทบาทเป็นผู้หญิงเช่นเดิม จนล่วงเลยมาถึงต้นศตวรรษที่ 20 การแสดงสลับบทบาทถูกปรับเปลี่ยนโดยเพิ่มการแสดงตลก ดนตรี การเต้นรำ และการแสดงล้อเลียน เพื่อสร้างความแปลกใหม่ในการให้ความบันเทิง ทำให้การแสดงดังกล่าวได้รับความนิยมและแพร่หลายอย่างรวดเร็วในสังคมอเมริกัน โดยนักแสดงล้อเลียนคนสำคัญและได้รับความนิยมอย่างมากของวงการแดร็กควีน ก็คือ Julian Eltinge นักแสดงคนแรกที่น่าการเลียนแบบบุคลิกของเพศหญิงมาใช้ในการแสดงของตนเอง และได้รับความนิยมอย่างมากในสังคมเกย์

ใน ค.ศ. 1930 เป็นยุคที่สังคมอเมริกันก้าวเข้าสู่ยุคแห่งการต้องห้ามของสหรัฐอเมริกา ผู้ที่แต่งกายผิดไปจากเพศสภาพของตนเองจะถูกตำรวจจับเข้าคุก กลุ่มเพศหลากหลายถูกจับตามองเป็นพิเศษ และกลายเป็นกลุ่มคนใต้ดิน จำเป็นต้องดำเนินชีวิตอย่างหลบๆ ซ่อน ๆ โดยไม่สามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตนเองได้ อย่างไรก็ตามเพื่อให้ตนเองเป็นอิสระจากกฎระเบียบที่มากมาย กลุ่มเพศหลากหลายจึงตั้งในศตวรรษที่ 20 เพื่อใช้เป็นพื้นที่พบปะสังสรรค์ และเผยตัวตนออกมาได้อย่างเสรี

ในปี ค.ศ. 1950-1960 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยุคแห่งการต้องห้ามสิ้นสุดลง แต่กลุ่มเพศหลากหลายยังคงถูกตำรวจตั้งสงสัยเกี่ยวกับอาชญากรรมและการกระทำผิดกฎหมายอยู่เสมอ นอกจากนี้ตำรวจมักเข้าไปตรวจค้นในบาร์เกย์อยู่บ่อยครั้งอย่างไม่มีสาเหตุ แต่กระนั้นชุมชนเพศหลากหลายยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้การดำรงชีวิตอย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ จากตำรวจแล้ว กลุ่มดังกล่าวยังต้องปิดบังตนเองจากครอบครัวและผู้ใกล้ชิดด้วยซึ่งสะท้อนอยู่ในภาพยนตร์และซีรี่ส์ เช่น ในซีรี่ส์เรื่อง POSE (2018) ซึ่งสะท้อนชีวิตของแดร็กควีนในยุค 80-90 ซึ่งตัวละครถูกครอบครัวไล่ออกจากบ้าน จนต้องกลายเป็นคนเร่ร่อน เนื่องจากถูกรับรู้ว่า เป็นเกย์ รักการเต้น และแฟชั่น ซึ่งไม่ตรงกับอัตลักษณ์ของความเป็นเพศชาย และในทางศาสนาการที่ไม่เป็นชายหรือหญิงถือว่าเป็นบาป นอกจากนี้ตัวละครหลายตัวจากเรื่องกลายเป็นบุคคลที่สังคมไม่ยอมรับแม้ว่าพวกเขาเปิดเผยตนเอง มีเพียงแค่กลุ่มแดร็กควีนกันเองเท่านั้นที่ช่วยเหลือกันและกัน ซึ่งเรียกรวมกลุ่มดังกล่าวเรียกว่า “บ้าน (House)” โดยแต่ละบ้านจะมี “แม่ (Mother)” ซึ่งอาจจะจะเป็นบุคคลที่พอจะมีกำลังในการให้ความช่วยเหลือ และที่พักพิงแก่แดร็กควีนที่ไร้ที่พึ่งได้ การรวมกลุ่มดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือกันและกันภายในกลุ่มของแดร็กควีนด้วยตนเอง เพราะแม้กระทั่งในกลุ่มเพศ

หลากหลายก็ยังมีการจัดลำดับและการแบ่งแยกกลุ่มกันอยู่ดี นอกจากนี้ภายในคลับใต้ดินอันเป็นที่พบปะสังสรรค์ของแดริคควีนแล้วยังมีการจัดงานบอล (Drag Ball) เกิดขึ้น โดยมีการกำหนดหัวข้อในแต่ละครั้งของการจัด แล้วแต่ละบ้านจะแต่งกาย แต่งหน้า ทำผมอย่างสร้างสรรค์ตามหัวข้อนั้นๆ เพื่อมาประชันกัน ซึ่งจะเห็นได้จากซีรีส์เรื่อง POSE และ Paris Is Burning โดยผู้ชนะจะได้ถ้วยรางวัล ชื่อเสียงที่บ้าน ชื่อเสียงของแม่ และเกียรติยศ ซึ่งจะนำพามาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เหตุการณ์ที่สำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของกลุ่มเพศหลากหลายคือ เหตุการณ์จลาจลที่สโตนวอลล์ (Stonewall Riot) ซึ่งเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1966 เป็นการลุกฮือขึ้นเพื่อต่อต้านการถูกเลือกปฏิบัติ การถูกปฏิบัติอย่างหยาบคายและการจับกุมอันไม่มีเหตุผลของตำรวจ ที่มีต่อกลุ่มเพศหลากหลาย (กองบรรณาธิการ วอยซ์ทีวี, 2556) หนึ่งในกลุ่มผู้ถูกกระทำดังกล่าว ก็มีกลุ่มแดริคควีนรวมอยู่ในนั้นด้วย และแดริคควีนก็มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมนี้ เหตุการณ์ดังกล่าวจุดประกายให้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของตน เกิดประเพณี "Gay Pride" เกิดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองการเรียกร้องสิทธิของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (NYLON Thailand, 2018)

นอกจากเหตุการณ์จลาจลดังกล่าวนี้ การรวมกลุ่มของแดริคควีนกลุ่มหนึ่งเป็นที่รวมกลุ่มของแดริคควีนที่พลิกโฉมและมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัฒนธรรมแดริคควีนคือ คลับคิดส์ (Club Kids) ซึ่งเกิดขึ้นในช่วง ค.ศ. 1980-1990 โดยคลับคิดส์ได้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมแดริคควีนจากการเลียนแบบเพศหญิง เป็นการผสมผสานงานศิลปะเข้าไปอยู่ในตัวผู้ที่แต่งเป็นแดริคควีนด้วย (RuPaul's Drag Race Season9) ด้วยเหตุนี้เองทำให้การเข้าแก่นของความเป็นแดริคควีนจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ความสวยงามดังหญิงสาวเท่านั้น หากแต่มีการผสมผสานศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ในการรังสรรค์ตนเองให้เป็นผลงานศิลปะเคลื่อนที่ (Nichols, 2017)

นอกจากนี้สื่อต่าง ๆ ยังมีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมแดริคควีนให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ผ่านภาพยนตร์ เช่น Paris Is Burning (1990), The Adventures of Priscilla, Queen of The Desert (1994), Cherry Pop (2017) , Hurricane Bianca (2016) ฯลฯ ซึ่งภาพยนตร์ดังกล่าวทำให้ผู้เข้าใจวัฒนธรรมของการเป็นแดริคควีนมากขึ้น รวมถึงนำเสนอภาพลักษณ์ในทางบวกแก่กลุ่มเพศหลากหลายด้วยเช่นเดียวกัน

ปัจจุบันแดริคควีนปรากฏขึ้นอย่างกว้างขวาง และเป็นที่ยอมรับในสังคมตะวันตก ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลสำคัญบุคคลหนึ่ง ซึ่งแดริคควีนทั่วโลกรู้จัก คือ RuPaul Andre Charles ซึ่ง

เป็นผู้ที่ทำให้ทั่วโลกได้รู้จักกับวัฒนธรรมแดริคควีน และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้คนมากมาย ได้ก้าวออกจากพื้นที่ปลอดภัย และกล้าเปิดเผยตัวตนออกมา

โดยใน ค.ศ. 2009 RuPaul Andre Charles ได้ผลิตรายการโทรทัศน์ทางช่อง VH1 ชื่อ รายการ RuPaul's Drag Race ซึ่งเป็นรายการเรียลลิตีที่นำแดริคควีนที่โดดเด่นมาแสดงความสามารถ และพยายามชี้ว่ากลุ่มแดริคควีนนั้นก็มีศักยภาพและความสามารถเทียบได้กับชาย และหญิงทั่วไป ซึ่งรายการดังกล่าวประสบความสำเร็จอย่างมาก ปัจจุบัน รายการ RuPaul's Drag Race ถูกฉายออกมาแล้วทั้งหมด 14 ซีซั่น นอกจากนี้ยังมีรายการลูกที่ถูกเผยแพร่ไปในประเทศต่างๆ เช่น Drag Race Thailand (2018) RuPaul's Drag Race UK (2019) Drag Race Holland (2020) RuPaul's Drag Race Down Under (2021) RuPaul's Drag Race: UK vs the World (2022) เป็นต้น

ในความเป็นจริงแล้ววัฒนธรรมแดริคควีนได้เข้าสังคมไทย ก่อนหน้ารายการ Drag Race Thailand ออกอากาศสู่สังคมไทยเสียอีก แต่การเผยแพร่ของรายการ Drag Race Thailand ทำให้สังคมสนใจคนกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก ในสังคมไทยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแดริคควีนแตกต่างกันออกไป ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็นิยามความหมายของแดริคควีนไปต่าง ๆ นานา มีการนำไปเปรียบเทียบกับสาวประเภทสองบ้าง หรือเปรียบเทียบการแสดงคาบาเร่ต์บ้าง จนเกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกันแม้กระทั่งในกลุ่มเพศหลากหลายเองก็ตาม จนเกิดการนิยามความหมายของวัฒนธรรมชายแต่งหญิงในสังคมไทยไปในหลากหลายทิศทาง ทั้งนี้จากการศึกษาจุดเริ่มต้นความเป็นมาของวัฒนธรรมแดริคควีนนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวไปที่มาที่ไปของวัฒนธรรมแดริคควีนเสียก่อนผู้วิจัยจะเข้าไปยังกลุ่มผู้ร่วมวิจัย

1.3 ความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย

การศึกษาเรื่องเพศ สำหรับสังคมไทยนั้น การศึกษาและความสนใจทางเพศ ในวงวิชาการไทย สนใจด้านสิทธิและเสรีภาพในการแสดงทางเพศ เช่น สตรีศึกษา ซึ่งเน้นเรื่องสิทธิ ในเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง ความเท่าเทียมทางเพศ โจมตีแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่มาอำนาจและ ริดรอนสิทธิเสรีภาพบางอย่างไปจากกลุ่มอื่นๆ ในสังคม ส่วนกลุ่มเพศหลากหลาย สนใจศึกษา เกี่ยวกับการถูกกดทับ อคติทางเพศที่มาจากบรรทัดฐานของรักต่างประเทศ โดยเรียกร้องให้สังคม เข้าใจและยอมรับ รวมถึงเปลี่ยนวิธีคิดเกี่ยวกับเพศตามจารีตประเพณี นอกจากนี้นักวิชาการไทย ยังให้ความสนใจในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างและการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ ผ่านสื่อ ไม่ว่าจะเป็นการอธิบายตัวตนโดยใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างตัวตนทางเพศ และการ

วิพากษ์สื่อในฐานะของการผลิตซ้ำทางความคิดเกี่ยวกับเพศ (กนกวรรณ ธรารวรรณ และคนอื่น ๆ, 2560)

โลกออนไลน์มีอิทธิพลอย่างมากในการสร้างพื้นที่ให้กับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้คนเหล่านี้ออกมาแสดงตัว มีสังคม ติดต่อสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันต่าง ๆ จนในปัจจุบันนี้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยมากขึ้น แต่ทั้งนี้มายาคติเกี่ยวกับเรือนร่างทางเพศในสังคมไทยก็ยังคงดำเนินต่อไป โดยไม่สนใจว่าเป็นเพศอะไร ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หน้าตา สีผม หน้าเรียว จมูกโด่ง ในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศซึ่งได้รับการยอมรับมากกว่าคนที่มรูปร่างและลักษณะต่างออกไป เช่น อ้วน เตี้ย จมูกแบน หน้าเป็นสิ่ว เป็นต้น ซึ่งคนกลุ่มหลังมักจะแสดงความพยายามในการดิ้นรนเพื่อให้ตนเองกลายเป็นที่ยอมรับด้วยรูปลักษณ์ดังที่สังคมเชิดชู (กนกวรรณ ธรารวรรณ และคนอื่น ๆ, 2560) สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากในสังคมไทย สังคมไทยมักยึดติดกับความสวยงาม ชื่นชมความงามตามอย่างบรรทัดฐานและทัศนคติที่รับเข้ามาผสมโรงกับความเป็นไทยในสังคม กล่าวคืออดีตสังคมไทยนั้นไม่มีมีความเคร่งครัดในการแบ่งเพศมากนัก โดยในประวัติศาสตร์ มักพบเรื่องราวของการเล่นเพื่อน หรือการประกอบกิจกรรมทางเพศในเพศเดียวกัน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ทั่วไป เป็นสิ่งที่สังคมในอดีตไม่ได้ยอมรับทั้งหมด แต่ก็ไม่ได้รังเกียจ จนถึงขั้นทำร้ายร่างกายหรือฆาตกรรมอย่างในบางประเทศ จนกระทั่งสมัยรัชกาลที่ 6 สังคมไทยเริ่มรับแนวคิดแบบวิกตอเรียน (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑการเรียนรู้แห่งชาติ, 2562) กล่าวคือ แนวคิดดังกล่าวมีอิทธิพลอย่างมากในยุโรป เป็นแนวคิดที่มีความเคร่งครัดทางเพศ ถือว่าเป็นการก้าวเข้าสู่สังคมรักต่างเพศอย่างชัดเจน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของเพศชายและเพศหญิง และเมื่อประกอบเข้ากับความเชื่อทางคริสต์ศาสนาที่มีมุมมองว่าเพศคือเรื่องต่ำช้าและไม่บริสุทธิ์แล้ว (ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2559) เป็นการบีบให้บุคคลยิ่งต้องทำการตรวจสอบตัวตนทางเพศของตนเองเพื่อหาคำตอบ ว่าตนเองเป็นใครในสังคม (กัตติง, 2558) นอกจากนี้ยังมีแนวคิดที่พยายามหล่อหลอมคนในสังคมว่าความเป็นชายเป็นหญิงนั้นเป็นเรื่องธรรมดา เช่น ผู้หญิงต้องบอบบาง เรียบร้อย อ่อนโยน ส่วนผู้ชายต้องเข้มแข็ง กล้าหาญ และมีความเป็นผู้นำ เป็นต้น และยังคงคนในสังคมยอมรับวิธีการคิดเช่นนี้มากขึ้นเท่าไร ความปกติธรรมดาดังกล่าวก็ยังมีอิทธิพลครอบงำเรามากขึ้นเท่านั้น (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562)

ดังเช่น การเปิดเผยตัวตนของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย หากย้อนกลับไปเมื่อประมาณ 70-60 ปีที่แล้ว จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าคนไทยยังคงมองกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องที่ผิดปกติ ซึ่งนักวิชาการตะวันตกที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมทาง

เพศในสังคมไทย พบว่า สังคมไทยนั้นประกอบด้วย 3 เพศ ได้แก่ ชาย หญิง และกะเทย (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรือนรู้แห่งชาติ, 2562) แต่ด้วยสภาพสังคมไทยนั้นไม่ได้เคร่งครัดเกี่ยวกับการแสดงออกของกะเทยมากนัก แต่ก็ถูกเลือกปฏิบัติเป็นพลเมืองชั้นสอง ดังเช่นในวรรณกรรมอย่างไตรภูมิพระร่วง ซึ่งเป็นวรรณกรรมในสมัยสุโขทัย กล่าวว่า ผู้ที่เป็นกะเทยนั้นคือบุคคลที่อดีตชาติได้กระทำความผิดศีลข้อ 3 ทำให้ชาตินี้เกิดมาเป็นกะเทย ส่วนในตำนานการสร้างโลกของล้านนา อธิบายกะเทยไว้ว่าเป็นบุคคลที่ไม่ดี เป็นตัวแทนของความวุ่นวายและวิชาในความรักของชายหญิง (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรือนรู้แห่งชาติ, 2562) จนกระทั่งแนวคิดแบบวิกตอเรียนเข้ามาในสังคมไทยเปลี่ยนวิธีคิดเกี่ยวกับเพศ ทำให้คนไทยมองกะเทยต่างไปจากอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอและแพร่กระจายของสื่อเกี่ยวกับกะเทย โดยว่าจะเกิดข่าวอะไรเกี่ยวกับกะเทย หรือเกย์ หรือผู้ที่มีพฤติกรรมที่ไม่มีความเป็นชายเป็นหญิง เรามักจะพบเห็นคำว่า วิดถาวร วิปริตทางเพศ คนป่วยด้วยโรคทางเพศ (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรือนรู้แห่งชาติ, 2562) ในการอธิบายพฤติกรรมรักร่วมเพศ นอกจากนี้การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ที่มีต้นตอมาจากกลุ่มชายรักชาย ยิ่งทำให้ภาพจำของกะเทยและเกย์เป็นไปในทางด้านลบมากขึ้น

พ.ศ.2518 มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกะเทยมากขึ้น ในคอลัมน์ “สาวกำลังสอง” ในนิตยสาร “แปลก” ซึ่งการตีพิมพ์ดังกล่าวทำให้กลุ่มกะเทย เกย์ รักร่วมเพศ และพ่อแม่ที่เป็นห่วงลูกของตนเขียนจดหมายเข้ามาระบายความอัดอั้นในใจ ขอปรึกษา รวมถึงขอกำลังใจ (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรือนรู้แห่งชาติ, 2562) หลังจากนั้น พ.ศ.2525-2529 เป็นยุคที่นิตยสารกะเทยและเกย์มีเพิ่มมากขึ้น เช่น มิถุนา มิถุนาจูเนียร์ นีออน มรกต เป็นต้น ซึ่งนิตยสารยุคนี้ เผยแพร่เนื้อหาข้อมูลเกี่ยวกับกะเทยและเกย์ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว แฟชั่น นายแบบ บทความสารคดีให้ความรู้เกี่ยวกับรักร่วมเพศ ปรึกษาปัญหา หาคณรู้ใจ เป็นต้น (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรือนรู้แห่งชาติ, 2562) ต่อมา มีการเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับภาพนายแบบหนุ่มน้อยหล่อ น้อย โปสท่าปลุกเร้าอารมณ์ (ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน และ นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2552) นอกจากนี้ในช่วงที่โรคเอดส์เริ่มระบาดสื่อสะท้อนภาพของกะเทยและเกย์ว่าเป็นผู้แพร่เชื้อดังกล่าว ทำให้สังคมมองคนกลุ่มนี้ในแง่ลบมากขึ้น จากปัญหาดังกล่าวกลุ่มนิตยสารกะเทยและเกย์พยายามปรับรูปโฉมของตนเองในด้านบวกมากขึ้น โดยการปรับเนื้อหาในนิตยสารเป็นการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ โดยนิตยสารมิถุนาได้ทำงานร่วมกับคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่นั่นเนื้อหาที่ไปเปลี่ยน แต่เน้นนำเสนอวิถีชีวิตของกะเทยและเกย์ที่ประสบความสำเร็จ และแฟชั่นที่น่าสมัย (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรือนรู้

แห่งชาติ, 2562) จากการเผยแพร่เรื่องราวบนนิตยสารทำให้ผู้คนได้รู้จักมากขึ้น ทำให้ภาพของผู้ป่วยโรคจิต ถูกแทนที่ด้วยคนปกติทั่วไปเหมือนกับเพศชายและเพศหญิง กะเทยและเกย์ไม่จำเป็นต้องดำเนินชีวิตอย่างหลบซ่อนต่อไป (ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน และ นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2552) นอกจากนี้เมื่อเทคโนโลยีพัฒนาไปกว้างไกลมากขึ้น มีการนำเรื่องราวของกะเทยและเกย์นำเสนอผ่านหน้าจอโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และเว็บไซต์ต่างๆ เช่น เพลงสุดท้าย (พ.ศ.2528) ฉันทูชายณะยะ (พ.ศ.2530) สตรีเหล็ก (พ.ศ.2543) (สุไลพร ชลวิไล และ สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้แห่งชาติ, 2562) นอกจากนี้ยังมีเว็บไซต์และเพจ เช่น missladyboy.com SPECTRUM บันเทิงกึ่งตูดจื่อปาก เฉลิมศรี เป็นต้น ซึ่งสื่อเหล่านี้ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความเป็นตัวตนของกลุ่มกะเทยและเกย์ออกสู่สังคมมากขึ้น ทำให้ผู้คนในสังคมเห็นวิถีชีวิต กิจกรรม รวมถึงสร้างความเข้าใจอันดีเพื่อไปสู่การเป็นที่ยอมรับในสังคม

15 กุมภาพันธ์ 2561 เกิดรายการเรียลิตี้ออนไลน์ชื่อว่า “Drag Race Thailand” เป็นรายการที่นำผู้เข้าแข่งขันมาประชันความสามารถกันทั้งการแต่งหน้า ทำผม ตัดเย็บเสื้อผ้า ความสามารถด้านการแสดง การเต้น และการลิปซิงค์ ทางช่อง LINE TV รายการดังกล่าวสร้างภายใต้ลิขสิทธิ์ของรายการ RuPau's Drag Race จากประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งก่อให้เกิดกระแสแดร์คควีนในสังคมไทย จากความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยขณะนั้น ไม่เคยปรากฏการมีอยู่ของแดร์คควีนต่อสาธารณชนมาก่อน ดังนั้นจึงค่อนข้างเป็นสิ่งใหม่ต่อสังคมไทย อีกทั้งสังคมไทยยังคุ้นชินกับกลุ่มของกะเทย และสาวประเภทสองอยู่แล้ว จากการศึกษาพบว่า นิยามของแดร์คควีนในไทยนั้นยังมีความไม่ชัดเจนอยู่มาก บางคนกล่าวว่า เป็นศิลปะบ้าง เป็นการสร้างตัวตนที่ไม่อยู่ภายใต้บรรทัดฐานบ้าง เป็นการผ่อนคลาย เป็นงานอดิเรก เป็นสิ่งเล็กๆ ในใจที่อยากเปิดเผยออกมาบ้าง เป็นต้น ด้วยความสดใหม่ของแดร์คควีนผู้วิจัยจึงมีความใคร่อยากรู้ถึงที่ไปที่มา การนิยามตนเอง กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ ประสบการณ์และคุณค่าจากการเป็นแดร์คควีน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความสนใจในแนวทางพัฒนาตนเองและสังคมผ่านการแต่งแดร์คควีนอีกด้วย

จากการศึกษาดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นประวัติความเป็นมาของแดร์คควีน และความเป็นมาของความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย เพื่อให้ผู้วิจัยเข้าใจบริบทของความหลากหลายทางเพศมากขึ้น เพื่อจะให้นำไปอธิบายและขยายความในประเด็นของการทำความเข้าใจการให้ความหมายของการเป็นแดร์คควีน และกระบวนการการสร้างอัตลักษณ์ของแดร์คควีน ในสังคมไทย

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแดรีคควิน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของแดรีคควิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการศึกษานี้ ผู้วิจัยพบว่า ตลอดระยะเวลาไม่เกิน 10 ปีย้อนหลังที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์จำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิจัยแดรีคควินในต่างประเทศ สำหรับวงวิชาการไทยนั้น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแดรีคควินที่ผู้วิจัยสืบค้น ผู้วิจัยพบเพียง 1 เรื่องเท่านั้น นอกจากนี้จากการสืบค้นผู้วิจัยพบว่างานวิจัยที่เคยทำการศึกษาเกี่ยวกับแดรีคควินนั้นมีวิธีการเก็บข้อมูล 2 แบบ ได้แก่การสัมภาษณ์จากแดรีคควินโดยตรง และการสังเกต อีกทั้งผู้วิจัยยังพบว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของแดรีคควินส่วนใหญ่ถูกศึกษาในแง่ของสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา โดยผ่านกระบวนการวิธีวิทยาที่หลากหลาย ได้แก่ การวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Inductive) เทคนิคการวิจัยด้านมานุษยวิทยาบานอินเตอร์เน็ต (Netnography) ปฏิสัมพันธ์สัญลักษณ์ (Symbolic Interaction) ภาษาศาสตร์คอร์ปัส (Corpus-based study) และการศึกษารายกรณี (Case Study) ซึ่งผู้วิจัยจะอธิบายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของแดรีคควินเป็นรายเรื่อง ดังนี้

จากการสืบค้นงานวิจัยจากต่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่าม้งงานวิจัยจำนวนมากไม่น้อยที่ศึกษาเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศ และการสร้างอัตลักษณ์ของแดรีคควิน ยกตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Greaf (2016) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของแดรีคควิน โดยศึกษาจากการสัมภาษณ์ทั้งแบบรายบุคคลและสนทนากลุ่มกับแดรีคควินที่ทำงานอยู่ในสถานบันเทิง ซึ่งมีทั้งกลุ่มที่ทำเป็นอาชีพและทำเป็นงานอดิเรก ร่วมกับการสังเกตอย่างเป็นธรรมชาติ และการทดลองด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้ทดลองสวมหมวกเดราปลอมในที่สาธารณะ เพื่อให้ตนเองได้เข้าใจถึงประสบการณ์เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศ โดยจากการศึกษาพบว่าแดรีคควิน โดยเฉพาะกลุ่มนักแสดงแดรีคควิน ยังคงอยู่ในวังวนของระบบสองเพศ ซึ่งแสดงออกผ่านบทบาทและสร้างภาพลักษณ์ของตนทั้งในส่วนของความเป็นชายและหญิงผสมผสานกัน นอกจากนี้แดรีคควินยังได้ทำลายสัญลักษณ์ที่คอยชี้นำการแสดงออกถึงความ เป็นชายและหญิงของปัจเจกในระบบสองเพศ จากการที่ตนเองมีเพศรีเป็นชายแต่กลับสวมวิกผม เลื้อผ้า และสร้างความเป็นหญิงขึ้นมาให้แก่ตนเอง สะท้อนถึงความไม่ยึดติดอยู่กับเพศใดเพศหนึ่ง ผ่านทางเลื้อผ้าหน้าผม และแดรีคควินได้สะท้อนให้เห็นว่าการเป็นผู้หญิง ไม่จำเป็นต้องแสดงออกอย่างผู้หญิงเสมอไป แต่อย่างไรก็ตามการแสดงออกของแดรีคควินยังคงอยู่ภายในอำนาจของแนวคิดของสังคมที่มีต่อผู้หญิงอยู่ ซึ่งสิ่งนี้ส่งอิทธิพลต่อการแสดงอัตลักษณ์แดรีคควินด้วย โดนแสดงได้จากภาษากาย น้ำเสียง และอัตลักษณ์ขณะแดรีค (persona)

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดตัวตนของแดริคควีน หรือการสร้างอัตลักษณ์ของแดริคควีน คือระบบสองเพศ (Heteronormativity) ที่ดำรงอยู่ในสังคมอย่างยาวนาน คอยกำกับและชี้นำให้ปัจเจกในสังคมจะต้องเลือกและแสดงออกทางเพศตามอย่างที่เคยกำหนดไว้ อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยอื่นๆ ที่กล่าวถึงอิทธิพลของระบบสองเพศที่กระทำต่อแดริคควีน ทั้งการมีอิทธิพลต่อการสร้างตัวตน การผลักดันให้กลุ่มคนดังกล่าวกลายเป็นชนชายขอบ และการทำลายอำนาจของระบบสองเพศผ่านการแต่งแดริคควีน เช่น งานวิจัยของ Dougherty (2017) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการสร้างอัตลักษณ์และเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการสร้างอัตลักษณ์ของแดริคควีน โดยการสัมภาษณ์ด้วยคำถามกึ่งโครงสร้างกับกลุ่มแดริคควีนจำนวน 6 คน พร้อมวิเคราะห์ด้วยแนวคิดการวิเคราะห์แก่นสาระ จากการศึกษาพบว่า ระบบสองเพศยังคงมีอิทธิพลต่อการสร้างอัตลักษณ์และเป็นเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการสร้างอัตลักษณ์ของแดริคควีนด้วย ในขณะที่เดียวกันแดริคควีนเองก็ได้ทำลายแนวคิดบรรทัดฐานของระบบสองเพศ ด้วยการแสดงออกในทิศทางตรงกันข้ามกับระบบดังกล่าว นอกจากนี้ความเข้าใจของสังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการนำเสนอและไม่นำเสนอตนเองของแดริคควีนด้วย นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีกชิ้นที่พูดถึงระบบสองเพศที่ครอบงำแดริคควีนคือ งานวิจัยของ McCormack และ Wignall (2021) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับมุมมองของแดริคควีนบนฐานะของวัฒนธรรมกระแสหลัก ซึ่งเป็นการศึกษาทางสังคมวิทยาร่วมสมัย โดยสัมภาษณ์เชิงลึกจากแดริคควีนจำนวน 25 คน และใช้วิธีการการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) ควบคู่ไปกับ Netnography of media เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลการศึกษาพบว่าแดริคควีนนั้นเป็นมากกว่าการแสดง หากแต่ยังถือเป็นศิลปะที่ผู้แสดงต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอ แม้ว่าจะเป็นงานศิลปะ แต่ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าแดริคควีนยังคงได้รับอิทธิพลมาจากระบบสองเพศแต่ในทางกลับกันแดริคควีนใช้ระบบดังกล่าวในการผลักดันตนเองในการสร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งในปัจจุบันแดริคควีนไม่ได้เป็นพื้นที่สำหรับการแต่งเพื่อเป็นงานอดิเรก แต่ปัจเจกสามารถสร้างรายได้และชื่อเสียงให้แก่ตนเองได้ด้วยการแต่งแดริคควีน อีกทั้งยังสามารถดึงดูดผู้คนให้มาสนใจและก้าวเข้ามาในวงการแดริคควีนได้ด้วยสิ่งดังกล่าว

ไม่เพียงแต่ระบบสองเพศที่คอยครอบงำและผลักดันแดริคควีนให้เกิดขึ้นจากความต้องการทำลายบรรทัดฐานการแสดงออกทางเพศเดิมของสังคม ระบบดังกล่าวมีส่วนในการผลักดันให้กลุ่มแดริคควีนเป็นชนชายขอบ และต้องเผชิญหน้ากับปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ดังการศึกษาของ Berkowitz และ Liska Belgrave (2010) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ของแดริคควีนเกี่ยวกับการรับมือและทำลายต่อการถูกทำให้เป็นชนชายขอบ โดยการสังเกตและสัมภาษณ์เชิงลึกและสังเกตแดริคควีน จำนวน 18 คน โดยใช้วิธีวิทยาแบบปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์

จากการศึกษาพบว่า แม้ว่าแดร็กควีนจะถูกผลักดันให้เป็นชนชายขอบ ซึ่งทำให้แดร็กควีนถูกกีดกันและเลือกปฏิบัติจากสังคม แต่แดร็กควีนสามารถสร้างอำนาจต่อรองต่างๆ ได้อย่างมากมายในฐานะของกลุ่มชนชายขอบ หากตนมีชื่อเสียงและมีรายได้มากเพียงพอ สะท้อนว่าอำนาจของชื่อเสียงและเงินทอง สามารถพลิกสถานะของการเป็นชนชายขอบในกลุ่มแดร็กควีนได้ นอกจากนี้การถูกผลักดันให้เป็นชนชายขอบจากแนวคิดของระบบสองเพศ ทำให้แดร็กควีนหลายคนจำเป็นต้องออกแสวงหาครอบครัวใหม่ที่พร้อมยอมรับและสนับสนุนในสิ่งที่ตนเป็น ดังการศึกษาของ Passa (2021) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของครอบครัวแดร็ก (Drag Family) เกี่ยวกับความเป็นพ่อเป็นแม่โดยวิเคราะห์จากวาทกรรมที่ปรากฏอยู่รายการเรียลลิตี RuPaul's Drag Race ทั้งหมด 174 ตอน ซึ่งใช้วิธีวิทยาการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงภาษาศาสตร์แบบภาษาศาสตร์คอร์ปัส (Corpus-based study) ผ่านโปรแกรม LanceBox ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของความเป็นหญิงผ่านการใช้อวาทกรรมของเหล่าแดร็กควีนที่เป็นสมาชิกของครอบครัว นอกจากนี้ยังเผยถึงชีวิตของเหล่าแดร็กควีนที่เผชิญก่อนหน้าที่จะเข้ามาอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว การได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวเหมือนกับการเกิดใหม่และการประสบความสำเร็จในวิถีของตนเอง เนื่องจากแดร็กควีนหลายคนเผชิญหน้ากับความสัมพันธ์ที่ย่ำแย่ เช่น การถูกทอดทิ้ง ไม่เป็นที่ยอมรับ เป็นต้น จากพ่อแม่ที่แท้จริงของตนเอง ครอบครัวแดร็ก (Drag Family) เป็นที่พึ่งพิง และอุปถัมภ์บุคคลเหล่านี้ไว้ และสร้างโครงสร้างของครอบครัวทางเลือกขึ้น

สำหรับสังคมไทยนั้น การศึกษาแดร็กควีนยังมีจำนวนไม่มาก ส่วนใหญ่ผู้วิจัยพบว่าการศึกษเกี่ยวกับกลุ่มนักแสดงเพศหลากหลาย มักพบการศึกษาในกลุ่มของนักแสดงคาบาเร่ต์โชว์ ซึ่งได้รับการศึกษาวิจัยเมื่อนานมาแล้ว แต่สำหรับการศึกษาในกลุ่มของแดร็กควีนนั้น ยังอยู่ในส่วนของการทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทและการนำเสนอตัวตนของแดร็กควีน ดังการศึกษาของ วิภาดา รัตนดิถก ณ ภูเก็ต และ ดิอนา คาศา (2563) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอตัวตนของผู้เข้าแข่งขันในรายการเรียลลิตีโชว์ “Drag Race Thailand” เพื่อทำความเข้าใจบริบทของเหตุการณ์การสื่อสารและกลวิธีทางภาษาในการนำเสนอตัวตนของผู้เข้าแข่งขันในรายการ Drag Race Rgailand โดยศึกษาจากรายการเรียลลิตีโชว์ Drag Race Thailand ซีซั่น 1 และ ซีซั่น 2 และวิเคราะห์ด้วยวิธีวิทยาตามแนวคิดชาติพวรรณวรรณาแห่งการสื่อสาร (Ethnography of Communication) ของไฮมส์ จากการศึกษพบว่าแดร็กควีน คือผู้หญิง ซึ่งยอมจำนนต่อวาทกรรมของเพศสภาพที่ประกอบด้วยชายและหญิงเท่านั้น อีกทั้งแดร็กควีนยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมและต้องการการยอมรับจากสังคม และมีความทับซ้อนกับการแสดงของกลุ่มนางโชว์ ทำให้ไม่ได้เกิดภาพจำใหม่แก่แดร็กควีน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแดริคควีนที่ผ่านมา ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงมุมมองของการศึกษาแดริคควีนที่สะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ทางเพศ และการถูกยึดโยงด้วยระบบสองเพศ ซึ่งส่งผลทางบวกและทางลบต่อแดริคควีน อีกทั้งในประเทศไทยเองยังคงมีค่านิยมความหมายและทำความเข้าใจแดริคควีน จึงเป็นที่น่าสนใจอย่างมากที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษาต่อในประเด็นที่ยังคงคลุมเครือเกี่ยวกับแดริคควีน เพื่อสร้างเข้าใจให้แก่สังคมต่อไป

ส่วนที่ 2 ทฤษฎีควีเรียร์ (Queer Theory)

2.1 แนวคิดทฤษฎีควีเรียร์

เป็นแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodern) ซึ่งเริ่มเมื่อ ค.ศ. 1954-1960 เป็นแนวคิดที่ต่อต้านและปฏิเสธแนวคิดสมัยใหม่ (Modern) รวมถึงโต้แย้งความยึดมั่นถือมั่นในการเหมารวมสิ่งต่าง ๆ บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และทฤษฎีที่นำมาอธิบายสิ่งต่าง ๆ บนโลกอย่างเป็นสากล โดยแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่มองว่า สังคมดำรงอยู่ด้วยความหลากหลาย ไม่สามารถนำแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งมาใช้ตัดสินคนทั้งโลกได้ รวมถึงแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ยังใส่ใจต่อสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ชชาติพันธุ์ ชนเผ่า เพศ รวมไปถึงกลุ่มชนชายขอบ (Marginalized Group) ทั้งหลายอีกด้วย นอกจากนี้กลุ่มแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ยังใส่ใจในอารมณ์ ความรู้สึกของปัจเจก มากกว่าจะใช้แนวคิดแบบสากลนิยมอย่างยุคสมัยใหม่ ยิ่งไปกว่านั้น ปรัชญาหลังสมัยใหม่ คิดว่ามนุษย์ไม่สามารถหาความจริงได้ ความจริงที่เราเคยเชื่อนั้นเกิดจากการมองผ่านภาษา ซึ่งเป็นจริงที่เราสร้างขึ้น ภาษาจึงไม่ได้นำเราไปสู่ความจริง แต่พาเราไปสู่สิ่งที่ภาษาต้องการ รวมถึงปรัชญาแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ ไม่เชื่อว่าความจริงมีเพียงหนึ่งเดียว แต่ไม่มีสิ่งใดจริง หรือเราสามารถมองความจริงได้หลากหลายมุมมอง (ชนะ ประณมศรี)

การมองโลกตามแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ จึงมีตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเปิดรับทุก ๆ อย่าง ไม่มีอะไรที่แน่นอนตายตัว สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับแนวคิดหลังสมัยใหม่ คือการค้นหาคำความจริง ซึ่งไม่ได้ตั้งอยู่บนฐานของวาทกรรม (Discourse) ในการเหมารวมทุกอย่างไว้ภายใต้ความหมายหรือนิยามเดียว กล่าวคือ แนวคิดหลังยุคสมัยใหม่มองว่าสังคมไม่อาจนำความหมายของสิ่งหนึ่ง มาใช้อธิบายสิ่งทั้งหลายในโลกได้ เช่น สังคมนิยามความหมายของคำว่า ความรัก ไว้ว่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเพศชายและเพศหญิง ด้วยการนิยามดังกล่าว เป็นเหมือนการสร้างมาตรฐานในการดำเนินของความรัก ทำให้สังคมเข้าใจว่าความรักในชายหญิงเป็นความธรรมดา การนิยามดังกล่าวทำให้มนุษย์ตกอยู่ภายใต้วาทกรรม หากมีมนุษย์คนใด เกิดความรักในกลุ่มเพศชายกับเพศชาย หรือเพศหญิงกับเพศหญิง จะถูกมองว่าผิดปกตินั่นเอง หรือทำให้เข้าใจง่ายขึ้นคือ

ปากมีหน้าที่ไว้เคี้ยวอาหาร หากเรานำปากไปใช้เปิดประตู เราก็จะฉงนมองว่าผิดปกตินั่นเอง (ดิณณภพจ์ สิ้นสมบุญรัตน์ทอง, 2557) ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้มนุษย์ถูกรอบงำโดยวาทกรรมจำนวนมาก

นักคิดคนสำคัญสำหรับปรัชญายุคหลังสมัยใหม่และนำเสนอการรื้อสร้างวาทกรรมที่กล่าวมาข้างต้นคือ มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) โดยเขามองว่าความหมายถูกสร้างขึ้นจากวาทกรรม สถาบัน และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ และความจริงไม่ได้มาจากอำนาจแต่มาจากการนิยามตัวเองและการต่อสู้ของกลุ่มชน ผู้มีอำนาจไม่ใช่เป็นผู้นิยามความหมายอีกต่อไป (อานันท์ กาญจนพันธ์, 2562) นอกจากนี้ ทุกคนมีสิทธิที่จะสร้างและต่อรองอัตลักษณ์ของตัวเองได้โดยไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับวาทกรรมเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นฟูโกต์ ยังอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอัตลักษณ์ ว่ามีความลื่นไหล ไม่ตายตัว อีกทั้งช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ยังมีส่วนทำให้ความหมายของอัตลักษณ์เปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งแนวคิดความลื่นไหลทางอัตลักษณ์ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับทฤษฎีควีเยร์ โดย จูดิธ บัลเลอร์ (Judith Butler) นักสตรีนิยม ว่าว่าอัตลักษณ์ทางเพศถูกประกอบสร้างจากการแสดงออก ดังนั้นเพศสภาวะคือสิ่งที่เราแสดงออกและลื่นไหลตามกาลเวลามากกว่าจะให้เป็นสิ่งที่ตายตัว และอุดมคติของทวิสัญฐาน (dimorphic ideals) ซึ่งอธิบายรูปแบบในอุดมคติของชายและหญิง ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างชายและหญิง และโครงสร้างทางสังคมที่ถูกรอบงำโดยแนวคิดความเป็นชายและความเป็นหญิงเป็นสิ่งธรรมดาและธรรมชาตินั้น ได้สร้างความผิดปกติ ให้แก่บุคคลที่เป็นอื่น โดยการลดทอนคุณค่าของสิ่งนั้นลงซึ่งนำไปสู่การไม่ยอมรับ และถูกผลักออกจากสังคม นอกจากนี้จูดิธ บัลเลอร์ มองว่าสังคมปิตาธิปไตย มีบทบาทอย่างยิ่งในการกำหนดมาตรฐานวัดความปกติและความไม่ปกติในสังคม (ดิณณภพจ์ สิ้นสมบุญรัตน์ทอง, 2557)

ทฤษฎีควีเยร์ถือกำเนิดขึ้นช่วงต้นทศวรรษ 1990 โดยนักกิจกรรมสตรีนิยม Charlotte Bunch และ Monique Wittig (Rosemary, 1993) แต่เดิมคำว่า “ควีเยร์” แปลว่า แปลก พิลึก เพี้ยน ถูกใช้เป็นคำเหยียดหยามคนกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากสังคมมองว่ากลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นต้นตอการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ (บารมี สมมติปัญญา, 2555) แนวคิดดังกล่าวได้ท้าทายอคติ แนวคิดสองขั้ว และการเลือกปฏิบัติที่สังคมส่วนกลางกระทำต่อตนโดยการนำเอาคำดังกล่าวมาใช้เรียกขานกลุ่มของตน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพลังในการต่อต้านทางวัฒนธรรมด้วยการใช้คำศัพท์คำเดียวกันนั้น เปลี่ยนแปลงความหมายชุดเดิมและสร้างความหมายในทางตรงกันข้ามเข้าไปในคำศัพท์ดังกล่าวจนนำมาสู่กระบวนการสร้างความหมายเชิงขัดแย้ง การใช้คำว่าควีเยร์ในปัจจุบัน จึงสะท้อนให้เห็นมากไปกว่าแค่อัตลักษณ์

ทางสังคมเพียงลำพังแต่ยังรวมถึงอุดมการณ์และการเมืองเรื่องเพศวิถีด้วย (ดิณณภพจ์ สิ้น สมบูรณ์ทอง 2017)

แนวคิดของทฤษฎีควีร์นั้นมีความแตกต่างจากแนวคิดเกี่ยวกับเพศทั้งหลาย กล่าวคือ ควีร์ได้รับอิทธิพลจากหลังโครงสร้างนิยม (poststructuralism) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ปฏิเสธสารัตถะและขั้วเน้น “ความหลากหลาย” (différance) ซึ่งหมายถึงการเลื่อนไหลของความหมาย สัญญะ (signified) ที่ไม่ได้ผูกติดไว้อย่างสมบูรณ์กับรูปสัญญะ (signifier) (อภิญาญา เฟื่องฟูสกุล, 2546) ในขณะที่เกย์และเลสเบี้ยนศึกษา (gay and lesbian studies) ยังคงมุ่งเน้นศึกษาสารัตถะของอัตลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ (homosexuality) และให้ความสนใจกับการต่อสู้ทางการเมืองเชิงเพศภาวะและเพศวิถีกับโครงสร้างทางสังคมอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเป็นหลัก ซึ่งทั้งหมดนี้อาจกล่าวง่าย ๆ ว่า แนวคิดควีร์นั้นมุ่งสนใจความลื่นไหลของเพศที่ไม่ได้ผูกติดไว้กับอัตลักษณ์ทางเพศ ซึ่งตรงข้ามกับการศึกษาเกย์และเลสเบี้ยน ที่ยังคงยึดติดอยู่กับอัตลักษณ์ทางเพศซึ่งเป็นบรรทัดฐานของเกย์และเลสเบี้ยนนั่นเอง

นอกจากนี้ทฤษฎีควีร์ยังชี้ให้เห็นว่าการศึกษาดังกล่าวจะมีการจัดหมวดหมู่ของสิ่งต่างๆ และแฝงด้วยอุดมคติที่ไม่ได้ทำให้เราได้ประโยชน์ใด ๆ ควีร์ได้เปิดปมปัญหานี้ โดยการชี้ว่านักสังคมศาสตร์ยังคงทำสิ่งเหล่านี้อยู่ การจัดระเบียบให้กับเพศ เป็นวิถีคิดที่ฝังแน่นยากที่จะรื้อทำลาย ดูเหมือนมันจะกลายเป็นมาตรฐานที่สังคมมนุษย์จะต้องมี การต่อสู้ของควีร์ไม่ใช่เพื่อการสร้างความเท่าเทียมทางเพศหรือให้มีความรู้สึกอดทนต่อความแตกต่างทางเพศ แต่ควีร์ต้องการทำลายสถาบันและบรรทัดฐานทางสังคมที่ได้สร้างการจัดแบ่งหมวดหมู่ทางเพศเอาไว้อย่างแน่นหนา การเริ่มตระหนักรู้ถึงความไม่เท่าเทียม ความเหลื่อมล้ำ ความรู้สึกกังวลเกลียด และมือคุดทางเพศที่ปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมของมนุษย์นั้น เป็นเพียงจุดเริ่มต้นที่สะท้อนให้เห็นว่าสถาบันทางสังคมทั้งหลายได้ทำอะไรลงไปบ้าง (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2558)

2.2 เพศศึกษา (Gender Studies)

แนวคิดที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศ มักพูดถึงเรื่องของเพศ ไม่ว่าจะเป็น เพศสรีระ เพศสภาพ และเพศวิถี ซึ่งผู้วิจัยจะอธิบายต่อไป ดังนี้ เพศสรีระ (Sex) เพศที่มีมาโดยกำเนิด หมายถึงอวัยวะเพศ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการพูดถึงคำว่า “Sex” ถูกใช้ในแง่ทางกายภาพหรือการร่วมเพศ คนส่วนใหญ่ในสังคมมักจะนึกถึงเรื่องของเพศชายและเพศหญิง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์ (ทิวลักษณ์ พลราชคม, 2560) เป็นลักษณะทางเพศที่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก และเพศที่ถูกระบุทางโครโมโซม กล่าวคือ เพศสรีระอยู่บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่แบ่งแยกมนุษย์

ออกเป็น 2 เพศ ซึ่งมาจากลักษณะของอวัยวะเพศ คือ เพศชายและเพศหญิง นอกจากนี้ยังมีลักษณะของบุคคลที่มีความพิเศษทางเพศสรีระ กล่าวคือ เกิดมาแล้วมีอวัยวะทางเพศทั้งของเพศชายและเพศหญิง จนไม่สามารถระบุเพศของเด็กได้ ซึ่งเรียกว่า Intersex ในภาษาไทยเรียกคนกลุ่มนี้ว่า กะเทยแท้ นอกจากกะเทยแท้จะมีอวัยวะเพศของเพศชายและหญิงแล้ว ยังรวมไปถึงความผิดปกติของโครโมโซมรวมอยู่ด้วย โดยในอดีต แพทย์จะเป็นผู้พิจารณาและเลือกเพศให้แก่เด็ก ซึ่งนำไปมาสู่ปัญหาของเด็กเมื่อเติบโตขึ้น เช่น แพทย์เลือกจะตัดอวัยวะเพศชายออก เนื่องจากความสมบูรณ์ของอวัยวะเพศหญิงที่มีมากกว่า แต่เมื่อเด็กเติบโตขึ้น เด็กกลับอยากเป็นผู้ชายมากกว่า เป็นต้น จากกรณีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระยะเวลาให้แก่เด็กอย่างมาก ในบางประเทศ เช่น เยอรมนี จึงออกกฎหมายในการระบุเพศเด็กที่ไม่สามารถระบุเพศได้ เป็น “X” แล้วให้เด็กเป็นผู้เลือกเพศของตนเองเมื่อโตขึ้น (ธีระ นุชเปี่ยม และคนอื่น ๆ, 2561)

เพศสภาพ (Gender) บทบาทความเป็นเพศ ที่เกิดจากวัฒนธรรม ธรรมเนียม โครงสร้างทางสังคม และกลไกต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งสิ่งนี้ส่งผลโดยตรงต่อการนิยามตนเองหรืออัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) และการแสดงบทบาททางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงบทบาทของความเป็นชาย ความเป็นหญิง หรือความเป็นเพศอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลมาจากการขัดเกลาทางสังคม รวมถึงมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความเชื่อ วัฒนธรรม ค่านิยม ขนบธรรมเนียม โดยสิ่งเหล่านี้ไม่มีความตายตัว เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา นอกจากนี้ในสภาพสังคมที่ยึดมั่นในบรรทัดฐานของความเป็นชายและความเป็นหญิง (Gender Norm) อย่างเคร่งครัด มีผลทำให้การแสดงบทบาททางเพศที่แท้จริงของบุคคล ซึ่งจะต้องถูกซ่อนไว้จากบรรทัดฐานดังกล่าว เช่น ความเป็นผู้ชาย ถูกสังคมกำหนดให้เป็นเพศที่เข้มแข็ง ความเป็นผู้นำ ห้ามร้องไห้ คู่กับสีฟ้า เป็นต้น หากเพศชายคนใดผิดแผกไปจากบรรทัดฐานดังกล่าว ก็อาจนำไปสู่การตีตรา เหยียดหยาม และถูกขับให้กลายเป็นกลุ่มชายขอบ (Marginalized Group) ในที่สุด (ธีระ นุชเปี่ยม และคนอื่น ๆ, 2561) อย่างที่กล่าวมาแล้วเพศสรีระ เกิดจากอวัยวะสืบพันธุ์ของมนุษย์ที่แบ่งออกเป็น 2 เพศ ด้วยความรู้ดังกล่าวเราจึงอธิบายได้ว่ามนุษย์มีด้วยกัน 2 ประเภท คือ เพศชายและเพศหญิง และสืบเนื่องมาจากยึดถือเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์นี้เอง นำไปสู่การสร้างบรรทัดฐานทางสังคมเกี่ยวกับความเป็นชายและความเป็นหญิง ซึ่งอ้างอิงมาจากอวัยวะสืบพันธุ์ กล่าวคือ สังคมมีการสร้างกรอบของความเป็นชายและความเป็นหญิงเกิดขึ้น เช่น เป็นผู้ชายต้องเข้มแข็ง กล่าวหาญ เป็นผู้นำ ส่วนผู้หญิงต้องเรียบร้อย เป็นแม่ศรีเรือน เป็นผู้ตามที่ดี เป็นต้น นอกจากนี้ในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศยังมีการกรอบบรรทัดฐานของเพศอื่น ๆ ไว้อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ในสังคมที่เคร่งครัดระบบสองเพศ โดยเฉพาะสังคมใน

รูปแบบปิตาธิปไตย (Patriarchy) ซึ่งเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ นำไปสู่การกดขี่ทางเพศ โดยผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศของชายเท่านั้น และกลุ่มที่มีเพศสภาพไม่ตรงกับที่สังคมกำหนดนั้นก็สามารถถูกผลักดันให้กลายเป็นชนชายของได้อย่างง่ายดาย (ทวีลักษณ์ พลราชม, 2560)

เพศวิถี (Sexuality) เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ หรือรสนิยมทางเพศ ความปรารถนาทางเพศ ซึ่งแบ่งออกเป็น กลุ่มรักเพศตรงข้าม (Heterosexuality) ได้แก่ ความรักระหว่างชายกับหญิง เป็นต้น กลุ่มที่สองคือกลุ่มรักร่วมเพศ (Homosexuality) ซึ่งหมายถึงมีรสนิยมชื่นชอบบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศเดียวกับตน และกลุ่มที่สามคือกลุ่มรักสองเพศ (Bisexuality) คือกลุ่มบุคคลที่พึงพอใจ และสามารถวัดได้กับทั้งบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศเหมือนหรือต่างจากตัวเองได้ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่เรียกว่า Pansexual ซึ่งคือกลุ่มที่มีรสนิยมทางเพศที่ไม่สนใจข้อจำกัดทั้งเพศสรีระ เพศสภาพ และเพศวิถี

จากที่กล่าวจะเห็นได้ว่าด้วยฐานคิดแบบระบบสองเพศและปิตาธิปไตยเป็นฐานของการกำหนดอัตลักษณ์ทางเพศอย่างมาก ซึ่งไม่ได้จำกัดเพียงแต่ความเป็นชายและความเป็นผู้หญิงเท่านั้น แต่สิ่งนี้เป็นตัวกำหนดทุกเพศที่มีในสังคมให้มีการกาแสดงบทบาทต่าง ๆ ตามเพศของตัวเอง อย่างไรก็ตามจากการศึกษาแนวคิดของมิเชล ฟูโกต์ และแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่อื่น ๆ พบว่าวิถีคิดของยุคหลังสมัยใหม่นั้นได้ปฏิเสธความเป็นสากลของการนิยามความหมายอย่างสิ้นเชิง หรือหากจะเรียกว่าเป็นการรื้อถอนตัวปัจเจกออกจากกรอบที่ยุคสมัยใหม่ขีดไว้ให้ทุกคนอยู่ในนั้น หากพูดเพื่อให้เข้าใจง่ายที่สุดคือ เราเริ่มมองมายังหน่วยเล็ก ๆ เช่น ตัวบุคคลมากขึ้น แล้วเราเห็นถึงความแตกต่างของบุคคล ไม่ว่าจะบุคลิก นิสัย รสนิยม ฯลฯ ซึ่งไม่มีใครในโลกนี้เหมือนกัน โลกนี้ดำรงอยู่ด้วยความหลากหลายและแตกต่าง เราไม่สามารถทำให้ทุกคนบนโลกเหมือนกันได้ ด้วยวิธีคิดดังกล่าวจึงปรากฏทฤษฎีทางมานุษยวิทยาขึ้น คือ ทฤษฎีเคเวียร์ ที่สร้างขึ้นมารื้อถอนการกำหนดอัตลักษณ์ทางเพศ

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเคเวียร์ดังกล่าว ซึ่งเป็นแนวคิดหลังสมัยใหม่ เพื่อให้สอดคล้องเข้ากับแนวคิดความหลากหลายทางเพศของกลุ่มแตรีกควีนซึ่งมีลักษณะที่ไม่ตายตัวในการแสดงตัวตนทางเพศของตนเองออกมา ทำทนายกรอบแนวคิดของสังคมที่ยึดบรรทัดฐานเป็นหลัก รวมทั้งยังช่วยในการอธิบายการให้ความหมาย และกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มแตรีกควีนในสังคมไทยให้มีความชัดเจนมากขึ้นด้วย

ส่วนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์ (Identity)

3.1 ความหมายของอัตลักษณ์

พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้นิยามคำว่า เอกลักษณ์ (Identity) ว่าหมายถึง การรับรู้ลักษณะที่เป็นของตนเองในภาพที่เป็นปัจเจกบุคคล

พจนานุกรมจิตวิทยาฉบับสมบุรณ์ (อังกฤษ-ไทย) ซึ่งเรียบเรียงโดย บุญศิริ สุวรรณเพ็ชร์ (2538) ให้ความหมายของคำว่า Identity ไว้ว่า เป็นสภาวะที่เหมือนกัน หรือคล้ายกันในทุกด้าน ลักษณะที่คงทนไม่เป็นแปลงในสาระสำคัญ

อภิญา เฟื่องฟูสกุล (2546) กล่าวว่า อัตลักษณ์ (Identity) ตามความหมายที่เข้าใจด้วยสามัญสำนึกนั้นหมายถึงคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนี้ภายในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ Collins English dictionary (2000) ให้ความหมายของอัตลักษณ์ไว้ว่า เป็นคุณสมบัติของคนหรือสิ่งของ ที่มีลักษณะเฉพาะ และโดดเด่นขึ้นมาจากสิ่งอื่นๆ แต่ในยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodern) มนุษย์เริ่มตั้งคำถามเกี่ยวกับความจริงและแก่นของบุคคล รวมถึงการสั่นไหวของวัฒนธรรม ทำให้อัตลักษณ์ของคนไม่ใช่คุณสมบัติเฉพาะตัวอีกต่อไป แต่เป็นสิ่งที่แปรเปลี่ยนไปตามบริบทแวดล้อมของสิ่งนั้นต่างหาก

ดังนั้น อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคล ที่แสดงความเป็นปัจเจกชนที่โดดเด่น และไม่เหมือนกับบุคคลอื่น โดยอัตลักษณ์เป็นแก่นของบุคคลนั้น ที่มีการผานความเป็นตัวเองเข้ากับบริบทสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

นอกจากนี้ อภิญา เฟื่องฟูสกุล (2546) ยังอธิบายถึงมิติทัศน์ของอัตลักษณ์ว่ามีความเกี่ยวข้องกับคำศัพท์เฉพาะทาง ดังนี้

1. Subjective โดยหากแปลตรงตัวนั้น จะให้ความหมายว่า “เป็นสิ่งที่ถูกโยนไว้ข้างใต้” แต่หากเราตีความของคำเหล่านี้ตามแนวคิดของกลุ่มปฏิฐานนิยม (Positivism) มันกลับถูกให้ความหมายว่า เป็นมุมมองของคนเราที่ถูกครอบงำโดยความรู้สึกและการนึกคิดเอาเองของเจ้าตัว ซึ่งตรงข้ามกับ Objective ที่หมายถึงส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง ความเป็นกลาง และน่าเชื่อถือ

2. Individual ถูกกล่าวว่าเป็นรากฐานของภาษาละตินว่า “เป็นสิ่งที่แยกจากกันมิได้” หรือความเป็นปัจเจกบุคคล นอกจากนี้ในศตวรรษที่ 18 กลุ่มลัทธิปัจเจกนิยมให้ความหมายของปัจเจกบุคคลไว้ว่า เป็นคุณค่าของการดำรงตน (self) ซึ่งเป็นรากฐานของชีวิตที่อยู่เหนือหน้าที่ทางสังคมของปัจเจกบุคคลนั้น ด้วยความหมายดังกล่าว เราสามารถพบได้ในทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ (Structuralism) โครงสร้างนิยม (Structural functionalism) และหลังโครงสร้างนิยม (Post-Structuralism) นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจเจกบุคคลถูกครอบงำด้วยพลังอำนาจบางอย่าง เช่น วัฒนธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความเป็นตัวตน (self) ของบุคคลนั้นเกิด

ขึ้นมาจากบริบทของสังคม โดยแนวคิดเกี่ยวกับตัวตนนั้น มักพูดถึงความรู้สึก ความคิดเกี่ยวกับตนเองทั้งในด้านตนเองมองมายังตนเอง และคนอื่นมองมายังตนเองด้วย

3. Identity เป็นตัวเชื่อมระหว่าง Subject และ Individual นอกจากนี้อัตลักษณ์ ยังคงเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นปัจเจกของบุคคล ที่ถูกเชื่อมเข้ากับการกำหนดจากสังคม เช่น ความเป็นพ่อ ความเป็นภรรยา ความเป็นศิษย์ เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอัตลักษณ์ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic aspect) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม

4. Personality คือ โครงสร้างและการจัดระเบียบของตัวบุคคล ซึ่งบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมา

จะเห็นได้ว่าอัตลักษณ์แห่งตนนั้นมีความสัมพันธ์กับ “ภายใน” ซึ่งก็คือ ภายในตัวของบุคคลเอง ไม่ว่าจะเป็นความนึกคิด ความรู้สึก และความเป็นปัจเจกของบุคคลนั้น กับ “ภายนอก” คือ สภาพแวดล้อมรอบตัว สภาพสังคม วัฒนธรรม ตลอดจนกฎเกณฑ์ หน้าที่ และบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดให้ ซึ่งทั้งสิ่งภายในและภายนอก ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนเกิดเป็นอัตลักษณ์ของบุคคล ดังนั้นจึงมีการแบ่งอัตลักษณ์ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ อัตลักษณ์บุคคล (Personal Identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546)

3.2 แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างบุคลิก (The Structure of Personality)

ฟรอยด์ได้อธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างของบุคลิกภาพว่า จิตของมนุษย์มีลักษณะเหมือนกับร่างกาย โดยฟรอยด์ตั้งข้อสังเกตจากความขัดแย้งภายในจิตใจที่เกิดขึ้นในกลุ่มคนไข้ของตน เพื่อค้นหาต้นตอของความขัดแย้งดังกล่าว (ประมวญ ดิคคินสัน, 2544) ซึ่งสามารถสรุปโครงสร้างบุคลิกได้ดังนี้

Id หรือความไร้สำนึก (The Unconscious) เป็นตัวแทนการทำงานของสัญชาตญาณ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ปัจเจกเกิดความพึงพอใจและสำรวจใจ แต่บางครั้งการทำงานของ Id มักก่อให้เกิดความคับข้องใจต่อปัจเจกเอง เนื่องจาก Id มีการทำงานที่ตัดขาดตนเองออกจากสิ่งรอบตัวของปัจเจก ไม่รับรู้ระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้การแสดงผลออกผ่าน Id ปัจเจกจะรับรู้เพียงแค่เฉพาะในโลกของตน อันถือเป็นการแสดงออกที่แท้จริงของปัจเจก

นอกจากนี้เมื่อปัจเจกเผชิญหน้ากับภาวะความตึงเครียด อันเกิดจากความต้องการหรือถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้า Id จะเริ่มทำงานเพื่อลดความตึงเครียดของจิตอีกด้วย และสำหรับ

โครงสร้างของบุคลิกภาพของปัจเจก Id เป็นส่วนที่สับสน เป็นระเบียบ ขาดเหตุผล และเป็นส่วนที่ยังไม่ได้รับการขัดเกลา (นวลละออง สุภาผล, 2527)

Ego เป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ติดต่อกับโลกภายนอก โดย Ego มีลักษณะที่ตรงกันข้ามกับ Id กล่าวคือ ไม่เอาแต่ใจตัวเอง ใช้เหตุผล มองทุกอย่างอย่างเป็นกลาง และสามารถแยกแยะสิ่งที่ยู้งในจิตกับโลกภายนอกได้ ในการลดความตึงเครียดในปัจเจกของ Ego นั้นมักอยู่บนฐานของความจริง ซึ่งแตกต่าง Id ที่ตั้งอยู่บนความสุขของปัจเจก โดย Ego จะพิจารณาเหตุการณ์ตรงหน้าเทียบกับเหตุการณ์ในอดีต เพื่อวางแผนการตอบสนองได้อย่างสมเหตุสมผล

Superego บางครั้งถูกเรียกว่า “ระบบการควบคุม” มีหน้าที่คอยหักห้าม Id และปกป้องปัจเจกจากแรงกระตุ้นจากภายนอก และพัฒนาปัจเจกตามลำดับจากการเลียนแบบบุคคลอื่น เช่น ครู พ่อแม่ เป็นต้น และนำมาตรฐานของสังคมมาเป็นมาตรฐานของตนเอง โดย Superego ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1) มโนธรรม (Conscience) เป็นส่วนของความละอาย ความเกรงกลัวในการกระทำต่อสิ่งที่รับรู้ว่ามีผิด ทำให้ปัจเจกรู้สึกผิด และ 2) อุดมคติ (Ego Idea) เป็นความคาดหวังและอุดมคติที่ดีงามของปัจเจก เช่น การเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง อยากรู้มีความกล้าหาญ มีอิสระ เป็นต้น

ในกระบวนการทำงานของโครงสร้างบุคลิกทั้ง 3 ส่วนนั้น Ego เปรียบเหมือนกับจุดกึ่งกลางระหว่าง Id และ Superego โดยลดความต้องการของ Id ที่ไร้เหตุผลของ Id ในขณะเดียวกันก็ยอมรับความจริงของสังคมในส่วนของ Superego โดย Ego มีบทบาทสำคัญในการประคับประคองจิต (นวลละออง สุภาผล, 2527) ดังนี้

การรับรู้ความจริงในชีวิต ผ่านการสมดุลระหว่างความจริงของโลกและความต้องการภายใน โดยการสำรวจความสนใจของตนเอง เพื่อทราบความต้องการของตนเองและหาทางตอบสนองความต้องการนั้น ซึ่งทำให้ Ego สามารถยับยั้งและชะลอสัญชาตญาณที่เกิดจาก Id รวมถึงทำให้ปัจเจกอดทนและรู้จักปรับตัว

ควบคุมความคิดที่จะเข้าสู่จิตสำนึก เมื่อแรงขับถูกขับออกมา ผ่านการกระตุ้นสู่จิตสำนึก เกิดเป็นความคิดต่าง ๆ Ego จะเข้าไปควบคุมพฤติกรรม และควบคุมการรับรู้บิดเบือนไปจากความจริง

วางแผนพฤติกรรมล่วงหน้า คือการค้นพบแนวทางการแสดงออกทางพฤติกรรม เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม และรู้จักการเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้ไปสู่สิ่งที่ปัจเจกต้องการ

นอกจากนี้บุคลิกภาพของปัจเจกเป็นกระบวนการความขัดแย้งของโครงสร้างบุคลิก (Intrapsychic Conflict) เกิดจากความต้องการของสัญชาตญาณที่ไม่ได้รับการตอบสนองนั้นไม่ได้สลายหายไป แต่กลายเป็นกลไกการป้องกันตัวเอง (Defense Mechanism) ซึ่งแปรเป็นรูปของการเก็บกด (Repression) การทดแทน (Displacement) หรือการชดเชย (Compensation) ซึ่งปัจเจกจะเลือกแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ การต่อรองความขัดแย้งระหว่างพลังสัญชาตญาณในจิตใต้สำนึกกับพลังแห่งเหตุผล และแรงกดดันจากสังคม เป็นการพินาศบุคลิกภาพ ดังนั้นอัตลักษณ์เกิดจากการปะทะของความขัดแย้ง (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546)

โดยในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างบุคลิกดังกล่าว เพื่อใช้ศึกษาในประเด็นของกระบวนการการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย ซึ่งอธิบายอัตลักษณ์แดร์ริคควีนของผู้ร่วมวิจัยผ่านองค์ประกอบของโครงสร้างบุคลิก ได้แก่ Id Ego และ Superego

3.3 แนวคิดหลังสมัยใหม่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

อย่างที่ทราบกันดีว่าแนวคิดหลาย ๆ อย่างในยุคหลังสมัยใหม่ (Post Modern) ถูกสร้างขึ้นเพื่อหรือถอนความคิดชุดเดิมของโลกสมัยใหม่ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นสากลที่ใช้อธิบายทุกอย่างบนโลก ภายใต้แนวคิดและทฤษฎีที่มีความตายตัว มนุษย์ถูกให้ฐานะผู้ประเมินทุกสิ่ง (anthropic principle) (ชาร์ดาร์ เชียฮูติน, 2548) รวมถึงการนิยามความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่ครอบคลุมหลายอย่างบนโลกให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีการใช้วาทกรรมประกอบกับอำนาจ ซึ่งมีอิทธิพลในการตัดสินความหมายของปัจเจกในสังคมอีกด้วย

ตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 เป็นต้นมา โลกถูกครอบงำด้วยความเชื่อทางศาสนาในการอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างบนโลก ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของอารยธรรม การเมือง และสังคม เช่น การเกิดและการดำรงอยู่ของโลกและจักรวาล ความจริงเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์และเป้าหมายในมนุษย์ เป็นต้น ล่วงเลยมาถึงต้นศตวรรษที่ 16 เริ่มมีกระบวนการคิดใหม่ ๆ เข้ามาแทนที่ความเชื่อทางศาสนา และเมื่ออิทธิพลความเชื่อของศาสนาเริ่มเสื่อมลง ผู้คนกล้าตั้งคำถามและวิจารณ์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การค้นพบว่าโลกไม่ได้เป็นศูนย์กลางของจักรวาล ของนิโคลัส โคเปอร์นิคัส ทำให้เกิดการเปลี่ยนระบบความคิดจากศาสนาไปสู่สิ่งที่เรียกว่า วิทยาศาสตร์ (ธีรยุทธ บุญมี, 2552)

เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ผู้คนหันมาสนใจจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกมากขึ้น ทำให้เกิดมุมมองใหม่ที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ ในการรื้อถอนโครงสร้างเดิม แนวคิดเกี่ยวกับ

อัตลักษณ์คนสำคัญของแนวคิดหลังยุคสมัยใหม่ คือ มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) นักประวัติศาสตร์และนักทฤษฎีหลังสมัยใหม่ ซึ่งให้ความสำคัญกับอำนาจและความชอบธรรม โดยกล่าวว่า ความรู้มีฐานะเป็นระบบคิดที่มีอำนาจควบคุมคน และได้รับความชอบธรรมจากสังคมนาฏกรรมที่โดดเด่นขึ้นมาขึ้นอยู่ช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ในการนิยามความหมายของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ชาร์ดาร์ ซีเยอูติน, 2548) ดังนั้นแล้วความหมายของสิ่งต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งที่เลื่อนไหลไปตามกาลเวลา อำนาจ และความสัมพันธ์ของสังคม นอกจากนี้ฟูโกต์ มุ่งรื้อถอนนาฏกรรมความคิด ทฤษฎีที่อ้างตนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนิยามว่าเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ โดยมองว่าความรู้ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยใหม่นั้นถูกสร้างมาพร้อมกับเงื่อนไขบางอย่างที่ถูกปกปิดไว้ ซึ่งคอยปิดกั้นความรู้และความจริงอื่น ๆ ซึ่งเป็นการกดขี่ บังคับ ละเอียด หลงลืม เช่น จิตใต้สำนึกของร่างกาย ชนกลุ่มน้อย สตรี เกย์ ฯลฯ (ธีรยุทธ บุญมี, 2552) นอกจากนี้ฟูโกต์ไม่ยอมรับอำนาจหรือศูนย์กลางที่ทรงอำนาจ ในการกำหนดสิ่งต่าง ๆ ความจริงไม่ได้มาจากอำนาจแต่มาจากการนิยามตัวเองและการต่อสู้ของกลุ่มชน ผู้มีอำนาจไม่ใช่เป็นผู้นิยามความหมายอีกต่อไป (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562)

ฟูโกต์ได้โจมตีการให้ความหมายและการครอบงำความคิดและร่างกายของบุคคลผ่านการให้ความหมาย ในการอธิบายการสร้างตัวตนของบุคคลกับการปั้นความคิดให้เป็นวัตถุ (Objectification) กล่าวคือ การปั้นความคิดของคนก็เหมือนกับการ บั่นน้ำให้เป็นตัว (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562) บุคคลจะถูกให้ความหมายและแบ่งแยก โดยใช้ความหมายนั้นในการนิยามความเป็นตัวตนของบุคคล ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 การแบ่งแยก (Dividing Practice) การสร้างเส้นพรมแดนขึ้นมากำหนด เพื่อแบ่งแยกเราออกจากเขา และเมื่อเกิดการแบ่งแยก ย่อมเกิดการนิยามความหมาย เพื่อแบ่งแยกคนออกจากกัน เช่นการแยกคนบ้าออกจากคนดี ดังนั้นผู้ที่ตกอยู่ภายใต้การนิยามความหมายของคนบ้าเขาจึงกลายเป็นคนที่ผิดปกติ แบบที่ 2 การจำแนกแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Classification) เป็นการทำให้กลายเป็นผู้ถูกกระทำ (Subject) เช่น การแยกคนดีออกจากคนโรคจิต หรือคนสุขภาพดีออกจากคนป่วย โดยวิทยาศาสตร์ หรือแพทย์เป็นสิ่งตัดสิน จนมนุษย์เชื่อว่าตนเองเป็นจริงดังคำตัดสินนั้น และถูกทำให้ตกอยู่ภายใต้การบงการของคำตัดสินได้ แบบที่ 3 การสร้างความคิดให้บุคคล (Subjectification) การสร้างนิยามให้บุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นผูกติดตัวเองไว้กับความหมาย และอยู่ใต้การควบคุมของความหมายนั้น เหมือนกับการสร้างนาฏกรรมให้บุคคล ซึ่งเป็นกระบวนการที่สร้างคนแล้วใส่ความหมาย พร้อมชี้ให้เห็นถึงความสำคัญตรงนั้น ทั้ง ๆ ที่ความหมายนั้นอาจจะไม่เคยสำคัญมาก่อน (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562)

นอกจากนี้ยังอธิบายการอัตลักษณ์เสียใหม่ว่า เป็นสิ่งที่อยู่ระหว่างปัจเจกและสังคม กล่าวคือ บุคคลจะรับรู้อัตลักษณ์ของตนเองได้จากการสำนึกในตนเองและการมีปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจกับผู้อื่น ซึ่งอำนาจดังนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน และแทรกอยู่ในทุก ๆ อนุความสัมพันธ์ของคนในสังคม ไม่ใช่เพียงแค่อำนาจจากรัฐหรือสถาบันทางสังคมเท่านั้น หากแต่ยังเป็นอำนาจที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอีกด้วย ยังไม่เพียงเท่านั้น ฟูกอตต์เปรียบเทียบตัวตนของคนส่วนใหญ่ในสังคมสมัยใหม่ เป็นร่างร่างกายที่อยู่ภายใต้การบงการ (Docile Body) ร่างกายของเราอาจถูกควบคุมได้อย่างไม่รู้ตัว ซึ่งเกิดจากการยอมรับความจริงของวาทกรรม และยอมให้วาทกรรมนั้นมาครอบงำร่างกายและจิตใจของตนเอง (Embodiment) เช่น ผู้หญิงที่ตกอยู่ภายใต้วาทกรรมของความงามและความผอม หุ่นดี จึงยอมเจ็บตัวเพื่อความงามนั้น เช่น การศัลยกรรมความงาม หรือการยอมเสียเงินจำนวนมากเพื่อซื้อเครื่องสำอางมาแต่งแต้มตนเองให้สวยเหมือนอย่างที่ตั้งคกำหนด (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562) กล่าวได้ว่า เมื่อไหร่ก็ตามที่มนุษย์ยอมก้มหัวให้แก่วาทกรรมที่ถือเป็นมายาคติแล้ว คน ๆ นั้นก็จะสูญเสียความเป็นมนุษย์ไปในทันที และในการที่จะดำเนินชีวิตโดยการไม่ยอมสยบต่อวาทกรรมนั้น ฟูกอตต์ได้เน้นไปที่ความเป็นปัจเจกชนก้าวหน้า (Progressive Individualism) เป็นการเชื่อมโยงปัจเจกเข้ากับสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าปัจเจกมิได้สนใจเพียงประโยชน์ของตนเองเท่านั้น ในการเป็นนายตัวเองปัจเจกจะต้องเคารพความเป็นตัวเองทั้งของตนเองและผู้อื่นด้วย และไม่ถูกควบคุมโดยโลก ซึ่งต้องมีคุณสมบัติดังนี้ คือ การเป็นนายตัวเอง มีความคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างวิพากษ์วิจารณ์ และรู้จักการทบทวนและวิพากษ์วิจารณ์ตนเองเสมอ (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562)

ส่วนที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem)

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

“มนุษย์เป็นสัตว์สังคม” เป็นคำพูดของอริสโตเติล อภิปรัชญาชาวกรีก ที่กล่าวว่า มนุษย์นั้นเป็นสิ่งมีชีวิตที่ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกัน ดังนั้นแล้วการที่จะอยู่ร่วมกันของมนุษย์ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการยอมรับซึ่งกันและกัน กล่าวคือต่างคนต่างเห็นคุณค่าของกันและกัน ซึ่งสามารถเกิดได้จากการที่บุคคลมีความพึงพอใจตนเอง และเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมได้ โดยการมีปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ เกิดจากการที่มนุษย์ให้สัญลักษณ์จนกลายเป็นประสบการณ์ แล้วพัฒนามาเป็นความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) ซึ่งคือการรับรู้เกี่ยวกับตนเองและรับรู้แสดงออกต่อผู้อื่นที่เหมาะสม (รัตนา นฤภัทร, 2537)

การนิยามการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) นั้น มีนักวิชาการได้นิยามความหมายในทำนองที่เป็นการประเมินคุณค่าในตนเอง ผ่านการเปรียบเทียบความสามารถของตนเองและผู้อื่น ความรู้สึกที่มีต่อตนเองและสถานะความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้บุคคลรู้มีคุณค่าจากความสามารถและการประสบความสำเร็จ และที่เป็นที่ยอมรับจากสภาพแวดล้อม (Stanley, 1981)

จากการศึกษาของ Coopersmith สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น เกิดมาจากการที่บุคคลมีการเคารพ ยอมรับ และให้เกียรติตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มาจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบ ๆ ตัว กล่าวคือ คุณค่าของบุคคลมีที่มาจาก การถูกสังคมให้คุณค่า ซึ่งมีผลอย่างมากต่อการมองภาพของตนเอง (Self-image) นอกจากนี้ประสบความสำเร็จและสถานะภาพทางสังคม เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้บุคคลตระหนักได้ว่า เขาเป็นใคร มีความสำคัญมากเท่าไร ซึ่งสิ่งนี้เองเป็นแรงผลักดันให้บุคคลมีความทะเยอทะยานไปสู่การบรรลุเป้าหมายในชีวิตได้ แต่อย่างไรก็ตามประสบความสำเร็จดังกล่าวนั้นได้ส่งผลต่อบุคคลได้อย่างทันทีสุดท้ายวิธีการจัดการตนเองเมื่อถูกลดทอนคุณค่าลง กล่าวคือ ผู้คนในสังคมมักมีการจัดลำดับเสมอ เนื่องจากความต้องการความยอมรับและพัฒนาคุณค่าของตนเอง ซึ่งผู้ที่ถูกลดลำดับจึงต้องมีวิธีการในการยอมรับตนเองและพัฒนาตนเองเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ (Stanley, 1981)

นอกจากนี้ Coopersmith ยังอธิบายถึงลักษณะของบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำ โดยกล่าวว่า ผู้ที่มีการตระหนักถึงคุณค่าในตนเองสูงนั้น มีการรับรู้ตัวตนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง รับรู้ความสามารถของตนเอง ใจกว้าง มองโลกในแง่ดี ซึ่งทำให้บุคคลที่มีความกระตือรือร้นที่จะประกอบกิจกรรม เชื่อมมั่นในความสามารถของตนเอง มีอารมณ์ที่มั่นคง ไม่หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม รวมถึงสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อผู้อื่น ในทางกลับกันบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ มักใช้ “กลไกการป้องกันตนเอง” (Defense Mechanism) คือ กระบวนการหลบหลีกความเครียดและความวิตกกังวลของมนุษย์ เพื่อปกปิดสิ่งที่อยู่ลึกในจิตใจ เช่น การเก็บกด (Repression) การเลียนแบบ (Identification) การทดแทน (Displacement) การโทษผู้อื่น (Projection) เป็นต้น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2554) ซึ่งส่งผลให้บุคคลมีปมด้อย มีพฤติกรรมเก็บตัว ไม่ชอบแสดงตน ไม่มั่นใจในตัวเอง แสวงหาการยอมรับจากผู้อื่นอยู่เสมอ มีอารมณ์ที่ไม่มั่นคง หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ง่าย และไม่สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่นได้ (Stanley, 1981)

ดังนั้นจากการศึกษาแนวคิดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) นั้นจะช่วยให้ผู้วิจัยใช้ในการอธิบายกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มแดร์คควีนและใช้เป็นแนวทางในการอธิบายการพัฒนาตนเองและสังคมจากการสร้างคุณค่าแก่ตนผ่านการเป็นแดร์คควีนเพื่อพัฒนาสังคมต่อไป

4.2 แนวคิดทฤษฎีตัวตน (Self Theory) ของ คาร์ล โรเจอร์ส

แนวคิดเกี่ยวกับตัวตนของโรเจอร์ส ให้ความสำคัญต่อการรับรู้ของบุคคล โดยการรับรู้ตัวตนของตนเองนั้น เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามา (อบรม สนิทपाल, 2522) ทำให้ปัจเจกได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองว่าตนเป็นคนเช่นไร ชอบอะไร อยากเป็นอะไร ซึ่งการรับรู้ตนเองมีผลโดยตรงต่อบุคลิกภาพของปัจเจก (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2561) โดยมีแนวคิดสำคัญดังนี้

ตัวตนของบุคคล (Self)

ซึ่งเกิดจากประสบการณ์เฉพาะตนของบุคคลที่ผสมกันเข้าเป็น “ตัวตน” ของคนผู้นั้น โดยโรเจอร์สแบ่งมนุษย์ออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ ตนที่ตนมองเห็น (Self-Concept) ตัวตามที่เป็นจริง (Real Self) และตนตามอุดมคติ (Ideal Self) โดยอธิบายว่าตนตามที่มองเห็น เป็นภาพที่ปัจเจกมองตนเองว่าตนนั้นเป็นคนอย่างไร เช่น สวย หล่อ ช่างพูด ชี้ขาย เป็นต้น ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ผู้อื่นเห็น ตนตามเป็นจริง เป็นลักษณะของตัวตนที่เป็นไปตามข้อเท็จจริง บ่อยครั้งที่ปัจเจกมองไม่เห็นข้อเท็จจริงของตัวเอง เพราะอาจทำให้รู้สึกเศร้าหรือเสียใจได้ และตัวตนตามอุดมคติ คือตัวตนที่ปัจเจกอยากเป็น

หากตนที่ตนมองเห็น และตนตามที่เป็นจริงมีความแตกต่างขัดแย้งกันมาก บุคคลนั้นสามารถมีแนวโน้มที่จะก่อความขัดแย้งต่อตนเองและผู้อื่นได้ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่ออารมณ์จิตใจ และบุคลิกภาพได้ แต่หากว่าตนตามที่มองเห็นและตนตามที่เป็นจริงมีความตรงกัน จะทำให้บุคคลนั้นมีความมั่นคงทางอารมณ์และบุคลิกภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ไม่วิตกกังวล และไม่ใช้กลไกป้องกันตัวเอง นอกจากนี้บุคคลที่มองเห็นตนเองตามที่เป็นจริง มักมองเห็นตนตามอุดมคติด้วย ซึ่งบุคคลมักมีความรู้สึกมุ่งหวัง กระตือรือร้น มีความพึงพอใจในตัวเอง และนำไปสู่ความพึงพอใจในผู้อื่นด้วย

จตุรวมประสบการณ์ (The Organism)

โรเจอร์ส อธิบายว่าประสบการณ์เป็นสิ่งเฉพาะบุคคล ผู้อื่นสามารถล่วงรู้ประสบการณ์ของปัจเจกได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ทำให้บุคลิกและการแสดงออกของบุคคลที่อยู่ภายใต้

ประสบการณ์เป็นสิ่งเฉพาะตัว อีกทั้งประสบการณ์มักอยู่ในส่วนของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ซึ่งประสบการณ์ที่อยู่ในจิตใต้สำนึก บางส่วนไม่สามารถสื่อสารกับสังคมได้ และมักถูกเก็บซ่อน และ ซ้ำซ้อนเป็นปม จนไม่สามารถอธิบายหรือบอกเล่าได้

การพัฒนาบุคลิกภาพ

1. มนุษย์มีธรรมชาติไม่สมบูรณ์แบบ โรเจอร์เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่สมบูรณ์
2. การเลี้ยงดูที่คงเส้นคงวาของพ่อแม่ และความเอาใจใส่อย่างบริสุทธิ์ จะช่วยพัฒนา ให้เด็กมองเห็นตัวตนตามที่เป็นจริง และตัวตนตามอุดมคติได้อย่างกลมกลืนกันและมีสุขภาพจิตที่ดี ในขณะที่พ่อแม่ที่เลี้ยงดูอย่างไม่คงเส้นคงวา หรือตั้งความหวังกับลูกไว้สูงเกินไป จะทำให้เด็ก รู้สึกสับสนในตนเอง เด็กจึงมองเห็นตัวตนตามที่มองเห็น ตัวตนตามที่เป็นจริง และตัวตนตามอุดมคติ แตกต่างกัน ซึ่งอาจทำให้เด็กมีบุคลิกภาพในเชิงลบ เช่น ชอบกล่าวโทษผู้อื่น หลอกหลวงผู้อื่น มีลัษณคมมโน ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ฯลฯ
3. บุคคลที่มีการพัฒนาบุคลิกภาพ มักมีการสำรวจและวิพากษ์ค่านิยมและสิ่ง ที่ตนเองยึดถืออยู่เสมอ อีกทั้งยังมีความยืดหยุ่นในการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพเพื่อพัฒนาไปใน ทิศทางที่ดีและมั่นคงกว่าได้

ชีวิตที่ดี (Good Life)

มนุษย์ทุกคนล้วนแต่พยายามที่จะมีชีวิตที่ดี โดยเป้าหมายการดำเนินชีวิตของบุคคล แตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพและอาชีพการงาน โดยสามารถสรุปชีวิตที่ดีได้ ดังนี้

1. บุคคลเปิดใจรับรู้ความรู้สึกของตนเองอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะความรู้สึกนั้นจะเป็น ทางบวกหรือทางลบ รวมถึงยังสามารถจัดการกับความรู้สึกนั้นได้อย่างเหมาะสม
2. มีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน ไม่ผูกมัดตนเองกับอดีต และไม่หมกหมุ่นกับอนาคตมากเกินไป
3. ตัดสินใจบนฐานของความคิด และสติปัญญาของตน และรับฟังความเห็นของผู้อื่น ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
4. มีอิสระที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งขนานไปกับความรับผิดชอบต่อการกระทำของ ตนเอง
5. มีความคิดสร้างสรรค์ กล่าวคือ ไม่ตกเป็นทาสของค่านิยมและวัฒนธรรม

ส่วนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ (Personality Development)

5.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า “Personality” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษากรีก คำว่า “Persona” แปลว่า หน้ากาก ซึ่งหมายถึง หน้ากากสำหรับการแสดงละคร โดยผู้แสดงที่สวมหน้ากากดังกล่าว จะต้องแสดงออกตามบทบาทและสถานภาพที่ถูกกำหนด ดังนั้นบุคลิกภาพ (Personality) จึงเป็นเหมือนกับหน้ากากที่ทุกคนสวมในชีวิตจริง บุคคลย่อมแสดงออกทางพฤติกรรมแตกต่างกันไปตามแต่สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ เชกเช่นเดียวกับตัวละครที่สวมบทบาทต่างกันไปตามบทละคร (สถิต วงศ์สุวรรณค์, 2544) นอกจากนี้บุคลิกภาพที่แสดงออกของบุคคลยังถือเป็นการสร้างความประทับใจเกี่ยวกับทัศนคติของผู้อื่นที่มีต่อตนเอง กล่าวได้ว่าบุคลิกภาพเป็นเครื่องประเมินคุณค่าของตัวบุคคลด้วย (อัชรา เิบสุขสิริ, 2535)

จากการศึกษาจากตำราและแนวคิดของนักวิชาการพบว่า นักวิชาหลายท่านได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ บุคลิกภาพ เป็นผลรวมของพฤติกรรมที่ผสมผสานกันจนเกิดเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลนั้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ มีความคงเส้นคงวา และสามารถใช้ในการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญในชีวิตได้ (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2556) (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2556) (ซิลเวอร์แมน, 2539) (สถิต วงศ์สุวรรณค์, 2544) (สุชาดา สุธรรมรักษ์, 2531) (อัชรา เิบสุขสิริ, 2535)

ขอบข่ายของบุคลิกภาพ การพิจารณาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อให้ขอบเขตของการศึกษาและอธิบายบุคลิกภาพมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังการศึกษาของ สถิต วงศ์สุวรรณค์ (2544) กล่าวคือ ขอบข่ายของบุคลิกภาพนั้นศึกษาตั้งแต่ลักษณะทางกาย เช่น รูปร่าง ส่วนสูง น้ำหนัก ความปกติของอวัยวะ ทำทาง เป็นต้น ซึ่งสิ่งนี้คือสิ่งพื้นฐานที่จะบอกเกี่ยวกับความพร้อมของร่างกายในการพัฒนาบุคลิกภาพในขั้นต่อ ๆ ไป คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น สติปัญญา ความจำ ความถนัด ค่านิยม ความสนใจ เป็นต้น ต่อมาอุปนิสัย คือนิสัยโดยรวม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาอย่างสม่ำเสมอและแสดงเป็นเวลานาน เช่น ความสุภาพอ่อนโยน ความซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว เป็นต้น โดยอุปนิสัยดังกล่าวได้รับอิทธิพลมาจากบรรทัดฐานของสังคม นอกจากนี้ยังมีอารมณ์ กำลังใจ การสมาคม และความสามารถ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ชี้ให้เราเห็นว่าในการศึกษาบุคลิกภาพนั้น เราควรมองอะไร เพื่อให้การศึกษานั้นอยู่ในขอบเขตที่มีความชัดเจน

5.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า ทฤษฎีบุคลิกภาพถูกอธิบายจากนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มจิตวิเคราะห์ดั้งเดิม (Psychoanalysis Theories) กลุ่มจิตวิเคราะห์ใหม่ (The Neo-Freudian) กลุ่มบุคลิกภาพตามลักษณะปรากฏการณ์ (Personality from a Phenomenological Point of View) และกลุ่มทฤษฎีพฤติกรรม (Behavioral Theories) (ซิลเวอร์แมน, 2539) เป็นต้น ซึ่งนักวิชาการทั้งหลาย ต่างมีมุมมองในการอธิบายการเกิดบุคลิกภาพของบุคคลแตกต่างกันออกไปตามแนวทางของตนเอง ดังนั้นเพื่ออธิบายแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพให้ครอบคลุมและเข้าใจง่าย ผู้วิจัยจึงอธิบายแนวคิดดังกล่าวตามตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเกิดบุคลิกภาพ (นพมาศ อุ้งพระ, 2546) ดังนี้

ตัวแปรทางพันธุกรรม (Genetic factor) โดยตัวแปรทางด้านพันธุกรรมเปรียบตั้งรากฐานของการเกิดบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลได้รับต่อมาจากพ่อแม่ และเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถแก้ไขได้ โดยนักจิตวิทยาที่อธิบายการเกิดบุคลิกภาพบนฐานของพันธุกรรม ได้แก่ แนวคิดของ Eysenck โดยอธิบายเกี่ยวกับความเป็นโรคจิต โรคทางประสาท ว่าเกิดจากพันธุกรรม

ตัวแปรทางสิ่งแวดล้อม (Environmental factor) นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมในการหล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคล เช่น แนวคิดของ Horney โดยอธิบายว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี แต่ส่วนที่เกิดความขัดแย้งคือการถูกสังคมบังคับให้เป็น ดังนั้นการมีบุคลิกภาพที่ดีของมนุษย์จึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมรอบตัวของบุคคล เช่น ครอบครัว โรงเรียน เป็นต้น (รัตนา นฤภัทร, 2537) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fromm ที่ให้ความสำคัญต่อสภาพสังคมรอบตัว โดยเขายืนยันว่าสังคมมีอิทธิพลต่อมนุษย์อย่างสูง โดยสังคมเป็นผู้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติตัวของบุคคล ซึ่งสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา เช่น หากอยู่ในสังคมเจ้าขุนมูลนายกับไพร่ทาส จะพบว่าคนที่ต่ำกว่าในลักษณะสังคมดังกล่าว จะมีบุคลิกภาพที่อ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้ที่มีอำนาจเหนือตน เป็นต้น (รัตนา นฤภัทร, 2537) ยิ่งไปกว่านั้น ในแนวคิดของ Maslow ยังมองว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการบรรลุ Self-Actualization ของบุคคลในซึ่งสภาพแวดล้อมสามารถกีดขวาง หรือส่งเสริม เพื่อให้บุคคลบรรลุความต้องการได้ (นพมาศ อุ้งพระ, 2546)

ตัวแปรการเรียนรู้ (Learning factor) ตัวแปรการเรียนรู้มีบทบาทอย่างมากในกลุ่มแนวคิดพฤติกรรมนิยม กล่าวคือ บุคลิกภาพสามารถถูกเปลี่ยนแปลง ส่งเสริม หรือกีดกันได้จากกระบวนการเรียนรู้ เช่น แนวคิดการเสริมแรงของ Skinner เกี่ยวกับการวางเงื่อนไขการกระทำ (Operant Conditioning) โดยอธิบายว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากผลของการกระทำ โดยหาก

บุคคลได้รับผลกรรมที่พอใจ หรือการเสริมแรง (Reinforcement) ก็จะส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ต้องการมากขึ้น (พรรรถทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2556) นอกจากนี้ Bandura เจ้าของแนวคิด Social Learning ยังอธิบายว่าบุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบ (Observation Learning) และลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง (รัตนา นฤภัทร, 2537)

ตัวแปรพ่อแม่ (Parental factor) นักจิตวิทยาคนแรกที่น่าเสนอความสำคัญของพ่อแม่คือ Freud โดยเขากล่าวไว้ในขั้นตอนการพัฒนาบุคลิกภาพว่า พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก (นวลละออ สุภาผล, 2527) ทั้งนี้ Adler ยังอธิบายว่าความสัมพันธ์และทัศนคติระหว่างพ่อแม่และเด็กยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพ กล่าวคือเด็กที่ถูกพ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไปเขาจะขาดโอกาสในการเรียนรู้ สร้างปมเด่นให้แก่ตนเอง และเรียกร้องความรักจากผู้อื่น ในทางกลับกันเด็กที่ถูกพ่อแม่เกลียดชังจะรู้สึกว่าเป็นศัตรูต่อตนเอง (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2556) นอกจากนี้แนวคิดของ Erikson ยังให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ของพ่อแม่และเด็กในขั้นที่ 1 Trust vs. Mistrust กล่าวคือ ในช่วงขวบปีแรกของเด็กพ่อแม่มีบทบาทอย่างมากในพัฒนาการขั้นดังกล่าว ซึ่งเด็กต้องการการตอบสนองทางกายและจิตใจ ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขใจและสบายใจ และเป็นพื้นฐานที่ทำให้เด็กไปยังขั้นที่ 2 ตามแนวคิด Psychosocial Stage ได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2554)

ดังนั้นเพื่อให้การอธิบายบุคลิกภาพเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น ทั้งนี้จากตัวแปรข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยการเกิดบุคลิกภาพ มี 2 กลุ่ม อันได้แก่ พันธุกรรม (Heredity) และสภาพแวดล้อม (Environment) (สถิต วงศ์สุวรรณ, 2544) ดังนี้

1. บุคลิกภาพที่ได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรม (Heredity) เป็นสิ่งที่มนุษย์ได้รับตั้งแต่เกิด เป็นปัจจัยพื้นฐานในการกำหนดปัจจัยภายนอกที่เป็นโครงสร้างร่างกายของบุคคล ซึ่งลักษณะที่ได้รับจากพันธุกรรมนี้จะถูกพัฒนาเป็นบุคลิกภาพของบุคคลเมื่อบุคคลเติบโตขึ้น โดยอาจกล่าวได้ว่า การที่มนุษย์เกิดมามีร่างกายที่ดี จะเอื้อต่อการมีพัฒนาการบุคลิกภาพที่ดี เช่น เกิดมามีรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ สดส่วน หรือมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง จะเอื้อให้มนุษย์มีพัฒนาการที่ดี ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางสติปัญญา ลักษณะทางจิตใจ ลักษณะทางอารมณ์ที่สมบูรณ์ได้

2. บุคลิกภาพที่ได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม (Environment) เป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ทั้งที่สิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต เป็นรูปธรรมและนามธรรม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู ที่อยู่อาศัย ธรรมเนียมวัฒนธรรม สถาบันทางสังคม การศึกษา ฯลฯ

สภาพแวดล้อมเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการหล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคล การที่เด็กเกิดมาในครอบครัวที่พร้อมมอบความรักความอบอุ่น มีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย มีอาหารการกินที่อุดมสมบูรณ์ มีผลต่อพัฒนาการทางสติปัญญาและอารมณ์ของเด็ก ซึ่งเป็นรากฐานของการมีบุคลิกภาพที่ดีได้ สิ่งสำคัญที่มีผลต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมคือ ประสบการณ์ (ซิลเวอร์แมน, 2539) ซึ่งบุคคลประสบตั้งแต่เขาเกิดมา โดยเริ่มจากการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ซึ่งมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพเมื่อบุคคลเติบโตขึ้น

ดังนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจะสามารถนำมาใช้ในการอธิบายกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแตรีกควีนในการสร้างตัวตนของแตรีกควีนรวมถึงการให้ความหมายตนเอง ผ่านประสบการณ์ชีวิตและการสร้างคุณค่าแก่สังคม

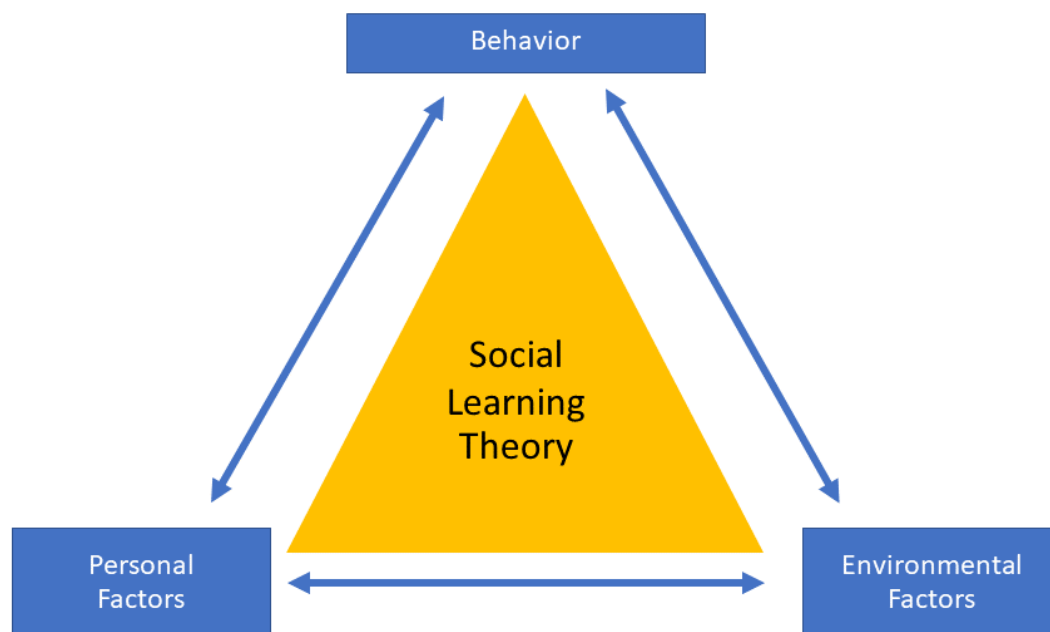
ส่วนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Learning Theory)

6.1 ทฤษฎีปัญญาสังคม

ปัจจัยการพัฒนาบุคลิกภาพนั้นไม่ได้มีเพียงแค่พันธุกรรม (Heredity) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาบุคลิกภาพ ที่ถูกส่งต่อกับบรรพบุรุษมาซึ่งบุคคลเท่านั้น สภาพแวดล้อมถือเป็นกุญแจสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้เติบโตขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ผู้วิจัยจึงขอนำทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Learning Theory) ของ Bandura มาใช้อธิบายเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

โดยทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Learning Theory) ของ Albert Bandura มีแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ของมนุษย์ว่า การเรียนรู้ของมนุษย์จากประสบการณ์ตรง (Direct Experience) นั้นไม่เพียงพอ ดังนั้นการเรียนรู้จะกว้างขวางขึ้นได้ต้องมีการเรียนรู้ด้วยการสังเกต (Observational Learning) เข้ามาเพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้มนุษย์เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ชัดเจนและลึกซึ้งมากขึ้น (รัตนา นฤภัทร, 2537) นอกจากนี้ Bandura ยังให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมและผู้เรียนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน ซึ่งทั้งสองอย่างนั้นมีอิทธิพลต่อกันและจากการมีปฏิสัมพันธ์กัน (จิราภา เต็งไตรรัตน์, 2554) โดยแนวคิดของ Bandura มีความขัดแย้งกับแนวคิดการพัฒนาบุคลิกแบบอื่น เนื่องจาก Bandura เห็นว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ โดยกล่าวว่าพฤติกรรมกับสิ่งแวดล้อมไม่สามารถแยกจากกันได้ (พรพรรณ ทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2553) ทั้งสภาพแวดล้อม และพฤติกรรม มีส่วนก่อให้เกิดบุคลิกภาพทั้งสิ้น

ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนผังทฤษฎีปัญญาสังคมของ Bandura

โดยกระบวนการเรียนรู้แบบเลียนแบบจากการสังเกตเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพนั้น Bandura ระบุว่า มี 4 ขั้นตอน (ประทีป จินฉี, 2540) ได้แก่ กระบวนการแรก คือ กระบวนการใส่ใจ (Attentional Process) เป็นขั้นตอนการตั้งใจในการรับรู้พฤติกรรมที่ต้องการเลียนแบบ ซึ่งลักษณะของตัวแบบมักเป็นลักษณะที่มีความเด่นชัด ชื่นชอบ รัก มีอำนาจ เป็นต้น กระบวนการที่ 2 กระบวนการเก็บจำ (Retention Process) คือการเก็บจำพฤติกรรมนั้น เนื่องจากบุคคลไม่สามารถเลียนแบบได้ทันทีที่ตนเองเห็น ซึ่งสามารถเก็บจำได้ในรูปแบบการให้สัญลักษณ์ เช่น จำเป็นภาพ จำเป็นคำพูด จากนั้นก็นำเข้าสู่การจัดระบบทางปัญญา และดึงออกมาทบทวน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเลียนแบบได้ กระบวนการที่ 3 คือ กระบวนการกระทำ (Production Process) เป็นการแปลงสัญลักษณ์ที่ถูกเข้ารหัสไว้เป็นการกระทำ กล่าวคือเป็นการดึงภาพจำออกมา มีการชักซ้อมลงแสดงพฤติกรรมเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว รวมทั้งมีการเทียบเคียงพฤติกรรมที่ตนเลียนแบบกับพฤติกรรมต้นฉบับด้วย และกระบวนการสุดท้าย คือ กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) ซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก ในการเสริมแรงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเลียนแบบนั้นต่อไป โดยการเสริมแรงทางบวกจะช่วยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมนั้นต่อไป เพราะทำแล้วดีต่อตนเอง ในทางกลับกันหากแสดงพฤติกรรมไม่ได้รับการเสริมแรงทางลบบุคคลจะเลิกแสดงพฤติกรรมนั้น

จะเห็นได้ว่าบุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้ ก็คือสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวของบุคคลนั่นเอง ดังนั้นหากมองในแง่ของการพัฒนาบุคลิกภาพจะเห็นได้ว่าการส่งเสริมบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น สังคมพยายามนำเสนอให้บุคคลเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตที่ดี กล่าวคือ สังคมพยายามสร้างตัวแบบที่มีประสิทธิภาพ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลเลียนแบบพฤติกรรมที่ดี โดยใช้สถาบันทางสังคมเป็นช่องทางในการนำเสนอตัวแบบดังกล่าวไปยังบุคคล ไม่ว่าจะเป็น ครอบครัว โรงเรียน สื่อสารมวลชน เป็นต้น (รัตนานฤภัทร, 2537) ซึ่งจะสามารถพัฒนาบุคคลให้มีบุคลิกภาพตามอย่างที่สังคมต้องการได้จากการใช้สถาบันทางสังคมและบรรทัดฐานในการกำหนดการแสดงออกของบุคคลหากกระทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ การเลียนแบบดังกล่าว สามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เป็นบุคลิกภาพของบุคคลจากจากอิทธิพลของการเลียนแบบสภาพแวดล้อมได้

ส่วนที่ 7 วิธีการศึกษาปรากฏการณ์วิทยาแนวอูตรวิสัย

7.1 การวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยาแนวอูตรวิสัย (Transcendental Phenomenology)

การวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา คือแนวทางการวิจัยที่อธิบายถึงความหมายของปรากฏการณ์ในชีวิตที่มนุษย์ประสบ โดยมุ่งทำความเข้าใจแก่นแท้ของปรากฏการณ์และความหมายของปรากฏการณ์ผ่านประสบการณ์ของบุคคลที่ประสบโดยตรง (ชาย โภธิสิตา, 2556) โดยปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลนั้นอาจเป็นประสบการณ์อะไรก็ได้ที่บุคคลประสบ ซึ่งผู้วิจัยจะต้องทำการค้นหาความหมาย ธรรมชาติ และแก่นแท้ของปรากฏการณ์ที่มีต่อตัวบุคคล

แนวคิดการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยานั้นมีพื้นฐานมาจากปรัชญาปรากฏการณ์วิทยา ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 โดยนักปรัชญาชาวเยอรมัน คือ เอ็ดมุนด์ ฮุสแซร์ล (Edmund Husserl) ต่อมาแนวคิดปรากฏการณ์วิทยาถูกทำให้แตกออกไปเป็นหลายสาขา จึงทำให้ปรัชญาปรากฏการณ์วิทยากลายเป็นวิธีคิด มุมมอง หรือวิธีการศึกษาปรากฏการณ์ในชีวิตของบุคคล (ชาย โภธิสิตา, 2556)โดยมีการแบ่งแนวทางการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยาออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. ปรากฏการณ์วิทยาเชิงบรรยาย หรือปรากฏการณ์วิทยาอูตรวิสัย (Descriptive/transcendental phenomenology)
2. ปรากฏการณ์วิทยาธรรมชาติ (Naturalistic Constitutive phenomenology)
3. ปรากฏการณ์วิทยาอัตถิภาวะ (Existential phenomenology)
4. ปรากฏการณ์วิทยาแนวการสร้างประวัติศาสตร์ (Generative historical phenomenology)
5. ปรากฏการณ์วิทยาเชิงพันธุกรรม (Genetic phenomenology)

6. ปรัชญาการณวิททยาอรรถปริวรรต หรือปรัชญาการณวิททยาแนวตีความ (Hermeneutic/interpretive phenomenology)

7. ปรัชญาการณวิททยาสำนึกนิยม (Realistic phenomenology)

ทั้งนี้ตัวผู้วิจัยเองมีความสนใจในแนวทางการวิจัยเชิงปรัชญาการณวิททยาแบบ อุดรวิสัย (Transcendental phenomenology) ซึ่งแนวทางดังกล่าวนี้เป็นแนวทางในการค้นหาความจริง ผ่านการรับรู้ปรัชญาการณที่บุคคลประสบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้วิจัยเองยังต้องมองปรัชญาการณที่เกิดขึ้นต่อบุคคลนั้นว่าเป็น ปรัชญาการณบริสุทธิ์ โดยการทำความเข้าใจและเข้าใจถึงแก่นแท้ของปรัชญาการณ ตามที่บุคคลประสบผ่านการรับรู้ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นรูปธรรม เป็นประสบการณ์ที่สามารถสัมผัสได้ ส่วนที่เป็นนามธรรม คือส่วนเป็นความหมายของประสบการณ์ ซึ่งผู้ประสบสามารถรับรู้ได้ด้วยจิตของผู้นั้น ไม่ว่าจะ เป็น อารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ ความคาดหวัง ความฝัน เป็นต้น โดยไม่สามารถแยกทั้งสองส่วนนี้ออกจากกันได้ ส่วนตัวผู้วิจัยเองนั้นจะต้องมองปรัชญาการณของบุคคลจากส่วนที่เป็นรูปธรรมไปยังส่วนที่เป็นแก่นแท้ของบุคคลที่เป็นนามธรรม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมองเห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังของสิ่งที่ปรากฏ (ชาย โพธิสิตา, 2556)

ยกตัวอย่างเช่น มะม่วง มะม่วงนั้นเป็นผลไม้ที่ทุกคนรู้จักกันดี มีหลากหลายไม่ว่าจะเป็นขนาด สี กลิ่น รสชาติ เนื้อ ซึ่งทั้งหมดนี้คือ ความเป็นมะม่วง ซึ่งบุคคลสามารถสัมผัสและรับรู้ได้ตรงกันว่า สิ่งนี้คือมะม่วง แม้มะม่วงจะมีหลายหลากชนิด แต่ความเป็นมะม่วงนั้นมีตรงกันซึ่งมะม่วงนั้นเปรียบเหมือนกับปรัชญาการณ (ชาย โพธิสิตา, 2556) ที่เกิดขึ้นกับบุคคล แม้บุคคลจะมีรายละเอียดของปรัชญาการณที่ต่างกัน แต่บุคคลนั้นอยู่ปรัชญาการณเดียวกัน กล่าวคือบุคคลที่ประสบปรัชญาการณเดียวกันนั้นมีแก่นแท้ของประสบการณ์เดียวกัน

นอกจากนี้หลักการการศึกษาเชิงปรัชญาการณวิททยาแบบอุดรวิสัยนั้น ผู้วิจัยจะต้องวางใจให้เป็นกลาง กล่าวคือในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจะต้องทำการ Bracketing ตนเอง โดยการลดความคิดก่อนหน้า และทำจิตให้ว่างก่อนลงมือศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าถึงโครงสร้างและแก่นแท้ของประสบการณ์นั้น ๆ โดยไม่มีความคิดก่อนหน้าของผู้วิจัยมาปะปน ซึ่งอาจทำให้ความหมายของปรัชญาการณนั้น ๆ ผิดเพี้ยนไปได้

7.2 แนวทางการวิจัยเชิงปรัชญาการณวิททยาแบบอุดรวิสัย

ในการวิจัยเชิงปรัชญาการณวิททยาแบบอุดรวิสัย ซึ่งคลาร์ค มุสทากัส (Clark Moustakas) ได้กล่าวไว้ว่า เพื่อมุ่งทำความเข้าใจแก่นแท้ของปรัชญาการณที่บุคคลประสบ ผู้วิจัยควรทำตนเองให้ปราศจากอคติ หรือการสรุปคิดเอาเองล่วงหน้า แล้วให้สนใจไปที่

ปรากฏการณ์ของบุคคล เพื่อให้เข้าถึงโครงสร้างและแก่นแท้ และสามารถวิเคราะห์แก่นของปรากฏการณ์จากตัวปรากฏการณ์ได้อย่างถ่องแท้ (Moustakas, 1994) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การจัดความอคติหรือความคิดล่วงหน้า (Epoche)

เป็นขั้นตอนการวางใจให้เป็นกลาง รวมถึงการแบ่งแยกความคิดล่วงหน้า ประสบการณ์ มุมมอง และความคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาออกจากตัวผู้วิจัย ซึ่งก่อนการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับแตรีกควีน และอคติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังจะศึกษา เพื่อทำการขจัดความคิดล่วงหน้า และสามารถเข้าใจ ค้นหาคำตอบของประสบการณ์การเป็นแตรีกควีนได้อย่างเป็นกลางและเป็นระเบียบ โดยการขจัดความคิดล่วงหน้าของผู้วิจัยนั้นประกอบด้วย (1) แยกประสบการณ์เดิมของตัวผู้วิจัยออกจากสิ่งที่กำลังศึกษา (2) สังเคราะห์ปรากฏการณ์ที่กำลังศึกษาเพื่อนำไปสู่การเผยโครงสร้าง การให้ความหมาย และวิเคราะห์ในกระเด็นที่ศึกษา (3) ขจัดความคิดล่วงหน้าและความคิดเดิมของผู้วิจัยขณะเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความบริสุทธิ์และเป็นจริงตามปรากฏการณ์ที่บุคคลประสบ

ขั้นที่ 2 การลดทอนปรากฏการณ์ (Phenomenological Reduction)

เป็นขั้นตอนที่พรรณนาปรากฏการณ์ต่างๆโดยเน้นที่การรับรู้เรื่องราวผ่านการสำนึก (Consciousness) ของผู้ร่วมวิจัยหลัก เพื่อค้นหาลักษณะและธรรมชาติของปรากฏการณ์ที่ผู้ร่วมวิจัยประสบ โดยการศึกษาข้อมูลจากผู้หลักในลักษณะข้อมูลที่ซ้ำกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสามารถตั้งสมมติฐานชั่วคราวเพื่อให้การศึกษาปรากฏการณ์นั้นอยู่ในขอบเขตที่กำหนดไว้ ไม่ฟุ้งกระจาย แล้วนิยามความหมายของปรากฏการณ์จากข้อมูลที่ได้รับ และสามารถเข้าใจถึงแก่นของปรากฏการณ์นั้นได้ โดยหลังจากการขจัดความอคติหรือความคิดล่วงหน้า (Epoche) ที่เกี่ยวข้องกับแตรีกควีนและประสบการณ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยจะทำการพรรณนาปรากฏการณ์ที่แตรีกควีนประสบ ภายใต้ขอบเขตของการศึกษาที่กำหนดไว้ และคัดเลือกเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาลักษณะและธรรมชาติ เพื่อใช้กำหนดความหมายของปรากฏการณ์นั้นผ่านประสบการณ์ของแตรีกควีน และนำมาทำความเข้าใจประสบการณ์และความหมายของการเป็นแตรีกควีน

ขั้นที่ 3 การจินตนาการที่แตกต่าง (Imaginative Variation)

เป็นขั้นตอนของการพรรณนาถึงโครงสร้างและลักษณะของปรากฏการณ์ที่ศึกษา ภายใต้ความเป็นไปได้ที่เกิดขึ้น ซึ่งประกอบด้วย (1) การค้นหาความหมายเชิงโครงสร้างจากประสบการณ์ของแตรีกควีน (2) ตระหนักถึงเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแตรีกควีน

ทั้งประสบการณ์ก่อนการเป็นแดร็กควีนและประสบการณ์ขณะเป็นแดร็กควีน (3) ค้นหาแก่นประสบการณ์ของการเป็นแดร็กควีนซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกจากการมีประสบการณ์เป็นแดร็กควีน ซึ่งแก่นดังกล่าวนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบทรอบ ๆ ที่เปลี่ยนไป รวมทั้งความหมายของการเป็นแดร็กควีนที่มีต่อตัวของผู้ที่เป็นแดร็กควีนเอง (4) ค้นหาสิ่งสนับสนุน โครงสร้างแก่นประสบการณ์ที่ผู้วิจัยค้นพบ เพื่อให้โครงสร้างดังกล่าวนี้มีความชัดเจนและเชื่อถือได้

ขั้นที่ 4 การสังเคราะห์ (Synthesis)

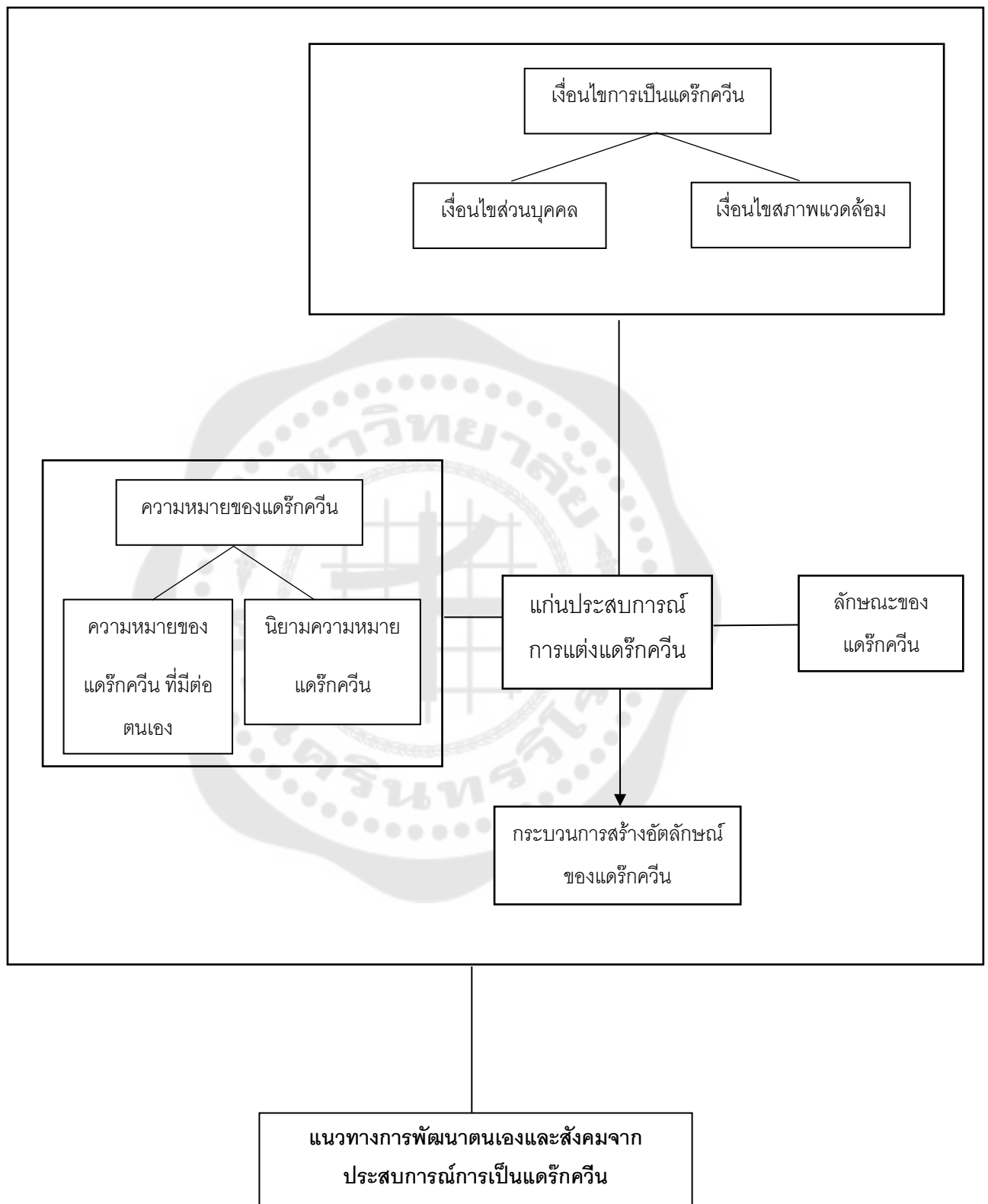
การนำเสนอแก่นประสบการณ์ที่ผู้วิจัยค้นพบจากการศึกษาประสบการณ์ของแดร็กควีน ผ่านเรื่องราวและโครงสร้างของประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจแก่นประสบการณ์นั้นในภาพรวม

ส่วนที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาประสบการณ์ การให้ความหมายผ่านการรับรู้ของผู้ที่เป็นแดร็กควีน ซึ่งมีประสบการณ์โดยตรง เพื่อค้นหาและทำความเข้าใจแก่นประสบการณ์ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และแนวทางในการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การเป็นแดร็กควีน โดยพิจารณาสิ่งที่อยู่เบื้องลึกเบื้องหลังที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การเป็นแดร็กควีนโดยใช้มุมมองของแนวคิดทฤษฎีควีเรียร์ (Queer Theory) ร่วมกันแนวคิดทฤษฎีการสร้างอัตลักษณ์ (Identity) คุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) การพัฒนาบุคลิกภาพ (Personality Development) และทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Learning Theory) จึงทำการศึกษาที่ประสบการณ์ชีวิตก่อนการเป็นแดร็กควีนและขณะเป็นแดร็กควีน ทำความเข้าใจความหมาย ทั้งการนิยามแดร็กควีนและความหมายของการเป็นแดร็กควีนที่มีต่อตนเอง ลักษณะของแดร็กควีน เจื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแดร็กควีน ไม่ว่าจะเจื่อนไขส่วนบุคคล และเจื่อนไขของสภาพแวดล้อม อันนำไปสู่การค้นพบแก่นประสบการณ์ของการเป็นแดร็กควีน นอกจากนี้ยังค้นหากระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และแนวทางในการนำประสบการณ์การเป็นแดร็กควีนมาใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม จากมุมมองของแดร็กควีนเองและบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับแดร็กควีน ได้แก่ ครอบครัว และเพื่อน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการสะท้อนประสบการณ์จากผู้ประสบกับเหตุการณ์นั้นโดยตรง คือกลุ่มแดร็กควีน แต่ก็ไม่ได้ละเลยข้อมูลจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครอบครัว และเพื่อน โดยนำมาเป็นข้อมูลเสริมและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง สามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาได้อย่างลึกซึ้งจาก

ข้อค้นพบที่ปรากฏ จนกระทั่งค้นพบแก่นประสบการณ์ที่เป็นประสบการณ์ร่วมกันของแดริคควีน โดยจากที่กล่าวมานั้นสามารถสรุปเป็นแผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แผนผังกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับแดรีกควีน : อัตลักษณ์และคุณค่าสู่การพัฒนาตนเองและสังคมนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจแก่นประสบการณ์การเป็นแดรีกควีน จากการศึกษาความหมายของแดรีกควีนและความหมายของแดรีกควีนของผู้ที่มีประสบการณ์การเป็นแดรีกควีน และค้นหากระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดรีกควีนจากแก่นประสบการณ์การเป็นแดรีกควีนและนำไปสู่แนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากการเป็นแดรีกควีน ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในรูปแบบการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological Study) แบบอุตรวิสัย (Transcendental Phenomenology) ตามแนวคิดของเอ็ดมุนด์ ฮุสเซิร์ล (Edmund Husserl) ที่มุ่งพรรณนาและเข้าถึงโครงสร้างของการสำนึก (Consciousness) เป็นสำคัญ โดยมีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

ผู้ร่วมวิจัย

1.1 ลักษณะของผู้ร่วมวิจัย

ผู้ร่วมวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มผู้ร่วมวิจัย (Participants) ได้แก่ ผู้ที่เป็นแดรีกควีน ในลักษณะของการเป็นผู้ประสบกับสถานการณ์โดยตรง เพื่อทำความเข้าใจการให้ความหมายและลักษณะของการเป็นแดรีกควีน เจาะลึกที่เกี่ยวข้อกับการตัดสินใจเป็นแดรีกควีน รวมถึงค้นหาแก่นประสบการณ์และกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดรีกควีน ความหมายของแดรีกควีนที่มีต่อตัวผู้ที่เป็นแดรีกควีนเอง และศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมในฐานะของการเป็นแดรีกควีน

1.2 การเลือกผู้ร่วมวิจัย

การคัดเลือกกลุ่มผู้ร่วมวิจัยในการวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนด (Inclusion Criteria) ซึ่งสามารถสะท้อนประสบการณ์ชีวิตการเป็นแดรีกควีนได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา รวมทั้งสามารถให้ความหมายและลักษณะของการเป็นแดรีกควีนและเจอนไขที่เกี่ยวข้อกับการตัดสินใจเป็นแดรีกควีนจนนำไปสู่การค้นหาแก่นประสบการณ์ของการเป็นแดรีกควีน

- 1) ผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ ผู้ที่เป็นแดร์คควีน โดยผู้วิจัยมีการคัดเลือกกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ดังนี้
- 1.2.1 ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกผู้ร่วมวิจัย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีแดร์คควีนครบทุกข้อ ดังตาราง 1
- 1.2.2 เป็นแดร์คควีนที่มีความยินดีให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยอย่างลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดการศึกษาวิจัย

ตาราง 1 เกณฑ์การเลือกผู้ร่วมวิจัย

ข้อ	เกณฑ์	ใช่	ไม่ใช่
	บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป		
ข้อ 1	มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกของตนเอง เมื่อแต่งแดร์คควีน เช่น ความเป็นผู้หญิงมากขึ้น มีความโฉบเฉี่ยว มีความมั่นใจในตัวเอง มีความกล้าแสดงออก เป็นต้น		
ข้อ 2	มีทักษะในการแต่งหน้า โดยเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าตนเองได้ เช่น สร้างเป้าตา ริมฝีปาก โหนกแก้มเยื้องผู้หญิง ได้อย่างมีเอกลักษณ์		
ข้อ 3	มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของตนเอง จากสรีระของความเป็นชายสู่ความเป็นหญิง เช่น การใช้คอร์เซ็ท ใช้ฟองน้ำเพื่อเป็นสะโพก การพรางอวัยวะเพศ การสวมนมปลอม เป็นต้น เพื่อสร้างเรือนร่างในแบบของตน		
ข้อ 4	มีการสวมเสื้อผ้าที่เกินกว่าในชีวิตประจำวัน เช่น การแต่งกายด้วยเครื่องประดับจำนวนมาก สวมชุดยาว สวมชุดหนัง เป็นต้น ดังตัวอย่างภาพ		

ข้อ	เกณฑ์	ใช่	ไม่ใช่
			
ข้อ 5	มีความโดดเด่นสะดุดตา และอลังการเกินกว่าในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งหน้า ทำผม ชุด และบุคลิก		
ข้อ 6	มีการสร้างเผยแพร่ตัวตนอีกด้านหนึ่งของตนเองออกมา		
ข้อ 7	มีความยินดีให้ข้อมูลอย่างลึกซึ้งและต่อเนื่อง		

1.3 วิธีการเข้าถึงกลุ่มผู้ร่วมวิจัย

ในการเข้าถึงกลุ่มแดร็กควีนซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยหลัก ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 คัดเลือกแดร็กควีนที่ผ่านเกณฑ์การเลือกผู้ร่วมวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.3.2 ผู้วิจัยติดต่อผู้ร่วมวิจัยแต่ละราย จากนั้นแจ้งความประสงค์ขอเชิญเป็นผู้ร่วมวิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการดำเนินการศึกษา ข้อคำถาม และเอกสารขอความยินยอมให้ข้อมูลแก่ผู้ร่วมวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่สำคัญที่สุดในงานวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ตัวผู้วิจัย เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพต้องศึกษาปรากฏการณ์อย่างลึกซึ้ง ผู้วิจัยจะต้องมีความสัมพันธ์กับผู้ร่วมวิจัย และต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่ตนเองศึกษาเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามนักวิจัยจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือเพื่อช่วยในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกต ดังตัวอย่างในตาราง

2

2.2 อุปกรณ์ภาคสนาม ได้แก่ สมุดจดบันทึกภาคสนาม เครื่องบันทึกเสียง และกล้องถ่ายภาพ

ตาราง 2 ตัวอย่างแนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก

วัตถุประสงค์การวิจัย	คำถามหลัก	คำถามชัก
เพื่อทำความเข้าใจการให้ ความหมายของความเป็น แดร็กควีน (Drag Queen) และแก่นประสบการณ์การ สร้างอัตลักษณ์ของ แดร็กควีน (Drag Queen) ที่ มีความหมายต่อตนเอง	1.แดร็กควีนหมายความว่าอย่างไร 2.ประสบการณ์การเป็นแดร็กควีน เป็นอย่างไรบ้าง 3.ประสบการณ์การเป็นแดร็กควีน มีความหมายต่อชีวิตของผู้ที่เป็น แดร็กควีนอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> ● รู้จักแดร็กควีนได้อย่างไร ● เหตุจูงใจตัดสินใจมาเป็นแดร็กควีน ● คิดว่าวัฒนธรรมแดร็กควีนมีเสน่ห์อย่างไร ● ช่วยเล่าความเป็นมาของแดร็กควีนให้ฟังหน่อย ● คิดว่าแดร็กควีนของสังคมอเมริกากับสังคมไทย เหมือนหรือต่างกันอย่างไร ● การเป็นแดร็กควีนในไทยมีความยากง่ายอย่างไร จำเป็นต้องมีคุณลักษณะหรือบุคลิกภาพอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย	คำถามหลัก	คำถามซีก
		<ul style="list-style-type: none"> ● จากประสบการณ์การแต่งแดร็กควีน สิ่งนี้ให้อะไรกับตัวเราบ้าง
<p>เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดร็กควีน (Drag Queen)</p>	<p>1.อะไรคือสิ่งที่ผลักดันให้แสดงออกในรูปแบบที่แตกต่างจากชีวิตประจำวัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ช่วยเล่าเกี่ยวกับลักษณะการเป็นแดร็กควีนของตัวเองให้ฟังหน่อย ● อธิบายบุคลิกของของตนเองเวลาเป็นแดร็กควีนเป็นอย่างไร และอะไรคือเหตุผลที่ทำให้แสดงออกเช่นนั้น ● ช่วยเล่าประสบการณ์วัยเด็ก หรือประสบการณ์ก่อนหน้าที่จะมาแต่งแดร็กควีนให้ฟังหน่อย ● อธิบายความโดดเด่นของการเป็นแดร็กควีน ● เสื้อผ้าหน้าผมมีความหมายต่อการแต่งแดร็กควีนอย่างไร
<p>เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาแก้ตนเองและสังคมผ่านประสบการณ์การเป็นแดร็กควีน (Drag Queen)</p>	<p>1.จากประสบการณ์การเป็นแดร็กควีน สามารถนำประสบการณ์ดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างไรบ้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การเป็นแดร็กควีน นอกจากจะสนองความต้องการของตัวเองแล้ว ยังให้อะไรแก่สังคมผ่านการเป็นแดร็กควีนได้บ้าง ● ในอนาคตคิดว่าวัฒนธรรมแดร็กควีนในประเทศไทยจะไปเป็นไปในทิศทางไหน แล้วเราสามารถเอาวัฒนธรรมดังกล่าวมาพัฒนาตัวเองและสังคมได้อย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย	คำถามหลัก	คำถามชี้ก
		<ul style="list-style-type: none"> ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นแดร็กควิ้น สามารถนำมาพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างไรบ้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บข้อมูลเบื้องต้น มีดังนี้

3.1.1 การศึกษาก่อนลงพื้นที่จริง ก่อนการดำเนินการวิจัยในภาคสนาม ผู้วิจัยได้มีการศึกษาบริบทของแดร็กควิ้น โดยการศึกษาวีฒนธรรมดังกล่าวผ่านรายการ Reality เช่น RuPaul's Drag Race ,Drag Race Thailand เป็นต้น ศึกษาจากภาพยนตร์และซีรีส์ที่สะท้อนวัฒนธรรมแดร็กควิ้น ศึกษาจากบทสัมภาษณ์ บทความ รวมไปถึงได้มีโอกาสพูดคุยกับแดร็กควิ้นในเบื้องต้นเกี่ยวกับการเป็นแดร็กควิ้น สถานการณ์แดร็กควิ้น รวมถึงเพื่อใช้ในการติดต่อแดร็กควิ้นคน อื่น ๆ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้เห็นแนวทางในการศึกษาวิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยหลักในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3.1.2 การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแดร็กควิ้น ความหมาย ลักษณะของวัฒนธรรมแดร็กควิ้น ประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมแดร็กควิ้น รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแดร็กควิ้น โดยได้ทำการศึกษาอย่างกว้าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจวัฒนธรรมแดร็กควิ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปสู่การวิจัยในภาคสนาม ไม่ได้นำมาใช้ในการจำกัดกรอบความคิดในการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยให้ความสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการบอกเล่าประสบการณ์ของการเป็นแดร็กควิ้นมากกว่า

3.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการเก็บข้อมูลภาคสนามนั้น ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างมากในการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มีการเตรียมตัวทั้งทางด้านเทคนิคและกระบวนการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและเข้าใจปรากฏการณ์อย่างถ่องแท้ รวมถึงเข้าใจแก่นประสบการณ์ของการเป็นแดร็กควิ้น การให้ความหมาย กระบวนการในการสร้างอัตลักษณ์ เงื่อนไขการเป็นแดร็กควิ้น โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นหลัก และการสังเกตร่วมด้วย โดยใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.2.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้คำถามกึ่งโครงสร้างกับผู้ร่วมวิจัยหลัก เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา รวมถึงเข้าใจชีวิต ค้นหาแก่นประสบการณ์ การนิยามความหมาย กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และแนวทางการสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ในการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยจะพูดคุยด้วยความเป็นกันเอง เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี และไม่สร้างความกดดันให้แก่ผู้ร่วมวิจัย โดยมีการเตรียมประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ทุกครั้งเพื่อการสัมภาษณ์นั้นครบถ้วนทุกประเด็น นอกจากนี้ประเด็นการสัมภาษณ์ยังสามารถยืดหยุ่นได้ตามบริบทขณะการดำเนินการสัมภาษณ์ เมื่อสัมภาษณ์ได้ในระยะหนึ่งผู้วิจัยจะมีการสรุปประเด็นเพื่อใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย และเป็นการให้ผู้ร่วมวิจัยได้ผ่อนคลายอิริยาบถ และในช่วงท้ายของการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมวิจัยได้ซักถามในประเด็นที่ต้องการถามหรือสงสัย ทั้งนี้ตลอดการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการสังเกตสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และกิริยาของผู้ร่วมวิจัย เพื่อให้ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.2 การสังเกต (Observation) ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสังเกตร่วมกับการสัมภาษณ์ และเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของแดร์ริคควีนในบางกิจกรรมเท่านั้น โดยการสังเกตดังกล่าวช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของแดร์ริคควีน ทั้งจากสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และกิริยาต่าง ๆ ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังสังเกตสภาพแวดล้อมรอบตัวของผู้ร่วมวิจัย บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ร่วมวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจบริบทของแดร์ริคควีนมากขึ้น รวมทั้งยังเป็นการตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องอีกด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาผู้วิจัยมุ่งทำความเข้าใจประสบการณ์ชีวิตการเป็นแดร์ริคควีน และค้นหาแก่นประสบการณ์ของการเป็นแดร์ริคควีน การให้ความหมาย ลักษณะของแดร์ริคควีน และเงื่อนไขของการตัดสินใจมาเป็นแดร์ริคควีนรวมถึงค้นหาแนวทางในการสร้างอัตลักษณ์ส่งเสริมให้ตนเองและสังคม เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ว่าแดร์ริคควีนมีประสบการณ์ชีวิตอย่างไร และพวกให้ความหมาย ลักษณะของการเป็นแดร์ริคควีนอย่างไร และเงื่อนไขการตัดสินใจเข้ามาเป็นแดร์ริคควีนนำไปสู่การค้นหาแก่นประสบการณ์การเป็นแดร์ริคควีน โดยดำเนินการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแนวปรากฏการณ์วิทยา และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุตรวิสัย (Transcendental Phenomenology) ของมูสทาทักส์ เพื่อให้ได้มาซึ่งแก่นของปรากฏการณ์ เน้นการวิเคราะห์

การให้ความหมายและประสบการณ์การการเป็นแดริคควีน ซึ่งมีกระบวนการวิเคราะห์ 4 ขั้นดังต่อไปนี้

4.1 การจัดความอคติหรือความคิดล่วงหน้า (Bracketing หรือ Epoche) เป็นขั้นตอนเริ่มแรกของการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ผู้วิจัยจะวางใจเป็นกลาง จัดการคิดล่วงหน้า ไม่ว่าจะ เป็นประสบการณ์เกี่ยวกับแดริคควีนที่เคยรับรู้มา หรือมุมมอง หรือทัศนคติ หรืออคติที่เกี่ยวข้องกับแดริคควีน โดยการขจัดความคิดล่วงหน้าของผู้วิจัยนั้นประกอบด้วย (1) แยกประสบการณ์เดิมของตัวผู้วิจัยออกจากสิ่งที่กำลังศึกษา (2) สังเคราะห์ปรากฏการณ์ที่กำลังศึกษาเพื่อนำไปสู่การเผยโครงสร้าง การให้ความหมาย และวิเคราะห์ในกระเด็นที่ศึกษา และ(3) ขจัดความคิดล่วงหน้าและความคิดเดิมของผู้วิจัยขณะเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความบริสุทธิ์และเป็นจริงตามปรากฏการณ์ที่บุคคลประสบ

4.2 การลดทอนปรากฏการณ์ (Phenomenological Reduction) หลังจากผู้วิจัยขจัดความคิดล่วงหน้าของตนเองแล้วลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เป็นขั้นตอนของการที่ผู้วิจัยจะรับรู้เรื่องราวของแดริคควีนจากผู้ร่วมวิจัย เพื่อค้นหาลักษณะและธรรมชาติของปรากฏการณ์ที่ผู้ร่วมวิจัยประสบ โดยศึกษาข้อมูลดังกล่าวจากจุดร่วมที่เหมือนกันของผู้ร่วมวิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีการตั้งสมมติฐานชั่วคราวเพื่อให้การศึกษาปรากฏการณ์นั้นอยู่ในขอบเขตที่กำหนดไว้ ไม่ฟุ้งกระจาย เพื่อนิยามความหมายของปรากฏการณ์จากข้อมูลที่ได้รับ และสามารถเข้าใจถึงแก่นของปรากฏการณ์นั้นโดย ผู้วิจัยจะทำการพรรณนาปรากฏการณ์ที่ชายแต่งหญิงอย่างมีอัตลักษณ์ประสบ ภายใต้ขอบเขตของการศึกษาที่กำหนดไว้ และคัดเลือกเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาลักษณะและธรรมชาติ เพื่อใช้กำหนดความหมายของปรากฏการณ์นั้นผ่านประสบการณ์ของแดริคควีน และนำมาทำความเข้าใจประสบการณ์และความหมายของการเป็นแดริคควีน

4.3 การจินตนาการที่แตกต่าง (Imaginative Variation) เป็นขั้นตอนของการพรรณนาเกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะของปรากฏการณ์ที่ศึกษา ภายใต้ข้อมูลที่รับมาจากผู้ร่วมวิจัย ซึ่งประกอบด้วย (1) การค้นหาความหมายเชิงโครงสร้างจากประสบการณ์ของแดริคควีน (2) ตระหนักถึงเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแดริคควีน ทั้งประสบการณ์ก่อนการเป็นชายแต่งหญิงอย่างมีอัตลักษณ์และประสบการณ์ขณะเป็นแดริคควีน (3) ค้นหาแก่นประสบการณ์ของการเป็นแดริคควีนซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคิด ความเชื่อ และความรู้สึก จากกรณีประสบการณ์เป็นแดริคควีน ซึ่งแก่นดังกล่าวนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบทสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป รวมถึงสะท้อนความหมายของการเป็นแดริคควีนที่มีต่อตัวผู้ที่เป็นแดริคควีน และ(4)

ค้นหาสิ่งสนับสนุน โครงสร้างแก่นประสบการณ์ที่ผู้วิจัยค้นพบ เพื่อให้โครงสร้างดังกล่าวนี้มี ความชัดเจนและเชื่อถือได้

4.4 การสังเคราะห์ (Synthesis) การนำเสนอแก่นประสบการณ์ที่ผู้วิจัยค้นพบ จากการศึกษาประสบการณ์ของเดริกควีน ผ่านเรื่องราวและโครงสร้างของประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การทำ ความเข้าใจแก่นประสบการณ์นั้นในภาพรวม

การการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

การศึกษาวิจัย ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องเชื่อถือได้ ของข้อมูล ดังนี้

5.1 การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ดังนี้

5.1.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมากกว่า 1 วิธี (Methodological Triangulation) ในการศึกษาผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ร่วมวิจัย รวมถึงใช้วิธีการสังเกต ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อค้นหาคำตอบของประเด็นการวิจัย และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเชื่อถือได้

5.1.2 การสะท้อนข้อมูลกลับไปยังผู้ร่วมวิจัย (Member Checking) ในขณะที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกและสังเกตนั้น ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความถูกต้องของ ข้อมูลจากกลุ่มผู้ร่วมวิจัย โดยเป็นการพูดคุยเพื่อทบทวนความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ร่วมวิจัย และผู้วิจัย นอกจากนี้ยังได้ทำการสรุปบทสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้จากการถอดเทป ส่งกลับไปยังผู้ร่วม วิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความชัดเจนและน่าเชื่อถือมากขึ้น

5.2 มีการตรวจสอบการดำเนินงานวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ (Peer Debriefing) โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเป็นผู้ตรวจสอบการดำเนินการวิจัยในทุกขั้นตอน

5.3 การทำวิจัยอย่างมีขั้นตอนและเป็นกระบวนการ โดยในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ ประยุกต์แนวคิดการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์วิทยาแบบอุตรวิสัย (Transcendental Phenomenology) ของมูสทากัส (Moustakas) มาใช้ในการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้ระบุไว้

5.4 ความไว้วางใจได้ (Dependability) ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและ อธิบาย เพื่อชี้ให้เห็นถึงขั้นตอนการทำวิจัยที่ชัดเจน มีการนำเสนอข้อมูลที่ครบถ้วนและครอบคลุม ในกระบวนการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.5 การยืนยันผลการวิจัย (Confirm Ability) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสามารถตรวจสอบได้ ได้แก่ มีการบันทึกภาคสนาม (Field note) การอ้างคำพูด (Quotation) และการเขียนสรุปข้อมูล

5.6 ความสามารถในการนำไปศึกษาหรืออธิบายกรณีอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน (Transferability) การศึกษาข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยไม่ได้มีจุดประสงค์ในการอ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากร แต่อาจนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับกลุ่มที่มีบริบทใกล้เคียงกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้นำไปใช้

การพิทักษ์สิทธิผู้ร่วมวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการพิทักษ์สิทธิของผู้ร่วมวิจัย โดยการทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลอย่างเป็นทางการ และชี้แจงกระบวนการในการทำวิจัยให้กับผู้ร่วมวิจัย ได้รับทราบ มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย ทำการสอบถามความสมัครใจในการให้ข้อมูลจากผู้ร่วมวิจัย ก่อนการเก็บข้อมูล ก่อนทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยต้องขออนุญาตบันทึกเสียง บันทึกภาพจากผู้ร่วมวิจัยหลักทุกครั้ง แจ้งผู้ร่วมวิจัยหลักทุกครั้งว่ามีอิสระในการให้ข้อมูล และมีสิทธิตอบหรือไม่ตอบคำถามในประเด็นที่ไม่ต้องการเปิดเผยโดยแจ้งให้ผู้ร่วมวิจัยทราบ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลของแตรีกควินไว้ในที่ปลอดภัยภายในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่มีการรหัสผ่าน และไม่เปิดเผยแก่ผู้อื่น หากไม่ได้รับความยินยอมหรือได้รับอนุญาตจากผู้ร่วมวิจัยรวมทั้งผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลได้อย่างตรงไปตรงมาตามข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา และใช้นามสมมติในการกล่าวถึงผู้ร่วมวิจัยแทนการใช้ชื่อจริง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการขอหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยที่ทำในมนุษย์ โดยมีหมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G-336/2563E

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยาแนวอภิปรัชญา (Transcendental Phenomenology) ในการทำความเข้าใจประสบการณ์ชีวิตจากการแต่งแต้มแต้มของผู้อาวุโส ซึ่งผู้อาวุโสได้นิยามความหมายของแต้มแต้มอย่างไร มีเงื่อนไขใดบ้างที่นำมาสู่การแต่งแต้มแต้มของผู้อาวุโส ภายใต้การรับรู้ของผู้อาวุโสซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรงจากการแต่งแต้มแต้ม นำไปสู่การพรรณนารายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์การแต่งแต้มแต้มและสิ่งที่ปรากฏ (Essence) ของประสบการณ์การแต่งแต้มแต้มโดยปราศจากอคติหรือความคิดล่วงหน้าของผู้อาวุโส สำหรับในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลซึ่งเป็นผลจากข้อค้นพบจากการวิจัยใน 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้อาวุโส

ส่วนที่ 2 ความหมายและลักษณะของการแต่งแต้มแต้มจากประสบการณ์การแต่งแต้มแต้ม

ตอนที่ 2.1 ความหมายของแต้มแต้ม

ตอนที่ 2.2 ลักษณะของแต้มแต้ม

ตอนที่ 2.3 ความหมายของประสบการณ์การแต่งแต้มแต้มที่มีต่อผู้อาวุโส

ส่วนที่ 3 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ เงื่อนไข และแก่นประสบการณ์ของผู้อาวุโส

ตอนที่ 3.1 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้อาวุโส

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยเงื่อนไขที่นำมาสู่การแต่งแต้มแต้ม

ตอนที่ 3.3 แก่นประสบการณ์การแต่งแต้มแต้ม

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแต้มแต้ม

ตอนที่ 4.1 แนวทางการพัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่งแต้มแต้ม

ตอนที่ 4.2 แนวทางการพัฒนาสังคมจากประสบการณ์การแต่งแต้มแต้ม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ร่วมวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ร่วมวิจัยที่มีประสบการณ์การแต่งแดริ๊กควีนจำนวน 9 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปข้อมูลเบื้องต้น และจุดเปลี่ยนในชีวิตของผู้ร่วมวิจัย เพื่อที่จะได้ทำความเข้าใจประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนได้มากขึ้น ดังนี้

คุณหนึ่ง อายุ 31 ปี เป็นชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นดีไซเนอร์ให้แก่คนในวงการบันเทิง และประกอบธุรกิจออกแบบเสื้อผ้าเป็นของตัวเอง โดยสำเร็จการศึกษาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาออกแบบแฟชั่น ก่อนหน้านั้นคุณหนึ่งมีประสบการณ์ได้เข้าไปเรียนทางด้านโบราณคดีมาเป็นระยะเวลา 1 ปีก่อนที่จะลาออกมาเพื่อเรียนทางด้านการออกแบบแฟชั่น ในการแต่งแดริ๊กควีนของคุณหนึ่งนั้นเริ่มต้นมาจากการทำกิจกรรมในรั้วมหาวิทยาลัย ในฐานะของกรรมการตัดสินการประกวดดาวเทียม ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่ตนเองศึกษาและด้วยทัศนคติที่อยากจะให้เกียรติและชี้ชวนให้เห็นคุณค่าของการประกวดดาวเทียม คุณหนึ่งจึงได้ตัดสินใจแต่งกายด้วยชุดที่ตนเองสร้างสรรค์ขึ้นมาอย่างอลังการ เพื่อเป็นเกียรติให้แก่ผู้เข้าแข่งขัน ประกอบกับได้รับการผลักดันและสนับสนุนจากครอบครัว อาทิเช่น เพื่อน รุ่นพี่ และการทำงานทำให้คุณหนึ่งประสบความสำเร็จในการเริ่มแต่งกายลักษณะดังกล่าว แต่ก็ยังคงจำกัดเฉพาะในงานกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเท่านั้น และเริ่มแต่งบ่อยครั้งขึ้นในช่วงหลังจากที่เรียนจบแล้ว ในการแต่งกายไปร่วมกิจกรรมสังคมต่างๆ เช่น แต่งไปงานอุ่นไอรัก แต่งไปเที่ยว เป็นต้น โดยการแต่งแดริ๊กควีนของคุณหนึ่งนั้น มีจุดยืนที่แข็งแรง โดยนำสิ่งที่ตนเองสนใจมาต่อยอดเป็นการแต่งแดริ๊กควีน และในการแต่งแดริ๊กควีนของคุณหนึ่งนั้นมักแฝงไปด้วยข้อความที่ตนอยากจะสื่อสารและสร้างความประหลาดใจให้แก่ผู้พบเห็นไปพร้อมๆ กัน

คุณสอง อายุ 27 ปี เป็นชาวจังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นช่างอากาศยานและแอดมินกลุ่มในเฟสบุ๊คเกี่ยวกับแฟนคลับรายการ RuPaul's Drag Race การแต่งแดริ๊กควีนของคุณสองนั้น แต่งเป็นงานอดิเรก โดยครั้งแรกที่คุณสองรู้จักจากวัฒนธรรมแดริ๊กควีนนั้น เพราะตนเคยได้ยินมาคำว่า “แดริ๊กควีน” มาจากรายการ RuPaul's Drag Race เมื่อราว 7-8 ปีที่แล้ว นอกจากนี้ได้ทำความเข้าใจอย่างจริงจังจากคุณใจ ซีร่า และเป็นคนแต่งแดริ๊กควีนให้แก่คุณสองเป็นครั้งแรก ซึ่งทำให้ตนนั้นประทับใจมาก ในส่วนของการก้าวเข้ามาเพื่อแต่งแดริ๊กควีนของคุณสองนั้น เบื้องต้นไม่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัว เนื่องจากกลุ่มญาติ ๆ ต้องการให้คุณสอง ซึ่งเป็นหลานชายคนสำคัญ เป็นผู้ขายตามอย่างคาดหวังไว้ ประกอบกับว่าตนเองนั้นกลัวที่จะทำให้พ่อและแม่ต้องลำบากใจในบรรดากลุ่มญาติ ๆ จึงยอมอดทนและเก็บความเป็นตัวเองมา

โดยตลอด อีกทั้งตนเองยังมีอุปนิสัยที่ขี้อาย และไม่กล้า ทำให้การเปิดเผยตนเองใช้เวลานาน ประกอบกับในช่วงยุคสมัยนั้น การเปิดเผยตนเองว่าเป็นเพศหลากหลาย เป็นเรื่องที่เสี่ยงมาก รวกับเอาชีวิตรวนไว้บนเส้นด้าย และอาจไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมและครอบครัว ทำให้คุณสองแต่งกายลักษณะดังกล่าวในงานกิจกรรมของโรงเรียน แต่งเล่นกับเพื่อนๆ เพื่อความตลกและสนุกสนาน บางครั้งคราว ไม่ได้แต่งเพื่อใช้ในชีวิตรประจำวัน จนตนเองเติบโตมั่นคง ดูแล และรับผิดชอบตัวเองได้ จึงรวบรวมความกล้าที่จะเปิดเผยตนเองให้ครอบครัว และสาธารณชนได้รับรู้ ด้วยการตกตะกอนกับตนเอง ว่าการที่ตนจะแสดงออกในสิ่งที่ตนเป็น และชื่นชอบ ไม่ใช่เรื่องผิด ไม่ได้ไปทำร้ายใคร ปัจจุบันคุณสองรักและภาคภูมิใจในตนเองอย่างมาก และอยากเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้คนในสังคม ได้รักและภาคภูมิใจในสิ่งที่แต่ละคนมีและเป็น

คุณสาม อายุ 31 ปี ประกอบอาชีพเป็นศิลปิน, Project Development, Artist Development, อาจารย์พิเศษจากมหาวิทยาลัย และครูสอนโยคะพลาย โดยในวัยเด็ก คุณสามเติบโตมาในครอบครัวที่พ่อและแม่เป็นข้าราชการครู ถูกปลูกฝังให้เป็นเด็กที่มีมารยาท ไม่เกียจชอบเอาใจผู้อื่น จนติดเป็นนิสัยจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้คุณแม่อยากให้ตนเป็นชายตรงตามเพศสภาพ แต่เนื่องด้วยตอนเด็กได้มีโอกาสไปชมการแสดงของนางโชว์ เกิดความประทับใจอย่างมาก จึงมีความใฝ่ฝันหนึ่งของตนที่อยากได้แสดงโชว์บนเวทีมาโดยตลอด เมื่อตนเองเติบโตขึ้น มีโอกาสได้เลือกในสิ่งที่ตนเองสนใจ ประกอบกับได้เรียนในสาขาการละคร ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หัตถุศาสตร์ ซึ่งเป็นประโยชน์มากต่อการแสดงโชว์แดร์ริคควีน และช่วงที่กำลังจะเรียนจบได้มีโอกาสแสดงละครเวที และได้รับบทบาทแต่งแดร์ริคควีน ทำให้คุณสามได้เข้าไปรู้จักกับแดร์ริคเป็นครั้งแรก และทำความเข้าใจเรื่อยมา โดยออกแสดงโชว์แดร์ริคบ้างเป็นครั้งคราว เนื่องจากตนเองมีงานประจำทำตลอดช่วงเช้า การแต่งแดร์ริคควีนของคุณสามนั้นมักจะมีความก้าวร้าว และดุสัน ซึ่งตรงกันข้ามจากสิ่งที่ตนเติบโตมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นมุมมองที่มีต่อการแสดงออก ซึ่งใช้พื้นที่ของแดร์ริคควีนในการปลดปล่อยความรู้สึกและตัวตนเล็ก ๆ ของตนเอง โดยในปัจจุบันคุณสามได้นำการแสดงออกที่ได้จากการแต่งแดร์ริคควีนมาปรับใช้ในชีวิตรประจำวันเพื่อสมดุลส่วนลึกของตนเอง และปฏิสัมพันธ์กับผู้คนรอบ ๆ ตัว

คุณสี่ อายุ 51 ปี ประกอบอาชีพเป็นดีไซเนอร์ และครูสอนแพชชันในมหาวิทยาลัย โดยระยะเวลาที่คุณสี่เริ่มแต่งกายเพื่อทำการแสดงนั้น เริ่มตั้งแต่วัยเด็กโดยแต่งในงานแสดงของโรงเรียน ซึ่งคุณสี่ได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในนักแสดง คุณสี่มีความตั้งใจอย่างมาก อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวอย่างเต็มที่ ทั้งเรื่องของการแต่งหน้าและการจัดหาชุดสำหรับทำการแสดง และทางโรงเรียนก็ให้อิสระคุณสี่อย่างเต็มที่ในการทำการแสดงด้วยภาพลักษณ์ที่ตนชื่นชอบ ทำให้

คุณสี่ก็เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ด้วยที่คุณสี่เป็นคนที่กำลังแสดงออก เมื่อตนได้รับมอบหมายให้ทำการแสดงตนก็จะทำอย่างเต็มที่ ประกอบกับคุณสี่ได้เรียนทางด้านศิลปะ จึงทำให้คุณสี่นำองค์ความรู้ดังกล่าวมาสร้างเป็นผลงานแตรักของตัวเองได้ สำหรับคุณสี่แล้ว ในวัยเด็กคุณสี่ถูกเพื่อนล้อเกี่ยวกับโครงหน้าของตน ที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้ตนเองรู้สึกขาดความงาม คุณสี่จึงพยายามชวนชววย เรินรู้ และฝีกฝน เพื่อเติมเต็มส่วนที่ขาดหายไป นอกจากนี้การแต่งแตรักควีนเป็นเหมือนกับการท้าทายความสามารถของตนเอง คุณสี่ตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้แต่งแตรักควีนและสวมบทบาทแสดงเป็นสิ่งที่ตนเองต้องการ และเพลิดเพลินไปกับการแสดงซึ่งตอบสนองจินตนาการของตน

คุณห้า ประกอบอาชีพเป็นช่างถ่ายภาพงานแฟชั่น มีความสนใจเกี่ยวกับการถ่ายทอชวีต และเรื่องราวของชนชายขอบถ่ายภาพถ่ายเป็นพิเศษ โดยการถ่ายภาพนั้นคุณห้าได้พยายามทำความเข้าใจกลุ่มดังกล่าว เช่น กลุ่มสุนัขบ้าน กลุ่มเด็กที่มีภาวะดาวนซินโดรม กลุ่ม Fetish ที่มีรสนิยมการแต่งกายด้วยชุดลาเท็กซ์และหน้ากาก เพื่อปลดปล่อยตัวตน และกลุ่มแตรักควีน โดยสำหรับคุณห้าชื่นชอบการดูโชว์มากตั้งแต่วัยเด็ก และมีเพื่อนแนะนำให้ไปดูโชว์ที่บาร์แห่งหนึ่ง จึงได้รู้จักกับนักแสดงโชว์แตรักควีน คุณห้าพบว่ากลุ่มแตรักควีนเป็นมิตรและเปิดกว้างมากกว่าที่ตนคิด จึงทำให้ตนเองสนิทสนมกลุ่มแตรักควีนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนได้มีโอกาสทำงานเป็นช่างภาพในรายการเรียลลิตี้แข่งขันแตรักควีน และได้ลองแต่งแตรักครั้งแรก

คุณหก อายุ 31 ปี ชาวจังหวัดอุดรธานี ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นนักแสดงแตรักควีนโชว์ อยู่ในสถานบันเทิง จบการศึกษาทางด้านการโรงแรม เคยเป็นครู และพนักงานขายเครื่องสำอางมาก่อน โดยการเริ่มต้นแต่งแตรักเพื่อทำการแสดงของคุณหก เริ่มต้นสมัยเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยตนอยู่ในคณะแสดงของโรงเรียน ทำหน้าที่เป็นแดนเซอร์ ซึ่งในบางครั้งก็จะแต่งเป็นผู้หญิงเพื่อแสดงด้วย ต่อจากนั้นได้มีโอกาสไปเป็นแดนเซอร์ให้กับวงหมอลำ โดยที่ตนเองไม่เคยรู้จักวัฒนธรรมแตรักควีนมาก่อน จนได้เห็นวิดีโอชายวิคผมของคุณใจ ซีร่า ซึ่งเป็นสิ่งจุดประกายให้คุณหกติดตามเนื้อหาสาระของคุณใจ ซีร่า ที่ผลิออกมาในโลกออนไลน์ หนึ่งในเนื้อหาดังกล่าวคือเนื้อหาที่สร้างความเข้าใจและแนะนำวัฒนธรรมแตรักควีนให้แก่ผู้รับชม ทำให้คุณหกได้รู้จักกับแตรักควีน และศึกษาค้นคว้าเรื่อยมา ประกอบกับเพจ Yellow Channel เปิดโอกาสให้แตรักควีนหน้าใหม่ได้เข้ามาแนะนำตัว และก้าวเข้าสู่วงการแตรักควีน ประกอบกับตนเองเคยมีประสบการณ์ได้เห็นนักแสดงในสถานบันเทิงที่แสดงอยู่บนเวที ภายใต้อาสงไฟ มีคนให้ทิป มีลูกค้ายื่นเหล้าให้ และได้แต่งตัวสวย ทำให้รู้สึกอยากเป็นเช่นนั้นบ้าง จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้คุณหกก้าวเข้ามาสู่วงการแตรักควีน และพัฒนาตนเองเรื่อยมาจนได้ประกอบอาชีพตามที่ตนต้องการ

คุณเจ็ด อายุ 36 ปี ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจสถานบันเทิงแห่งหนึ่งย่านสีลม เป็นชาวไทยเชื้อสายจีน และจดทะเบียนสมรสกับสามีชาวต่างชาติที่ประเทศสหรัฐอเมริกา คุณเจ็ดมีอุปนิสัยเป็นคนช่างพูดช่างคุย และหลงใหลในการเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของคุณเจ็ด และเพิ่งเริ่มแต่งแดริคควีนได้ประมาณ 5 ปี ก่อนหน้านี้เคยมีประสบการณ์แต่งหน้าให้เพื่อน แต่ยังไม่เคยลองแต่งให้ตัวเอง จนได้มีโอกาสลองแต่งให้ตัวเอง และพบว่าตนเองก็สามารถสวยและดูดีได้ จึงแต่งเรื่อยมา สำหรับการรู้จักวัฒนธรรมแดริคควีนนั้น คุณเจ็ดรู้จักจากการได้รับชมรายการเรียลลิตี RuPaul's Drag Race All Star season1 จึงเกิดความสนใจอย่างมาก ประกอบกับในช่วงนั้นธุรกิจของร้านค่อนข้างอึมครึม และมีคู่แข่ง จึงพยายามหากิจกรรมใหม่ ๆ ใหม่ๆ เพื่อสร้างสีสันและความบันเทิงให้แก่ร้านของตน และตนเองก็ค่อย ๆ ซึมซับวัฒนธรรมแดริคควีนผ่านการทำร้านของตน จุดเปลี่ยนสำคัญของคุณเจ็ดในการตัดสินใจที่จะสร้างพื้นที่สำหรับแดริคควีน คือตอนที่ตนได้มีโอกาสไปงาน Pride Month ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และเกิดความประทับใจและอึ้งอึ้งใจที่ตนได้ถูกยอมรับจากแท้จริง ณ ที่แห่งนั้น จึงเกิดแรงบันดาลใจอยากสร้างพื้นที่ดังกล่าวให้เกิดขึ้น โดยเริ่มจากร้านของตนเอง

คุณแปด อายุ 40 ปี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คนรอบๆ ตัวมักมองว่าเป็นคนที่ดู แต่มาด้วยประสบการณ์ เนื่องจากคุณแปด เป็นผู้ที่นำวัฒนธรรมแดริคควีนเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย โดยในอดีตนั้น คุณแปดประกอบอาชีพเป็นนางโชว์ อยู่ในคณะแสดง และได้ชมภาพยนตร์เรื่อง The Adventures of Priscilla, Queen of the Desert (1994) ซึ่งเกิดความสงสัยเกี่ยวกับการแต่งหญิงที่ปรากฏในภาพยนตร์ ซึ่งแตกต่างจากการแต่งหญิงในสังคมไทย คุณแปดมองว่าเป็นการแต่งหญิงที่ไม่สวยงามเหมือนอย่างผู้หญิง แต่กลับดูมีเสน่ห์ และน่าดึงดูด จึงได้ไปสอบถามกับหัวหน้าคณะแสดงโชว์ จนทราบว่าสิ่งที่คุณแปดเห็นในภาพยนตร์คือ แดริคควีน และชื่อของผู้ที่ทำให้แดริคควีนเป็นที่รู้จัก ก็คือ RuPaul แต่ถึงอย่างไรคุณแปดก็ยังไม่เข้าใจ จึงตัดสินใจเดินทางไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ที่ประเทศออสเตรเลีย และได้เข้าประกวดการแสดงโชว์ โดยตนใช้ทักษะการเป็นนางโชว์จากประเทศไทยไปใช้ จนชนะการประกวด และได้รับการบรรจุเข้าทำงานแสดงโชว์ในสถานบันเทิงของประเทศออสเตรเลีย และได้เรียนรู้แดริคควีน จากแดริคควีนที่ทำงานแสดงโชว์ จนตนเองเข้าใจวัฒนธรรมดังกล่าว

คุณเก้า อายุ 34 ปี ปัจจุบันเป็นเจ้าของกิจการสถานบันเทิงแห่งหนึ่ง และแดริคควีนที่มีชื่อเสียงของเมืองไทย ก่อนหน้านั้นคุณเก้าเคยทำงานเป็นแดนเซอร์ และสำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ เกี่ยวกับศิลปะ คุณเก้าเริ่มต้นก้าวเข้าสู่วัฒนธรรมแดริคควีนจากการเข้าร่วมการประกวด Lady Gaga Competition ในปี 2010 เป็นจุดเริ่มต้นให้คุณเก้าลองแต่งหญิง ประกอบกับ

ตนเองนั้นสนใจการแสดงนางโชว์อยู่แล้ว จึงเริ่มศึกษา และทำมาเรื่อย ๆ โดยคุณแก้วพยายาม
ค้นหารูปแบบการแสดงโชว์ที่เหมาะสมกับสรีระของตนเอง จนได้มารู้จักกับแดร์ริคควีน และได้
ทำการศึกษาและพัฒนาการแต่งแดร์ริคควีนของตนเองเรื่อยมา ดังตาราง 3 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ร่วม
วิจัย

ตาราง 3 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ร่วมวิจัย

ลำดับ	นาม สมมติ	อายุ (ปี)	ภูมิลำเนา	การศึกษา	อาชีพ	ระยะเวลา ที่แต่ง แตร้กควีน (ปี)	การเริ่มแต่ง แตร้กควีน
1	คุณหนึ่ง	31	นครศรี- ธรรมราช	โบราณคดีและ ออกแบบแฟชั่น	เจ้าของธุรกิจ ห้องเสื้อ และสไตลิสต์	4-5	กิจกรรมใน มหาวิทยาลัย
2	คุณสอง	27	ปทุมธานี	-	ช่างอากาศยาน	7	แต่งแบบ ไม่เปิดเผย
3	คุณสาม	31	-	การละคร	ศิลปิน, Project Development, ครูสอนการ แสดง และสอน Yoga fly	5	รับบทแสดงละคร เวทีเป็นแตร้กควีน
4	คุณสี่	51	-	มัณฑนศิลป์ และแฟชั่น	อาจารย์สอน ศิลปะและ แฟชั่น และ แฟชั่นดีไซน์เนอร์	40	กิจกรรมใน โรงเรียน
5	คุณห้า	-	-	นิเทศศาสตร์	ช่างภาพแฟชั่น	-	ทำโปรเจค ถ่ายภาพแตร้กควีน
6	คุณหก	31	อุดรธานี	การจัดการการ โรงแรมและ การท่องเที่ยว	นักแสดงโชว์ แตร้กควีน	4-5	นักเต้น วงดนตรีลูกทุ่ง และหมอลำ
7	คุณเจ็ด	36	-	-	เจ้าของธุรกิจ สถานบันเทิง	7	ปรับปรุงร้านเป็น Drag Bar
8	คุณแปด	40	-	นิเทศศาสตร์ และนิเทศศิลป์	ธุรกิจส่วนตัว	20	ชนะการประกวด แสดงโชว์ใน ต่างประเทศ
9	คุณเก้า	34	-	ศิลปกรรม ศาสตร์	เจ้าของธุรกิจ สถานบันเทิง	11	ร่วมแข่งขัน Lady Gaga Competition

ส่วนที่ 2 ความหมายและลักษณะของแดร็กควีนจากประสบการณ์การแต่งแดร็กควีน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งส่วนที่ 2 ความหมายและลักษณะของแดร็กควีนจากประสบการณ์การแต่งแดร็กควีนออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ความหมายของแดร็กควีน และลักษณะของแดร็กควีน ดังนี้

ตอนที่ 2.1 ความหมายของแดร็กควีน

แดร็กควีน เป็นการแสดงออกที่ถูกอธิบายไว้ในมุมมองที่ต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัย ดังนั้นแล้วในการทำความเข้าใจความหมายของแดร็กควีนให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงแบ่งประเด็น ได้แก่ ที่มาของคำว่าแดร็กควีน แดร็กควีนในมุมมองของความเป็นศิลปะ และแดร็กควีนในมุมมองของการเป็นพื้นที่แสดงออก ดังนี้

2.1.1 ที่มาของคำว่าแดร็กควีน

“แดร็กควีน” (Drag Queen) เป็นคำศัพท์ที่เพิ่งเกิดขึ้นมาได้ประมาณ 20 ปี ซึ่งเป็นชื่อที่ถูกใช้เรียกกลุ่มศิลปินนักแสดง คำว่า Drag นั้นมีที่มาจาก 2 ส่วน ได้แก่ “Drag” หมายถึง dress as a role as a girl เป็นการแสดงแสดงโดยการแต่งกายและแสดงออกเลียนแบบเพศหญิงในโรงละคร ทำให้การแสดงออกนั้นมีว่าใหญ่ โดดเด่น อลังการ และ “Drag” ที่หมายถึง การลาก ซึ่งมาจากการลากชุดกระโปรงยาวของหญิงสาวในแฟชั่นสมัยก่อน

ในปัจจุบัน “แดร็กควีน” ถูกพัฒนาขึ้นมาจากเดิม ผ่านการผสมผสานความเป็นศิลปะและแฟชั่นเข้าไป เช่น pop culture เป็นต้น ทำให้ขอบเขตของการแต่งแดร็กควีนนั้นขยายออกไปได้ไกลมากขึ้น และทำให้ข้อจำกัดในการแต่งแดร็กควีนนั้นน้อยลงไปด้วย

“คำนี้มันก็เลยเกิดขึ้น มันก็เลยเกิดขึ้นเมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้วได้มั้ง พี่กะคร่าว ๆ ไม่แน่ใจนะ เกิดขึ้นเมื่อ 20 ปีได้มั้ง ว่าเป็นการจำกัดความกลุ่มของกลุ่ม performer หรือกลุ่ม Artist” (คุณแปด)

“คำว่าแดร็กควีน ก็จะมาจากการว่า dress as a role as a girl เดรสก็คือแต่งตัว as a role ก็คือ role as a girl ก็คือเป็นผู้หญิง role ในความหมายก็จะพูดถึงบทบาทของผู้หญิง แต่ถ้าเป็น role ในเธียเตอร์ก็จะมีความเธียเตอร์ขึ้นมาอีก ดังนั้น แสดงว่าไม่ใช่ผู้หญิงธรรมดา มันต้อง on stage เหมือนแบบบัตร์ 5000 ก็เห็นอีนี่ (หัวเราะ)” (คุณห้า)

“ที่เรียกว่าแดร็ก เพราะต้องลากกระโปรงขึ้นไป ที่แบบ...ที่เรียกว่า แดร็ก เพราะ drag แปลว่าลาก...มันน่าสนใจตรงที่มันมารวมกับ pop culture ได้” (คุณเจ็ด)

“แต่ทุกวันนี้เมื่อวัฒนธรรมของแดร็กมันถูกพัฒนาขึ้นในรูปแบบของศิลปะมากยิ่งขึ้น ของแฟชั่นมากยิ่งขึ้น มันกลายเป็นว่าใครๆ ก็สามารถทำได้ ผู้หญิงก็สามารถทำได้ในฟอร์มของแดร็กควีน เพื่อที่จะโชว์ในด้านของ art skill ของตัวเองในด้านต่างๆ ของตัวเองออกมาได้ เช่นเดียวกัน” (คุณแปด)

2.1.2 แดร็กควีนในมุมมองของความเป็นศิลปะ

แดร็กควีน เป็นศิลปะการแสดงแขนงหนึ่งที่เพิ่งได้รับความนิยม โดยเป็นการแสดงที่ผู้แสดงแสดงออกผ่านตัวของนักแสดงเอง และด้วยความเป็นศิลปะดังกล่าว ทำให้ผู้แสดงมีอิสระที่จะจัดการแสดงในแบบฉบับของตัวเอง เช่น เลือกเพลงเอง คิดโชว์ด้วยตัวเอง เป็นต้น ซึ่งทำให้การแสดงแดร็กควีนมีความหลากหลายแปลกใหม่อยู่เสมอ

“สำหรับพี่มันก็คือศิลปะแขนงหนึ่ง ซึ่งไม่ว่าจะ เป็นศิลปะที่เพิ่งจะได้รับความนิยม ดังนั้นมันจะไม่มีหนังสือ” (คุณเจ็ด)

“แดร็กควีนคือศิลปะที่มันเป็นการที่ โชว์ว่าตัวเองคืออะไร มันเป็นการ escape จากตัวเอง การรื้อเกี่ยวกับตัวเอง มันเป็นเรื่องมัน เป็น identity มันเป็นอะไรที่ไม่เกี่ยวกับ identity มันเป็นได้เยอะมาก เพราะว่าแต่ละคน สาเหตุที่ทำแดร็กไม่เหมือนกัน ศิลปะไม่เหมือนกัน identity ไม่เหมือนกัน” (คุณเก้า)

“เป็นศิลปินอิสระที่ไม่ได้มีเครือข่ายที่ต้องทำที่ต้อง create เองคิดเอง เช่นที่เราเห็นในปัจจุบันเด็ก ๆ ก็คือที่เป็นนักแสดงแดร็ก ก็ต้องคิดเพลงเองเลือกเองคิดว่าจะทำอะไรวันนี้ บางคนอาจจะลุกขึ้นมาเล่นตลกโดยที่ไม่ได้ร้องเพลงเลยหรือลิปซิงค์ก็มี” (คุณสี่)

“เป็นอะไรก็ได้ มันคือมันกลายเป็นจักรวาลนี้มันไปไกลมากแล้วอะ ซึ่งทุกวันนี้จะเราจะเห็นงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นภายในโลกอยู่เสมอ ก็จะมีแดร็กคนหนึ่ง เป็นลูกครึ่งไทย-อเมริกัน พี่จำชื่อไม่ได้ขอโทษที อ่าคือคนนั้นเขาแต่งแนวเอเลี่ยน...คือฟอร์มใหม่ เป็นฟอร์มที่เขาคิดขึ้นมาใหม่ ว่าเนี่ย แต่คือฟอร์มของเขามันแฝงไปด้วยคำว่า art เข้าใจศิลปะ” (คุณแปด)

2.1.3 แดร์กควีนในมุมมองของความเป็นพื้นที่แสดงออก

จุดมุ่งหมายของการแต่งแดร์กควีนของผู้แต่งแต่ละคนนั้นแตกต่างกันออกไป จะเห็นได้ว่าจากข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมมาจากผู้ร่วมวิจัยนั้น เป็นการแต่งแดร์กควีนเพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ชม นอกจากนี้ผู้ร่วมวิจัยยังใช้พื้นที่ของแดร์กควีนในการสื่อสารกับสังคมเพื่อพูดแสดงจุดยืนบางอย่างของตนเอง เสียดสีสังคม และเรียกร้องบางอย่าง เช่น การรณรงค์เกี่ยวกับการเหยียดสีผิว การขับเคลื่อนเมืองและประชาธิปไตย เป็นต้น ซึ่งการแสดงออกต่างๆ ในพื้นที่ของแดร์กควีนนั้น ได้ผ่านกระบวนการคิดและวางแผนมาอย่างดี เพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของผู้แสดงแต่ละคน

“วันนี้เขาจะเป็นใครเขาจะทำอะไรเพื่อจะให้คนดู Entertain กับสิ่งที่เขาคิด จุดมุ่งหมายสูงสุดของการเป็นแดร์กก็คือเอนเตอร์เทนคนดูมันเป็นอาชีพที่ถึงลูกถึงคน...ส่วนใหญ่แล้วเวลาเราจะแดร์กเราทำเพื่อคนที่อยู่ตรงหน้าเข้าใจปะ นี่คือการถึงลูกถึงคนคือมันเป็น reaction แบบสด...มันเป็นการทำงานที่คิดมาเรียบร้อยแล้ว...เราต้องแต่งเต็มฉันจะไม่ทำให้ตัวเองผิดหวัง และฉันก็ต้องไปแล้วคนก็ต้องเห็นฉัน” (คุณสี)

“บางที่เราก็จะแต่งเพื่อพูดบางอย่างหรือแสดงจุดยืนบางอย่างของเราว่าเธอแต่งแบบนี้ก็ได้...เช่นตอนนี้เขาก็รณรงค์เรื่องสีผิว เรื่องคนผิวดำ คนไทยก็โดนเหยียดกันอีก ในอีกลักษณะหนึ่ง แม้แต่ตอนนี้เขาก็ขับเคลื่อนเรื่องการเมือง เรื่องประชาธิปไตย Angele ก็จะมีกลุ่ม Drag Queen ออกไปแต่งแล้วก็แสดงเพื่อเขาเรียกว่าเพื่อเป็น Message เป็นการแสดงเพอร์ฟอร์แมนซ์ที่เป็น Message บางอย่างต่อสังคม” (คุณห้า)

“สิ่งที่เขาแสดง มันคือสิ่งที่อาจจะอยู่ในใจลึก ๆ หรืออาจเป็นสิ่งที่เขาต้องการแสดง นำเสนอ หรือเป็นสิ่งที่เขาเห็น หรือประสบการณ์ หรืออะไรก็แล้วแต่ที่ ที่เขาต้องการจะบอกเล่ากับคนที่ดูเขา...ไม่ว่าจะเป็นเพื่อความบันเทิง เพื่อเสียดสี เพื่อเรียกร้อง หรืออะไรก็แล้วแต่” (คุณหนึ่ง)

ตอนที่ 2.2 ลักษณะของแดร์กควีน

แดร์กควีน เป็นการแสดงออกอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้แสดงจะแสดงออกผ่านตัวตนที่ผู้แสดงสร้างขึ้น และมีการแสดงออกและความแตกต่างหลากหลายไปตามความปรารถนาของผู้แสดงเอง

ซึ่งมีหัวข้อ ได้แก่ ตัวตนในร่างแดร์กควีน ลักษณะการแสดงของแดร์กควีน และความสิ้นเปลืองของแดร์กควีน ดังนี้

2.2.1 ตัวตนในร่างแดร์กควีน

ผู้ร่วมวิจัยอธิบายเกี่ยวกับตัวตนที่แสดงออกในฐานะแดร์กควีน (Persona) ไว้ว่าการสร้างตัวตนดังกล่าว เปรียบเหมือนกับการสร้างตัวละครขึ้นมา ซึ่งมีความแตกต่างจากสิ่งเดิมที่เคยเป็นอยู่ ซึ่งหมายความว่า เป็นการสร้างตัวตนขึ้นมาอีกคน ซึ่งต้องมีลักษณะบุคลิก อุปนิสัย การแสดงออกต่างๆ ที่แตกต่างจากเดิมเพื่อให้ผู้ที่พบเห็นอัตลักษณ์แดร์กควีนนั้นจดจำได้ อีกทั้งตัวตนนี้ ยังเป็นเหมือนกับวิถีชีวิตรูปแบบหนึ่งที่แดร์กควีนเลือกที่จะสร้างขึ้น มาแล้วพาตัวเองไปอยู่ในสิ่งนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงจากบางสถานการณ์ที่ไม่ต้องการเผชิญ

“การสร้างคาแร็คเตอร์ของการเป็นแดร์ก ให้นึกภาพเวลากำตุ๋นเรื่องใหม่ออกมา เขาจะต้องวาดไม่เหมือนเดิม เขาจะต้องคิดตัวละครหลักขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เกิดภาพจำ อ่า...หงอคง ยิ่งไงก็ต้องเป็นหงอคง ชิสุกะก็ต้องเป็นชิสุกะ โนบิตะก็ต้องเป็นโนบิตะ ซินจังก็ต้องเป็นซินจัง มันคือการสร้างภาพให้เป็นที่จดจำ” (คุณแปด)

“มันเป็นไลฟ์สไตล์หนึ่งที่เราสามารถเลือกที่จะเป็น ที่จะอยู่ ได้ซึ่งมันก็สามารถทำให้เราออกจากชีวิตประจำวัน เหมือนแบบบางที่เรารู้สึกเหมือนแบบว่าเราไม่อยากจะอยู่ตรงสถานการณ์นี้ เราก็สามารถหลุดไปในอีกโลกหนึ่งได้” (คุณห้า)

นอกจากนี้ยังมีผู้ร่วมวิจัยที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวอัตลักษณ์แดร์กควีนในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ อัตลักษณ์แดร์กควีน เป็นอีกด้านหนึ่งของตนเองที่เผยออกสู่สังคม เช่น เดิมเป็นคนอ่อนโยน ยอมผู้อื่น แต่เมื่อแต่งแดร์กควีนก็เผยด้านที่ก้าวร้าว ดุดัน ของตนเองออกมา เป็นต้น ซึ่งเมื่อแดร์กควีนสวมอัตลักษณ์แดร์กควีนนั้น ก็ยังคงเป็นคนเดิมอยู่ เพียงแต่นำเสนอบางมุมของตนเองออกมา ซึ่งเมื่อเผยมุมนั้นแล้ว ทำให้ตนเองสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถทำในชีวิตประจำวันได้ เช่น การค้าผู้อื่นแล้วได้เงิน เป็นต้น

“อยากให้คิดว่า ด้านแรกเป็นเหมือนรูปลักษณ์ภายนอก แต่ตอนนี้อะ มันคือเราแดร์กก็คือเรา” (คุณสอง)

“จริง ๆ แดร็กอะ แดร็กมันคืออีกร่างหนึ่งของเราอะเนาะ... มันไม่ใช่แค่หน้ากาก เรานะ จริง ๆ เราเป็นแบบนี้ก็ได้ เข้าใจไหมคะ เหมือน frag out สิ่งที่เราทำในแดร็กก็คือใช้ใน ชีวิตประจำวันเราได้ ไม่จำเป็นว่าแต่งแดร็กแล้วจะเป็นคนคนนั้นอะไรเงี้ย” (คุณสอง)

“RuPaul เคยพูดแบบนี้ แล้วพี่ก็คิดว่ามันจริง ทุกคนแดร็กหมด ถ้าจะคิดอย่างนี้ นะ ถ้าเรามองว่า ถ้าเราอยู่กับตัวเองเราก็จะทำแบบนี้ มีคนมาเคาะหน้าประตูห้อง เราเปิดประตู ออกไป เราก็ไม่เป็นตัวเองแล้ว ทั้งที่ที่เราไม่ได้เปลี่ยนชุดเลย แดร็กก็อย่างนี้แหละคะ...พอแดร็กมัน ต้องได้เยอะหน่อย เราก็เยอะตาม ฎุมะ เข้าใจพี่ลมะ คือบางอย่างผู้ชายทำไม่ได้ แดร็กทำได้ คือ ถ้ามีคนว่า fuck you แล้วยังได้เงินอยู่ พี่ว่าแดร็กทำได้ แต่ผู้ชายทำไม่ได้ เข้าใจมะ แบบ fuck you!! แล้วได้ตั้งเงี้ย (หัวเราะ) นึกออกปะ ซึ่ง พี่ไม่รู้ว่าคุณอื่นยังงี้ สำหรับพี่ พี่ยังรู้สึกพี่เป็นตัวเอง เฉยๆ แค่ twist ตรงนี้มาใช้ คือดูกาลเทศะว่าตรงนี้ใช้ได้ ตรงนี้ใช้ไม่ได้ อ่า โสสหรืออะไรอย่างเงี้ย บางทีมันจะต้องผลักดันถึงของมาให้ได้อะ แม่งจะร่วง ๆ แล้วก็ดึงกลับมา” (คุณเจ็ด)

“เป็นคนคนเดียวกันเลย เพราะว่าตัวเองค่อนข้างชัดเจน แต่ถ้าให้...หมายถึง ความชัดเจน ความเพียส ความลึกในแวตตาข้างใน ที่แม้กระทั่งแต่งชายปกติหรือเวลาแต่งแดร็กจะ มีความคล้ายกัน แต่สิ่งที่แสดงออกก็จะต่างกัน...นี่คือความชัดเจนของ (ชื่อแดร็กควีน) เมื่อกลายเป็น พันธุ์ ก็จะมีอาการก้าวร้าว ดุดัน แล้วก็...ฉันไม่แคร์คนอื่น” (คุณสาม)

2.2.2 ลักษณะการแสดงของแดร็กควีน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะการแต่งแดร็กควีนนั้น ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่จุดร่วมของการแต่งแดร็กควีน การปรับสีระว่างกาย และการสื่อสาร ผ่านการแต่งแดร็กควีน

จุดร่วมของการแต่งแดร็กควีน

แม้ว่าลักษณะการแต่งแดร็กควีนจะมีความยืดหยุ่นและหลากหลาย แต่การ แต่งแดร็กควีนก็ยังมีจุดร่วมที่แดร็กควีนหลายคนมีเมื่อแต่งแดร็กควีน โดยแต่งลักษณะมีใหญ่ อลังการ ฟูตขาด และมักจะเป็นการแต่งที่ขยายสิ่งที่แดร็กควีนต้องการออกมาให้มีความชัดเจน เด่นชัดยิ่งขึ้นกว่าการแต่งตัวโดยทั่วไป

“มันก็แต่งหน้า คือใหญ่กว่าผู้หญิงปกติอยู่แล้ว แสดงว่าพอมันเป็น role มันก็ จะใหญ่กว่าปกติ ดังนั้นชีวิต out of drag กับ in drag เหมือนกันไหม ก็ไม่เหมือนกันเลย แต่ละคน

ก็จะสร้างเขาเรียกว่า Persona รู้จักคำว่า Persona ใหม่...หรือตัวแต่ก็ถือว่าเป็น Drag Queen นะ มันไม่ได้แต่งเป็นธรรมดา มันแต่งเป็น Theater (หัวเราะ)” (คุณห้า)

“แต่รักมันจะใส่ความเพียส ความเบอร์ใหญ่เข้าไปมากกว่านะคะ ถ้าเราเทียบกัน สมมติว่าพี่แต่งเป็นผู้หญิงเพื่อการแสดง อยากให้สวยงามแบบผู้หญิงก็จะออกไปทางอ่อนหวาน เหมือนที่เขาแต่งหญิง พวกคาบาเร่โชว์ หรือว่านางโชว์ที่อยู่ในเรียลเตอร์ ที่เขาต้องหวานๆ แต่พอเป็นแต่รักมันจะต้องป็นอะไรที่ดูฉลาด...บางคนที่เป็นผู้หญิงอยู่แล้ว เขาก็แต่งให้มันดูเป็นผู้หญิงที่โอเวอร์ขึ้นไปอีก” (คุณหก)

“Finish look จะเป็นผู้หญิง ที่โอเวอร์ขึ้นมาหน่อย จริงๆ ความแต่รัก มันมีความโอเวอร์ของมันอะ คือแบบใส่เต็มอะ นึกออกไหม” (คุณสอง)

“ต่อให้เป็นผู้หญิงปกติ ผู้ชายปกติ แต่งอะไรที่มันแบบ มันดูแล้วมันเป็นวัฒนธรรมร่วมของแต่รักที่มัน over ขึ้นมา ก็ยังใช้คำนี้ได้อยู่ดี” (คุณหนึ่ง)

นอกจากนี้ลักษณะของการแต่งแต่รักก็ยังคงเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยตามแฟชั่นในแต่ละช่วงเวลา จากเดิมที่มีลักษณะของการสวมวิกขนาดใหญ่ ทำผมทรงฟารา ปากเป็นมีหน้าอก และเอวคอดอย่างชัดเจน มาเป็นลักษณะของการแต่งที่เน้นให้ดูเป็นธรรมชาติมากขึ้น แต่ก็ยังคงความธรรมชาติที่ดูอลังการอยู่

“ซึ่งสมัยก่อนใส่เต็ม ก็วิกเขาก็จะใหญ่ เป็นตีฟาราใหญ่เลย ตาใหญ่ ขนตาใหญ่ ปากก็จะเป็นจากธรรมชาติหน่อย มีหน้าอก สะโพกก็จะคอดให้รู้สึกว่าเป็นผู้หญิงแบบสุดๆไปเลย...เดี๋ยวนี้กลุ่ม Makeup Artist มันมีความธรรมชาติผู้หญิงบางคนแต่งธรรมชาติเบา ๆ...แต่แต่รักควีนบางคนก็แต่งดูเป็นชะนีไปเลย ผมแท้เลย แต่งหน้าคอนทัวร์เบา ๆ อันนั้นก็เป็นการแต่งแต่รักควีนเหมือนกันแต่อินเนอร์แรงแน่นอน” (คุณสอง)

“ขยายออกมามากกว่าผู้หญิงทั่วไปที่เราจะเห็นได้ในชีวิตประจำวัน คิ้วที่สูงกว่าปากที่ใหญ่กว่าชุดที่แตกต่างจากที่คนทั่วไป” (คุณสาม)

การปรับสรีระร่างกาย

การแต่งแดร์คควีนเพื่อเปลี่ยนตนเองให้กลายเป็นอีกคนที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมา นั้น แดร์คควีนบางท่านใช้วิธีการเสริมและปรับเปลี่ยนร่างกายบางส่วนเพื่อเพิ่มและลดสัดส่วนของตนเอง เช่น การสวมกางเกงเสริมสะโพก การสวมคอร์เซ็ทเพื่อทำเอวคอด การสวมหน้าอกปลอม การอำพรางอวัยวะเพศด้วยการสวมกางเกงในหลายๆ ชั้น เป็นต้น

“เขาจะมีความเอวคอดฉะนั้นการใส่คอร์เซ็ทจึงมีแน่นอน สะโพกปลอม ฟองน้ำต้องมี...ก็เจอวิธีการโดยการที่เราใส่กางเกงชั้นในหลายๆตัวเราก็ มันเป็นการศึกษาเนาะ มันก็คือการเอาอวัยวะเพศเนี่ยไปด้านหลัง แล้วก็ใส่กางเกงในเข้าไป” (คุณสอง)

“ปรับเปลี่ยนตนเองให้อยู่ในจุดที่แตกต่างออกไป อย่างที่ผู้ชายอยากจะให้คุณเป็นผู้หญิง พี่ก็ต้องให้มันดูมีทรวดทรงโดยการตัด็บ โดยการเพิ่ม การรัดอะไรก็ตามแต่ ให้มันดู ผิดไปจากที่เราเคยเป็น” (คุณหก)

การสื่อสารผ่านการแต่งแดร์คควีน

การของแสดงของแดร์คควีนมีลักษณะเป็นการแสดงให้ผู้ชมเห็นถึงตัวตนของผู้แสดง ผ่านรูปแบบการแสดงที่แตกต่างกัน โดยการแสดงของแดร์คควีนนั้นมุ่งเน้นไปที่การเผยอวลลักษณะของตนเอง นอกจากนี้ยังรวมถึงแนวคิดเบื้องหลังการสร้างการแสดง ที่ผู้แสดงจะต้องทำการเตรียมเกี่ยวกับการแสดงของตน เพลงที่จะใช้ เรื่องที่จะพูด เพราะการแสดงของแดร์คควีนไม่ได้จบที่บทเวทีเพียงเท่านั้น หากแต่เมื่อแดร์คควีนทำการแสดงของตนบนเวทีจบแล้ว ยังมีการลงไปพบปะพูดคุยเล่นกับผู้ชมอีกด้วย

“สำหรับพี่แดร์คควีนชาย Personality ก็คือตัวตนเฉพาะบุคคลคนนั้นเลย ว่า จะโชว์ออกมาด้วย approach แบบไหนอินเนอร์แบบไหน...แดร์คควีนเนี่ย มันคือถ้ามายืนเรียงกัน 5 คนต่างกันละ... personality ความเป็นแดร์คควีนจะชัดกว่าความเป็นนางโชว์ ที่เราจะสามารถมองเห็นได้” (คุณสาม)

“ในความเป็นแดร์คควีน คาแร็กเตอร์มันจะเยอะกว่านางโชว์...มันต้องไฟก๊สที่ ศิลปะ เนี่ยคือแดร์คควีน นี่ไง มันคือกระบวนการทำ” (คุณเจ็ด)

“จะคิดว่าเป็นอีก platform หนึ่งที่เราสามารถเลือกได้เพราะแต่ก่อนหน้านั้นคือเป็นผู้หญิงก็คือทิวฟานี่ไปเลยสิ โซว์แบบสวย ๆ แต่ถ้าเป็นแดร์ริกเธอต้องคิดประมาณหนึ่งว่าทำไมถึงแบบเป็นตัวนี้ เราจะโซว์อะไรหลังจากนั้น หลังจากนั้นจะพูดเรื่องอะไร มันจะไปได้อย่างไร ๆ อย่างไม่ดูแดร์ริกโซว์ มันไม่ได้โซว์ 2 เพลงจบแล้วเลิกมันก็จะต้องมีการพูดมีการแสดง Message อะไรบางอย่างเงี้ย” (คุณห้า)

การแต่งแดร์ริกควีนนั้น เป็นช่องทางในการสื่อสารบางอย่างจากผู้แสดงสู่ผู้ชมด้วยรูปแบบการแสดงออกที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ความถนัดและแรงบันดาลใจของผู้แสดงแต่ละคน ซึ่งไม่มีข้อจำกัดของการแสดง แดร์ริกควีนสามารถร้องเพลง เต้นรำ แสดงตลก ทอล์คโซว์ ยืนโซว์ตัวเฉย ๆ เป็นต้น รวากับว่าตนเองคือผลงานศิลปะชิ้นหนึ่ง

“การเป็นแดร์ริกควีนมันไม่ได้จำกัดแค่ว่าคุณจะต้องโซว์ เป็นนางโซว์ ว่ามันสามารถที่จะ represent ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราต้องการจะสื่อ เล่า หรือพูดถึงผ่านตัวของเรา เหมือนตัวเราเป็น art piece หนึ่งชิ้น” (คุณหนึ่ง)

“วิธีการแสดงออกอย่าง นาตาเลียเขาจะดูเป็นนักธุรกิจ มากกว่าวิธีการสื่อสารก็จะเอาไปใช้ในเรื่องการเมืองได้ด้วยอะไรอย่างนี้โน่นนี่นั่น อย่าง Angele ก็จะเป็นการเมือง แต่เขาไม่ได้เป็นแบบเชิง speech หรือเป็น speaker เขาก็จะเป็นเชิงเพอฟอร์มานซ์มากกว่า Amadiva จะเป็นนักแสดงก็จะใช้การแสดงการร้องเพลงอะไรอย่างนี้การเป็นเขาในการพูด... บันบัน อาจจะไม่ได้อาจจะไม่ได้พูดว่าฉันสนับสนุนโน่นนี่นั่น แต่บันบันเหมือนเป็นคนสร้างโครงสร้างให้มันโดยธรรมชาติฉันรู้ และฉันก็ทำได้มันประกอบเป็นอาชีพได้” (คุณห้า)

“ไม่จำเป็นทำได้เยอะแยะมากมายขึ้นไปพูดอย่างเดียวยังได้เลยทอล์คโซว์ยังได้เลย... Amadiva ว่าทำเหมือนเดี่ยวไมโครโฟน ร้องเต้นเล่นละครให้คุณครบ คนเดียว... นางก็พูดไปเล่นไปแอกไปร้องเพลงด้วย ลิปซิงด้วยเต้นด้วยครบทุกอย่างใน 1 คน” (คุณสี่)

2.2.3 ความลึกลับของแดร์ริกควีน

แดร์ริกควีนเป็นการแสดงออกที่มีความยืดหยุ่นสูงทั้งการแต่งหน้า เสื้อผ้า รูปแบบการแสดง และการเปิดกว้างทางเพศ ผู้วิจัยจึงได้จำแนกความลึกลับที่แสดงออกของลักษณะการแต่งแดร์ริกควีนออกเป็น 4 ส่วน อันได้แก่ ความยืดหยุ่นของการแต่งแดร์ริกควีน การปรับสรีระ

ร่างกายเพื่อการแต่งแดร์คควีนที่สมบูรณ์ การเปิดกว้างทางเพศ และประเภทการแต่งแดร์คควีน
ดังนี้

ความยืดหยุ่นของการแต่งแดร์คควีน

การแต่งแดร์คควีนมีลักษณะที่หลากหลายและยืดหยุ่นมาก โดยการแต่งแดร์คควีนเหมือนกับพื้นที่ของการสร้างสรรค์ศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์สามารถแต่งแดร์คควีนออกมาอย่างไรก็ได้ตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง ไม่มีการตัดสินถูกผิด ฉะนั้นแล้วการแต่งแดร์คควีนจึงไม่มีขอบเขตที่จำกัดตายตัว ขอเพียงการแต่งนั้นสามารถสื่อสารกับผู้ชมได้ก็เพียงพอแล้ว

“มันคือความยืดหยุ่นมาก คือมันอยากทำอะไรก็ทำ อยากจำกัดความตัวเองยังไงก็ทำ มันไม่มีผิดไม่มีถูกเลยอะ ทำไปเถอะ..สำหรับตัวพี่เองไม่จำเป็น สำหรับตัวพี่เองคือใครจะทำอะไรก็ทำไปสิเรื่องของมึง” (คุณสาม)

“พี่ไม่ได้วางกรอบเลยอะคะ ว่าคนไหนจะแดร์คหรือไม่แดร์ค มันเหมือนพื้นที่ศิลปะ ที่ทุกคนสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในสิ่งที่ตัวเองต้องการ มันอยู่ที่รสนิยม หรือความชอบของคนมากกว่าที่จะเอาไปกะเกณฑ์” (คุณหนึ่ง)

“ถ้าเราพูดเรื่องศิลปินที่เป็นแดร์ค คือเขาจะ create ลุคอะไรก็ได้ จะเป็นลุคหญิงก็ได้หรือจะเป็นลุคชายก็ได้หรือ หรือผู้หญิงอยากจะแต่งเป็นผู้ชายก็มีเยอะแยะมากมาย” (คุณสี่)

การปรับสรีระร่างกายเพื่อการแต่งแดร์คควีนที่สมบูรณ์

ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเองเป็นเพียงทางเลือกส่วนบุคคล แดร์คควีนทุกคนไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการเสริมสรีระร่างกายด้วยการสมนมปลอม การเสริมสะโพก หรือสร้างเอวคอดด้วยครอเซ็ท เพื่อเปลี่ยนตัวเองในทุกครั้ง เนื่องจากการสร้างสรีระงานแดร์คควีนถือเป็นการสร้างงานศิลปะ ซึ่งแยกออกจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเพศ ฉะนั้นแล้วการปรับเปลี่ยนร่างกายจึงเป็นสิ่งที่ทำให้การแต่งแดร์คควีนดีขึ้น และตรงกับความตั้งใจของผู้แต่ง

“ยูต้องแยกกันระหว่างศิลปะกับ Identity เพราะว่าถ้าเป็นศิลปะ สำหรับเรา มันคือแดร์ค ถ้า identity ของเรา เราเป็นผู้ชาย เพราะฉะนั้น ถ้า เราไม่ได้มี body modification

อะไรคะ...มันไม่ได้มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนร่างกายเราเพื่อทำศิลปะนี้ แต่บางคนทำ body modification ไม่ว่าจะฉีดซิลิโคน หรือทำหน้าอก เพื่อให้ศิลปะของเขาดีขึ้นนั้นเป็นการเลือกของเขา เป็น individual choice” (คุณแก้ว)

การเปิดกว้างทางเพศ

แดร์ริคควีนถูกแยกออกจากเพศอย่างชัดเจน หมายความว่า ในมุมมองของผู้ร่วมวิจัยนั้นมีทัศนคติที่เห็นพ้องกันว่า การแต่งแดร์ริคควีนไม่มีความเกี่ยวข้องกับเพศ แลพไม่ควรจำกัดเพศของผู้แต่ง เพศไหน หรือใครก็สามารถมาแต่งแดร์ริคควีนได้ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากมุมมองของการเปิดกว้างของแดร์ริคควีนในฐานะของการสร้างสรรค์งานศิลปะ และการสนับสนุนความเท่าเทียมของแดร์ริคควีน ทำให้การแต่งแดร์ริคควีนในสังคมไทยนั้นเปิดกว้างต่อคนทุกเพศ ทุกกลุ่ม

“การเป็นแดร์ริคควีนเนี่ย ทุกคนสามารถเป็นได้ เพราะมันเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ผ่านเรือนร่าง ผ่านตัวตนของเรา การที่เราแต่งแดร์ริค แต่งแบบนี้มันก็ได้ผิด มันไม่มีถูกผิด ทุกคนสามารถทำได้หมดเลย อย่างบางคนเป็นผู้หญิงก็สามารถแต่งแดร์ริคได้ เป็นทรานส์ แต่งแดร์ริคได้ใหม่ มันก็แต่งได้ อย่าง Angele Anang เนี่ย เป็นหนึ่งบุคคล Kandy Zyanide ก็เป็นอีกหนึ่งบุคคลที่ทำให้รู้ว่าเรื่องของร่างกาย การเป็นทรานส์ เป็นกระเทยแต่งหญิง ก็สามารถเป็นแดร์ริคได้” (คุณหก)

“Gottmik เขาคือ Trans Men คือเป็นผู้หญิงที่ไปเอานมออกแล้วมาเป็น Drag Queen อยู่ในรายการ เห็นหรือยังว่าโลกของ Drag Queen มันเป็นใครก็ได้” (คุณสี่)

“Drag Queen ก็เหมือนกันเธอไม่จำเป็นจะต้องเป็นตุ๊ด เป็นกระเทยแล้วมาแต่งเป็น Drag บางคนเป็นผู้ชายก็มี...จริง ๆ ทุกคนสามารถแดร์ริคควีนได้ ผู้ชายก็สามารถแดร์ริคได้ ผู้หญิงก็สามารถแดร์ริคได้ ดังนั้นทรานส์ก็เป็นได้ เพราะมันพูดถึงคำว่า dress as a role as a girl ก็คือแต่งเป็นผู้หญิงและดูเป็น Theater ขึ้นมาหน่อยแล้วมีการแสดงกิจกรรม” (คุณห้า)

“ไม่ควรจะเอาเรื่องเพศ push เข้ามาใน category นี้ แต่ว่ามันก็เป็นสื่อในเรื่องของ เพศ ความเท่าเทียม...ถ้าเราต้องการความเท่าเทียมเรา reject มันออกไปสิ ทุกคนสามารถเป็นได้ ทุกคนสามารถทำได้” (คุณหนึ่ง)

ประเภทการแต่งแดร์คควีน

ด้วยความอิสระในการแต่งและการแสดงออกของแดร์คควีน ทำให้แดร์คควีนมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้รูปแบบการแต่งและการแสดงออกดังกล่าว ไม่ใช่สิ่งที่ตายตัว สิ่งเหล่านี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามแต่ตัวของแดร์คควีนเองจะสร้างภาพจำของตนและนำเสนอสิ่งใดออกมา ผู้ร่วมวิจัยให้ทัศนะต่อการแบ่งแยกประเภทของแดร์คควีนในแง่มุมมองของสิทธิในการแสดงออก และกรอบของการแบ่งแยกที่จะมาจำกัดการแสดงความสามารถของตนเอง ฉะนั้นแล้วแบ่งประเภทของแดร์คควีนจึงไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถใช้ในการจำแนกแดร์คควีนทุกคนได้ หากแต่ขึ้นอยู่กับการสร้างภาพจำของแดร์คควีนแต่ละคน

“พีไม่ค่อยเชื่อเรื่องสายอะไรเท่าไรหรอก เพราะพีเชื่อว่าทุกคนมีสิทธิทำทุกอย่าง นึกออกมะ” (คุณเจ็ด)

“หลายอาร์ต หลายฟอร์ม หลายแขนงของแดร์คมาก...บางคนเขาก็สายแพชั่น บนปกแม็กกาซีน เช่น Miss Fame หรือ Pearl ก็ไม่ได้แสดง เพราะว่าส่วนตัวก็ไม่ได้จำกัดว่าแดร์คต้องแสดงอยู่แล้ว แต่การ perform หรือ ลิปซิงค์ก็เป็นเรื่องของแต่ละคนแหละ แต่ถ้าให้ทำก็ทำได้” (คุณสอง)

“เราว่าเราเป็นแดร์คควีนที่เป็นนักแสดง เป็น performer เราชอบการแสดงมาก...เราชอบที่เราเป็นควีนที่สามารถทำได้ทุกอย่าง เราไม่ชอบเวลาที่คนบอกว่า นี่ควีนต้นนะ คนนี้ควีนที่เก่งเรื่องเมคอัพนะ ทำไมเราต้องเป็นอย่างเดียว ในเมื่อการที่เราเป็นคนเรามีหลายมุมหลายด้านมาก เพราะฉะนั้น สำหรับเราก็เรียกว่า (ชื่อแดร์คควีน) จบ ไม่ต้องมาบอกว่าฉันเป็นควีนแบบไหน คนถ้าเกิดคนนี้บอกว่าฉันเด่นเก่ง เป็น dancer queen ได้ ฉันรับ บางคนบอกว่าคนนี้เป็นควีนที่แสดงเก่งนะ ได้ฉันก็รับเหมือนกัน แต่ว่าฉันไม่ได้เป็นแค่อย่างเดียว ฉันเป็นได้ทุกอย่าง...บางคนบอกเราตลก เราเป็น comedian ก็ได้ แล้วแต่ สำหรับเราเรารู้ตัวว่าเราเป็นอะไร ทำไมเราจะต้องสร้างกรอบให้กับตัวเอง ในเมื่อเราสามารถเป็นได้มากกว่ากรอบเหล่านั้นอะ” (คุณเก้า)

ตอนที่ 2.3 ความหมายของประสบการณ์การแต่งแดร์คควีนที่มีต่อผู้ร่วมวิจัย

ผู้ร่วมวิจัยทุกคนที่เข้ามาทำความรู้จักกับแดร์คควีน และก้าวเข้ามาสู่โลกของแดร์คควีนด้วยเหตุผลที่ต่างกันไป บางคนท้อแท้กับชีวิต บางคนเหนื่อยล้าจากอาชีพการงานของตน บางคนรู้สึกโดดเดี่ยว ไร้ตัวตนในสังคม บางคนถูกเจ้านายตำหนิ หรือบางคนกำลัง

ค้นหาสิ่งที่ใช่สำหรับตัวเอง แดร์ริคควีนอ่านเพื่อโอบรับคนเหล่านั้น เพื่อเยียวยาเหล่าผู้คนที่กำลังจะสิ้นหวังและจุดประกายให้พวกเขามีพลังออกไปใช้ชีวิตอีกครั้ง

สำหรับความหมายของแดร์ริคควีนที่มีต่อตัวผู้ร่วมวิจัยผ่านประสบการณ์ตรงนั้น ผู้วิจัยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ แดร์ริคควีนคือพลังพิเศษที่สร้างได้ การได้ผ่อนคลายจากชีวิตประจำวัน และการเปิดโอกาสให้ตนเองรู้จักกับตนเอง ดังนี้

2.3.1 แดร์ริคควีนคือพลังพิเศษที่สร้างได้

การแต่งแดร์ริคควีน เป็นการสวมบทบาทเป็นอีกอัตลักษณ์หนึ่ง แล้วใช้อัตลักษณ์นั้นแสดงออกในด้านต่างๆ ของเราออกมา ซึ่งที่จริงแล้วอัตลักษณ์นั้นก็ไม่ใช่ใครที่ไหน ก็คือตัวตนของผู้แต่งแดร์ริคควีนเอง เป็นพลังที่ซุกซ่อนอยู่ในตัวของบุคคล เพียงแต่พลังนั้นมันไม่ได้ถูกนำออกมาแสดงให้ผู้อื่นเห็น ผู้ร่วมวิจัยอุปมาอัตลักษณ์นั้น เป็นดั่งพลังของซูเปอร์ฮีโร่ ซูเปอร์แมน และ X-Men พลังที่ว่านี้ไม่ได้หมายถึงพลังกำลัง ความเร็วเหนือแสง หรือสามารถล่องหนได้ หากแต่หมายถึงความกล้าหาญ ที่จะลงมือทำในสิ่งที่อยากทำ เป็นในสิ่งที่อยากเป็น พูดหรือแสดงออกในสิ่งที่อยากพูดและแสดงออก

“ซูเปอร์ฮีโร่เป็นคนธรรมดาช่วยใครไม่ได้ เลยต้องเข้าตู้โทรศัพท์แปลงร่างเป็นซูเปอร์แมนใช้ใหม่ ถ้าเป็นซูเปอร์แมนแล้วโง่เง่าเขี้ยวทั้งบินทั้งทุกอย่างทำได้หมดเลย...เนี่ยเหมือนกันปะ เหมือนกันเด๊ะมันคือเรื่องเดียวกัน มันคืออะไร ๆ ที่มันอยู่ข้างใน มันคือ Super Power มันคือซูเปอร์ฮีโร่ที่มันแรงกว่าชีวิตความเป็นจริง มันจำเป็นที่จะต้องออกมา” (คุณสี่)

2.3.2 การได้ผ่อนคลายตัวเองจากชีวิตประจำวัน

แต่งคนเข้าหาแดร์ริคควีนด้วยจุดประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป แต่ไม่ว่าอยากไรก็ตาม สิ่งที่ได้จากแดร์ริคควีนมาคือความสุข เช่น ความสุขต่อการการดำเนินชีวิต มีความสุขต่อการทำงาน ทำให้มีความสุขที่ได้ปลดปล่อยความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของตนเอง มีความสุขที่ได้เติมเต็มจินตนาการ การแต่งแดร์ริคควีนเหมือนกับการพาตนเองไปพักยังอีกโลกหนึ่ง ซึ่งทำให้ตนได้สละทิ้งจากโลกเดิมที่ตนเผชิญหน้ากับปัญหา พักวางและหยุดคิดถึงโลกนั้นไว้ก่อน และก้าวมาอีกโลกโลกหนึ่งที่ตนได้เป็นอีกคน ได้เป็น ได้ทำ ได้คิดแค่สิ่งที่เราอยากคิดและกระชุ่มกระชวยความรู้สึกของตน เหมือนกับการออกกำลังกายเลย ที่ขณะออกกำลังกายจำเป็นที่จะต้องมีความอดทน อดทนอยู่กับภารกิจท่าทางของการออกกำลังกายที่ถูกต้อง แดร์ริคควีนก็เช่นเดียวกัน ผู้ร่วมวิจัยจะต้องจดจ่ออยู่กับอัตลักษณ์และอารมณ์ร่วมของสิ่งที่ตัวเองสร้างขึ้นมา

“แดร์กเนี่ย มันทำให้พี่ทำงานห้าปี หกปี หลังนี้เหมือนไม่ได้ทำงาน ง่ายขึ้นมา... มันคือความสุขของพี่ในช่วงหลายปีหลังเลย” (คุณเจ็ด)

“สำหรับพี่มันคือการเติมเต็ม มันเป็นการทำให้เรามีความสุข พอเรามีความสุขมันเหมือนกับฮอริโมนอะดรีนาลินทุกอย่างในร่างกายเราดูเป็นปกติ นอนหลับฝันดี เราารู้สึกว่าเราได้ใช้พลังงานที่มันล้นออกมาจากตัวเราออกไปแล้ว เรามีความรู้สึกว่าเหมือนได้ออกกำลังกาย เหมือนจะไปวิ่งออกกำลังกายสักชั่วโมง” (คุณสี่)

“พี่ยังจำโมเมนต์ที่พี่อยู่หลังม่านเวทีได้เลยอะ เพราะว่าชีวิตของพี่ตอนนั้นพี่ต้องทำงานเนาะ เรียนไปด้วย ก็มีความเครียด...ทำให้พี่อาจจะมีส่วนร่วมไปบ้างในการทำงานประมาณนี้ ...หลังม่านอะ พี่ยังคงแบบว่า แอ้งจ้งเลยอะ ชั้นทำงานพลาด หมายถึงตอนกลางวันอะนะ ชั้นทำงานพลาด โดนเจ้านายดุมา แอ้งจ้งเลย แต่เชื่อปะ ตอนที่พี่ก้าวขาออกไปอะ ผ่านม่านนั้นไปอะ มันคืออีกโลกหนึ่งนะ พี่ถึงกล้ายืนยันใจว่ามันคือคนละคนกัน” (คุณแปด)

ไม่เฉพาะแต่ประสบการณ์ของการแต่งแดร์กควีนเองเท่านั้น ด้วยความที่การแต่งแดร์กควีนที่ใช้เวลาในการเตรียมนาน ทั้งแต่งหน้าและล้างเครื่องสำอางค์ บางครั้งเราไม่มีเวลามากขนาดนั้น ขอแค่ได้ไปดูเท่านั้น การรับชมแดร์กควีน ไม่ว่าจะผ่านทางทีวีก็ดี หรือชมการแสดงสด ช่วยให้หลายๆ คนผ่อนคลายความตึงเครียดจากการดำเนินชีวิตประจำวัน

“มันจะมีคนกลุ่มหนึ่ง ที่ต้องการจะเสพสิ่งนี้บ่อยๆ เพื่อจะปลดปล่อยอยู่แล้ว เวลาเราไปเที่ยว ไปคลับ ไปบาร์อย่างเงี้ย มันก็สนุกกันไป เป็นสิ่งที่ดี ก็เป็นทางเลือกที่บางครั้งเขาไม่แต่ง แต่แค่เขาไปนั่งดูคนแต่งเขาก็มีความสุขแล้ว...วันไหนที่พี่รู้สึกเครียด เหนื่อย งานต่าง ๆ พี่ก็ไปนั่งดูเพื่อนโชว์ พี่ก็มีความสุขแล้ว” (คุณหนึ่ง)

2.3.3 การเปิดโอกาสให้ตนเองรู้จักกับตัวเอง

นอกจากนี้การแต่งแดร์กควีน ยังทำให้ผู้ร่วมวิจัยนั้นได้มีเวลาทำความรู้จักกับตัวเอง สำรวจความคิด ความรู้สึกของตัวเอง ซึ่งเข้าใจสิ่งที่ยากเป็น อยากทำ และค้นพบตัวเองในอีกด้านหนึ่ง หลายคนเติบโตมาจากการถูกชี้นำจากคนรอบตัว ต้องเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ จนไม่มีเวลาที่จะมาพิจารณากับตัวเองว่าจริง ๆ แล้วตนเป็นอย่างไร ชอบอะไร และเนื้อในของตนเองนั้น

เป็นอย่างไรที่ถูกชี้นำหรือไม่ ซึ่งการแต่งแดร์ริกควีนเป็นการเปิดโอกาสให้ตนเองได้ทำความรู้จักกับตัวเอง และนำไปสู่การค้นพบศักยภาพที่ซ่อนอยู่ตามมา

“เราอาจจะเหมือนเรารู้จักตัวเองแล้วแหละว่าเราชอบหรือเราทำอะไร แต่เหมือนพอแดร์ริกเนีย เรารู้จักมากขึ้นว่าอะไรเนี่ยที่เป็นตัวเราจริงๆ มันทำให้เราได้มีเวลาในการสำรวจตัวเอง สำรวจความรู้สึก สำรวจความคิดของตัวเองว่าเราชอบอะไร เราต้องการที่จะนำเสนอให้คนอื่นหรือรู้จักเราแบบไหน” (คุณหนึ่ง)

“ตัวเองค่อนข้างชัดเจน แต่ถ้าให้หมายถึงความชัดเจน ความเพียร ความลึกในแววตาข้างใน ที่แม้กระทั่งแต่งชายปกติหรือเวลาแต่งแดร์ริกจะมีความคล้ายกัน แต่สิ่งที่แสดงออกก็จะต่างกัน เพราะว่าด้วยความที่พ่อแม่เป็นครูก็就会被เลี้ยงมาว่า ต้องมีมารยาท ต้องแบบหรือว่า ไตมาตั้งแต่เด็กแล้วเป็นคนที่ชอบเอาใจเพื่อน อยากเป็นที่รักก็เลยไม่กล้าเถียง คนไทย ดีความว่าเด็กไทยหรือคนที่อายุน้อยกว่าหรือนักเรียนหรือลูกควรเป็นยังไง ก็จะเป็นแบบนั้นมาตั้งแต่เด็กๆ แล้วก็ติดมาจนถึงปัจจุบันด้วย แต่ที่นี้พอแต่งแดร์ริกควีนจะก้าวร้าวมาก นี่คือการชัดเจนของ (ชื่อแดร์ริก) เมื่อกลายเป็นพันธุ์ ก็จะมีอาการก้าวร้าว ดุดัน แล้วก็...ฉันไม่แคร์คนอื่น” (คุณสาม)

ส่วนที่ 3 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ เจื่อนไซ และแก่นประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัย

การก่อรูปอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัยผ่านประสบการณ์การแต่งแดร์ริกควีน อาศัยหลายสิ่งซึ่งหลอมรวมเข้าด้วยกันจนกลายเป็นอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดร์ริกควีน เจื่อนไซที่ทำนำไปสู่การตัดสินใจแต่งแดร์ริกควีน และแก่นประสบการณ์การแต่งแดร์ริกควีน ดังนี้

ตอนที่ 3.1 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัยผ่านประสบการณ์การแต่งแดริ๊กควีนนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งกระบวนการการสร้างอัตลักษณ์ออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ประสบการณ์เริ่มต้น การทำความเข้าใจแดริ๊กควีน การค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง และการค้นพบอัตลักษณ์ของตนเอง ดังนี้

3.1.1 ประสบการณ์เริ่มต้น : เปิดประสบการณ์แดริ๊กควีน

การเปิดประสบการณ์แดริ๊กควีนผ่านต้นแบบ

ในการทำความรู้จักแดริ๊กควีนผ่านบุคคลแบบอย่างนั้น เป็นการทำความรู้จักผ่านบุคคลซึ่งเป็นบุคคลสำคัญและมีชื่อเสียง หรือเป็นผู้บุกเบิก และมีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว และเผยแพร่แดริ๊กควีนออกสู่สาธารณะ ทำให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ที่พบเห็น อีกทั้งยังสร้างความรู้สึกแปลกใหม่ด้วย เป็นหนึ่งในวิธีการที่ทำให้ผู้คนได้รู้จักแดริ๊กควีน

“ถ้ารู้จัก ถ้าเป็นบุคคลก็ที่เป็น...เหมือนต้นแบบที่เราเห็น แล้วประจักษ์ในประเทศไทย ก็คือพีเจ พีบัน แล้วก็มีถ้าๆ แบบรอบตัวพี ก่อนที่จะคนที่คอยผลักดัน ตั้งแต่เรียน ก็มีรุ่นพี่พี่คนนึง เขาก็เป็นแดริ๊ก ก็เหมือนกัน พี่เบ้งเขาจะเป็นช่างหน้าช่างผมที่เก่งมาก เหมือนจะแบบเขาเรียน pure art มา เพราะฉะนั้นในเรื่องของงานฝีมือ งานหน้างานผม เขาค่อนข้างที่จะละเอียด แล้วเหมือนอาชีพเขาก็จะแบบว่าเหมือนเป็นทั้ง artist เป็นทั้งช่างหน้าช่างผม เพราะฉะนั้นเขาจะคอยสอน คอยให้ทริคต่างๆ” (คุณหนึ่ง)

การเปิดประสบการณ์แดริ๊กควีนผ่านรายการเรียลลิตี้

นับว่าเป็นการประสบความสำเร็จของการเผยแพร่รายการเรียลลิตี้ RuPaul's Drag Race รายการเรียลลิตี้จากประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นรายการแข่งขัน ประชันความสามารถของเหล่าแดริ๊กควีนในต่างประเทศ ทั้งความสามารถในกาออกแบบชุด การแสดง แต่งหน้า ร้องเพลง เต้น ฯลฯ ทำให้ผู้ชมได้เปิดโลกทัศน์และรู้จักแดริ๊กควีน ซึ่งในตอนนี้อาจจะยังไม่เข้าใจความหมายหรือแก่นแท้ของแดริ๊กควีน เห็นเพียงรูปลักษณ์ ลักษณะการแต่งกาย แต่งหน้า ซึ่งเพียงพอที่จะดึงดูดให้ผู้คนสนใจ ติดตาม และเข้ามาทำความรู้จักกับแดริ๊กควีน

“ดู All Star 1 ครั้งแรก เริ่มจาก All star 1...This is a whole new world อะ (หัวเราะ) ฮีายยยยยย (คำราม) แล้วสัปดาห์เดียวที่ย้อนดูตั้งแต่ ซีซั่น 1 ถึงซีซั่น 5 จบหมดเลย เออ พอซีซั่น 6 พี่ก็ดูตามซีซั่นไป เออ ก็เลยเห็น เขาแดริ๊กมาทำที่ร้านด้วยดีกว่า” (คุณเจ็ด)

การเปิดประสบการณ์แดร์กควีนผ่านสื่อภาพยนตร์

นอกจากบุคคลต้นแบบและรายการเรียลลิตีที่เข้ามาทำให้ผู้คนได้รู้จักกับแดร์กควีน ยังมีภาพยนตร์ ที่นำพาให้ผู้ร่วมวิจัยได้รู้จักกับคำว่าแดร์กควีน แม้อาจจะยังไม่เข้าใจในทันที แต่ก็จุดประกายให้ผู้ที่ได้ยินคำดังกล่าว สนใจ ใคร่อยากจะค้นหาและทำความเข้าใจความหมายของแดร์กควีนต่อไป

“พี่ได้ดูหนังเรื่องหนึ่ง ชื่อว่า *The Adventures of Priscilla, Queen of the Desert* ซึ่งเป็นหนังที่สร้างในออสเตรเลีย...ตอนนั้นสิ่งที่พี่คิดอะนะ เมคอัพก็แบบไม่เรียดเลย แต่งหน้าครอะๆ ไรเงี้ย แล้วชุดเหมือนคนบ้า แต่ทำไมมันมีเสน่ห์จังวะ...มันคือคำถามที่ค้างคาใจพี่มาตลอด พอพี่เริ่มทำนางโชว์ พี่ก็ไปเจอหัวหน้าคณะ เขาก็จะใช้คำพูดว่าแดร์กควีน แดร์กควีน แดร์กควีน แล้วก็ *RuPaul RuPaul RuPaul คือกล่อมพี่ทุกวัน*” (คุณแปด)

การได้เปิดประสบการณ์รู้จักแดร์กควีน เหมือนกับการเริ่มต้นทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ ซึ่งไม่มีทางรู้ได้ว่าเพื่อนผู้คาดเดาไม่ได้คนนี้ เขาเป็นใคร เขานิสัยอย่างไร หรือตนเองจะเข้ากันได้หรือไม่ และไม่ว่าผู้ร่วมวิจัยจะรู้จักเพื่อนคนนี้จากที่ไหน สิ่ง que ทุกคนมีคือ เพื่อนใหม่นี้ น่าสนใจ แปลกใหม่ และดึงดูดให้เข้าไปทำความรู้จักอย่างลึกซึ้ง และเป็นด่านต่อไปที่ผู้ร่วมวิจัยจะต้องทำความเข้าใจเพื่อนที่ชื่อว่าแดร์กควีน ด้วยตัวของพวกเขาเอง

3.1.2 การทำความเข้าใจแดร์กควีน

ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการทำความเข้าใจแดร์กควีนออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การทำความเข้าใจผ่านการถูกสอน และการทำความเข้าใจจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

การทำความเข้าใจผ่านการถูกสอน

การทำความเข้าใจจากการถูกสอนนั้น พบได้ทั้งจากการได้ได้รับคำแนะนำจากผู้ร่วมวิจัยอยู่แล้ว ในรูปแบบของ Drag Mother ซึ่งในความสัมพันธ์ของแดร์กควีนนั้น มีความสัมพันธ์ที่เรียกว่า Drag Mother Drag Daughter ที่แพร่หลายมากในสังคมตะวันตก เนื่องจากการทำความเข้าใจและเรียนรู้แดร์กควีนนั้น ไม่มีตำรา หรือวิชาเปิดสอน ทำให้หากอยากเข้าใจแดร์กควีน จำเป็นจะต้องเรียนรู้และได้รับคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ ที่ส่งต่อความรู้ความเข้าใจเหมือนการถ่ายทอดวิชา โดยผู้สอน เรียกว่า Drag Mother ทำหน้าที่เหมือนแม่คอยสอน คอยดูแล คอยแนะนำสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งแดร์กควีน และผู้เรียน เรียกว่า

Drag Daughter เหมือนกับลูกสาวที่เรียนสิ่งต่างๆ มาจากแม่ สำหรับความสัมพันธ์แบบดังกล่าว พบได้น้อย และไม่เป็นที่แพร่หลายในไทยนัก ส่วนใหญ่จะเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะของพี่สาว-น้องสาว หรือ เพื่อน-เพื่อน ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำกันและกันเท่านั้น นอกจากนี้ ประสบการณ์ทางการศึกษา เช่น การละคร หรือศิลปกรรม ที่ผู้ร่วมวิจัยได้รับการศึกษามาในระดับปริญญาตรีและโทก็มีส่วนช่วยอย่างมาในการทำความเข้าใจแดริคควีน เนื่องจากการแต่งและการแสดงนั้น จะต้องอยู่บนพื้นฐานขององค์ประกอบศิลปะ และความเข้าใจมนุษย์ เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจตนเอง และเข้าใจสังคม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำความเข้าใจแดริคควีน

“ถ้า Drag Mother ถ้าเรานับคนที่บิวเราขึ้นมาคือพี่ใจ เนาะ แต่ตอนนี้ Drag Mother ของ Elista คือ Pattaya Hart ไม่รู้ว่ารู้จักป่าว ตอนนี้เป็น Miss Gay America อยู่ที่ต่างประเทศ ตอนนี้อยู่ต่างประเทศ อยู่ที่นิวยอร์ก” (คุณสอง)

“เรียกว่าเข้าใจมนุษย์ดีกว่า เพราะว่าเรียนการแสดงมันไม่ใช่มาเรียนเพื่อให้เราแอดดิงได้อย่างเดียว หรือว่าทำละครเป็น แต่ว่ามันพูดถึงเรื่องการทำเข้าใจมนุษย์ หรือว่าวิเคราะห์มนุษย์แต่ละคนได้” (คุณสาม)

การทำความเข้าใจจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง

นอกจากการเรียนรู้โดยการรับข้อมูลและคำแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์แล้ว การเรียนรู้ด้วยตนเองยังเป็นส่วนสำคัญในการที่ผู้ร่วมวิจัยจะสร้างความเข้าใจต่อแดริคควีน เป็นของตัวเอง โดยผู้ร่วมวิจัยผ่านประสบการณ์ของการค้นหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต โดยสืบค้นจากเว็บไซต์ในต่างประเทศ สืบค้นจากเรื่องราวของแดริคควีนในต่างประเทศ สังคมของกลุ่มเพศหลากหลาย และยังใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดต่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่มแดริคควีนด้วย นอกจากนี้ยังมีการใช้ทักษะการสังเกตอย่างละเอียดจากรายการเรียลลิตี้ เพื่อใช้ทำความเข้าใจการแต่งแดริคควีน และลองไปประกอบอาชีพโชว์แดริคควีนด้วยตัวเองเลย โดยอาศัยประสบการณ์การทำงานเป็นนางโชว์ในประเทศไทย นำไปใช้แสดงในต่างประเทศ พร้อมทั้งเรียนรู้และชิมชั้แดริคควีนมาจากต่างประเทศ ทั้งแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกาย การเตรียมและทำการแสดง ทำให้ผู้ร่วมวิจัยได้รับประสบการณ์โดยตรง และสร้างความเข้าใจเกี่ยวข้องกับแดริคควีนได้

“ตัวเองไปหาข้อมูลจากต่างประเทศ เรื่องแดริกมันยังงัย มันมีแขนงอะไรมากร เรื่อง LGBT เรื่อง Community ของ LGBTQ เมืองนอกเขาอยู่กันยังงัย ก็ได้ศึกษาผ่านโลกออนไลน์ อินเทอร์เน็ต ก็ค่อยๆ มาเติมเต็ม พักหลังก็มีแดริกเพิ่มขึ้นด้วย หลายๆคนก็คงสร้างตัวตนมาพอสมควร แต่พอมีโซเชียล มันทำให้คนมาเจอกันอะเนาะ เราก็ได้ศึกษาจากหลายๆ คนด้วย” (คุณสอง)

“เราเริ่มมาเก็บเกี่ยว เรื่องของความรู้ความเข้าใจ เรื่องของ emotional เรื่องของอารมณ์ต่างๆ การเป็นศิลปิน การแต่งแดริกควีน เข้าทุ่มเทกันเบอร์ไหน เขาทำอะไรกันบ้าง” (คุณสาม)

“สัมผัสและคลุกคลีกับการแต่งแดริกควีน อ้อ ...เขามีแนวคือแบบนี้เนาะ สิ่งที่สำคัญมันไม่ใช่แค่ฟอร์ม มันไม่ใช่แค่ว่าขึ้นไปดูว่าเขาแต่งหน้าแต่งตัวยังงัย มันไม่ใช่ พี่ยังลึกไปถึงแนวคิด แนวคิดว่าเขามีวิธีการใช้แนวคิดยังงัยในการทำงาน แล้วการที่เข้าจะตีความที่เข้าจะต้องโชว์ในแต่ละโชว์ เขาใส่ความเป็นแดริกเข้าไปในโชว์นะ เขาทำยังงัย ซึ่งพี่ทำงาน 3 ปี มันเข้าใจฟีลปะ มันอ้อ มันเป็นแบบนี้เอง...เวลาเราดูอะไรหน้าจอก็อ้อ อะไรก็แล้วแต่ ดูในภาพยนตร์ บางทีมันไม่เข้าใจเท่าเราไปอยู่ตรงนั้นเองอะ” (คุณแปด)

3.1.3 การค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง

ในขั้นตอนของการค้นหาอัตลักษณ์ของการแต่งแดริกควีนนั้น เป็นกระบวนการที่กระทำอย่างต่อเนื่อง ผสมผสานไปด้วยความเป็นตัวเอง การทดลอง การปรับส่วนต่างๆ และการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าผู้ร่วมวิจัยหลายคนจะรู้ว่าตัวเองชอบอะไร เช่น อายไลน์เนอร์ สีชมพู สีดำ ตาสีเทา ผมนี้น้ำตาล หรือชอบผ้าไทย ชอบการแสดง หรือมีแบบอย่างที่ตนชื่นชอบเป็นพิเศษอยู่ในใจ และอยากจะเป็นแบบนั้น เป็นต้น แต่ผู้ร่วมวิจัยก็ไม่สามารถแสดงออกมาได้ตรงๆ มักผ่านกระบวนการลองผิดลองถูก เสาะหาความรู้เพิ่มเติม เช่น ปรึกษาผู้มีประสบการณ์ ศึกษาเองจากอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับเทคนิคต่างๆ เช่น การค้นหาจุดเด่นจุดด้อยบนหน้าของตัวเอง เพื่อปรับการแต่งหน้าให้เข้ากับรูปหน้าของเรามากที่สุด เป็นต้น และค่อยๆ ปรับปรุงไปเรื่อยๆ จนสามารถเลือกวิธีการ และรูปแบบที่สะท้อนความเป็นตัวเองออกมาได้

“ส่วนใหญ่นะเราก็เอามาปรับ ผสมไปเรื่อยๆ จริงๆเคยแต่งพิมพ์นั้นเลยแต่ก็รู้สึก
ว่านั่นไม่ใช่เรา (หัวเราะ) เหมือนเวลาเราแต่งหน้าแล้วเรารู้สึกว่ามันไม่มันก็จะบอกเอง อันนี้ได้อันนี้
ใช่ อันนี้เป็นราวอะไรแบบนี้” (คุณสอง)

“ช่วงแรกอาจจะรู้สึกยาก แต่พอทำไปเรื่อยๆ แล้วค้นหาสิ่งที่เป็นตัวเอง เส้นทาง
ของตัวเอง ลายเส้นของตัวเอง คิ้วของตัวเอง ปากของตัวเอง มันก็เป็นเรื่องที่เป็นแบบเฉพาะบุคคล”
(คุณสาม)

“มีสองคนที่เคยสอน ก็คือ พี่ต้น ทีเจ ที่เขาเป็น *makeup artist* แล้วก็ป็นนางโชว์
ที่ชอยสอง แล้วก็อีกคนคือพี่ไฉ่ ซีร่า เพราะฉะนั้นสองคนนี้จะ *influence* เราในการแต่งหน้ามาก
แต่หลังจากนั้นเราก็ต้องซ้อมการแต่งหน้าเอง คุญทูปเอง เพื่อจะได้รู้ว่า *angle* ของเราเป็นยังไง...
มันยากมาก ของเรากว่าจะเจอหน้าของเรา เราใช้เวลาประมาณสามปี” (คุณเก้า)

3.1.4 การค้นพบอัตลักษณ์ของตนเอง : ตัวตนของตนเองกับการแต่ง

แดร์ริคควีน

สำหรับการค้นพบอัตลักษณ์ความเป็นตัวเองของผู้ร่วมวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2
ส่วนของการค้นพบ ซึ่งประกอบด้วย การค้นพบสิ่งที่เหมาะสมกับตัวเอง และมุมมองที่มีต่อตนเอง

การค้นพบสิ่งที่เหมาะสมกับตนเอง

โดยการค้นพบสิ่งที่เหมาะสมกับตัวเองนั้น คือผลลัพธ์จากการค้นหาอัต
ลักษณ์ของตัวเอง ไม่ว่าจะผ่านกระบวนการการตระหนักเกี่ยวกับตัวเอง สำรวจตัวเองว่าเราชอบ
อะไร หรือเราต้องการจะให้ผู้คนมองเราอย่างไร ไปจนถึงการทดลองการแต่งในรูปแบบต่าง ๆ แม้ว่า
ครั้งแรกมันอาจจะไม่สวยงาม แต่ก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเรื่อยมา ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของการ
กระทำ ผ่านกิจกรรมการแสดงออกในรูปของแดร์ริคควีน ซึ่งเป็นแรงขับไม่ว่าจะเป็นความต้องการ
ภายในที่อยากให้เห็นและยอมรับตัวเองในแบบที่ตัวเองอยากนำเสนอ และความต้องการ
ส่วนตัว ที่ตนเองมีระดับความพึงพอใจเท่าที่ตนเองต้องการ โดยที่ไม่ได้ต้องการตามกระแสสังคม
เพราะเคยลองแล้ว การที่ได้แบ่งภาคแดร์ริคควีน ภาคปกติ ทำให้ชีวิตสมดุลงมากขึ้น ได้แต่งเท่าที่อยาก
แต่ง ไม่จำเป็นต้องแต่งหญิง หรือแดร์ริคควีนตลอด

“สิ่งนี้คือสิ่งที่เราเรียกตัวเอง เพราะฉะนั้นแล้วเราก็อยากให้คนได้รู้จัก และได้เห็นสิ่งที่เราต้องการจะนำเสนอด้วย...ว่าแบบเอาทำไมถึงชื่อ (ชื่อแดร์ริก) เพราะฉะนั้นในรายการคอนเซ็ปต์ที่ต้องการจะนำเสนอคือความเป็นไทย พี่จะมีคอนเซ็ปต์ของพี่ที่ค่อนข้างจะแข็งแรงมากเออ เพราะเหมือนแบบหลายครั้งที่กรรมการ ต้องการจะ push ให้เราออกจากความเป็นไทย แต่สุดท้ายพี่รู้สึกว่ถ้าพี่ออกจากความเป็นไทย มันก็ไม่ใช่ตัวพี่แล้ว มันไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการจะนำเสนอแล้ว” (คุณหนึ่ง)

“ที่นี้มันทำให้เรารู้จักตัวเองมากขึ้น คือแต่ก่อนเราเป็นตุ๊ดสาวอะ ก็ต้องแวกชนขาเออ บางทีก็ใส่โลกก็งเป็นเรื่องชีวิตปกติ มีความแบบปาณิสรา พิมพ์บุรุษ ตอนยังไม่มีผัวมีลูกมาก แบบว่า แต่พอแต่งแดร์ริกแล้วแต่งตัวแบบนี้เลย คือผู้ชายก็ เสื้อผ้าผู้ชายได้ ตัวใหญ่โคลงได้ ไม่เหมือนตอนที่เราเป็นตุ๊ดมาทั้งชีวิต คือเปลี่ยนไปเลยนะ พี่ว่าอย่างหนึ่งที่มันให้ที่มันแบบ คิดว่าแล้วกัน คือทำให้เราฟินไปแล้วอะ แบบไม่ต้องมาอยู่ในชีวิตปกติแล้วอะ เออ เนี่ยผั่งผู้ชาย เนี่ยผั่งผู้หญิง” (คุณเจ็ด)

นอกจากความต้องการภายในแล้ว สภาพแวดล้อมภายนอกยังมีส่วนที่ให้ผู้ร่วมวิจัยได้ค้นพบตัวเอง จากการมีตัวแบบที่ตนเองชื่นชอบ อยากลองเป็นบ้าง แล้วได้ผ่านกระบวนการปรับปรุงส่วนผสมของรูปแบบการแต่งแดร์ริกควีนที่ตัวเองชื่นชอบกับโครงหน้าและสรีระของตนเอง รวมถึงสร้างจุดเด่นให้กับตนเองผ่านกิจกรรมที่ทำ จนสำเร็จออกมาเป็นอัตลักษณ์ของการแต่งแดร์ริกควีนในแบบฉบับของตนเอง

“ได้แรงบันดาลใจมาจากวาเลนติน่าเลยนะ อยากเป็นซีเลย แต่สุดท้ายก็อ้อเป็นไม่ได้ (หัวเราะ) แล้วเราก็ได้ Theme ของเราที่เราแต่งปกติ แล้วคนก็จะชอบแซวเล่นว่าเป็น Valentina Thailand...ส่วน (ชื่อแดร์ริกควีน) ก็คือ เรามาได้จากปีที่แล้ว ปีที่แล้วอีไควดนี่แหละทำพิษ งานก็ไม่ได้ทำ แดร์ริกก็ไม่ได้ไป อะไรอย่างนี้ก็เลยลองมาแคสเกมละกัน เราจะตั้งชื่อว่าอะไรดีวะ โอเคเรามีชื่อ (ชื่อแดร์ริกควีน) แล้ว แต่เราจะทำยังไงให้คนได้รู้ว่ากูมาเล่นเกม จะมาเล่นเกมให้ดู จะมาแคสเกม” (คุณสอง)

มุมมองที่มีต่อตนเอง

การค้นหาอัตลักษณ์ของตัวเองจนเจอ ทำให้สามารถมองเห็นภาพของตัวเอง ได้ชัดเจนมากขึ้น ทั้งมุมมองต่อตนเองที่ว่า ตนสามารถสวยเหมือนคนอื่น ๆ ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็น อย่างที่สังคมต้องการ มีอิสระในการนิยามตนเอง ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของตนเพื่อ อื่น ตนเองก็คือตนเอง ยังคงสามารถแต่งแดริควีนได้หลายรูปแบบโดยคงความเป็นตัวตนของ ตนเองไว้ได้ หรือแม้กระทั่งว่าสามารถนำเอาตัวตนในร่างแดริควีนที่ตนค้นพบมาปรับใช้กับ ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งตัวตนในร่างแดริควีนที่ค้นพบนั้นเปรียบเสมือนด้านหนึ่งที่ยังไม่เคยได้รับ อนุญาตให้แสดงออกมา

การแต่งแดริควีนทำให้ผู้ร่วมวิจัยได้ย้อนกลับมามองตัวเองอีกครั้ง แล้วตั้ง คำถามว่านั่นใช่ตัวของตนเองหรือไม่ ตนเองกำลังซ่อนอะไรไว้ในตัวเราหรือไม่ แล้วปลดปล่อยมัน ออกมา ในห้วงเวลา และพื้นที่ที่เหมาะสม อย่างน้อยก็เป็นการเรียนรู้ตนเองและปรับมุมมองที่มีต่อ ตนเองใหม่เพื่อให้เราเป็นคนที่ดีกว่าเดิม

“ด้วยความที่พ่อแม่เป็นครูก็ถูกเลี้ยงมาว่า ต้องมีมารยาท ต้องแบบหรือว่า ...โตมาตั้งแต่เด็กแล้วเป็นคนที่ชอบเอาใจเพื่อน อยากเป็นที่รักก็จะไม่กล้าเถียง คนไทย ดีความว่า เด็กไทยหรือคนที่อายุน้อยกว่าหรือนักเรียนหรือลูกควรเป็นยังไง ก็จะเป็นแบบนั้นมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วก็มีติดมาจนถึงปัจจุบันด้วย แต่ที่นี้พอแต่งแดริควีนจะก้าวร้าวมาก นี่...ฉันไม่แคร์คนอื่น เพราะว่าบางทีตอนเป็นมนุษย์ อ่าไม่ใช่มนุษย์ บางทีตอนเป็นคนปกติในสังคม ก็จะไม่แคร์คนอื่นใน ระดับหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อก่อนนี้...ปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้สนใจไม่ได้แคร์แล้วอะ ก็แสดงออกอยู่ดี ก็ไม่ค่อย แคร์ใครแล้ว ก็รู้สึกถ้าถ้าแกงก็ defend มาสิ ต้องแกงจริงนะถึงคุยกันได้ ก็คือไม่เสมอกัน เราก็จะไม่ คุยกับคนโง่อะ (หัวเราะ) นึกออกไหม เราารู้สึกว่าเราหายใจทิ้งกับคนที่ไม่รัก หรือไม่พัฒนาตัวเองไป ทำไม” (คุณสาม)

“เราก็จะแต่งไป แต่เราก็จะไม่ as a girl...เราก็ไม่ได้รู้สึกที่เราไม่ได้อยาก Identify ว่าเราเป็นเพศอะไร...ก็ไม่ได้อยากเป็นผู้หญิงแต่ก็ไม่ได้อยากบอกว่าฉันเป็น King อยาก เป็นเหมือนแบบอะไรสักอย่างหนึ่งที่มันไม่มีเพศ...มันมารอบเราว่า เธอต้องเรียกอะไรวะ เราจะรู้สึก sensitive กับคำว่าคุณแม่หรืออะไรอย่างนั้นเรารู้สึกว่าทุกอย่างทำไมมันต้องเป็นเพศหญิงเมื่อพูด ถึง LGBTQ ทำไมจะต้องเอนไปทางเพศหญิงตลอดเลย” (คุณห้า)

ตอนที่ 3.2 เจื่อนไซที่นำมาสู่การแต่งแดร์กควีน

จริงอยู่ที่การเริ่มต้นแดร์กควีนนั้น ใคร ๆ ก็สามารถแต่งได้ ไม่จำเป็นต้องมีวุฒิการศึกษา ไม่จำเป็นต้องจบหลักสูตร เพียงแค่ใจรักอยากจะทำปลดปล่อยตัวเองออกมาเพียงเท่านั้น ซึ่งหากมองลึกลงไป จะพบว่าเจื่อนไซที่ทำให้คนที่แต่งแดร์กควีนไปสู่จุดที่สามารถเรียกตัวเองว่าแดร์กควีนได้อย่างเต็มปากเต็มคำนั้น มีรายละเอียดมากมาย การที่บุคคลมีใจอยากจะทำ ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีอย่างยิ่ง ในประเด็นของเจื่อนไซการนำมาสู่การแต่งแดร์กควีน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ เจื่อนไซภายในของผู้ร่วมวิจัยเอง และเจื่อนไซภายนอกตัวผู้ร่วมวิจัย ดังนี้

3.2.1 เจื่อนไซภายในตัวผู้ร่วมวิจัย

การทำความรู้จักตนเอง

หากกล่าวถึงเจื่อนไซภายในของผู้ร่วมวิจัย ในการตัดสินใจแต่งแดร์กควีนนั้น มักเริ่มต้นจากใจของผู้แต่งเอง ในการยอมรับสิ่งที่ตัวเองเป็น เช่น รสนิยม อุปนิสัย ฯลฯ เหมือนผู้ร่วมวิจัยได้ทำการสำรวจตัวเอง สำรวจความคิด ความรู้สึกของตัวเอง และทำความเข้าใจกับความแต่งแดร์กควีนด้วย จากนั้นจึงค่อยตัดสินใจ ก้าวออกจากพื้นที่ปลอดภัยที่คุ้นเคย และเผยตัวตนอีกด้านหนึ่งออกมาด้วยความกล้าหาญ

“มันทำให้เราได้มีเวลาในการสำรวจตัวเอง สำรวจความรู้สึก สำรวจความคิดของตัวเองว่าเราชอบอะไร เราต้องการที่จะนำเสนอให้คนเห็นหรือรู้จักเราแบบไหน” (คุณหนึ่ง)

“หนูยังเริ่มต้น หนูจะหาตัวตนของตัวเองในการเริ่มต้น หนูก็ต้องหัดแต่งหน้า ศึกษาว่าตัวเองจะใส่เสื้อผ้าแบบไหน แล้วก็หัดเรื่องวิกผม วิกผมจะต้องเป็นแบบว่า Lace front ใหม่มันจำเป็นไหม ถ้าไม่จำเป็นมันมีผมทรงอื่นที่เป็นแดร์กได้นะ โดยที่ไม่ต้องจำเป็นใช้ Lace front วิก อ่า มันมีเยอะแยะมากมาย มันมีรูปแบบการทำผมที่ไม่ต้องจำเป็นต้องใช้วิกแพง เข้าใจพี่ป๊ะ มันมีวิธีการของมัน ซึ่งหนูจะต้องไป find out ให้เจอ ว่าวิธีไหนที่ทำให้ตัวหนูอะ รู้สึกมั่นใจแล้ว comfortable กับมัน แล้วลงมือทำ” (คุณแปด)

ความกล้าหาญที่จะเผยตัวตนอีกด้านหนึ่งของตัวเองไปเผชิญโลก ซึ่งเป็นด้านนั้นอาจจะเป็นส่วนที่ตนไม่เคยเปิดเผยให้ใครเห็น หรือเห็นเฉพาะคนสนิทและไว้ใจเท่านั้น เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตัดสินและไม่ยอมรับจากสังคม

“เพราะกว่าจะกล้าที่จะมาแต่งเราก็ดำเนินการศึกษา ศึกษาเยอะมาก พอศึกษาปุ๊บ ก็เหมือนเป็นการทำใจยอมรับคนหลาย ๆ ประเภทไปแล้วโดยที่เราไม่ต้องสั่งมาเลย น้องเคย แต่งปะล่ะ” (คุณห้า)

ความศรัทธาต่อการแต่งแดร์รี่ควีน

การแต่งแดร์รี่ควีน ไม่ได้อาศัยเพียงการยอมรับและความกล้าหาญ หากแต่ การแต่งแดร์รี่ควีนเปรียบเสมือนการสร้างผลงานศิลปะ ที่ต้องมีความศรัทธา แรงบันดาลใจ และ เป้าหมายที่แน่วแน่ตั้งใจในการนำเสนออะไรบางอย่างออกสู่สังคม ฉะนั้นแล้วกระบวนการการ การตัดสินใจแต่งแดร์รี่ควีนจะต้องผ่านการวางแผน และคิดมาเป็นอย่างดี เพื่อสร้างชิ้นงานบนเรือน ร่างของเราให้ตรงกับสิ่งที่เราตั้งใจไว้ให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้การจะสื่อสารกับผู้ที่มาชมผลงาน ไม่ว่าจะ เป็นการแสดงสด หรือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ก็ดี โดยผู้แต่งมีอารมณ์ร่วมกับการ สวมบทบาทผ่าน บุคลิกแดร์รี่ควีน ประกอบกับชุดและทักษะการแต่งหน้าที่มี จะทำให้การนำเสนอผลงานการ แต่งแดร์รี่ควีนนั้นได้รับการยอมรับ

“เป็นศิลปะด้วยก็ต่อเมื่อคนทำมี passion และศรัทธาในสิ่งที่ตัวเองทำ ประณีตและบรรจงจริง ๆ กับการทราฟฟอร์มตัวเองจากร่างชายเป็นผู้หญิง เพื่อที่จะไปเป็น performer เพื่อที่จะไปเป็น artist หรืออะไรก็ตามด้วย passion” (คุณสาม)

“คนเป็นแดร์รี่ ต้องมาพร้อมใจเดียว มันถึงต้องมีดีกรีเยอะๆ ทำไมคนนี่เก่ง ทำไมคนนี่ดูดีเพราะว่าเขาฝึกมาแล้วไง เขาคิดมาแล้วมันผ่านกระบวนการความคิด คนไหนคิดไม่ เยอะก็จะดูละ ๆ เทะ ๆ เห็นก็รู้ว่าเขามากฝึกมากไม่ได้เรื่อง...มันเป็นการทำงานที่คิดมาเรียบร้อย แล้ว ว่าถ้าเราจะต้องไปไหนสักอย่างเราต้องแต่งเต็มขั้นจะไม่ทำให้ตัวเองผิดหวัง และขั้นก็จะต้อง ไปแล้วคนก็จะต้องเห็นฉัน” (คุณสี่)

การเผยแพร่ตัวตนในร่างแดร์รี่ควีน

ในส่วนของตัวตนในร่างแดร์รี่ควีน (Persona) เป็นเหมือนกับตัวตนในอีกด้าน หนึ่ง เป็นด้านที่ไม่คิดว่าจะมี มันถูกซ่อนไว้ ปิดบังไว้ การค้นหาอัตลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญมาก เนื่องจากสิ่งนี้จะกำหนดทิศทางของการแต่งแดร์รี่ควีน จะแต่งอย่างไร แต่งแบบไหน สีอะไร ผมทรง อะไร ซึ่งผู้ที่แต่งแดร์รี่ก็จะผ่านการค้นหาอัตลักษณ์ของตนเองแล้ว จากนั้นก็มีการนำเสนอการ แต่งแดร์รี่ควีนของตนเอง ผ่านอัตลักษณ์ดังกล่าว กล่าวคือผู้แต่งแดร์รี่จะเปิดโหมด เปิดเผยอัตลักษณ์

นั้นออกมา ซึ่งมีตั้งแต่ชื่อ อุปกรณ์ การแต่งกาย ท่าทางต่าง ๆ ที่แตกต่างจากการดำเนินชีวิตในปกติทั่วไปของตัวผู้แต่งเอง

“เหมือนแดริกันเหมือนตัวละครตัวละครหนึ่งที่เราร่างขึ้นมา เพราะจริง ๆ แล้วมันก็ มันไม่ใช่ชีวิตจริงของแดริควีนแต่ละคน หรือคนที่เรียกตัวเองว่าแดริควีน ในชีวิตจริง เขาก็ไม่ได้เป็นอย่างที่เขาแสดง” (คุณหนึ่ง)

“หนูควรจะเริ่มอย่างไร พี่ก็จะพูดว่า หนูต้องหาอัตลักษณ์ตัวตนของหนูก่อน ถ้าหนูยังหาไม่เจอ ให้แต่งแบบ just fun ไปก่อน แล้ววันหนึ่งหนูจะค้นพบเองว่า นี่คือรูปแบบที่ชื่นชอบ หนูอยากเป็นแบบนี้ เดี๋ยววันหนึ่งหนูจะหาเจอเอง” (คุณแปด)

การใฝ่เรียนรู้ของผู้ร่วมวิจัย

และเมื่อแต่งแดริควีนออกมาได้แล้ว ไม่ได้แปลว่าเราจะหยุดนิ่ง แต่งแล้วแต่งเลย หากแต่แดริควีนเป็นวัฒนธรรมที่ลื่นไหลไปตามสังคม ฉะนั้นแล้วการแต่งแดริควีนก็จะไม่หยุดนิ่ง และลือไปสังคมเรื่อย ๆ นอกจากนี้การก้าวเข้าสู่วงการแดริควีนนั้น ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา ใครจะมาแต่งแดริควีนก็ได้ มีแดริควีนใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา ตัวของผู้ร่วมวิจัยเองจะต้องมีการศึกษาและพัฒนาตัวเองอยู่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านแฟชั่น ศิลปะ สังคม การนำเสนอ รูปแบบต่างๆ และการหาแรงบันดาลใจใหม่ ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน

“ช่วงแรกที่เราไปโชว์เราเป็นน้องใหม่เนาะ ช่วงแรกมันก็ยังไม่ค่อย smooth เท่าไหร่หรอก กลับไปตามดูคลิปตัวเอง โคตรซ้ำ เพราะตอนนั้นเรายังหาจุดของเราไม่ได้ เพราะเรายังเป็นเด็กใหม่อยู่ มันก็จะมีอาการความร่น จังหวะไม่ได้ละ การ movement ต่างๆ พอเราเริ่มไปเรื่อย ๆ เราก็เริ่มซึมซับ เราเริ่มไปดูคนนั้นคนนี้ เราเริ่มเก็บความรู้จากการที่เราไปดูโชว์ เขามีวันไหนให้ไปฉับไปทุกวัน ไปทุกวัน” (คุณหก)

“เราไม่ควรหยุดที่จะเรียนรู้ ฉะนั้นเราก็ไปเรียนร้องเพลงเพิ่มขึ้น เราเรียนทำผม เราเรียนตัดเย็บ เราไม่หยุดอะ เพราะว่าเรารู้สึกว่ามันเป็นข้อแก้ตัว การที่เราจะแบบ โอ้ว ยูเป็นกรรมการแล้วยูไม่ต้องทำอะไรแล้ว จ้างคนทำซุ๊ดก็ได้ เอ้า จ้างได้ก็จริง มึงไม่คิดว่ามึงจะทำซุ๊ดเองเลยหรอ เราก็รู้สึกที่เราสนุกกับการที่จ้จเรียนรู้ตลอด เพราะว่าเราคิดว่าจุดที่แดริควีนหลาย ๆ คน ตาย เขาตายด้วยตัวเอง ตายด้วยอีโก้ของตัวเอง” (คุณเก้า)

3.2.2 เงื่อนไขภายนอกตัวผู้ร่วมวิจัย

รายละเอียดการแต่งแดร์ริคควินและทุนทรัพย์

การแต่งแดร์ริคควินนอกจากจะมีเงื่อนไขที่อยู่ภายในตัวของผู้แต่งเองแล้ว การจะสร้างผลงานที่ดีและสมบูรณ์ขึ้นมาได้นั้น ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าทักษะการปรับเปลี่ยนร่างกาย เช่น การเสริมสะโพก การสวมกางเกงในหลายชั้นเพื่อพรางอวัยวะ การสวมนมปลอม เป็นต้นและเงินในการจ้างช่างแต่งหน้า ทำผม ทำชุด หรือลงทุนไปกับวิกผมคุณภาพสูง ผ้า เครื่องประดับต่าง ๆ ซึ่งเป็นเหมือนกับทางเลือกที่จะช่วยให้การแต่งแดร์ริคควินนั้นสมบูรณ์มากขึ้น อย่างไรก็ตามทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขภายในของตัวผู้แต่งเอง ว่าผู้แต่งเหล่านั้นมีความตั้งใจในการนำเสนอผลงาน หรือความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับตัวนิยามความหมายและลักษณะของแดร์ริคควิน ที่ไม่ได้จำกัดกรอบของการนำเสนอ ผู้แต่งสามารถนำเสนอได้อย่างอิสระ ในรูปแบบใดก็ได้

“ลูกบางลูกของเราไม่ได้ใช้เงินเลย มันเป็นลูกที่เราทำขึ้นมาด้วยมือเลย มันขึ้นอยู่กับว่าเราจะทำ head to toe look ยังไง เราสามารถเย็บเสื้อผ้าเป็นได้ไหม เราสามารถทำผมเป็นได้ไหม เราสามารถแต่งหน้าเป็นได้ไหม...อย่ามาใช้เงินให้มันเป็น ข้อแก้ตัวว่าเราแต่งแดร์ริคไม่ได้ ถ้าว่ามันช่วยไหม มันช่วยในการที่จะซื้อวิกที่มันสวยขึ้น ทำให้เราละมุนขึ้น แพงอยู่แล้ว” (คุณแก้ว)

ความเข้าใจของสังคมต่อการแต่งแดร์ริคควิน

การนำเสนอผลงานและได้รับการยอมรับจากสังคมนั้น ผู้แต่งแดร์ริคควินจะต้องมีพื้นที่ในการนำเสนออัตลักษณ์ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็น เวที งานอีเว้นท์ บาร์ สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อรองรับการนำเสนอดังกล่าว โดยผู้ร่วมวิจัยหลายคนเล่าว่า อัตลักษณ์ของเขาจะปรากฏขึ้นก็ต่อเมื่อเขาอยู่บนพื้นที่ที่เหมาะสม พื้นที่ที่เขารู้สึกปลอดภัย และมั่นใจจะนำเสนอมันออกมา โดยเชื่อว่าการนำเสนออัตลักษณ์ที่ถูกที่ถูกเวลา จะทำให้ผู้คนเข้าใจสารที่ต้องการสื่อได้มากขึ้น สะท้อนใจว่าทุกคนล้วนบอบบาง มีความรู้สึก จิตใจสำคัญและไม่อยากให้ผู้ใดมาเหยียบย่ำหรือดูถูกสิ่งที่ตนเองเป็น ฉะนั้นแล้วการที่คนอื่นจะเข้ามาอยู่ในพื้นที่ของแดร์ริคควินนั้น คนเหล่านั้นจะต้องเข้าใจแดร์ริคควินด้วยเช่นเดียวกัน และให้โอกาสแก่เหล่าแดร์ริคควินได้มาเฉิดฉาย แดร์ริคควินจะส่องประกายเมื่อได้รับโอกาส ไม่ว่าจะจากใครก็ตาม โอกาสที่ให้พวกเขาได้แสดงความสามารถ สร้างสรรค์งานศิลปะ สร้างความจรรโลงใจให้แก่สังคม

“คนที่เข้ามาหาพี่ หรือเรียกพี่เพื่อที่จะไปงานต่าง ๆ โน้นนั่นนั่น คือเขาต้อง...รู้ แล้วไงว่า (ชื่อแดร์ริกควีน) คือใคร ฉะนั้นพี่รู้อยู่แล้วว่า (ชื่อแดร์ริกควีน) ควรจะไปที่ไหน ไปในที่ที่... เขาเรียกว่าอะไรนะ เป็นที่ที่คนเขารักเราอะ เขาอยากให้เห็นเราอะ ประมาณนั้น แต่ถ้าต้องเป็น (ชื่อแดร์ริกควีน) แล้วต้องไปในที่ที่ตัวเองรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่ comfortable มันก็มีแหละ แต่ว่า...ไม่ค่อยมีในเรื่องของที่สังคมจะมากดพี่นะ เพราะพี่แค่ทำงานของพี่ แล้วก็...พาร์ทนั่นอะ มันอยู่ในพาร์ทของฤดูกาลเทศะมากกว่า” (คุณแปด)

“ทุกอย่างมันต้องถูกที่ถูกจังหวะถูกเวลา ยังไงเธอก็เกิดจริง ๆ ถ้าอยู่ ๆ ไปแต่งเป็นบ้าเป็นบอาก็ไม่มีใครสนใจด้วยนะก็เท่านั้นแหละ แต่งแดร์ริกไปยืนอยู่ตรงจุดจักรสิคนก็นึกว่าขอลานจริง ๆ เรามีแก้วน้ำอยู่ข้างหน้าสักหน่อยอาจจะไม่ใช่แก้วของเราก็ได้แล้วก็มีคนหยอดเงินใส่แก้วเฉยเลย เธอเรื่องจริงเห็นไหมล่ะ ถ้าเธอไปผิดที่ผิดจังหวะผิดเวลา ศิลปะของเธอก็เปลี่ยนแปลงสถานะ” (คุณสี่)

“พี่ว่ามันขึ้นอยู่กับคนให้ออกาส หมายถึงว่า แค่คนเดียว พอแล้วนะ อะแบบลองไปทำอันนี้ซี เอ๊ะ มันยังไม่มีคนทำแบบนั้นเลยไง คือ สายอาชีพแบบเรา สายนักแสดงเงี้ย ให้เก่งไม่เก่งยังไงไม่รู้ แต่ถ้าไม่มีโอกาส คือไม่รอดแน่นอน... เราต้องการแค่โอกาส พี่คิดว่านะครับ ที่นั่นมันก็จะไปเป็นผลกระทบ ว่ามันจะไปถึงไหน มันอยู่ที่ว่าโอกาสมาขนาดไหน โอกาสดูจาก จากการคาดเดาแล้ว โอกาสก็ยังเป็นเรื่องของอนาคตอยู่ (หัวเราะ)” (คุณเจ็ด)

จะเห็นได้ว่าทั้งเงื่อนไขภายในตัวผู้ร่วมวิจัยและเงื่อนไขภายนอกตัวผู้ร่วมวิจัยนั้นมีส่วนที่สนับสนุนการแต่งแดร์ริกควีนทั้งสิ้น ต่อให้ผู้ร่วมวิจัยมีใจอยากจะทำแดร์ริกควีน แต่ไม่ได้รับโอกาส หรือพื้นที่ หรือการสนับสนุนจากสังคมก็ไม่สามารถที่จะแต่งหรือนำเสนอแดร์ริกควีนได้ และหากมีเพียงสังคมที่ต้องการเรียกร้องแดร์ริกควีน หากแต่ไม่มีใครเลยที่มีใจ มีความกล้าหาญ หรือความคิดสร้างสรรค์ที่อยากจะแต่งแดร์ริกควีน แดร์ริกควีนก็ไม่สามารถเกิดขึ้นมาได้เช่นกัน

ตอนที่ 3.3 แก่นประสบการณ์การแต่งแดร์ริกควีน

แก่นประสบการณ์การแต่งแดร์ริกควีน เป็นส่วนสำคัญที่สืบเนื่องมาจากกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดร์ริกควีนและเงื่อนไขที่นำไปสู่การแต่งแดร์ริกควีน โดยเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมา และไม่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์แม้ว่าผู้ร่วมวิจัยจะแต่งแดร์ริกควีนอยู่หรือไม่ก็ตาม

การยอมรับนับถือตนเอง

จากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่าจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีนของผู้ร่วมวิจัย ผู้ร่วมวิจัยเกิด “การยอมรับนับถือตนเอง” ซึ่งสามารถสะท้อนออกมาจากการให้ความหมายของแดริคควีน และความหมายของประสบการณ์การแต่งแดริคควีนที่มีต่อตัวผู้ร่วมวิจัยเอง นอกจากนี้ยังพบว่าในการเกิดขึ้นของการยอมรับนับถือตนเองนั้น ผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนมีจุดเปลี่ยน (Turning Point) ของแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป แต่ทุกจุดเปลี่ยนที่ทำให้ผู้ร่วมวิจัยได้ก้าวเข้ามาสู่วงโคจรของแดริคควีน นั้นก่อให้เกิดการยอมรับนับถือตนเอง และยังถูกพัฒนาขึ้นเป็นความรู้สึกทางบวกต่อตนเอง เช่น ความกล้าที่จะยอมรับตนเอง ความรักตัวเอง ความมั่นใจในตัวเอง ความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ การเห็นศักยภาพของตนเอง เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นการยอมรับนับถือตนเองในแดริคควีน ยังถูกแสดงออกมาแม้บุคคลไม่ได้อยู่ในบทบาทของแดริคควีนอีกด้วย ทำให้บุคคลไม่เพียงแต่จะสามารถจะจัดการกับอารมณ์ของตนเอง และสิ่งแวดล้อมรอบตัวขณะที่แต่งแดริคควีน แต่ยังสามารถจัดการสิ่งเหล่านี้ในบริบทของชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

ผู้วิจัยขออธิบายเกี่ยวกับแก่นประสบการณ์จากการแต่งแดริคควีน 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงก่อนการยอมรับนับถือตนเอง และช่วงหลังจากการยอมรับนับถือตนเอง ดังนี้

1. ช่วงก่อนการยอมรับนับถือตนเอง

การไม่ถูกยอมรับจากสภาพแวดล้อมรอบตัว

จากค่านิยมและความเชื่อในอดีต ที่มีมุมมองต่อกลุ่มเพศหลากหลายในเชิงการเหมารวมว่ามีสาเหตุของโรคติดต่อ อย่างโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV) หรือลักษณะพฤติกรรมที่ก้าวร้าว รุนแรง ก่อความรำคาญให้แก่ผู้อื่นในสังคม ทำให้ใครก็ตามที่อยู่ในกลุ่มของเพศหลากหลายจะถูกเหมารวมว่าเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม พ่อแม่และครอบครัวจึงรู้สึกอับอายที่บุตรหลานของตนอยู่ในกลุ่มคนประเภทดังกล่าว บางครอบครัวรับไม่ได้และพยายามหาวิธีรักษาเพื่อให้บุตรหลานกลับมาเป็นชายและหญิงตามครรลอง

“มันมีการ stereotype มาก่อนหน้านี้แล้วว่า...เพศนี้เดี๋ยวแม่งเป็นเอดส์... เพศนี้เดี๋ยวแม่งก้าวร้าว ก่อความรำคาญ คนอื่นมองไม่ดี คนอื่นมองว่าแตกต่างและน่ารังเกียจ คนอื่นมองว่าไม่ใช่เพศที่โลกใบนี้มี มันคือความแตกต่างที่เขาจะรู้สึกอาย...ผู้ใหญ่ที่แบบอยากให้เราเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายเท่านั้น เราไม่ได้แคร์เราขนาดนั้นหรอก เราแคร์ตัวเอง ตัวเองอายเอง” (คุณสาม)

“ครอบครัวจีนแต่ก่อน คือเอาลูกไปซื้อตไฟเลยนะ แบบรักษาอะไรอย่างเนี่ย พี่ยังทันอะไรแบบนี้อยู่เลย” (คุณเจ็ด)

จากการศึกษาพบว่าผู้ร่วมวิจัยบางส่วนไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวในช่วงแรก เนื่องจากแสดงออกถึงความเป็นกลุ่มเพศหลากหลาย ซึ่งไม่ตรงตามสิ่งที่ครอบครัวต้องการ จึงระมัดระวังการแสดงออกของบุตรหลานของตน เช่น การเลือกคบเพื่อนของบุตรหลาน พฤติกรรมการดูแลตนเอง เป็นต้น ซึ่งความพยายามดังกล่าวสะท้อนถึงความสามารถของครอบครัวในการดูแลบุตรหลานให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ หากไม่สามารถทำได้ก็จะเกิดความรู้สึกอับอายต่อสังคม นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าไม่ใช่เพียงแต่ครอบครัวเท่านั้นที่คอยเฝ้าระวัง ยังมีสถานศึกษาที่ทำงานร่วมกับครอบครัวในการสอดส่องและช่วยกับดูแลบุตรหลานของผู้ปกครอง ให้ถูกต้องตามครรลองอีกด้วย

“ตอนนั้นครอบครัว แบบครอบครัวใหญ่อะ นอกจากพ่อแม่แล้ว นอกนั้นเขาก็ไม่ได้เลิกกับสิ่งที่เราทำ นึกออกไหม ด้วยความที่เราเป็นหลาน สองคนกับน้อง นอกนั้นเขาก็ไม่มีลูกเลย เขาเลยไม่ค่อยเลิกกับการที่เราไม่ได้เป็นผู้ชาย” (คุณสอง)

“นี่คือพ่อแม่เป็นครู ถามว่าอายไหม เขาก็อาย อายเพื่อนครูที่โรงเรียน ในเมื่อพอเราเริ่มว่าตัวตนเราชัดเจนขนาดนี้ แล้วเราเริ่มทำงานหาเงินได้จริงๆ ได้รับการยอมรับจริงๆ เขาก็ยอมรับเราได้ในท้ายที่สุด” (คุณสาม)

“จริงๆ พี่เคยโดน อ่า แม่เคยโดนเชิญผู้ปกครองว่า ช่วยให้ลูกชายหยุดแต่งหน้ามาโรงเรียนได้ไหมคะ (หัวเราะ)...พี่ทาปากด้วย ทาขอบปากสีส้ม ทาข้างในสีชมพู อ่าวเราก็เยอะเหมือนกันหนิ แต่แบบธรรมชาติอะ แต่ดำปี๋เลย...ก็เลยเหมือนลูกลิงมั้ง แต่ไม่เคยแต่งหน้าจริงจัง” (คุณเจ็ด)

การซ่อนตัวตนและช่องว่างในจิตใจ

เมื่อไม่ถูกยอมรับจากสังคมและครอบครัว ผู้ร่วมวิจัยบางส่วนจึง “ซ่อน” ตัวตนของตนเองเอาไว้ ไม่ยอมเปิดเผยต่อคนที่ตนไม่ไว้ใจ เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับการไม่ถูกยอมรับ ไม่ส่งเสียเลี้ยงดู ไม่ส่งเรียนหนังสือ ทำให้ผู้ร่วมวิจัยไม่กล้าที่จะเปิดเผยตนเองต่อคนในครอบครัว และเมื่อได้รับฟังความเห็นของคนในครอบครัวที่มีต่อกลุ่มเพศหลากหลายในสังคม ก็

ต้องทำตัวเฉยๆ เก็บความรู้สึกนั้นไว้ ทำให้เกิดความอึดอัดและคับข้องใจที่ไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้

“ถ้าคุณยอมรับในสิ่งที่คุณเป็น คุณก็จะรู้สึกว่าคุณก็ไม่ต้องหลบซ่อนใครอยู่ เพราะว่าส่วนตัวการที่เราเป็น Drag Queen หรือการที่เราเป็นตุ๊ด ตอนที่เราต้องมาหลบมาซ่อนมันเจ็บปวดนะ บางทีเหมือนเราต้องมาฟังคำ comment จากคนอื่น เช่น คนนี้เขาไม่ใช่ผู้ชายอย่าไปคบเขา เราก็ต้องทำตัวว่าจะไม่ได้เป็นเฉยๆ เรารู้สึกว่าคนเราถ้ามันจะรักเราก็ต้องรักในสิ่งที่เราเป็น” (คุณสอง)

“เราแอบรู้สึกในช่วงนั้นมัน...ไม่รู้อะ ไม่กล้าเปิดเผยตัวเองกับหลายๆ คน แค่อยากเปิดเผยกับคนที่รู้จัก รู้เรามากกว่า การโพสโซเชียลมันเป็นอะไรที่แบบ ก็เสี่ยงอะนะ เพราะตอนนั้นเราก็...เรา เรา เรายังแคร์อะไรหลาย ๆ อย่าง” (คุณสอง)

“สมัยให้พ่อแม่คนก็เนาะ สมัยก่อนคือเสี่ยงมาก เหมือนเอาชีวิตไปแขวนบนเส้นด้ายเลย บางคนก็จะไม่ส่งเรียนบ้างละ การเป็นแดร์กในช่วงนั้น แล้ว social network เราเลยไม่กล้าโพส ให้คนที่ไม่รู้จักเห็น ก็กลัวว่าจะไปบอกว่ามีใคร ใช้นี้รีปาวไรจิ้ง โซเชียลมันแบบอึดอัดอะ ทำให้เราอึดอัดอะ ทำให้เราไม่ค่อยมีรูปเท่าไร” (คุณสอง)

อีกทั้งด้วยวาทกรรมมากมายที่ครอบงำและพยายามแบ่งแยกผู้คนในสังคม ทำให้หลีกเลี่ยงการถูกสังคมตัดสินตนเองจากสิ่งที่ไม่ใช่เพศไม่ได้ แม้ผู้ร่วมวิจัยได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากครอบครัวของตนเองก็ตาม ในวัยเด็กผู้ร่วมวิจัยถูกกดดันแก่งจากบุคลิกของตนที่แตกต่างจากผู้อื่นในสังคม จนความรู้สึกที่ตนเองขาดความงาม และเป็นช่องว่างที่ต้องการการเติมเต็มความงามที่ตนเองถูกสังคมพรากไปในวัยเด็ก

“พีคืออาแปะคนนึง เขาอย่างนี้ดีกว่าตีอาแปะ ตอนเด็กที่ถูกล้อว่าเป็นชียู่นะ เพราะพีชืดมากและจืดมาก ไม่มีอะไรเลยจุกใหญ่ ปากบาง ตาตีแบบเล็กมาก หน้ามากกว้าง คือมันเหมือนคนจีนแผ่นดินใหญ่เลยเข้าใจปะ พีถูกเรียกว่าเป็นอาแปะ ว่าเป็นชียูมาตั้งแต่วัยเด็ก...พีขาดความงามเข้าใจปะ พีก็เลยแสวงหาไ้ความงามนี้ ด้วยการใช้ทัศนคติ อุดมคติ มโนคติของพีในการ create แล้วเราก็เริ่มทำ เริ่มฝึกจนไปไหนก็มีแต่คนชมว่าเราสวยนั่นคือสิ่งที่เราได้มา” (คุณสี่)

จากข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ร่วมวิจัยถูกระงับจากสังคมผ่านการแสดงการไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้ร่วมวิจัยมีและเป็นโดยธรรมชาติ ซึ่งสังคมในอดีตถูกรอบงำจากวาทกรรมและครรลองที่พยายามผลักดันให้ทุกคนในสังคมดำเนินไปตามครรลองที่ยุคสมัยมองว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม และปฏิเสธไม่ได้เลยว่าความพยายามดังกล่าวทำให้ในความคิดความรู้สึกของใครหลายคนถูกกดขาคหาย และเฝ้ารอวันที่จะได้เผยและเติมเต็มเพื่อให้ตนเองสมบูรณ์

2. ช่วงหลังการยอมรับนับถือตนเอง

การรู้จักตนเอง

การได้มาแต่งแดร์ริคควีนทำให้ผู้ร่วมวิจัยเกิดการยอมรับและรู้จักตนเองมากขึ้น ผ่านกระบวนการการแต่งแดร์ริคควีนที่ให้เวลาผู้แต่งได้มาสำรวจความคิด ความรู้สึกของตนเอง ทำให้ผู้แต่งแดร์ริคควีนสามารถตกตะกอนความรู้สึกที่มีต่อตนเอง พิจารณาสິงที่ตนเองเป็นสิ่งที่ตนเองชอบได้ ประกอบกับความสั่นไหวของแดร์ริคควีนที่อนุญาตให้ผู้แต่งสามารถนำเสนอตัวตนผ่านแดร์ริคควีนในรูปแบบของตนเอง ทำให้ผู้แต่งมีความสุขในการนำเสนอตนเองโดยไม่ถูกตัดสินจากครรลองของสังคม

“หนึ่งทำให้เรารู้จักตัวเองมากขึ้น เหมือน อ่า...ก่อนหน้านั้นอะ เราอาจจะเหมือนเรารู้จักตัวเองแล้วแหละว่าเราชอบหรือเราทำอะไร แต่เหมือนพอแดร์ริคเนี่ย เรารู้จักมากขึ้นว่าอะไรเนี่ยที่เป็นตัวเราจริงๆ...ทำให้เรายอมรับตัวตน ว่าสิ่งหนึ่งที่สำคัญ ต่อให้คนทั้งโลกยอมรับเรา แต่ถ้าเราไม่ยอมรับตัวเองมันก็ไม่มีความค่า อ่า เพราะฉะนั้นทำให้พียอมรับตัวเองว่า ฉันเป็นแบบนี้เราไม่เป็นเหมือนใคร...การแดร์ริคมันทำให้พี่มีเวลามาสำรวจ แล้วยอมรับกับตัวเองว่าอะไรคือสิ่งที่เราทำแล้วเรามีความสุข อะไรคือสิ่งที่เป็นตัวเรา เออ แล้วการที่เราจะ present หรือทำอะไรออกไปเนี่ย มันต้องไม่ฝืนความรู้สึกและความสุขของตัวเอง” (คุณหนึ่ง)

ความรักตัวเอง

การแต่งแดร์ริคควีน เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้ผู้ร่วมวิจัยหันกลับมามองตนเองและเลือกที่จะเดินบนเส้นทางของตัวเอง ในแบบที่ตัวเองเป็น รวากับได้หลายกำแพงของครรลองที่เคยชี้นำผู้ร่วมวิจัย ซึ่งการฝ่าฟันดังกล่าว ทำให้ผู้ร่วมวิจัยเกิดเข้าใจตัวเอง ไม่นำตัวเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น สามารถเป็นทุกอย่างที่ตนต้องการได้ เพราะสุดท้ายแล้วตัวเราก็คือตัวเรา ไม่มีสิ่งใดมาเปลี่ยนเนื้อแท้ของตนเองได้ การยอมรับและรักตัวเองจึงไม่ใช่เรื่องผิด

“มันทำให้เรารักตัวเองมากขึ้น...มันทำให้เราเข้าใจตัวเองมากขึ้น...เราไม่จำเป็นเลยที่จะต้องเอาตัวเองไปเทียบกับใครลงไหน เราสามารถที่จะเป็น ในทุกสิ่งที่เราต้องการได้...มันมี การ break สิ่งนี้ออกมา เพราะสุดท้ายแล้วคืออะไร คือความสุขของตัวเอง เรามีความสุข เราชักตัวเองสิ่งเนี่ยมันนำมาซึ่ง ความสุขจริงๆ ในชีวิตของเรา” (คุณหนึ่ง)

“การรักตัวเอง แล้วก็การที่กล้าบอกกับคนอื่นด้วยว่า การที่เรารักตัวเองมันไม่ได้ผิดนะ...จุด ๆ นั้นที่เราผ่านมา มันผ่านความยากลำบากมาก... มันลำบาก มันเหนื่อย มันต้องสู้กับอะไรหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นสังคมด้านนั้นด้านนี้ แต่พอมาถึงจุด ๆ หนึ่งที่เราได้เป็นเรา เราก็ภูมิใจในตัวของเรา แล้วเราก็อยากให้ทุกคนรักตัวเอง ในอย่างที่เขาคือ ภูมิใจบ้าง... สุดท้ายเราเป็นเรา เราภูมิใจที่เราเป็นเรา” (คุณสอง)

“มันเป็น passion ก็ตัวเองเป็นแบบนี้ ชอบสินี้ แล้วก็นิสัยตัวเองอะ เป็นคนก้าวร้าวอะ โดยเนื้อแท้” (คุณสาม)

ความพร้อมที่จะเผชิญหน้า

ความพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในขณะที่กำลังแต่งแต่รักคีนและไม่ได้แต่งแต่รักคีน เป็นการพัฒนาความสามารถอันเกิดจากการยอมรับนับถือตนเอง ทำให้ผู้ร่วมวิจัยมีความกล้าหาญที่จะเลือกเป็นและประกาศสิ่งที่ตนเองเป็นต่อสังคม โดยไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อจากนั้น จะเห็นได้ว่าการตัดสินใจแต่งเพื่อเผชิญหน้ากับสิ่งที่ตนเองอยากนำเสนอ เกิดขึ้นพร้อมกับการตัดสินใจที่ผู้แต่งแต่รักคีนที่จะเผชิญหน้ากับการตัดสินใจของสังคม และยืนยันหยัดความเป็นตัวเองในสังคมต่อไป

“ความแตกต่างคือสิ่งที่เราต้องยอมรับสินี้ นึกออกปะ ก็รักเอ รักบี รักซี ไปสินี้ไม่ต้องรักเรา ไม่ได้ซีเรียส แต่ถ้าฉันแตกต่างเธอจะเกลียดฉันเลย เธอโง่งนะ เธอเป็นบัวใต้น้ำอะไรอย่างนี้ (หัวเราะ) เออ ก็คือแปลว่าเขาใจแคบ เป็นแบบนี้มากกว่าถ้าพูดถึง Negative...ปัจจุบันนี้ก็ได้ไม่ได้สนใจไม่ได้แคร์แล้วอะ ก็แสดงออกอยู่ดี ก็ไม่ค่อยแคร์ใครแล้ว ก็รู้สึกงาถ้าเก่งก็ defend มาสินี้ ต้องเก่งจริงนะถึงคุยกันได้ ก็คือไม่เสมอกัน เราก็จะไม่คุยกับคนโง่งอะ (หัวเราะ) นึกออกไหม เรา รู้สึกว่าเราหายใจทั้งกับคนที่ไม่รัก หรือไม่พัฒนาตัวเองไปทำไม” (คุณสาม)

“ตั้งแต่ความกล้าที่จะมาแตกต่าง ก็คือพัฒนาแล้วเพราะ เพราะกว่าจะกล้าที่จะมาแต่งเราก็ต้องศึกษา ศึกษาเยอะมาก พอศึกษาปุ๊บก็เหมือนเป็นการทำใจยอมรับคนหลายๆ ประเภท...มันจะเป็นการเผชิญอะไรหลายๆ อย่างแต่งที่บ้าน แต่งในห้อง แต่งเดินออกมา ก็คือเป็นการเผชิญที่แตกต่างกันว่า เรากล้าที่จะมีจุดยืน สู้อะไรกับความเป็นตัวของตัวเองหรือเปล่า...ในสิ่งที่เราอยากทำจริง ๆ หรือเปล่า ทำแต่แอบอยู่กับเพื่อน เมื่อไปเจอกับสายตาวบ้านที่เขาตัดสินเรามา อยู่ดี ๆ ก็ไปให้คนตัดสินเล่น ๆ มันก็จะนั่นแหละ กับคนที่ไม่ได้แต่งแล้วเดินผ่านตลาดไปเลย ในที่ที่แบบแต่งได้แล้วก็อยู่ในปาร์ตี้ที่คนชื่นชอบแล้วคนก็ชื่นชอบเรา มันก็จะเป็นอย่างอื่นทุกสายตามองเราอยู่ที่ว่าเราอยากแสดงไหม เราจะแสดงเป็นอะไร แสดงว่าเราก็ต้องมีสเกิลเรื่อง เออฉันจะจรีตอะไร แสดงอะไร” (คุณห่า)

การเผชิญสภาพของตนเอง

การที่บุคคลได้ลองแต่งแต่ริคควีน ก่อเกิดเป็นการยอมรับนับถือในตนเอง และทำให้บุคคลสามารถต่อยอดไปจนถึงการปลดล๊อคศักยภาพของตนเองในรูปแบบที่ไม่เคยทำมาก่อนได้ ว่าทุกคนล้วนมีศักยภาพที่ซ่อนเร้นอยู่ในตนเอง ทำให้ยิ่งตอกย้ำการมองเห็นคุณค่าในตัวเองของบุคคล ว่าตนเองก็มีความสามารถ มีด้านที่โดดเด่น มีด้านดีของตัวเอง ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งที่คุณเองไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะมีหรือสร้างขึ้นมาได้

“เรามีศักยภาพในการเป็นบ้าได้ไม่แพ้คนอื่น คือศักยภาพที่เราสามารถไม่เคยคิดมาก่อนว่าฉันจะทำได้ด้วย เออเฮ้ยฉันก็เดินสั้นสูงแบบนี้ได้นี่หว่า ฉันก็เต้นแบบนี้ได้นี่ฉันร้องเพลงได้ด้วย ฉันทำให้คุณขำได้ด้วยเข้าใจปะ ฉันทำให้คุณกลัวได้ด้วยอย่างเงี้ย ฉันดูมีพลังทุกคนอยากถ่ายรูปรกับฉันนะ ฉันดูมีพลังมันมีอำนาจเห็นปะ มันเป็นแบบการครีเอทภาพลักษณ์ล้วน ๆ” (คุณสี่)

“พื้นที่หนึ่งที่ทำให้รู้สึกแบบว่า ได้ปลดปล่อยอะไรบางอย่างออกมา ได้แสดงศักยภาพที่มีได้อย่างเต็มที่ อันนี้พื้นที่นับถือเขามากๆ...พี่ได้เรียนรู้ว่า อ้อ คนเรามันจะสร้างคุณค่าอะไรให้ชีวิตตัวเองได้ เราต้องรู้ก่อนว่าเรามีดีในด้านไหน” (คุณแปด)

ความรู้สึกอึดอ้อมใจจากการเห็นผู้อื่นมีความสุข

บางครั้งความยอมรับนับถือตัวเองก็ถูกตอกย้ำด้วยการสะท้อนกลับจากสังคม ที่ต่อยอดมาเป็นความอึดอ้อมใจและเล็งเห็นคุณค่าของตนเองผ่านการแต่งแต่ริคควีน การ

เป็นแดร์คควีนอาชีพ เป็นงานที่ทำทลายในการดึงดูดผู้คนให้มาชมการแสดงของตน และการที่ตนสามารถมอบความสุขให้แก่ผู้ชมได้นั้น ก็ถือเป็นการประสบความสำเร็จในอาชีพ ทั้งยังเสริมให้ผู้แต่งได้มองเห็นถึงศักยภาพการทำการแสดงที่ตนเองมี และเสริมแรงให้ทำการแสดงได้ต่อไป

“บางคนตามมาดูครีมาลาเพราะว่าชอบมากเลย มันก็ทำให้เรารู้สึก fulfill นะ...เราเป็นคนเอนเตอร์เทน เรามีหน้าที่ให้ความสุข เพราะฉะนั้นการที่เราเป็นนางโชว์ ทำยังไงให้คนที่เขามาดูเรา เขารู้สึกมีความสุข แล้วเขามีไมเม้นที่ว่า อะกูดูโชว์นี้ แล้วกูชอบ กูอยากกลับมาดูอีก ...พีโคตรดีใจเลยที่ได้มาเป็นแดร์คควีน” (คุณนก)

การสร้างความมั่นใจให้ตนเองผ่านเสื้อผ้าหน้าผม

การสร้างสรรค์เสื้อผ้าหน้าผมที่ไม่ธรรมดาของการแต่งแดร์คควีน ทำให้ผู้สวมใส่เกิดความมั่นใจในตัวเอง กล่าวคือ ด้วยลักษณะของเสื้อผ้าหน้าผมที่แปลกไปจากชีวิตประจำวัน และมีอิสระที่จะสร้างสรรค์ภาพลักษณ์อย่างไร้ขีดจำกัด ทำให้ตัวของผู้แต่งเองรู้สึกแตกต่างไปจากเดิม เช่น รู้สึกว่าตนเองสวยขึ้น รู้สึกว่าตนเองมีเสน่ห์มากขึ้น รักษาภาพพจน์ของตนมากขึ้น เป็นต้น การแต่งกายของแดร์คควีนทำให้ผู้แต่งมีความรู้สึกทางบวกต่อตนเอง และมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นพลังให้แก่ผู้แต่งในการดึงดูดความสนใจของผู้คนในสังคม ให้หันมามองสิ่งที่แดร์คควีนกำลังสื่อสาร

“พีเพิ่งมาทำเมื่อ 6 ปีที่แล้ว แล้วก็มาเริ่มมาทำแดร์ค เพราะตอนแรกที่แต่ง รู้สึกว่าเฮ้ย กูสวยมากเลยอะ...แล้วรู้สึกเฮ้ย สวยจังเลยอะ คือแบบชมตัวเองนะ แบบฟินเฮ้ย ได้!!! ตอนนั้นเราเพียงสูด...เลยรู้สึกว่าทำได้ก็ทำ ก็เลยทำมาเรื่อยๆ แล้วตอนนั้นก็แบบทำอะไรที่ชอบ เราไม่หยุดหรอก” (คุณเจ็ด)

“มันมีส่วนมาก คือมันเหมือนกับว่า เวลาที่ผู้หญิงแต่งตัว กับผู้หญิงอยู่บ้านเฉยๆ อะ เสื้อยืดตัวหนึ่ง กางเกงขาสั้นนั่งกินไอติมอยู่หน้าทีวี คือไม่จำเป็นต้องหวังสวย แต่ขึ้นไปงานที่หนึ่ง เข้าใจฟิดปะ...คอตั่งชั้นคือดาวนะจ๊ะ มันเป็นฟิดนั้น...อินเนอร์ที่มันจะช่วยดึงออกมา มันช่วยดึงความมั่นใจออกมา” (คุณแปด)

“เหมือนเป็นการ take attention ที่จะให้คนหันกลับมามองว่าบางครั้งการที่เราเรียกร้องในรูปแบบปกติ บางครั้งมันไม่สามารถที่จะ take attention จากคนทั่วไปได้...เหมือน

เราใส่เสื้อผ้าปกติดีออกไป ในการเรียกร้องหรือในการแสดง หรือทำอะไรก็แล้วแต่ คนจะสนใจเราแค่จุดหนึ่ง หรือถ้าเราแตรัก หรือว่าเราใช้เสื้อผ้าหน้าผมเข้ามาเป็นตัวช่วยในการ take attention คนจะมองเรามากขึ้น คนจะให้ความสนใจเรามากขึ้น” (คุณหนึ่ง)

“ชุดมันก็ช่วยนะมันทำให้เรารู้สึกมี Power ขึ้น เพราะว่าปกติแล้วก็ไปในสมมติคนธรรมดาคนก็ไม่สนใจเราโน้นนี่นั่น มันก็จะเป็นแบบ Nobody ในสังคม แต่พอไปปู้บด้วยความที่มันต้องเรียเตอร์ คนก็จะมองเรา...เราก็จะเลือกว่าเราจะอายหรือว่าเราจะไปต่อเข้าใจปะ” (คุณห้า)

“เรารู้สึกว่ามันแอดวานซ์ มันทำให้เรารู้สึกมั่นใจมากขึ้น มัน Confident มากขึ้น...ความ emotional ต่าง ๆ มันก็มาพร้อมกับการแต่งองค์ทรงเครื่อง” (คุณหก)

“ถ้าเกิดเป็น (ชื่อแตรักควีน) ก็ถือว่าความมั่นใจ ความ confident ความ Glamour...การที่เราแต่งหญิงไปในที่บางที่ เรามี power มากกว่า คนให้ความสนใจมากกว่า” (คุณเก้า)

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแตรักควีน

ในประเด็นของการแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์แตรักควีน ผู้วิจัยจะขออธิบายในมุมมองของการพัฒนาหรือให้ในสิ่งที่ดีกว่าจากเดิมของเหล่าผู้ร่วมวิจัยว่าเมื่อพวกเขาได้อยู่ในวงโคจรของแตรักควีนแล้วตนเองและสังคมดีขึ้นอย่างไร โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาสังคม ดังนี้

ตอนที่ 4.1 แนวทางการพัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่งแตรักควีน

4.1.1 การรับรู้ความสำคัญของตนเองในสังคมโลก

แนวทางการพัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่งแตรักควีน สามารถพัฒนาตัวของผู้ร่วมวิจัยเอง ทั้งในเรื่องของการได้เปิดมุมมองโลกทัศน์ กล่าวคือ การได้มารู้จักกับแตรักควีนทำให้ผู้ร่วมวิจัยนั้นเปิดมุมมอง และพบเจอกับสิ่งใหม่ และเข้าใจความหลากหลายที่มีสังคม นอกจากความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการทำความรู้จักกับแตรักควีนแล้ว ผู้ร่วมวิจัยยังได้มีโอกาสเปิดประสบการณ์การทำงานกับแตรักควีนในต่างประเทศ ซึ่งทำให้ตัวของผู้ร่วมวิจัยเอง ได้เรียนรู้และเห็นสังคมการทำงาน และกลุ่มแฟนคลับผู้ชื่นชอบแตรักควีน และพร้อมที่จะสนับสนุน

แดร์ริคควีนอีกด้วย ทั้งการทำงานที่เป็นมืออาชีพ การดูแลผู้ร่วมวิจัยเยี่ยงศิลปินคนสำคัญ สะท้อนถึงการยกย่องและเห็นคุณค่าศิลปะของแดร์ริคควีน

“เราเจออะไรที่ใหญ่ขึ้น เปิดโลกเรามากขึ้น ทำให้เราเรียนรู้มากขึ้นด้วยซ้ำว่า การที่เจอสังคม เราเจอสังคมแบบไหนบ้าง ทั้งคนที่รักเรา คนที่ไม่ได้รักเรา เราจะใช้ชีวิตกับสิ่งนั้นยังไง ...เราได้เข้าสังคม เราได้แชร์ความรู้ ได้เห็นว่าเป็นแดร์ริคเป็นยังไง เป็นเกย์เป็นยังไง แล้วถ้าจะเป็นทรานส์เป็นยังไง คือมันทำให้เรารู้จักใจ คือถ้าเราไม่ได้แต่งแดร์ริคเราก็ไม่รู้ว่าเราจะได้ช่วยชวยายสิ่งพวกนี้รึป่าว เราอาจจะยังเป็นเราที่ซื่อๆ ไม่กล้าเลยด้วยซ้ำเลย” (คุณสอง)

“ทำให้เราได้รู้จักวัฒนธรรม ที่คนเขา appreciate แดร์ริคด้วยนะ ในต่างประเทศ เขายกยอปอปั้น เหมือนเราเป็นดาราเลยนะ แบบมีบริษัทมารับ เช่าโรงแรมให้อยู่ เหมือนเป็นดาราคนนึงอะ เรารู้สึกว่า...เคยทำงานกับที่อื่นเหมือนกัน เคยทำงานกับที่ไทย ก็รู้สึกว้าว เอ้า ก็แค่นางโชว์มาแสดง ก็ให้ค่าตัวเขาไปสิ สามพันอะไรก็ว่ากัน ไปสิงคโปร์นี่แบบ นึกว่าตัวเองเป็นดารา เราก็ได้เจอสังคมต่างประเทศ คนอื่นก็แบบ แต่ด้วยความที่เราเจอผู้ชมที่เขารักแดร์ริคด้วยแหละ ที่ว่าคนเขารอคิดแดร์ริคอยู่แล้ว มันก็แบบเต็มเต็มมาก เหมือนวงการบันเทิงต่างประเทศอะเนาะ ว่าที่สิงคโปร์เขาทำงานกันยังไง ว่าแบบเธอเป็นเหมือนดาราเลยนะ เธอมาช่วยแสดงให้ ฉันทก็จะตอบแทนด้วยสิ่งนั้นสิ่งนี้ ก็ทำให้เรารู้จักสังคมมากขึ้น เรียนรู้มากขึ้น” (คุณสอง)

4.1.2 การรับรู้ศักยภาพที่มีในตนเอง

การได้เข้ามาอยู่ในวงการแดร์ริคควีน ทำให้ผู้ร่วมวิจัยเปิดโอกาสให้ตัวเองได้ทำในสิ่งที่อยากทำ อีกทั้งยังได้เรียนรู้ถึงศักยภาพของตัวเอง ว่าเราก็มีความสามารถไม่แพ้คนอื่น ๆ เรียนรู้ด้านดีของตัวเอง อีกทั้งยังได้เรียนรู้ว่าเราควรดำเนินชีวิตบนฐานของความสุขที่เรามอบให้กับตัวเอง เมื่อเรามีความสุข เราก็จะสามารถมอบความสุขนั้นให้แก่ผู้อื่นต่อไปได้

“พี่ก็จะไม่รู้ว่ตัวเองสวย ว่าฉันเป็นคนสวยได้นะ สองคือ (ชื่อแดร์ริคควีน) เป็นคนแต่งหน้าเก่ง อ่า เป็นคนแต่งหน้าเก่ง สามคือนางเป็นคนแสดงเก่งมาก คือลิปซิงค์เป๊ะมา ใช้อินเนอร์ ใช้อะไรอย่างเงี้ย ได้เหมาะเจาะ เหมาะควร...สอนให้พี่ทำงานอยู่บนความสุขของตัวเอง ถ้าตัวเองมีความสุขได้ปีปี ความสุขนั้นมันจะสามารถส่งต่อให้ผู้อื่นได้เว้ย มันเป็น energy เป็นพลังบวกที่เราต้องสร้างให้กับตัวเองก่อนเราถึงจะมอบสิ่งนั้นให้ผู้อื่นได้เว้ย” (คุณแปด)

4.1.3 การรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่น่าพึงพอใจ

นอกจากนี้การแต่งแดริคควีน มักเป็นที่สนใจของสังคมและผู้พบเห็น ซึ่งในความสนใจดังกล่าวมีทั้งความชื่นชม ความสงสัย และความไม่พึงพอใจ โดยได้รับความเห็นทั้งทางบวกและทางลบ การแต่งแดริคควีนช่วยให้ผู้ร่วมวิจัยสามารถรับมือและจัดการกับอารมณ์ เมื่อต้องพบเจอกับสถานการณ์ที่ตนถูกตัดสิน และไม่ถูกเคารพในพื้นที่ของตนเองได้ดี

“ส่วนใหญ่ก็จะเป็นพวกคีย์บอร์ดออนไลน์แบบนี้แหละ แต่ถ้าเจอด้วยตัวเองก็จะตอบว่า แต่งด้วยตัวเองคะถ้าไม่ชอบก็ไปคะ ไซ้ใหม่บางทีแบบไม่ชอบก็ไม่ต้องดูคะ ไม่ต้องยุ่งคะ โลกออนไลน์มีอะไรให้เสพตั่งเยอะ ทุกคนสามารถเลือกได้ว่าชอบ ไม่ชอบไม่ใช่ว่าคุณไม่ชอบแล้ว คุณจะเข้ามาตำ อันนั้นนะคุณผิดปกติไม่ใช่ฉันแล้วแหละ...บางคนยิ่งเถียงยิ่งเอาใหญ่ บางทีเราก็คพูดว่าฉันก็ทำให้ตัวฉันนะ ถ้าเธอไม่ชอบก็ไม่ต้องมาสนใจ ” (คุณสอง)

“แต่หลาย ๆ คน พอเราดูหลาย ๆ ครั้งที่เราดู...เราชอบเอาความต้องการของเราไปใส่ในตัวศิลปิน เราเห็นแล้วเรารู้สึกว่าทำไมสะโพกไม่ใหญ่ขึ้น ทำไมเอวไม่ใหญ่ขึ้น สำหรับพี่ไม่เคยฟังเสียงพวกนั้นเลย” (คุณแก้ว)

“ถ้าสมมติว่าคนเขาชมเรา เขาชอบเราอยู่ในใจ แต่ถ้าเขาตำเราเนีย เขาก็ชอบเราอยู่ในหัวเขา นึกออกปะ แต่ทั้งหมดทั้งมวล ถือว่าเป็นแฟนทั้งหมด เพราะ spend your time on me เสียเวลากับชีวิตมึงกับเรื่องของกูเนีย จะตำจะชมก็ขอบคุณคะ เข้าใจมะ ถือว่าได้หมดไม่ติดคนเกลียด ๆ บ่น ๆ เนี่ยรู้เรื่องดีกว่าคนชอบกูอีก !!! (หัวเราะ) นึกออกปะ คือมึงอยู่ใต้เตียงกูหรือเปล่า?” (คุณเจ็ด)

4.1.4 การสร้างอาชีพจากการแต่งแดริคควีน

การเป็นที่รู้จักของแดริคควีน ยังช่วยสามารถสร้างงานสร้างอาชีพ และทำให้สังคมยอมรับตัวเราและงานที่เราทำได้ด้วย มันช่วยสร้างความสนใจให้แก่คนในสังคมได้ คนในสังคมสนใจเรา สนใจสิ่งที่เราทำ ไม่เพียงแต่เฉพาะอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้จุดนี้การนำเสนอแนวคิด ทัศนคติต่างๆ แล้วผู้คนที่หันมาสนใจสิ่งที่เราอยากจะทำสื่อสารได้

“แล้วเราก็มองว่ามันก็เป็น identity ของเราอะ เออที่จะทำให้คนรู้จัก และยอมรับ กับผลงานของเรามากขึ้น...เหมือนแพลนการเปิดร้านเปิดแบรนด์ มันอยู่ในแพลนเราแล้วแหละ แต่ ว่าเหมือนพออันนี้ เหมือนสารกระตุ้นมากกว่า” (คุณหนึ่ง)

ตอนที่ 4.2 แนวทางการพัฒนาสังคมจากประสบการณ์แต่งแดร์คควีน

4.2.1 แนวทางการพัฒนาสังคมแดร์คควีนจากประสบการณ์การแต่งแดร์คควีน

การเกื้อกูลสนับสนุนกันภายในกลุ่มแดร์คควีน

การพัฒนาในกลุ่มของแดร์คควีนด้วยกันเองนั้น มีทั้งกลุ่มของผู้ร่วมวิจัยอยู่แล้ว และกลุ่มผู้ที่สนใจอยากจะทำแดร์คควีน ตามที่เคยได้กล่าวไว้ข้างต้นว่า แดร์คควีนไม่มีตำราหลักสูตร หรือวิชาเรียน หากจะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับแดร์คควีน ก็ต้องถามจากแดร์คควีนเอง ฉะนั้นแล้วเหล่าผู้ร่วมวิจัยของเราจะทำหน้าที่เป็นผู้สอนและให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการแต่งแดร์คควีน แก่ผู้ที่สนใจ ในการเริ่มต้น ไม่ว่าจะเป็นการเรียนเตรียม ทักษะที่ควรมี เจือปนๆ หรือแม้กระทั่งเทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการปรับเปลี่ยนร่างกาย เพื่อให้การแต่งแดร์คควีนนั้นสมบูรณ์ขึ้น เช่น นมปลอม การเหลาสะโพก เทคนิคการแต่งหน้า ทำผม ฯลฯ

“เด็ก ๆ มาหา มาขอคำแนะนำ อยากจะเริ่มแต่งแดร์คควีนทำยังไงดีครับ... สมมุติบางที่ชอบเด็กคนนี้นั้นตั้งใจทำดี มันเริ่มแต่งแดร์ค มันเริ่มแต่งหน้า เราเห็นว่าเขียนคิ้วแบบนี้ อี้นี้คิ้วเหินแล้วแหละ เกินความเป็นคิ้วแล้ว เราก็ถูกสาวเอาตรงนี้ลงไหนลูก ตรงนี้นะเพิ่มไฮไลท์ตรงนี้ ให้คิ้วอยู่ประมาณอย่างนี้ หนูจะได้รูปหน้าที่สวยงามมันจะเข้ากับตาของหนูพอดี หรืออะไรประมาณนี้ตรงไหนที่เขาทำแล้วเรารู้สึกว่ามันยังไม่เข้าที่ เราก็จะให้คำแนะนำ” (คุณสาม)

การร่วมกันสร้างภาพจำใหม่ให้แก่แดร์คควีน

นอกจากนี้ส่วนสำคัญในการนำเสนอของแดร์คควีน จะขาดไม่ได้เลยคือการสร้างพื้นที่ กล่าวได้ว่าสังคม หรือสื่อไม่ได้ยกระดับของแดร์คควีนเท่าที่ควร ไม่ได้ได้รับความสนใจในสื่อหลัก และยังคงถูกสร้างภาพจำให้เป็นไปในทิศทางของความตลกขบขัน

“ฟอร์มของแดร์คควีน มันอยู่ในประเทศไทยนานแล้วแหละ แล้วที่จับต้องได้ที่แล้วที่คนไทยรู้สึกว่าย่ปี้กับมัน มันอยู่ในภาพยนตร์ อาทิเช่น เรื่องหอแตรวแตก ปล้นนะยะ อะไรประมาณนั้น นั่นคือฟอร์มที่วงการบันเทิงในประเทศไทยพยายามสร้างทำให้กลุ่มเหล่านี้เป็นแบบ

นั่น...เป็นภาพจำว่ากระเทยเหล่านี้เป็นกระเทยตลก กระเทยแต่งตัวบ้า ๆ บอ ๆ แต่ไม่สร้าง หรือพยายามให้ภาพของแดร็กไทยเป็นเชิงศิลปะเลยซักที” (คุณแปด)

ฉะนั้นแล้วการที่เหล่าแดร็กควีนจึงพัฒนายกระดับแดร็กควีนให้สังคมได้เห็นคุณค่าและความเป็นศิลปะเสียเองจึงถูกหยิบยกขึ้นมา กล่าวคือ การพัฒนาสังคมของแดร็กควีนมีตั้งแต่การให้โอกาสกันและกันในการสร้างงานสร้างอาชีพ ให้เหล่าแดร็กควีนสามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ อีกทั้งยังยกระดับของการโชว์ ด้วยเวทีและแสง สี เสียง ที่ส่งให้การแสดงของเหล่าแดร็กควีนนั้นน่าตื่นตาตื่นใจ น่าชมมากขึ้น สมเกียรติของความเป็นศิลปะ การสร้างพื้นที่เหล่านี้ไม่เพียงแต่จะช่วยส่งเสริมการประกอบอาชีพของเหล่าแดร็กควีนเท่านั้น ยังเสริมทางด้านจิตใจ ให้แดร็กควีนได้มีที่พึ่งพิง ให้รู้สึกเหมือนที่แดร็กควีนผู้สร้างรู้สึก ให้รู้สึกว่านี่เป็นที่ของเราจริงๆ

“สองปีที่แล้ว ได้ทำอีเวนต์หนึ่ง ชื่อว่า Drag for the very first time ก็คือจัดอีเวนต์ขึ้นมา เป็นอีเวนต์แดร็กครั้งแรก แบบกอบโกยบุคลากรแดร็กหลาย ๆ คน...เราแต่งแดร็กครั้งแรกใช้ใหม่ for the very first time ซึ่งหลังจากนั้นอะ มีน้อง ๆ เป็นสิบคน ทักมาขอบคุณเราขอบคุณที่เราสร้างอะไรอย่างนี้ขึ้นมา มันทำให้เขารู้สึกว่า เขากล้าทำในสิ่งที่เขาอยากทำ ได้เป็นตัวของตัวเองขึ้นมา ได้สร้างคาแร็คเตอร์อะไรอย่างเงี้ย ซึ่งเรารู้สึกว่าแบบ เราก็ดีใจที่ได้ทำ สำหรับการสร้างเพจสร้างกลุ่ม มันไม่ใช่พื้นที่ที่คนมาคุยเรื่องรายการเฉย ๆ แล้วยกจบ” (คุณสอง)

“มันเป็นงานหลัก มันหาผลประโยชน์แน่นอน แต่ เอ่อ...ร้านโรง ๆ เล็ก ๆ คุณหาเดียวของพี่ อยู่ไม่ได้ขนาดนี้ถ้าหากว่าเราไม่ได้สร้างคุณค่าทางจิตใจ ให้กับน้อง ๆ...แล้วตอนนี้เราก้สร้างอาชีพให้น้อง ๆ อ่า...คนในชุมชนมีงาน สร้าง career ขึ้นมา คุณภาพชีวิตดีขึ้น ส่งเสริมสังคม” (คุณเจ็ด)

“เรารู้สึกว่ามันไม่มีคลับไหนที่แดร็กควีนมีความสำคัญที่แบบ ในเวย์ของเรา เราเห็นหลายที่แล้วที่แดร็กมีเวทีแต่ว่า เจ้าของอะเป็นแดร็กหรือเปล่า เจ้าของมีมุมมองให้ไฟแสงสีเสียงมันดีเพื่อการแสดงหรือเปล่า กูทำเองเลย กูอยากสร้างเวทีขึ้น กูทำเวทีนั้นเลย...ถ้าพี่จะสร้างเวที มันจะต้อง on ศิลปะ ต้องทำให้เขาโชว์ได้ดีที่สุด พอเราเป็นเจ้าของ แต่งแดร็กควีนด้วย เราต้องคำนึงถึงทุกอย่างแล้วทำให้มันสมเกียรติกับศิลปะที่เราทำ” (คุณเก้า)

4.2.2 แนวทางการพัฒนาสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดร์กควีน

การแบ่งปันความสุขจากแดร์กควีนสู่สังคม

ไม่ใช่เฉพาะในวงสังคมของเหล่าแดร์กควีนเท่านั้นที่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น เหล่าผู้ร่วมวิจัยแดร์กควีนของเราก็ได้พัฒนาสังคมผ่านการแต่งแดร์กควีนด้วย เพราะ แดร์กควีนใหญ่ เสียงดัง ใครเห็นก็สะดุดตา เฮฮา และร่าเริงจะนั้นแล้วจึงสามารถสร้างความสุข และความตื่นตาตื่นใจให้แก่ผู้พบเห็น และแดร์กควีนยังถูกใช้เป็นกระบอกเสียงสำคัญในการบอกกล่าวกับสังคม ไม่เฉพาะแต่ประเด็นของแดร์กควีนเท่านั้น หากแต่ประเด็นทางสังคมมากมาย เพราะแดร์กควีนคือ มนุษย์คนหนึ่ง ในฐานะของมนุษย์คนหนึ่งที่เราควรได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับมนุษย์คนอื่น ๆ

สังคมไทยมักสอนลูกหลานของเราว่า สถาบันเทิง ผับ บาร์ เป็นสถานที่ที่โคจรไม่ควรเอาตัวเข้าไปยุ่ง คนที่ไปที่เหล่านั้นหรืองานในที่เหล่านั้นมักเป็นคนไม่ดี จากคำสั่งสอนดังกล่าว เป็นจริงดังที่ผู้ใหญ่กล่าวมาหรือไม่ เหตุใดทั้งที่รู้ว่าไม่ควรไปจึงไป นั้นเพราะว่าที่นั่นมีความสุข แดร์กควีนมอบพื้นที่แห่งความสุข ให้แก่ผู้คนผู้เหนื่อยล้าจากงาน ออกหัก หรือหัวเสียจากอะไรบางอย่าง ได้เข้ามาลืมช่วงเวลาแยะ ๆ เหล่านั้น โดยการแบ่งปันสุขจากที่ตัวเองมีส่งต่อไปยังผู้ที่รับชมพวกเขา ให้มีความสุข สนุกสนาน และลืมความทุกข์ไปพร้อม ๆ กับเหล่าแดร์กควีน เดิมพลังเพื่อให้ผู้คนที่เหนื่อยล้าได้กลับไปใช้ชีวิตของพวกเขาต่อไป เช่นนั้นแล้วผู้คนที่เหล่านี้ยังจะเป็นคนที่ถูกดูแลจนว่าเป็นคนที่ไม่ควรคบหาหรือไม่ การที่เหล่าแดร์กควีนแบ่งปันความสุขที่พวกเขามีให้แก่สังคม แล้วสังคมแบ่งปันอะไรคืนกลับไปบ้าง

“เราสร้างความสุขให้เขา เขามีความสุขเขาก็กลับมาหาเรา เราก็รู้สึกแฮปปี้ที่มีความรู้สึกชื่นชอบเรา แล้วร้านก็ได้ประโยชน์ด้วยจากการที่คนมาดูโชว์ของเรา” (คุณสาม)

“ความตระหนักมันชี้ให้เห็นเรื่องเดียวกันคือมันมีอาชีพสุจริตอีกเยอะมากในโลกนี้เข้าใจปะ ที่คุณค่ามันไม่ได้ด้อยไปกว่าการทำงานออฟฟิศหรือว่าการทำงานอยู่ในรัฐสภา ถ้าทุกคนเสียภาษีเหมือนกันเข้าใจปะ นี่ประกอบอาชีพกลางคืนเป็นนักแสดงตอนกลางวันก็เสียภาษีเหมือนกัน เพราะฉะนั้นคุณค่ามันคือเหมือนกัน เพราะมันคืออาชีพสุจริต” (คุณสี่)

“จะเป็นศิลปินในรูปแบบใดก็ตามแต่ ถ้าการแสดงออกของคุณให้คนอื่นทำให้คนอื่นมีความสุข ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนทำเออะอะ อาชีพอะไรก็ได้มันนะ ทำเออะอะแต่จะมีสักกี่อาชีพในโลกใบนี้ที่ทำให้คนอื่นมีความสุข... พี่มีแฟนคลับเป็นคนอายุมากก็มี แฟนคลับที่เป็นเด็กก็มีหมดเลย มีเด็กมัธยมส่งข้อความมาอยากให้แม่สอนหนูบ้าง แล้วก็มีป้าแก่ ๆ ส่งข้อความมาฉัน

ขอบคุณมากเลย คุณทำให้ฉันนอนยิ้มมีความสุข ที่ได้รับข้อความทุกประเภทจากทุกคนมีตั้งแต่ บราซิล เม็กซิโก สเปนมาหมดเลยทุกประเทศทั่วโลกส่งมาหาพี่เต็มไปหมด” (คุณสี่)

การรณรงค์ประเด็นทางสังคมต่างๆ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ปัจจุบันมีผู้คนมากมายบนสื่อสังคมออนไลน์ หลายคนใช้เวลาหลายชั่วโมง บนหน้าจอมือถือ ไอแพด หรือ laptop เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสาร ฉะนั้นแล้วกลุ่มแตรีกควีนจึงมีความพยายามที่จะเผยแพร่ความเข้าใจเกี่ยวกับแตรีกควีนให้คนในสังคมได้เข้ามาเรียนรู้และเข้าใจ แตรีกควีน มองแตรีกควีนเป็นสิ่งธรรมดา หรือการรณรงค์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสังคม เช่น สิทธิมนุษยชน, Save Sex, Trans Right, สิทธิความเป็นพลเมือง ฯลฯ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างความตระหนักถึงความเท่าเทียมกันในฐานะของคนคนหนึ่ง

“เป็นแอดมินอยู่ Drag Race Thai Fan...เราสร้างพื้นที่ขึ้นมา ให้คนอะ ชอบรายการเป็นแฟนคลับรายการ แต่ที่นี่เรารู้สึกว่าเราไม่ได้บีวให้แฟนคลับ เราบีวให้ทุกคนอะ เข้าใจในวัฒนธรรม หรือรู้จักกับวัฒนธรรมแตรีกมากขึ้น” (คุณสอง)

“ถ้าเกิดดูในไอจีเรา ก็จะมีในสตอรี่อันหนึ่ง ที่เราเขียนว่า Advocacy ซึ่งมันสำคัญสำหรับเรา คือเราก็จะออกมาทำการกุศลตลอด ไม่ว่าจะ เป็นของ Love Foundation ที่พูดถึง HIV ตอนนี้ทำของ แหม่ไทยแก่ทำดี (ไทยแก่แหม่ทำดี) ของพี่ป้อมแป้ม คือเราจะทำ charity ตลอด เออ สร้าง awareness เกี่ยวกับ Save Sex ตลอด ซึ่งสำคัญมากคือ เราจะเป็นคนที่มีรณรงค์เรื่อง sex ตลอดให้มันเป็นเรื่องธรรมดา แล้วมันก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าอาย ถ้าเด็กวันรุ่น ทุกคนมีเซ็ก แต่ว่ามันไม่ได้ปลอดภัย มันดีกว่าไหม ถ้าเราพูดให้เป็นเรื่องธรรมดาแล้วให้เขา have sex responsibility แล้วมันแบบจะได้ใช้ชีวิตได้แบบคุ้มค่า แล้วก็เราก็จะพูดเรื่อง Trans Right ตลอด เพราะว่าเราคิดว่ามันไม่โอเคที่สาวประเภทสองเขาไม่มีสิทธิเลือกว่าเขาจะใช้คำว่านายหรือนาง ใน passport หรือ ID เรารู้สึกว่ามันเป็นการตบหน้าทุก ๆ ครั้งที่เขาเดินผ่านสนามบินแล้วเขียนว่า Mister ถ้าเกิดเขาจะใช้คำว่า Miss ทำไมเรามีสิทธิอะไรที่จะต้องมาทำให้แบบนี้ มันไม่ถูกต้อง หรือในเรื่องรัฐบาลตอนนี้ ทุกคนที่สิทธิที่จะมี free speech ทุกคนที่สิทธิที่จะไม่กลัวรัฐบาล เพราะว่า รัฐบาลทำงานให้กับเรา (เน้นเสียงๆ) เราไม่ทำงานให้รัฐบาลนะคะ มึงเอาภาษีของเราเนี่ยมาเป็นเงินเดือนของมึง ทำไมต้องกลัวมึง เรารู้สึกเหนื่อยกับการกลัวมาก เรารู้สึกว่าเราอยู่ในประเทศที่ไม่ใช่ communism เพราะฉะนั้นการที่นักศึกษาออกมาพูด เป็นสิ่งที่ดีมาก แล้วก็ เราไม่ควรให้ความกลัวมาครอบงำชีวิตเรา” (คุณเก้า)

การย้ำเตือนความหลากหลายของมนุษย์

การมีอยู่ของแดริคควีนยังช่วยสร้างความตระหนักให้โลกใบนี้เห็นว่าโลกนี้คือ ความหลากหลาย กล่าวคือมนุษย์นั้นสามารถสร้างตัวเองได้ด้วยตัวเอง ไม่มีใครเหมือนกัน และไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ทุกคนเกิดมาแตกต่างกันอยู่แล้ว มีทั้งคนเตี้ย คนสูง คนอ้วน คนผอม มากมายเต็มไปหมด จะให้เหมือนกันคงเป็นไปได้ แต่ริคควีนไม่ตัดสินคน ว่ามนุษย์คนเป็นแบบ ไหน แต่ทำให้เห็นว่าเราหลากหลาย เราแตกต่างกัน แต่เราก็สามารถอยู่ร่วมกันได้ สามารถสร้างความสุขให้แก่กันและกันได้ และแดริคควีนมองเพียงว่า เราเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ไม่ได้มาแบ่งแยก เพศว่าใครเป็นหญิง ใครเป็นชาย ทำสิ่งนั้นได้ ทำสิ่งนี้ไม่ได้ แดริคควีน ได้ทำลายเรื่องเพศลง ทำให้ สังคมเห็นว่า ความเท่าเทียมมันควรเกิดขึ้นกับคนทุกเพศ

“มนุษย์ทุกคนสามารถที่จะสร้างสรรค์ตัวเองได้ด้วยตัวของตัวเอง ในโลกของ Drag Queen ไม่มีผิด ไม่มีถูก เพราะฉะนั้นเป็นอะไรก็ได้ขอให้เธอสื่อสารกับคนอื่นได้ก็พอ นั่นคือ สิ่งที่มีนัยกำลังจะบอกโลกใบนี้ ว่าให้เปิดใจรับทุกอย่างเลยนะ โดยเฉพาะตอนนี้เราพูดถึงแค่คำว่า diversity inclusivity คือทุกอย่างมันฟ้องว่าถ้าทุกอย่างมัน all include รวมหมดไม่แบ่งแยกเพศ ไม่ว่าจะเป็ชปไหนทรงไหน อ้วน ผอม ดำ เตี้ย สูง ยาว ขาว ดำ รวมหมด แล้วนี่แหละคือโลกของ ไดเวอร์ซิตี ก็คือความหลากหลาย ในการรวมนั้นคือมีครบหมดไม่ว่าจะเป็นสูง ต่ำ ดำ ขาว เตี้ย อ้วน ผอม จีน แยก ฝรั่ง ไทยเนี่ยคือแจ่ง นี่คือนโลกใบใหม่ที่ที่มองว่ามันอยู่ด้วยกันได้” (คุณสี่)

“ถ้าเราจะพูดถึงเรื่อง Equality อย่างเงี้ย ยังจะคุยวันนี้ก็อยากเป็นผู้ชายเธอก็ เป็นผู้ชายได้ วันนี้ก็อยากเป็นผู้หญิงแกก็เป็นผู้หญิงได้ ก็เป็นผู้หญิงไป ทั้งนี้มันไม่มีแบบชอบช่าย แม้กระทั่งเรื่องเพศ แล้วแต่เรายังพูดได้ถึงความหลากหลายเพศก็เป็นส่วนหนึ่งของความ หลากหลาย...มันทำลายเรื่องเพศ” (คุณห้า)

สรุปได้ว่า แม้อคติของผู้ร่วมวิจัยไม่ได้สวดยหรู หรือโรยด้วยกลีบกุหลาบ แต่เหล่าแดริคควีนก็สามารถสร้างความสุขให้แก่ตนเองได้ แดริคควีนไม่ใช่เพียงนักแสดงที่เต้นกินรำ กิน หากแต่เป็นกลุ่มคนที่ผู้วิจัยขอเรียกพวกเขาว่า “แหล่งพลังงานความสุข” ที่มีให้แก่สังคม พวกเขาสร้างความสุขจากตัวของพวกเขาเอง ด้วยทำทนายครรลองของสังคมอย่างกล้าหาญ พร้อม ความความคิดสรรค์ และการมองเห็นความเท่าเทียมในฐานะของมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งทั้งหมดได้ เรียนรู้จากการสร้างและเป็นอัตลักษณ์ที่พวกเขาสร้างขึ้น แล้วพร้อมที่จะเติมเต็มความสุขให้แก่

ผู้คนในสังคม อีกรั้ทั้งเข้าไปปลดเปลื้องความทุกข์ของคนเหล่านั้นให้จางหายไปพร้อมกับคลื่นซึ่งล้างเครื่องสำอาง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แดร์คควีน : อัตลักษณ์และคุณค่า ผู้การพัฒนาดตนเองและสังคม ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจความหมายของแดร์คควีน และความหมายของการแต่งแดร์คควีน ที่มีต่อผู้ที่มีประสบการณ์แต่งแดร์คควีน ทำความเข้าใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดร์คควีน และค้นหาแนวทางการพัฒนาดตนเองและสังคมผ่านประสบการณ์การแต่งแดร์คควีน

สรุปผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีวิทยาเชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological Study) แบบ ทรานส์เซนเดนทัล (Transcendental Phenomenology) โดยทำการเก็บข้อมูลจากผู้ร่วมวิจัยที่มีประสบการณ์แต่งแดร์คควีนโดยตรง เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ชีวิตก่อน และขณะแต่งแดร์คควีน ค้นหาแก่นประสบการณ์ของการแต่งแดร์คควีน ทำความเข้าใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์และลักษณะของการแต่งแดร์คควีน ศึกษาปัจจัยเงื่อนไขที่นำไปสู่การตัดสินใจแต่งแดร์คควีน รวมถึงศึกษาคุณค่าที่เกิดจากการแสดงอัตลักษณ์ของแดร์คควีน และแนวทางการพัฒนาดตนเองและสังคมผ่านประสบการณ์การแต่งแดร์คควีน โดยวิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ร่วมกับการสังเกตกับผู้ที่มีประสบการณ์แต่งแดร์คควีนโดยตรง จำนวน 9 คนจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนด (Inclusion Criteria)

ผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ร่วมวิจัย เป็นส่วนที่สรุปเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตก่อนหน้าที่จะมาเริ่มแต่งแดร์คควีน ซึ่งไปด้วยประสบการณ์วัยเด็ก การยอมรับและเลี้ยงดูจากครอบครัว การศึกษา การรู้จักและเริ่มแต่งแดร์คควีน เพื่อใช้ทำความเข้าใจประสบการณ์ก่อนหน้าที่จะมีโอกาสอิทธิพลต่อการสร้างอัตลักษณ์แดร์คควีนของผู้ร่วมวิจัย

ส่วนที่ 2 ความหมายและลักษณะของแดร์คควีน ซึ่งพบว่าแดร์คควีนเป็นวัฒนธรรมที่มีความลึกลับและเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัย โดยในปัจจุบันแดร์คควีนมีการผสมรวมเข้ากับงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ การแสดง และแฟชั่น ทำให้ลักษณะของแดร์คควีนในปัจจุบันมีความเป็นนามธรรมและยืดหยุ่นในการแสดงออกมากขึ้น นอกจากนี้การแต่งแดร์คควีนยังมีความหมายต่อตัวผู้ร่วมวิจัย เช่น การรักตัวเอง การเติมเต็มจินตนาการ การได้ผ่อนคลายตนเองจากความเครียด เป็นต้น

ส่วนที่ 3 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ โดยในการค้นพบอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัยนั้นได้ผ่านการเปิดประสบการณ์ การเรียนรู้ทำความเข้าใจ การค้นหาอัตลักษณ์ด้วยตัวเอง และนำไปสู่การค้นพบอัตลักษณ์ของตนในที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วยเงื่อนไขภายในตัวของผู้ร่วมวิจัย เช่น การยอมรับตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อ และการสร้างบุคลิกแดริคของตนเองอันมาจากรสนิยมและประสบการณ์ก่อนเริ่มแต่งแดริคควีน เป็นต้น และเงื่อนไขภายนอกตัวของผู้ร่วมวิจัย เช่น การเลี้ยงดูจากครอบครัว ประสบการณ์วัยเด็ก ทุนทรัพย์ และเทคนิคการปรับเปลี่ยนร่างกาย เป็นต้น โดยทั้งหมดรวมกันนำไปสู่แก่นประสบการณ์ของการแต่งแดริคควีนของผู้ร่วมวิจัย ซึ่งผู้วิจัยพบว่าแก่นประสบการณ์ที่ทุกคนมีส่วนร่วมกันคือ ระดับความพอใจที่ตนเองมีต่อตนเอง ซึ่งสะท้อนผ่านอัตลักษณ์แดริคที่ผู้ร่วมวิจัยสร้างขึ้นมาบนความพึงพอใจในแบบที่ตนเองอยากเป็น

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีนชี้ให้เห็นถึงการพัฒนาคุณภาพการดำเนินชีวิตของตัวผู้ร่วมวิจัยว่า เมื่อแต่งแดริคควีนแล้วชีวิตของตนเองดีขึ้น และพัฒนาอย่างไรบ้าง นอกจากนี้การแต่งแดริคควีนยังช่วยพัฒนาในการสร้างอาชีพและช่วยเหลือกันภายในสังคมของแดริคควีน อีกทั้งยังส่งเสริมและสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันของมนุษย์ผ่านการแต่งแดริคควีนอีกด้วย

อภิปรายผล

การศึกษาประสบการณ์การแต่งแดริคควีนครั้งนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 3 ประเด็น ได้แก่ เพื่อทำความเข้าใจความหมายของแดริคควีน และความหมายของการแต่งแดริคควีนที่มีต่อผู้ที่มีประสบการณ์แต่งแดริคควีน ทำความเข้าใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดริคควีน และค้นหาแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมผ่านประสบการณ์การแต่งแดริคควีน โดยนำเสนอผ่านประเด็นดังนี้

ส่วนที่ 1 การนิยามความหมายและลักษณะของแดริคควีน

ส่วนที่ 2 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย

ส่วนที่ 3 แนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีน

ส่วนที่ 1 การนิยามความหมายและลักษณะของแดรีคควีน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ร่วมวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ ความหมายและลักษณะของแดรีคควีน และความหมายของแดรีคควีนที่มีต่อตัวผู้ร่วมวิจัยเอง โดยการอธิบายทั้ง 2 ส่วนนั้นมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัยจากการแต่งแดรีคควีนโดยตรง

ความหมายและลักษณะของแดรีคควีน

จากการวิเคราะห์การให้ความหมายของแดรีคควีนผ่านประสบการณ์การแต่งแดรีคควีนของผู้ที่แต่งแดรีคควีน ผู้วิจัยพบว่าด้วยประสบการณ์ของผู้แต่งแดรีคควีนที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ผู้แต่งแดรีคควีนให้ความหมายและมุมมองต่อแดรีคควีนที่แตกต่างกันออกไป

ผู้ร่วมวิจัยได้อธิบายว่า แดรีคควีน เป็นคำเรียกกัณฐกนักแสดงที่แต่งกายและแสดงออกเลียนแบบเพศหญิง ที่มีมาเมื่อ 20 ปีที่แล้ว และแพร่หลายในต่างประเทศ ซึ่งตลอดระยะเวลาของการมีอยู่ของแดรีคควีนนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไปตามสังคม โดยในอดีตนั้นแดรีคควีนเป็นการแสดงสลับเพศ โดยนักแสดงชายแต่งกายและแสดงบทบาทของนักแสดงหญิง ซึ่งเมื่อวันเวลาผ่านไปความหมายของแดรีคควีนถูกตีความใหม่ ให้มีความเป็นศิลปะและนามธรรมเพิ่มเติม เพื่อขยายขอบเขตของการแต่งแดรีคควีนให้มีความหลากหลายและแปลกใหม่มากขึ้น แต่ยังคงความเป็นการแสดงที่สวมบทบาทอยู่ หากแต่งบทบาทดังกล่าวในปัจจุบัน เป็นบทบาทตัวผู้แสดงสร้างขึ้นมาจาก ไม่ได้แสดงตามบทที่มีผู้อื่นเขียนหรือกำกับไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการอธิบายนิยามความหมายของแดรีคควีน ตามที่บทสัมภาษณ์ของผู้ที่แต่งแดรีคควีน ทั้งจาก อัมภฎายุทธ คุณวิเศษพงษ์ (2561) และ บัณฑิต จันทวรรณ (2019) ที่อธิบายความหมายของแดรีคควีนว่า ปัจจุบันการแต่งแดรีคควีน เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ที่ใช้องค์ความรู้ทางด้านศิลปะในการสร้างสรรค์แดรีคควีนของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งหน้า การแสดง การเต้น และการออกแบบชุด อีกทั้งผู้วิจัยยังพบว่า ในการแต่งแดรีคควีนของแดรีคควีนทุกคนนั้นมีการสร้างอัตลักษณ์แดรีคควีน (Persona) ซึ่งเป็นบุคลิกเฉพาะตัวของนักแสดงที่จงใจสร้างขึ้นมา ซึ่งอาจจะแตกต่าง หรือเด่นชัดขึ้นจากบุคลิกประจำวันของตน เหมือนกับการสร้างตัวละครขึ้นมาใหม่ แล้วใช้อัตลักษณ์นั้นในการดำเนินชีวิตในฐานะของแดรีคควีน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การสร้างอัตลักษณ์ดังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีตัวตน (Self Theory) ของ คาร์ล โรเจอร์ โดยเป็นการแสดงออกที่เกิดจากการตกตะกอนของตอนที่ตนมองเห็น (Self-Concept) ตัวตามที่เป็นจริง (Real Self) และตนตามอุดมคติ (Ideal Self) เนื่องจากการที่บุคคลที่มองเห็นตนเองตามที่เป็นจริงสอดคล้องกับตัวตนตามที่

มองเห็น จะทำให้เห็นตนตามอุดมคติด้วย โดยสะท้อนออกมาจากความรู้สึกมุ่งหวัง กระตือรือร้น มีความพึงพอใจในตัวเอง และนำไปสู่ความพึงพอใจในผู้อื่นด้วย

นอกจากนี้การนิยามความหมายของแดริคควีนผ่านมุมมองทางศิลปะนั้น ทำให้ผู้แต่งแดริคควีนมีอิสระในการแต่งและการแสดงออกอย่างมาก กล่าวคือ เนื่องด้วยธรรมชาติของศิลปะมีความลื่นไหลอยู่แล้ว ศิลปินสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่จะสื่อสารกับสังคมได้อย่างอิสระ ฉะนั้นแล้วในฐานะที่แดริคควีนเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะ ย่อมที่จะมีอิสระในการสร้างสรรค์ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการแต่งหน้าทำผม การปรับสรีระร่างกาย อัตลักษณ์ทางเพศของผู้แต่งแดริคควีน และการแบ่งประเภทของแดริคควีน ไม่มีสิ่งใดเลยตายตัว

อีกทั้งแดริคควีนยังถูกให้ความหมายในการเป็นพื้นที่ที่ให้อัจฉริยะได้แสดงออก บางอย่าง เช่น สร้างความบันเทิง เสียดสีสังคม แสดงจุดยืน เรียกร้องบางอย่าง เป็นต้น โดยแสดงผ่านอัตลักษณ์แดริคควีน

ความหมายของแดริคควีนที่มีต่อตัวผู้ร่วมวิจัยเอง

ในประเด็นความหมายของแดริคควีนที่มีต่อตัวผู้ร่วมวิจัยเองนั้น แดริคควีนมีความหมายของผู้ร่วมวิจัยในแง่ของอารมณ์ ความรู้สึก กล่าวคือ การได้ออกมาแต่งแดริคควีน หรือเพียงรับชมแดริคควีน ก็สร้างความสุขให้แก่ผู้ร่วมวิจัย ซึ่งเมื่อมองลึกลงไป ความสุขนี้มีทั้งความผ่อนคลาย เต็มเต็มจินตนาการ เต็มเต็มส่วนที่ขาดหายไปในชีวิต ความสุขที่ได้ออกมาเป็นตัวเอง ความสุขที่ได้หลีกเลี่ยงความวุ่นวายของชีวิตประจำวันมาเจอกับช่วงเวลาที่ทำให้ตนเองได้พักและคลายความเครียด นอกจากนี้ผู้ร่วมวิจัยยังอุปมาการแต่งแดริคควีน การเผยอัตลักษณ์ของตนเองเป็นดังซูเปอร์ฮีโร่ ที่มีพลังวิเศษ โดยแดริคควีนได้เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมวิจัยได้ทำและเป็นในสิ่งที่ผู้ร่วมวิจัยอยากทำและอยากเป็น ทำให้ผู้ร่วมวิจัยมีความกล้าหาญ ซึ่งความกล้าหาญดังกล่าวมิใช่เพียงแต่กล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองเท่านั้น หากแต่ยังทำให้ผู้ร่วมวิจัยกล้าที่จะเผชิญกับการถูกตัดสินจากสังคม และมีวิธีรับมือจัดการที่เหมาะสมอีกด้วย

จากที่สรุปมานั้นสะท้อนว่าการแต่งแดริคควีนช่วยทำให้ผู้ร่วมวิจัยเห็นคุณค่าในตัวเองตามแนวคิดของ Coopersmith อธิบายว่าเมื่อปัจเจกมีการเคารพ ยอมรับ และให้เกียรติตนเองจากการกระทำของสังคม ปัจเจกก็จะตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง (Stanley, 1981) ซึ่งจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับกระทำของสังคม ในที่นี้จากข้อมูลเบื้องต้น จะพบว่าผู้ร่วมวิจัยหลายคนเริ่มเปลี่ยนแปลงแนวคิดที่มีต่อตนเองเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป เช่น การย้ายภูมิลำเนา การเข้ารับการศึกษา การประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่งผลให้การมองเห็นคุณค่าของตนเองนั้น

เปลี่ยนแปลงไปด้วย ยิ่งไปกว่านั้นการที่ผู้ร่วมวิจัยมีปฏิสัมพันธ์และอยู่ในวงสังคมของแตรีกควีนที่ ยอมรับความแตกต่างหากหลาย ก็ยิ่งทำให้การมองเห็นคุณค่าของตนเองมีมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ Coopersmith ยังอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่เห็นคุณค่าในตัวเองสูงไว้ว่า เป็นผู้ที่มีการรับรู้ เกี่ยวกับตนเองสอดคล้องกับความเป็นจริง รับรู้ความสามารถของตนเอง ใจกว้าง มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์มั่นคงไม่หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม และมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อผู้อื่น ซึ่ง ทั้งหมดนี้สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้ร่วมวิจัยเป็นหลังจากที่ได้มีประสบการณ์แต่งแตรีกควีน โดนผู้ร่วม วิจัยยอมรับสิ่งที่ตัวเองเป็น สิ่งที่ตัวเองชอบ หรืออุปนิสัยส่วนตัวของตนเอง ค้นพบศักยภาพที่ซ่อน อยู่ภายในตัวของตัวเอง มีความใจกว้างต่อตนเองและผู้อื่น ไม่หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งผู้ ร่วมวิจัยสามารถจัดการกับอารมณ์ความรู้สึกของตนเองและเลือกรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ที่ สามารถนำมาต่อยอดพัฒนาตนเองได้ และสามารถตัดทิ้งคำวิพากษ์วิจารณ์ที่บั่นทอนความรู้สึก ของตนเองได้ และผู้ร่วมวิจัยล้วนมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อผู้อื่นด้วย

ส่วนที่ 2 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย

ในการอภิปรายผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อ อภิปราย ออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย ปัจจัยเงื่อนไขที่นำมา สูการแต่งแตรีกควีน และแก่นประสบการณ์การแต่งแตรีกควีน

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย

จากการวิเคราะห์กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัยทั้ง 9 คนนั้น ผู้วิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเปิดประสบการณ์ทำความรู้จักแตรีกควีน ขั้น เรียนรู้และทำความเข้าใจแตรีกควีน ขั้นการค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง และการค้นพบอัตลักษณ์ โดยการทำความรู้จักแตรีกควีนนั้นส่วนใหญ่แล้ว ผู้ร่วมวิจัยจะรู้จักแตรีกควีนจากสถาบัน สื่อสารมวลชนเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นรายการเรียลลิตี้ ที่ชื่อว่า RuPaul's Drag Race ภาพยนตร์ เรื่อง The Adventures of Priscilla, Queen of the Desert ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ยังไม่กระจ่างชัด สำหรับการทำความรู้จักแตรีกควีน เนื่องจากภาพที่ผู้ร่วมวิจัยเห็นและเข้าใจในตอนแรก เป็นภาพ ของสาวประเภทสองและกะเทย ที่ลุกขึ้นมาแต่งหน้า แต่งกายด้วยชุดแบบต่าง ๆ เท่านั้นแต่สัมผัส ได้ถึงเสน่ห์บางอย่างที่ซ่อนอยู่จากการแต่งกายลักษณะดังกล่าว

ด้วยความสงสัยดังกล่าวจึงจุดประกายให้ผู้ร่วมวิจัยทำการศึกษาค้นคว้าและทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับแตรีกควีน โดยการถูกสอนและการศึกษาด้วยตัวเอง กล่าวคือ แตรีกควีน เป็น วัฒนธรรมใหม่ที่เกิดขึ้น ยังไม่มีตำรา หรือวิชาเปิดสอนฉะนั้นแล้วการทำความเข้าใจวัฒนธรรม

แดริคควีนนั้น ผู้ร่วมวิจัยจะสามารถศึกษาและทำความเข้าใจได้จากแดริคควีนที่มีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว

ส่วนการศึกษาด้วยตนเองนั้น เป็นส่วนของการตกตะกอนความเข้าใจจากการที่ตนได้สืบค้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตจากต่างประเทศ ทำให้ตนตกตะกอนความเข้าใจด้วยตัวเอง เมื่อเข้าใจว่าแดริคควีนคืออะไรแล้ว ก็เป็นการตัดสินใจด้วยตัวเองว่าจะแต่งหรือไม่ หรือทดลองแต่งไปก่อนเพื่อพิจารณาภายหลังว่าใช้สิ่งที่ตนต้องการหรือไม่ ซึ่งลักษณะสำคัญของแดริคควีนคือ จะต้องมีการสร้างตัวตนในร่างแดริคควีน (Persona) ซึ่งเหมือนกับการสร้างตัวละคร โดยเกิดจากสิ่งที่อยู่ในตนเอง ตนเองอยากเผยด้านนั้นออกมา เพื่อตอบสนองความต้องการบางอย่าง นำไปสู่การแต่งแดริค

ในขั้นตอนของการค้นหาอัตลักษณ์นั้น ผู้ร่วมวิจัยบางส่วนรู้ตัวดีว่าตนเองชอบอะไร เช่น ชอบสีชมพู ชอบสีดำ ชอบผมสีน้ำตาล หรือชอบการทำการแสดง เป็นต้น และเริ่มต้นจากสิ่งที่ตนเองชอบ หลายครั้งที่สิ่งที่ตนเองชอบนั้นไม่ได้เหมาะสมกับตนเองมากนัก เช่น ตนเองมีนักแสดงแดริค และรูปแบบการแต่งหน้าที่ชื่นชอบอยู่แล้ว จึงลองแต่งดูตามอย่างที่ตนชอบ แล้วพบว่าสิ่งที่ชอบไม่เหมาะสมกับตนเอง เป็นต้น กรณีดังกล่าวนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข กล่าวได้ว่าเหล่าผู้ร่วมวิจัยได้มีการลองผิดลองถูกมากมาย ไม่เฉพาะแต่เพียงรูปแบบการแต่งกายเท่านั้น หากแต่ยังรวมไปถึงรูปแบบการแสดงออก และกิจกรรมด้วย และสุดท้ายคือขั้นตอนของการค้นพบอัตลักษณ์ตนเอง ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง จนทำให้ตัวของผู้ร่วมวิจัยพบรูปแบบการแต่งและการแสดงออกของแดริคควีนที่เหมาะสมกับตนเอง และไม่ได้แปรเปลี่ยนไป เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง

ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานั้น สอดคล้องกับแนวคิดอัตลักษณ์ที่อภิญญา เพ็ญพุกกุล (2546) ได้อธิบายเกี่ยวกับมโนทัศน์ของอัตลักษณ์ ว่าอัตลักษณ์ (Identity) คือสิ่งที่อยู่ตรงกลางระหว่าง Subjective และ Individual โดย Subjective หมายถึงตัวของปัจเจกที่ถูกครอบงำด้วยความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ในที่นี้ก็คือการรู้ตนเองว่าตนชอบอะไร อยากเป็นอะไร ส่วน Individual นั้นเป็นภาพของตนเองที่สร้างขึ้นจากบริบทของสังคม ซึ่งหมายถึงภาพของตนเองที่ถูกสังคมตัดสิน และอยากให้เป็น เช่น สังคมกำหนดว่าหากปัจเจกไม่ต้องการเป็นชาย ก็ต้องเป็นหญิง โดยมีรูปร่างเล็ก มีทรวดทรง มีหน้าอก มีสะโพก ผอมยาว เป็นต้น การเกิดเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการสร้างอัตลักษณ์นั้น สะท้อนให้เห็นการสมดุลระหว่าง Subjective และ Individual ของผู้ร่วมวิจัย ที่ได้ผสมผสานความเป็นตัวเอง และความคาดหวังของสังคมจนก่อเกิดเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งสะท้อนออกมาเป็น Personality หรือบุคลิกที่แสดงออก เราจะพบได้จากลักษณะ

การแต่งแดร็กควีน เช่น มีการเสริมสะโพก สวมนมปลอม สวมวิกผม แต่งหน้า เป็นต้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของความคาดหวังของสังคมที่กระทำต่อผู้ร่วมวิจัย และความพยายามของผู้ร่วมวิจัยที่จะนำเสนอความเป็นตัวของตัวเอง

นอกจากนี้กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ยังสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม พฤติกรรม และบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Learning Theory) ของ Bandura ซึ่งอธิบายว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ และไม่สามารถแยกออกจากพฤติกรรมได้ (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2553) โดยกระบวนการพัฒนาบุคลิกภาพของ Bandura นั้นเกิดจากการสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ กระบวนการใส่ใจ (Attention Process) กระบวนการเก็บจำ (Retention Process) กระบวนการกระทำ (Production Process) และกระบวนการจูงใจ (Motivational Process) (ประทีป จินนี้, 2540)

ขั้นที่ 1 การเปิดประสบการณ์รู้จักแดร็กควีน มีความสอดคล้องกับกระบวนการใส่ใจ กล่าวคือผู้ร่วมวิจัยรับรู้การมีอยู่ของแดร็กควีนได้จากการรับชมรายการเรียลตี้ รับชมจากภาพยนตร์ และการไปดูโชว์ ซึ่งสะท้อนถึงการรับรู้พฤติกรรมและการแต่งแดร็กควีนของตัวแบบ เท่ายังไม่พอผู้ร่วมวิจัยยังรู้สึกประหลาดใจ ตื่นตาตื่นใจ ชื่นชอบ สงสัย ประทับใจต่อตัวแบบที่ตนเห็น

ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจแดร็กควีน ซึ่งก็สอดคล้องกับกระบวนการเก็บจำ โดยผู้ร่วมวิจัยจดจำภาพลักษณ์และพฤติกรรมการแสดงออกของตัวแบบที่ตนเห็น เช่น รูปแบบการแต่งหน้า สีส้ม รูปแบบของชุด การแสดงออก เป็นต้น ผ่านการถูกสอนและศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ทำให้ผู้ร่วมวิจัยค่อยๆ สะสมภาพและข้อมูลเกี่ยวกับแดร็กควีน และปะติดปะต่อสิ่งที่ตนได้เรียนรู้เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับแดร็กควีน

ขั้นที่ 3 การค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการกระทำ ซึ่งเป็นการนำข้อมูลที่ผู้ร่วมวิจัยประมวลผลได้ เปลี่ยนมาเป็นการทดลองเลียนแบบ ความพิเศษในส่วนนี้คือ นอกจากจะมีความสอดคล้องกับกระบวนการกระทำแล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการจูงใจซึ่งเป็นกระบวนการที่ได้รับการเสริมแรงจากการช้อมของตนด้วย กล่าวคือ เมื่อผู้ร่วมวิจัยได้ลองช้อม หรือทดลองแต่งแดร็กควีนอย่างที่ตนเองได้ประมวลผลความรู้ความเข้าใจมาแล้ว ผู้ร่วมวิจัยจะทำการปรับปรุงแก้ไขการแต่งแดร็กควีนของตัวเองไปเรื่อย ๆ จากการเสริมแรง เช่น การประเมินตนเองว่ายังไม่ใช่สิ่งที่ตนเองคาดหวังไว้ หรือเหมาะสมกับตน หรือจากการประเมินของผู้พบเห็น ผ่านการนำเสนอในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ สถานบันเทิง งานอีเว้นท์ เป็นต้น

จนกว่าจะเจออัตลักษณ์ที่เป็นตัวของตัวเอง ทำให้ผู้ร่วมวิจัยผ่านการเลียนแบบ การซ่อม การได้รับการเสริมแรง การปรับปรุง เช่นนี้จนกว่าจะเจออัตลักษณ์ของตน

ขั้นที่ 4 ขั้นการค้นพบอัตลักษณ์ของตัวเอง สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมมีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัย ซึ่งมีตั้งแต่การรับรู้การมีอยู่ของแดริคควีนไปจนถึงช่วยในการค้นหาอัตลักษณ์ จบค้นพบอัตลักษณ์ในที่สุด

ปัจจัยเงื่อนไขที่นำมาสู่การแต่งแดริคควีน

ในประเด็นของปัจจัยเงื่อนไขที่นำมาสู่การแต่งแดริคควีน ผู้วิจัยได้แบ่งปัจจัยเงื่อนไขที่นำมาสู่การแต่งแดริคควีนของผู้ร่วมวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ เงื่อนไขภายในตัวผู้ร่วมวิจัย และเงื่อนไขภายนอกตัวผู้ร่วมวิจัย ซึ่งเงื่อนไขทั้ง 2 ส่วนนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากทำให้ผู้ร่วมวิจัยแต่งแดริคควีนได้ ดังนี้

จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่า เงื่อนไขภายในตัวผู้ร่วมวิจัย มักเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวของผู้ร่วมวิจัยเอง ซึ่งเกิดจากการตระหนักได้ถึงความสำคัญของตัวเอง ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้ร่วมวิจัยได้ก้าวผ่านจุดสำคัญ เช่น ได้รับการศึกษา ได้ใช้ชีวิตของตัวเอง อยู่ห่างจากครอบครัว เป็นต้นซึ่งทำให้เห็นโลกกว้างขึ้น และเกิดมุมมองใหม่ต่อตนเอง ประกอบการการได้รู้จักและเรียนรู้แดริคควีน ทำให้ผู้ร่วมวิจัยเกิดความรู้สึกอยากลองดู ซึ่งผู้ร่วมวิจัยส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการขัดเกลาร่างกายของตนเองโดยการยอมรับตนเอง เช่น เพศ รสนิยม ความชอบ อุปนิสัยบางอย่างของตนเอง เป็นต้น โดยการขัดเกลาร่างกายของตนเองจนยอมรับตนเองได้นั้น ผู้ร่วมวิจัยใช้เวลาในการสำรวจตนเอง ทั้งความคิดและความรู้สึกของตนที่มีต่อตนเองและสภาพรอบตัว จากนั้นจึงค่อยตัดสินใจก้าวออกจากมุมที่ตนเองคุ้นชิน เพื่อเผยตัวเองในอีกด้านหนึ่ง ซึ่งการเผยตนเองอีกด้านหนึ่ง ก็คือการเผยอัตลักษณ์ของตนเอง ซึ่งมาจากการทดลองและพิจารณาตนเองอย่างถี่ถ้วนที่จะเป็นตนเองในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากที่ตนและคนรอบข้างคุ้นเคย

นอกจากเงื่อนไขการขัดเกลาร่างกายและยอมรับตนเองที่ผลักดันให้ผู้ร่วมวิจัยได้เผยอัตลักษณ์ของตนเองออกมา การทำอัตลักษณ์นั้นให้กลายเป็นรูปธรรมในแดริคควีน จเป็นจะต้องมีความศรัทธา และความเชื่อมั่นต่อแดริคควีนที่จะยอมรับอัตลักษณ์ของบุคคลเหล่านั้น เพราะมันเปราะบางมากๆ และต้องมีความการวางแผน และเป้าหมายที่แน่ชัด เพื่อให้มั่นใจว่าเผยอัตลักษณ์ออกไปแล้ว สารนั้นจะถูกส่งไปยังผู้รับสารอย่างเข้าใจตรงกัน

ในส่วนของอัตลักษณ์ที่ผู้ร่วมวิจัยสร้างขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า เป็นอีกด้านหนึ่งของผู้ร่วมวิจัยที่ถูกซ่อนเอาไว้จากชีวิตประจำวัน เนื่องจากผู้ร่วมวิจัยบางถูกสังคมรอบตัวสร้างอัต

ลักษณะขึ้นมา เช่น ต้องเป็นผู้ชาย ห้ามคบเพื่อนผู้หญิง ห้ามเถียง ให้เอาใจผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งขัดกับสิ่งที่อยู่ภายในตนของผู้ร่วมวิจัย และแม้ว่าผู้ร่วมวิจัยบางคนจะมีอิสระที่จะเป็นตัวเองตั้งแต่วัยเยาว์ แก่ใช้ข้อดีลักษณะของแตรีกควีนนี้ในการขยายขอบเขตของอัตลักษณ์เดิมของตนให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของเงื่อนไขภายนอกที่มีอิทธิพลต่อแตรีกควีนในการสร้างการแต่งแตรีกควีนที่ใหม่และหลากหลาย มีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ การเกิดขึ้นของแตรีกควีนใหม่ๆ เนื่องจากแตรีกควีนไม่จำกัดเพศ ไม่จำกัดอายุ ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา จึงเกิดแตรีกควีนใหม่ๆ ขึ้นมาอยู่ตลอดเวลา ทำให้แตรีกควีนก่อนหน้านั้นจะต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ตนใหม่อยู่เสมอ ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคและรูปแบบของการแต่งหน้าทำผม การพัฒนาองค์ความรู้ด้านแฟชั่น ทักษะการตัดเย็บ และคอยค้นหาแรงบันดาลใจใหม่ๆ อยู่เสมอ นอกจากนี้เงื่อนไขของพื้นที่ที่เปิดกว้างต่อแตรีกควีน ก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้แตรีกควีนได้ออกมาเฉิดฉายแล้วเผยแพร่ตัวตนของตนเอง เช่น เวที งานอีเว้นท์ บาร์ สถานบันเทิงต่างๆ เป็นต้น โดยพื้นที่เหล่านี้มักเป็นพื้นที่ที่ผู้คนในที่แห่งนั้นเข้าใจแตรีกควีนเป็นอย่างดี และไม่ด่วนตีตราการแสดงออกของเหล่าแตรีกควีน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้แตรีกควีนปรับปรุงและผลิตผลงานการแต่งที่แปลกใหม่ออกมาเรื่อยๆ จะเห็นได้ว่าทั้งเงื่อนไขภายในและภายนอกที่นำสามสู่การแต่งแตรีกควีนของผู้ร่วมวิจัยนั้นมีอิทธิพลต่อการแต่งแตรีกควีนทั้งสิ้น

เงื่อนไขทั้ง 2 ส่วนข้างต้นนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีความสอดคล้องต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ที่คอยกระตุ้นทั้งจากตนเองและสภาพแวดล้อมให้แตรีกควีนสามารถพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเอง รวมถึงปรับปรุงแก้ไขส่วนผสมของการแต่งแตรีกควีนต่างๆ ให้อยู่ในสัดส่วนที่ลงตัวของผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนไป กล่าวคือ การที่ผู้ร่วมวิจัยพัฒนาบุคลิกภาพ หรืออัตลักษณ์แตรีกควีนของตนเองนั้น เกิดมาจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่กระทำต่อตัวผู้ร่วมวิจัย ทั้งตัวแปรพ่อแม่ (Parental factor) ตัวแปรทางสิ่งแวดล้อม (Environmental factor) และตัวแปรการเรียนรู้ (Learning factor) โดยตัวแปรเหล่านี้อยู่ในประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัยตั้งแต่ประสบการณ์วัยเด็ก สาขาการศึกษาที่เรียน และการเปิดประสบการณ์และทำความเข้าใจแตรีกควีน จนสร้างมาเป็นอัตลักษณ์แตรีกควีนได้

โดยผู้วิจัยพบว่าตัวแปรพ่อแม่มีผลอย่างมากต่อการเปิดเผย และปิดบังความเป็นตัวเองไว้ โดยผู้ร่วมวิจัยบางส่วนไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการเปิดเผยตนเอง ด้วยความกลัวว่าผู้ร่วมวิจัยจะเป็นรังเกียจและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ครอบครัวของผู้ร่วมวิจัยเป็นผู้กำหนดทิศทางในการแสดงออกของผู้ร่วมวิจัยในวัยเด็ก ทำให้ผู้ร่วมวิจัยปิดบังตัวตนของตนเองเอาไว้ เนื่องจากกลัวว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวและญาติๆ เพราะสิ่งที่ตนเองเป็นนั้นไม่

เป็นที่ต้องการของครอบครัวนั่นเอง ทำให้การแสดงออกของอัตลักษณ์แดรีกควีนของผู้ร่วมวิจัยกลุ่มนี้ ตรงกันข้ามกับภาพลักษณ์ของตนที่มีมาก่อนแต่งแดรีกควีน เช่น ก่อนแต่งแดรีกควีน เป็นคนยอมคนอื่น ไม่เถียง เอาใจผู้อื่นเสมอ แต่เมื่อแต่งสวมบทบาทอัตลักษณ์แล้วก็จะก้าวร้าว รุนแรง ไม่แยแสผู้อื่น เป็นต้น กับผู้ร่วมวิจัยอีกส่วนที่ได้รับการสนับสนุนและยอมรับจากครอบครัวมาตั้งแต่วัยเด็ก ผู้วิจัยพบว่า การแสดงออกอัตลักษณ์ของผู้ร่วมวิจัยกลุ่มนี้มีความชัดเจนขึ้นจากสิ่งที่ตนเองได้เปิดเผยมาตั้งแต่เด็ก รวมถึงมีการพัฒนาตนเองเพื่อให้ตนเองดีขึ้น ซึ่งแตกต่างจากผู้ร่วมวิจัยที่ครอบครัวไม่ยอมรับที่พัฒนาตนเองเพื่อลบล้างประสบการณ์วัยเด็กที่มีอยู่ในความทรงจำ

ส่วนตัวแปรทางสิ่งแวดล้อม ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของผู้ร่วมวิจัยหลายๆ คน กล่าวคือ ตัวแปรทางสิ่งแวดล้อม หมายถึงสภาพรอบๆ ซึ่งสำคัญมากในการกำหนดแนวทางในการแสดงออก จุดสำคัญของผู้ร่วมวิจัยหลายคน คือสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไปเมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น โดยเฉพาะประเด็นทางการศึกษา ผู้ร่วมวิจัยเกือบทุกคนได้รับการศึกษาทางด้านศิลปศาสตร์ เช่น ออกแบบแฟชั่น นิเทศศิลป์ ศิลปกรรม เป็นต้น ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าศาสตร์ดังกล่าวเป็นศาสตร์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระทางความคิดและปลดปล่อยจินตนาการของตนเองออกมาในรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้ผู้ร่วมวิจัยอีกส่วนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านศิลปะศาสตร์ ก็มีความเกี่ยวข้องกับการแสดง เช่น เคยเป็นแดนเซอร์ในวังหมอลำ เป็นแฟนเพลงสากล เป็นต้น

และสุดท้ายคือตัวแปรการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องไปกับแนวทฤษฎีการปัญญาสังคมของ Bandura ด้วยจากการที่ผู้ร่วมวิจัยได้ผ่านกระบวนการค้นหาอัตลักษณ์ และคอยเรียนรู้ปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดระยะเวลาของการแต่งแดรีกควีน โดยผู้ร่วมวิจัยไม่ได้เพียงแค่เรียนรู้จากสังคมรอบตัวที่เสริมแรงและตอบสนองต่อการแต่งแดรีกควีน หากแต่ยังเรียนรู้จากการประเมินตนเองด้วย

แก่นประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน

จากการวิเคราะห์และค้นหาแก่นประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัยจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน ทำให้ผู้วิจัยพบว่า แก่นประสบการณ์ของผู้ร่วมวิจัยจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีนนั้น คือ การยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็น ในระดับที่ตนเองต้องการ กล่าวคือ สังคมมนุษย์ไม่ว่าจะสังคมใดก็ตามล้วนแต่มีบรรทัดฐานที่คอยกำกับว่าสมาชิกในสังคมควรทำอะไร และคอยแบ่งแยกมนุษย์ออกเป็นกลุ่มต่างๆ โดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น เพศ สรีระร่างกาย รสนิยม เป็นต้น แม้ว่าแดรีกควีนจะยอมรับการแบ่งกลุ่มที่ทำให้ตนเองแยกออกจากสังคมส่วนใหญ่ก็ตาม แต่ภายในกลุ่มของแดรีกควีนกันเองนั้นไม่ได้มีการแบ่งแยกหรือจัดลำดับเกี่ยวกับการแสดงอัตลักษณ์ของตนเอง เนื่องจากใครมาแต่งแดรีกควีนก็ได้

ไม่จำกัดเพศ แต่งเป็นอะไรก็ได้ นำเสนอลักษณะอย่างไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์ของผู้แต่ง ฉะนั้นแล้วผู้แต่งแดริคควีนจะแต่งแดริคควีนและนำเสนอ เท่าที่ตนเองพอใจ ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ตามบรรทัดฐานหรือไม่ก็ได้ ถึงแม้จะมีการจัดลำดับในกลุ่มของแดริคควีนว่าใครมีชื่อเสียงกว่ากันหรือใครแสดงได้ดีกว่ากัน สิ่งนั้นก็ไม่ได้ทำให้เหล่าแดริคควีนเปลี่ยนวิถีของตนในการนำเสนอผลงาน ในทางกลับกันแดริคควีนเหล่านี้กลับเอื้ออาทรต่อกัน ผลักดันและส่งเสริมกันและกันอีกด้วย ซึ่งแก่นกระสบการณ์นี้สอดคล้องกับแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ ของ มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) โดยแนวคิดหลังสมัยใหม่หันมาสนใจสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ของสังคม และไม่ยอมรับต่อวาทกรรมของนิยามความหมายที่มาครอบงำการกระทำของปัจเจกได้

ฟูโกต์ มองว่า ปัจเจกมีสิทธิที่จะกำหนดและต่อรอการสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้วาทกรรม (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562) ซึ่งสะท้อนออกมาจากกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของแดริคควีน ที่แม้จะได้รับอิทธิพลมาจากตัวแปรสภาพแวดล้อม แต่เหล่าแดริคควีนก็ได้พาตนเองหลุดออกมาจากวาทกรรมของสังคม ที่คอยกำหนดรูปแบบการแสดง เช่น ตรงสวยเหมือนผู้หญิงแท้ ต้องแต่งกายด้วยชุดผู้หญิงตลอดเวลา ต้องสวย เป็นต้น อีกทั้งยังไปสอดคล้องกับทฤษฎีเคียวร์ของ จูดิธ บัลเลอร์ (Judith Butler) ที่อธิบายว่าเพศภาวะ มีความลื่นไหลและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา (ดิณณภพจ์ สนิสมบูรณาทอง, 2557) ในประเด็นนี้มีความสอดคล้องเกี่ยวกับการแต่งแดริคควีน กล่าวคือ สำหรับแดริคควีน 1 คน สามารถเนรมิตการแต่งแดริคควีนของตนเองได้เป็นล้านแบบ แดริคควีนไม่จำเป็นจะต้องแต่งกายแบบเดิม แต่งเป็นอะไรก็ได้ แบบไหนก็ได้ เปลี่ยนได้ตลอด ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้แต่งทั้งสิ้น ฉะนั้นแล้วด้วยกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และปัจจัยเงื่อนไขที่นำไปสู่การแต่งแดริคควีน จนนำมาสู่แก่นประสบการณ์ที่ได้จากการแต่งแดริคควีน เป็นการสมมูลระหว่างตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัว แล้วตกตะกอนมาเป็นอัตลักษณ์ของตนเอง การแต่งแดริคควีนไม่ได้แปลว่าผู้แต่งจะสามารถเอาแต่ใจและละเลยสังคมได้ เพียงแต่สมมูลระหว่างสิ่งที่สังคมต้องการ และสิ่งที่ตนเองต้องการแบบ ให้โอกาสตัวเองได้มีช่วงเวลาเป็นของตัวเอง พาตนเองล่องหนหนีวาทกรรมของสังคมที่ครอบงำการกระทำและการแสดงออกทั้งหลาย

ส่วนที่ 3 แนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีน

ในการอภิปรายแนวทางการพัฒนาตนเองและสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดริคควีน ผู้วิจัยอภิปรายบนฐานของประสบการณ์ที่ผู้ร่วมวิจัยเคยประสบมาจากการแต่งแดริคควีน โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ แนวทางการพัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่ง

แดรีกควีน แนวทางการพัฒนาสังคมแดรีกควีนจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน แนวทางการพัฒนาสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน

แนวทางการพัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน

สิ่งสำคัญที่ผู้ร่วมวิจัยได้พัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยผู้ร่วมวิจัยมีความสุขกับการดำเนินชีวิต มีความสุขกับการทำงาน ทั้งจากการที่ตนเองได้รับชมแดรีกควีนด้วยกัน และได้แต่งแดรีกควีนออกไปพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น ผู้ร่วมวิจัยบางคนแต่งแดรีกควีนเพื่อเป็นงานอดิเรก ในประเด็นนี้แดรีกควีนทำให้ผู้ร่วมวิจัยได้ผ่อนคลายจากความตึงเครียดของงานประจำที่ทำอยู่ การได้แต่งหรือได้รับชมแดรีกควีน ทำให้ผู้ร่วมวิจัยเกิดความรู้สึกสนุกสนาน มีความสุข หลังจากนั้นก็กลับไปดำเนินชีวิตปกติ ซึ่งแดรีกควีนเหมือนกับที่พักอารมณ์และความรู้สึก ก่อนกลับไปเผชิญหน้ากับงาน และการดำเนินชีวิตของตนเองต่อไป ส่วนผู้ร่วมวิจัยที่ประกอบอาชีพโชว์แดรีกควีนนั้น ผู้ร่วมวิจัยได้รับความสุขจากการทำงาน กล่าวคือตนเองมีความสุขเมื่อได้แสดงต่อหน้าผู้ชม และเห็นผู้ชมมีความสุขจากการแสดงของตนเอง นอกจากนี้การได้แต่งแดรีกควีนยังพัฒนาในแง่ของมุมมองที่มีต่อตนเอง และต่อผู้อื่น กล่าวคือ ทำให้ผู้ร่วมวิจัยเข้าใจความเป็นไปของโลกมากขึ้น เข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องให้คนทั้งโลกมารักตนเองก็ได้ มีทั้งคนที่ชอบตนเอง และไม่ชอบตนเอง ฉะนั้นตนจึงเลือกสิ่งที่เป็นความจริงและสามารถพัฒนาต่อยอดสิ่งๆ ที่ทำได้ มากกว่าจะจมอยู่กับอคติที่จ้องจะทำร้ายทิ่มแทงความรู้สึกของตน

แนวทางการพัฒนาสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน

แนวทางการพัฒนาสังคมแดรีกควีนจากประสบการณ์การแต่งแดรีกควีน

แนวทางการพัฒนาในสังคมแดรีกควีนด้วยกันเองนั้น มักเป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีทั้งการถ่ายทอดองค์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแดรีกควีน แบ่งปันเทคนิคการแต่งแดรีกควีนเพื่อความสมบูรณ์แบบของการแต่งแดรีกควีน เช่น เทคนิคการแต่งหน้า การเสริมสะโพก การเลือกเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับตนเอง เป็นต้น มีการแบ่งปันและให้หยิบยืมเครื่องแต่งกาย และการร่วมกันสร้างพื้นที่ให้แก่นักแต่งและกันเพื่อให้แดรีกควีนได้มีพื้นที่นำเสนอผลงาน โดยมีความพยายามที่จะพัฒนาแดรีกควีนให้มีความเป็นศิลปะมากขึ้น ส่งเสริมด้านการแสดงโชว์ให้มีความเป็นมืออาชีพ จัดเวที แสง สี เสียง เพื่อให้ผู้แสดงแสดงออกมาได้ดี เพื่อหลุดพ้นจากภาพจำของอาชีพกลางคืนที่มักถูกสังคมมองในแง่ลบ

แนวทางการพัฒนาสังคมจากประสบการณ์การแต่งแดร์ริกควีน

แดร์ริกควีนเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้คนได้เข้าถึงความสุข แดร์ริกควีนแบ่งปันความสุขที่เกิดในตนเองสร้างความสุขให้แก่ผู้พบเห็น นอกจากนี้แดร์ริกควีนยังถูกใช้เป็นกระบอกเสียงเพื่อทำให้สังคมตระหนักถึงความเป็นมนุษย์ ผู้ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลาย จะเห็นได้ว่าแดร์ริกควีนมีมากมายหลากหลายรูปแบบ ไม่ซ้ำกันเลย สะท้อนเกี่ยวกับความหลากหลายของมนุษย์ได้ดีในประเด็นของความเป็นตัวของตัวเอง ที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนหรือไปซ้ำกับใคร และไม่จำเป็นต้องเป็นในสิ่งที่คนอื่นกำหนด ในเมื่อสิ่งนั้นเป็นเรื่องของตัวเอง อีกทั้งยังเป็นกระบอกเสียงรณรงค์เกี่ยวกับประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสังคม เช่น รณรงค์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย สิทธิของกลุ่มเพศหลากหลาย สิทธิพลเมือง เป็นต้น

ซึ่งจากการสรุปแนวทางการพัฒนาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าคนที่ผู้ร่วมวิจัยสามารถพัฒนาตนเองจากประสบการณ์การแต่งแดร์ริกควีน และขยายขอบเขตของการพัฒนาให้กว้างขึ้นจากตนเองสู่สังคมแดร์ริกควีนด้วยกัน และจากสังคมแดร์ริกควีนสู่สังคมโดยทั่ว เป็นผลลัพธ์ของการพัฒนาตนเองตามแนวทางของคาร์ล โรเจอร์ส จากการที่ผู้ร่วมวิจัยมองเห็นตนเองทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ ตนที่ตนมองเห็น (Self-Concept) ตัวตามที่เป็นจริง (Real Self) และตนตามอุดมคติ (Ideal Self) อย่างตรงกัน ซึ่งเกิดจากกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ที่ผู้ร่วมวิจัยได้มีโอกาสในการทดลอง และสำรวจความคิด ความรู้สึกของตนเอง เมื่อผู้ร่วมวิจัยสามารถบรรลุมุมมองเกี่ยวกับตัวเองได้อย่างตรงไปตรงมา ทำให้ผู้ร่วมวิจัยสามารถสมมูลตัวเอง มีอารมณ์และบุคลิกภาพที่มั่นคง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นมิตรต่อผู้อื่น ซึ่งแดร์ริกควีนได้แสดงสิ่งนี้ออกมาผ่านอัตลักษณ์แดร์ริกควีนที่ทั้งสะท้อนความเป็นตัวเอง กล่าวที่จะเผยสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในใจ เข้าถึงง่าย และยอมรับในความแตกต่างหลากหลายของผู้คนในสังคม อีกทั้งการที่แดร์ริกควีนมองเห็นตนเองตรงตามที่ตั้งใจมองเห็นตนนั้น ทำให้แดร์ริกควีนยอมรับจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง และพัฒนาปรับปรุงตนอย่างสม่ำเสมออีกด้วย

นอกจากนี้เมื่อแดร์ริกควีนมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองแล้ว มีการต่อยอดไปสู่การมีทัศนคติที่ดีต่อสังคมอีกด้วย กล่าวคือจากประสบการณ์การแต่งแดร์ริกควีนทำให้ผู้แต่งเกิดมุมมองและรู้สึกดีต่อตนเอง ที่ได้มีช่วงเวลาที่ได้เผยตัวตน หรือสื่อสารบางอย่างกับสังคม ผ่านอัตลักษณ์ที่ตนเองได้พิจารณาและทดลองมาอย่างถี่ถ้วน ซึ่งด้วยสภาพแวดล้อมในวงการแดร์ริกควีนที่แฉวงดังกล่าวเปิดกว้างอย่างเสรี ให้ผู้คนที่เดินเข้ามาเผยตัวตนได้อย่างเสรี ทำให้เกิดการยอมรับในความแตกต่างหลากหลาย ซึ่งทำให้มุมมองที่ตนเองมองตนเอง และมุมมองที่สังคมมองมาที่ตนเองนั้นสอดคล้องกัน และส่งผลต่อตนเองในอุดมคติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงเกิดเป็นความรู้สึกดี

ต่อสิ่งที่ตนเองเป็น จากนั้นจึงเริ่มมีความคิดและอยากจะทำให้ผู้อื่นมีความสุขเหมือนกับตนเองทั้งในระดับของกลุ่มแต่รักควีนเองและระดับสังคม

จะเห็นได้ว่าจากประสบการณ์ต่างแต่รักควีนที่ผู้ร่วมวิจัยประสบมา ตั้งแต่ทำ ความรู้จักแต่รักควีน จนสามารถเรียกตนเองว่าแต่รักควีนได้อย่างเต็มปากเต็มคำ มีส่วนช่วยให้ผู้ ร่วมวิจัยสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมั่นคงและมีความสุข แต่รักควีนช่วยให้หลายคนมีความสุขใน ชีวิต และพร้อมที่จะเผื่อแผ่ความสุขนี้ออกสู่สังคมเพื่อชีวิตที่ดีกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

ข้อค้นพบจากการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ออกมา นั้น ผู้วิจัยพบว่าสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลอย่างมากต่อการก่อรูปของอัตลักษณ์ในการแต่งแต่รักควีน เช่น การเลี้ยงดูและทัศนคติ จากครอบครัว การศึกษา การประกอบอาชีพ และการมีพื้นที่ทางสังคมที่เปิดกว้างและยอมรับ ความหลากหลาย เป็นต้น ฉะนั้นแล้ว ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติจากข้อ ค้นพบดังกล่าว ดังนี้

ครอบครัว เป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญอย่างมากโดยการพุ่มพักและหล่อ หลอมสมาชิกในสังคม วิธีการเลี้ยงดูบุตรหลานของแต่ละครอบครัวส่งผลกระทบต่อ การเติบโตของ บุตรหลานตั้งแต่วัยเด็กจนเรื่อยไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ผู้วิจัยขอเสนอให้ครอบครัวมองบุตรหลานใน ธรรมชาติที่บุตรหลานเป็น อีกทั้งลดความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของในเนื้อตัวดังกล่าว ครอบครัวควรที่จะ เป็นพื้นที่ปลอดภัยที่สุดในการเปิดเผยความเป็นธรรมชาติ และเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการ สนับสนุนบุตรหลานให้เติบโตไปในทิศทางที่บุตรหลานเป็น ผ่านประสบการณ์การค้นหาตัวเองของ บุตรหลาน

สถานศึกษา อันเป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างเสริมประสบการณ์ของผู้เรียน ซึ่งส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถเติบโตและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จนเป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งกายและใจ ควร เป็นพื้นที่ที่เปิดกว้างต่อการค้นหาตัวเองของผู้เรียน ไม่จำกัดกรอบของความคิดและการกระทำ เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เติบโตไปในแนวทางของตนเอง อีกทั้งควรคอยส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนเพื่อ พัฒนาขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนออกมาให้ได้มากที่สุด และควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมี ความตระหนักต่อการเคารพตนเองและผู้อื่นในความหลากหลายของความเป็นมนุษย์ด้วย

สื่อ ผู้ซึ่งเป็นกระบอกเสียงและเผยแพร่เรื่องราวต่าง ๆ สู่สังคม ควรส่งเสริมและ สร้างสรรค์เนื้อหาที่สะท้อนภาพของแต่รักควีนและกลุ่มเพศหลากหลายแง่มุมที่แตกต่างไปจากเดิม อีกทั้งควรตีแผ่เรื่องราวของแต่รักควีนและเพศหลากหลายอย่างจริงจัง ให้สังคมได้เห็นภาพของ

แดร์คควีนและกลุ่มเพศหลากหลายถูกต้องตรงความเป็นจริงของบุคคลเหล่านี้ เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจอันดีแก่สังคม และควรเปิดพื้นที่แก่แดร์คควีนและเพศหลากหลายใช้เป็นช่องทางในการสร้างความเข้าใจด้วยตนเองอีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อ 1 ยังคงมีกลุ่มรสนิยมเฉพาะทางอีกหลากหลายกลุ่มที่รอให้ผู้วิจัยทำการศึกษาและเข้าใจกลุ่มดังกล่าว เช่น BDSM, Fetish, Shurabi เป็นต้น เพื่อช่วยเปิดโลกทัศน์ให้แก่วงวิชาการและสังคมทั่วไป ได้รับทราบและเข้าใจกลุ่มเหล่านี้มากขึ้น

ข้อ 2 ควรมีการศึกษาแดร์คควีนผ่านระเบียบวิธีวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งในเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และการวิจัยแบบผสมผสาน เพื่อให้ข้อค้นพบทางวิชาการครอบคลุมความเป็นแดร์คควีนครบทุกส่วน

บรรณานุกรม

- Berkowitz, D., และ Liska Belgrave, L. (2010). "She Works Hard for the Money": Drag Queens and the Management of Their Contradictory Status of Celebrity and Marginality. *Journal of Contemporary Ethnography*, 39(2), 159-186.
- Chetpayark, K. (2018). สังคมไทยยอมรับ LGBT แบบมีเงื่อนไข กำแพงปิดกั้นความหลากหลายทางเพศ ในมุมมองของครูเคท.
- Dougherty, C. (2017). *Drag Performance and Femininity: Redefining Drag Culture through Identity Performance of Transgender Women Drag Queens*.
- Graef, C. (2016). Drag queens and gender identity. *Journal of Gender Studies*, 25(6), 655-665.
- Hegland, J. E., และ Nelson, N. J. (2002). Cross-Dressers in Cyber-Space: Exploring the Internet as a Tool for Expressing Gendered Identity. *International Journal of Sexuality and Gender Studies*, 7(2), 139-161.
- Knutson, D. (2017). Gender Dysphoria, Depression, and Performance Involvement among Gay and Bisexual Male Drag Queens. In J. M. Koch, L. Bailey, T. Hammer, H.-S. Lee, และ J. Romans (Eds.), *ProQuest Dissertations and Theses*: ProQuest Dissertations Publishing.
- McCormack, M., และ Wignall, L. (2021). Drag Performers' Perspectives on the Mainstreaming of British Drag: Towards a Sociology of Contemporary Drag. *Sociology*, 56(1), 3-20.
- Moustakas, C. E. (1994). *Phenomenological research methods*: Thousand Oaks, Calif. : Sage.
- Nichols, J. M. (2017). 'Drag Race' Queens Explain How Club Kids Changed Drag And Fashion Forever. Retrieved from https://www.huffpost.com/entry/drag-race-club-kids_n_591ca168e4b094cdba50c180
- NYLON Thailand. (2018). The Stonewall Uprising... Do you hear the LGBT people sing? สืบค้นจาก <https://www.nylonthailand.com/stonewall-lgbt/>

Passa, D. (2021). "YOU ALL ARE SISTERS! WE ARE ALL FAMILY!" THE CONSTRUCTION OF PARENTHOOD IN RUPAUL'S DRAG RACE. *Linguaculture*, 12, 2021.

Rosemary, H. (1993, Summer). Queer Theory: A Review of the "Differences" Special Issue and Wittig's "The Straight Mind". *Theorizing Lesbian Experience*, 18(4), 964-973.

Stanley, C. (1981). *The Antecedents of Self-esteem*. California: Palo Alto.

Wikes, G. A., Krebs, W. A., และ Ramson, W. S. (2000). *Collins English dictionary* (5th ed.): Glasgow : HarperCollins Publishers.

กนกวรรณ ธารวรรณ, กิตติกร สันคติประภา, นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ, จเร สิงห์โกวิท, โธมัส กวาดามูช, และ และ ปุรินทร์ นาคสิงห์. (2560). เมื่อร่างกลายเป็นเพศ : อำนาจเสรีนิยมใหม่ของเพศวิถีในสังคมไทย = *The sexualized body : neoliberal power, new media trends and transnational East Asian influences on sexuality in Thailand* (พิมพ์ครั้งที่ 1..) (นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ): กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร องค์การมหาชน.

กองบรรณาธิการ วอยซ์ทีวี. (2556). จลาจล 'สโตนวอลล์' จุดเริ่มต้นการเรียกร้องสิทธิเกย์. สืบค้นจาก <https://www.voicetv.co.th/read/87862>

กัตติง, แ. (2558). ฟูโกต์ : ความรู้ฉบับพกพา = *Foucault : a very short introduction* (พิมพ์ครั้งที่ 1..): กรุงเทพฯ : โอเพ่นเวลดส์ พับลิชชิง เฮ้าส์.

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์. (2556). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 1..): กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนะ ประณมศรี.). ความคิด/ นักคิด: สำนักหลังสมัยใหม่กับปฏิภยา ได้แย้ง ต่อต้าน และปฏิเสธวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม ศิลปะ ยุคสมัยใหม่ วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, 4(2), 25-57.

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี : ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ / เรื่องเพศในประวัติศาสตร์ไทย: กรุงเทพฯ : มูลนิธิสร้างความรู้เข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง สดส.

ชาย โพธิ์สิตา. (2556). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 6.): กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดจำหน่าย.

ชาร์ดาร์ เชียฮูติน. (2548). โสโลกหลังสมัยใหม่ = *Introducing postmodernism*: กรุงเทพฯ : โครงการสรรพสาสน์ มูลนิธิเด็ก.

ซิลเวอร์แมน, โ. อ. (2539). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 6.): กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ตีตณภพจ์ สิ้นสมบุรณ์ทอง (2017). อัดลักษณะรุ่มกลุ่มของสมาชิก “เพจน้อง” ในฐานะญาณ
วิทยาเควียร์. วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา.

ตีตณภพจ์ สิ้นสมบุรณ์ทอง. (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม). การเมืองเรื่องคน (ที่ถูกทำให้) “ไม่”
ธรรมดา: มองความเป็นหญิงของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ผ่านกรอบเควียร์. วารสาร
สังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 44(2), 71-90.

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2560). เอกสารประกอบการอ่าน รายวิชา เพศวิถีร่วมสมัย SOC-116.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2559). เพศ : จากธรรมชาติ สู่วิถีธรรม จนถึงสุนทรียะ (พิมพ์ครั้งที่ 3.):

กรุงเทพฯ : สมมติ.

ธีรยุทธ บุญมี. (2552). โลก *modern & post modern* (พิมพ์ครั้งที่ 5.): กรุงเทพฯ : สายธาร.

ธีระ นุชเปี่ยม, ขจรศักดิ์ สิทธิ, มนต์วี อรุณณะกะ, ขวัญชีวัน บัวแดง, ชีรา ทองกระจาย, อรุณี กาศยา
นนท์, . . . ธโรธร ตู่ทองคำ. (2561). เอกสารการสนทนาวิชาการพัฒนามนุษย์ในบริบทโลก
=: *Human development in global contexts*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

นพมาศ อึ้งพระ. (2546). ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว (พิมพ์ครั้งที่ 3 ปรับปรุงใหม่.): กรุงเทพฯ
: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2558). เควียร์กับการวิพากษ์มานุษยวิทยากระแสหลัก. สืบค้นจาก

<https://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/articles/1>

นวลละออล สุภาพล. (2527). ทฤษฎีบุคลิกภาพ: กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร.

บัณฑิต จันทวรรณ. (2019) *Drag Queen คืออะไร ใช้นางโชว์หรือไม่? เจาะความคิดกับ BANDIT* ผู้
แข่งขัน *Drag Race TH/Interviewer: Mango Zero*. Mango Zero.

บารมี สมาธิปัญญา. (2555). เพศสถานะในงานศิลปะของไมเคิล เซาวนาศัย. (ศิลปมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วิทยานิพนธ์).

บุญศิริ สุวรรณเพ็ชร. (2538). พจนานุกรมจิตวิทยาฉบับสมบูรณ์ : *A complete English-Thai
dictionary of psychology*: กรุงเทพฯ : เอส แอนด์ เค บุ๊คส์.

ประทีป จินง์. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม =
Behavior analysis and behavior modification: กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ประมวญ ดิฉินสัน. (2544). ทฤษฎีจิตวิทยาว่าด้วย บุคลิกภาพ: กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บันปัน นาคประเสริฐ. (2562) บันปัน นาคประเสริฐ แดร์กควีนอันดับหนึ่งของเมืองไทย ผู้กำหนดทางเดินชีวิตด้วยตัวเอง/Interviewer: พิศารภรณ์ วิหุรต์นั. ประชาชาติธุรกิจ.
- ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน, และ นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2552). เปิดประตูสู่รุ้ง : หนังสือและเว็บไซต์ของเกย์-กะเทยในสังคมไทย = *Thai gay and kathoey media : claiming space for voices of sexual and gender diversity*: กรุงเทพฯ : แผนงานสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุญ. (2553). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 5, ฉบับปรับปรุง..): กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุญ. (2556). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 6, ฉบับปรับปรุง..): กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนานฤภัทร. (2537). การพัฒนาบุคลิกภาพ = *Personality development*: ภูเก็ต : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว วิทยาลัยครูภูเก็ต.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พิมพ์ครั้งที่ 2.): กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- วาลี ปรีชาปัญญากุล. (2020). Language and identity of third sex masters of ceremony as represented in television programs. *Journal of Management Science Chiangrai Rajabhat University*, 15(2), 143-163.
- วิภาดา รัตนดิฉก ฦ ภูเก็ต และ ดิฉนา คาชา. (2563). แดร์กควีน: การนำเสนอดั้วตนของผู้เข้าแข่งขันในรายการเรียลลิตีโชว์ Drag race Thailand. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ*, 27(1), 160-187.
- ศรีเรื่อน แก้วกั่วงวาล. (2554). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ : รู้เรา รู้เขา (พิมพ์ครั้งที่ 16, [ฉบับพิมพ์ซ้ำ]).: กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.
- ศรีเรื่อน แก้วกั่วงวาล. (2561). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา) (พิมพ์ครั้งที่ 17, (ฉบับพิมพ์ซ้ำ)).: กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2544). การพัฒนาบุคลิกภาพ = *Personality development* (พิมพ์ครั้งที่ 2.): กรุงเทพฯ : รวมสาส์น 1977.

- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2531). เอกสารประกอบการสอนวิชา จต 101 : จิตวิทยาเบื้องต้น: กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ ปทุมวัน.
- สุไลพร ชลวิไล, และ สถาบันพิพิธภัณฑการเรียนรู้แห่งชาติ. (2562). เพศแห่งสยาม : ประวัติศาสตร์
ความหลากหลายทางเพศ (พิมพ์ครั้งที่ 1.): กรุงเทพฯ : สถาบัน.
- อบรม สีนภิบาล. (2522). รวมทฤษฎีจิตวิทยา: กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์ = *Identity* : การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด:
กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ.
- อัชรา เิบสุขสิริ. (2535). จิตวิทยาทั่วไป: กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สหวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- อัษฎายุทธ คุณวิเศษพงษ์. (2561) นาดาเลีย เฟลีย์แคม *Thailand Drag Superstar/Interviewer*:
สุดส์ปดาร์. สุดส์ปดาร์.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. (2562). คิดอย่างมิเชล ฟูโกต์ คิดอย่างวิพากษ์ : จากวาทกรรมของอัตบุคคล
ถึงจุดเปลี่ยนของอัตตา (พิมพ์ครั้งที่ 3, [ฉบับปรับปรุง].): กรุงเทพฯ : สยาม.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	Chotika Pattamaporn
วัน เดือน ปี เกิด	7 มกราคม 2537
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2555 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนนาวิรัตน์จังหวัดแพร่ จังหวัดแพร่ พ.ศ. 2561 รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารรัฐกิจ จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2561 การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา (เกียรตินิยมอันดับ 1) จากภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	147/3 หมู่ 3 ตำบลป่าเมต อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 5400 โทรศัพท์ 0971548118 e-mail : fahchotika@outlook.com